

Fremsat den 17. november 2021 af skatteministeren (Morten Bødskov)

Forslag

til

Lov om ændring af tobaksafgiftsloven, lov om forskellige forbrugsafgifter, momsloven og forskellige andre love og ophævelse af lov om ændring af lov om forskellige forbrugsafgifter og opkrævningsloven¹⁾

(Regulering af antallet af cigaretter i en pakke, indførelse af afgift på nikotinprodukter, sammenlægning af afgiftssatserne for røgfri tobak, justering af betingelser for fjernsalgsregistrering for visse punktafgifter, ændring af momsloven som reaktion på covid-19-pandemien m.v.)

§ 1

I tobaksafgiftsloven, jf. lovbekendtgørelse nr. 1447 af 21. juni 2021, som ændret ved § 21 i lov nr. 1728 af 27. december 2018, § 1 i lov nr. 1588 af 27. december 2019, § 1 i lov nr. 1183 af 8. juni 2021 og § 3 i lov nr. 1240 af 11 juni 2021, foretages følgende ændring:

1. I § 3, stk. 3, ændres »mindst 20 cigaretter« til: »20 cigaretter, hverken flere eller færre«.

§ 2

I lov om forskellige forbrugsafgifter, jf. lovbekendtgørelse nr. 1445 af 21. juni 2021, som ændret ved § 8 i lov nr. 1728 af 27. december 2018, § 2 i lov nr. 1588 af 27. december 2019, § 1 i lov nr. 1182 af 8. juni 2021 og § 11 i lov nr. 1240 af 11. juni 2021, foretages følgende ændringer:

1. *Afsnit IX* affattes således:

»Afsnit IX

Afgift af røgfri tobak, nikotinprodukter og nikotinholdige væsker

§ 13. Der skal af røgfri tobak, som er lovlig at markedsføre efter lov om tobaksvarer m.v., betales en afgift på 461 kr. og 37 øre pr. kg, jf. dog § 13 c.

§ 13 a. Der skal betales afgift af nikotinholdige væsker, jf. dog stk. 2 og § 13 c. Afgiften betales efter følgende satser på grundlag af den afgiftspligtige volumen:

1) Varer, hvis indhold af nikotin udgør	1,5 kr. pr.
12 mg nikotin eller derunder pr.	milliliter
milliliter	
2) Varer, hvis indhold af nikotin er	2,5 kr. pr.
højere end 12 mg nikotin pr.	milliliter
milliliter	

Stk. 2. Der skal ikke betales afgift af følgende:

- 1) Nikotinholdige væsker, der er godkendt ved en markedsføringstilladelse efter lov om lægemidler eller i medfør af EU-retlige regler om fastlæggelse af fællesskabsprocedurer for godkendelse af humanmedicinske lægemidler, eller som markedsføres som medicinsk udstyr forsynet med CE-mærkning i overensstemmelse med bekendtgørelse nr. 1263 af 15. december 2008 om medicinsk udstyr.
- 2) Nikotinholdige væsker, der er omfattet af kapitel 5 i lov om kemikalier, og som ikke er omfattet af lov om elektroniske cigaretter m.v.

§ 13 b. Der skal af nikotinprodukter, som ikke er afgiftspligtige efter § 13, § 13 a, stk. 1, eller tobaksafgiftsloven, betales en afgift på 5,5 øre pr. mg nikotin, jf. dog stk. 2 og § 13 c.

¹⁾ Dele af loven har som udkast været notificeret i overensstemmelse med Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2015/1535/EU om en informationsprocedure med hensyn til tekniske forskrifter samt forskrifter for informationssamfundets tjenester (kodifikation). Loven indeholder bestemmelser, der gennemfører Rådets direktiv (EU) 2021/1159 af 13. juli 2021 om ændring af direktiv 2006/112/EF, for så vidt angår midlertidige fritagelser ved indførelse og visse leveringer som reaktion på covid-19-pandemien.

Stk. 2. Der skal ikke betales afgift af nikotinprodukter, der er godkendt ved en markedsføringstilladelse efter lov om lægemidler eller i medfør af EU-retlige regler om fastlæggelse af fællesskabsprocedurer for godkendelse af humanmedicinske lægemidler.

§ 13 c. Følgende varer omfattet af § 13, § 13 a, stk. 1, eller § 13 b, stk. 1, er fritaget for afgift:

- 1) Varer, der leveres til en anden registreret oplagshaver, jf. § 13 e, stk. 4.
- 2) Varer, der leveres til udlandet.
- 3) Varer, der hos en registreret oplagshaver eller under transport til og fra virksomheden er fuldstændig tilintetgjort eller gået uigenkaldeligt tabt.

Stk. 2. Den registrerede oplagshaver skal kunne dokumentere, at varerne er omfattet af stk. 1.

§ 13 d. Afgiftspligtige varer omfattet af § 13, § 13 a, stk. 1, eller § 13 b, stk. 1, skal være pakket i detailsalgspakninger senest 1 måned efter fremstillingen af varen her i landet eller modtagelsen af varen fra udlandet. Detailsalgspakninger skal påføres et stempelmærke ved pakning af varen heri eller senest ved modtagelsen fra udlandet, hvis de afgiftspligtige varer modtages fra udlandet i detailsalgspakninger.

Stk. 2. Betalingen af afgiften skal ske i forbindelse med bestillingen af stempelmærker, medmindre den registrerede oplagshaver har stillet sikkerhed efter § 13 g, stk. 1.

Stk. 3. Afgiftspligtige varer omfattet af § 13, § 13 a, stk. 1, eller § 13 b, stk. 1, må i erhvervsmæssigt øjemed alene sælges i ubrudte detailsalgspakninger.

Stk. 4. Detailsalgspakninger med afgiftspligtige varer, som registrerede oplagshavere udleverer, skal være påført stempelmærker. Virksomheder, der ikke er registrerede oplagshavere, må ikke i erhvervsmæssigt øjemed sælge afgiftspligtige varer her i landet uden stempelmærker, når der er forløbet 3 måneder fra kravet om stempelmærke efter 1. pkt. er trådt i kraft.

Stk. 5. Virksomheder, der ikke er registrerede oplagshavere, må ikke opbevare afgiftspligtige varer uden stempelmærker, når der er forløbet 4 måneder fra kravet om stempelmærke efter stk. 4, 1. pkt. er trådt i kraft.

Stk. 6. Afgiftspligtige varer, der er udleveret fra en registreret oplagshaver, og som er påført stempelmærker, der var gældende før en afgiftsforhøjelses ikrafttræden, må ikke sælges i erhvervsmæssigt øjemed her i landet, når der er forløbet 3 måneder fra afgiftsforhøjelsens ikrafttræden.

Stk. 7. Virksomheder, der ikke er registrerede oplagshavere, må ikke opbevare afgiftspligtige varer, som er påført stempelmærker, der var gældende før en afgiftsforhøjelses ikrafttræden, når der er forløbet 4 måneder fra afgiftsforhøjelsens ikrafttræden.

§ 13 e. Afgiftspligtige varer omfattet af § 13, § 13 a, stk. 1, eller § 13 b, stk. 1, skal i forbindelse med stempelingen være pakket i fuldstændig lukkede detailsalgspakninger.

Stk. 2. Detailsalgspakninger skal være forsynet med angivelse af indholdets art, mængde og fremstillernes eller den afgiftsberigtigendes navn og hjemsted. Told- og skatteforvaltningen kan dog give tilladelse til at anvende en for-

handlers navn og hjemsted eller et anonymitetsmærke. Detailsalgspakninger med nikotinprodukter eller nikotinholdige væsker skal endvidere være forsynet med angivelse af nikotinkoncentrationen. For nikotinholdige væsker skal afgiftsklassen desuden angives på selve stempelmærket. Indholdets art, mængde, nikotinkoncentration og navn eller anonymitetsmærke skal anbringes på stempelmærket i stedet for på selve pakningen.

Stk. 3. Engrospakninger skal være forsynet med angivelse af indholdets art, mængden og fremstillernes eller importørens navn og hjemsted. Engrospakninger med nikotinprodukter og nikotinholdige væsker skal endvidere være forsynet med angivelse af nikotinkoncentrationen.

Stk. 4. En her i landet registreret oplagshaver, der fremstiller afgiftspligtige varer, kan af told- og skatteforvaltningen få tilladelse til at overføre afgiftspligtige varer uden stempelmærker til en anden registreret oplagshaver.

Stk. 5. Skatteministeren kan fastsætte nærmere regler om de tekniske standarder for stempelmærkerne.

§ 13 f. Virksomheder, der ikke er registrerede som oplagshavere, må ikke modtage eller opbevare afgiftspligtige varer, der ikke er pakket i forskriftsmæssigt lukkede og behørigt stemplede pakninger.

§ 13 g. Told- og skatteforvaltningen kan give registrerede oplagshavere kredit på afgiftsbetalingen mod fuld sikkerhed, således at afgiften skal være betalt senest 1 måned efter udleveringen af stempelmærkerne. Sker betaling ikke rettidigt, forrentes beløbet efter opkrævningslovens § 7. Såfremt stempelmærkerne skal påsættes pakninger i et andet EU-land, kan virksomheden få en yderligere kredit svarende til stempelmærkernes og varernes normale forsendelsestid til og fra det pågældende land. Forlængelse af kredittiden grundet påsætning af stempelmærker i et andet EU-land kan alene ske efter tilladelse fra told- og skatteforvaltningen.

Stk. 2. Hvis den sidste rettidige betalingsdag efter stk. 1 er en banklukkedag, anses den førstkommande bankdag som sidste rettidige betalingsdag.

Stk. 3. Den i stk. 1 nævnte kredittid kan efter anmodning, og såfremt der er tale om særlige omstændigheder, forlænges.

Stk. 4. Told- og skatteforvaltningen kan fastsætte nærmere regler for forlængelse af kredittiden, jf. stk. 3.

Stk. 5. Skatteministeren kan fastsætte regler om den yderligere kredittid til påsætning af stempelmærker i andre EU-lande efter stk. 1, 3. pkt.

§ 13 h. Stempelmærker fremstilles ved told- og skatteforvaltningens foranstaltning og udleveres af told- og skatteforvaltningen til de registrerede oplagshavere, medmindre der er truffet anden aftale med told- og skatteforvaltningen. De registrerede oplagshavere må kun benytte de stempelmærker, som de selv har bestilt og modtaget.

Stk. 2. Afgiften tilbagebetales for ikkebrugte stempelmærker, der tilbageleveres eller tilintetgøres. Ligeledes tilbagebetales afgiften for stempelmærker påsat pakninger, der hos en registreret oplagshaver eller under transport til og fra virksomheden er fuldstændig tilintetgjort eller gået uigen-

kaldeligt tabt. Det er en betingelse for tilbagebetaling af afgiften efter 2. pkt., at den registrerede oplagshaver kan dokumentere, at varerne er fuldstændig tilintetgjort eller gået uigenkaldeligt tabt.

Stk. 3. Told- og skatteforvaltningen kan fastsætte de nærmere vilkår for tilbagebetalingen.

§ 13 i. Det er en betingelse for at opnå registrering som oplagshaver efter § 14 a, stk. 1, for afgiftspligtige varer omfattet af § 13, § 13 a, stk. 1, eller § 13 b, stk. 1, at virksomheden eller personen har et lokale her i landet, som told- og skatteforvaltningen har godkendt inden registreringen.

Stk. 2. Oplagshavere skal holde varer, der er påsat stempelemærker, lagermæssigt adskilt fra varer, der ikke er påsat stempelemærker.

Stk. 3. Virksomheder, der handler med afgiftspligtige varer, skal føre et regnskab, som kan danne grundlag for opgørelsen af, om afgiften af de afgiftspligtige varer er betalt, og hvorfra varerne er leveret. Af regnskaberne skal det fremgå, hvilke varer der er blevet leveret (art, mængde og pris), hvilken dag leverancen er sket, hvem der har leveret varerne, om varerne er betalt, og på hvilken måde betalingen er foregået. Regnskabet skal føres i overensstemmelse med reglerne i bogføringsloven, ligesom momslovens § 55 finder tilsvarende anvendelse på virksomheder, der handler med afgiftspligtige varer.

Stk. 4. Virksomhedens øvrige regnskabsmateriale skal opbevares i virksomheden, medmindre det kan gøres tilgængeligt for told- og skatteforvaltningen inden 5 hverdage. Følgesedler, kvitteringer, kvitterede fakturaer og fakturakopier for afgiftspligtige varer, der befinder sig på et forretningssted, skal dog opbevares på forretningsstedet i mindst 3 måneder fra udstedelsesdagen.

Stk. 5. Regnskabsmateriale, herunder fakturaer, fakturakopier, følgesedler og opgørelser, skal opbevares i 5 år efter regnskabsårets afslutning. Dog skal detailhandelsvirksomheders kassestrimler og tilsvarende interne bilag kun opbevares i 1 år fra tidspunktet for underskrivelsen af årsregnskab.

Stk. 6. Told- og skatteforvaltningen kan give den afgiftspligtige et påbud om at efterleve de i stk. 2-5 fastsatte bestemmelser. Told- og skatteforvaltningen kan pålægge den afgiftspligtige daglige tvangsbøder efter § 13 k, indtil påbuddet efterleveres.

Stk. 7. Påbuddet skal indeholde en henvisning til den relevante bestemmelse og en anvisning af, hvilke konkrete handlinger eller foranstaltninger virksomheden skal gennemføre for at overholde den pågældende bestemmelse. Påbuddet gives skriftligt, og det skal fremgå heraf, at hvis påbuddet ikke efterleveres inden for den angivne frist, kan modtageren heraf pålægges daglige tvangsbøder, indtil påbuddet efterleveres.

§ 13 j. Oplagshavere, der indfører eller modtager afgiftspligtige varer fra udlandet, skal ved salg af disse varer til virksomheder udstede en faktura. Fakturaen skal være forsynet med fortløbende nummer og fakturadato og indeholde oplysninger om sælgers navn, cvr- eller SE-nummer

og adresse, købers navn og adresse samt leverancens art, mængde og pris.

Stk. 2. Ved enhver leverance af afgiftspligtige varer til en virksomhed skal leverandøren udstede en følgeseddel. Betales leverancen kontant, skal leverandøren i stedet udstede en kvittering. Køberen skal opbevare følgesedler eller kvitteringer i mindst 3 måneder fra udstedelsesdagen på det forretningssted, hvor salget af de varer, som følgesedlen eller kvitteringen vedrører, finder sted. Fordeles varerne til forskellige forretningssteder i køberens virksomhed, skal virksomheden udarbejde interne følgesedler eller lignende for hvert enkelt vareparti, som henviser til den oprindelige følgeseddel eller kvittering. Følgesedler eller kvitteringer skal indeholde de samme oplysninger som fakturaer, jf. stk. 1, idet dog prisangivelser kan undlades på følgesedler. En kopi af en faktura, der opfylder betingelserne i stk. 1, kan erstatte en følgeseddel, hvis fakturaen udleveres til virksomheden senest samtidig med leverancen.

Stk. 3. Told- og skatteforvaltningen kan fastsætte nærmere regler om følgende:

- 1) Overførelse af varer mellem registrerede oplagshavere efter § 13 e, stk. 4.
- 2) Fakturaudstedelse.
- 3) Regnskabsførelse.

Stk. 4. Told- og skatteforvaltningen kan give den afgiftspligtige et påbud om at efterleve de i stk. 1 og 2 fastsatte bestemmelser. Told- og skatteforvaltningen kan pålægge den afgiftspligtige daglige tvangsbøder efter § 13 k, indtil påbuddet efterleveres.

Stk. 5. Påbuddet skal indeholde en henvisning til den relevante bestemmelse og en anvisning af, hvilke konkrete handlinger eller foranstaltninger virksomheden skal gennemføre for at overholde den pågældende bestemmelse. Påbuddet gives skriftligt, og det skal fremgå heraf, at hvis påbuddet ikke efterleveres inden for den angivne frist, kan modtageren heraf pålægges daglige tvangsbøder, indtil påbuddet efterleveres.

§ 13 k. Told- og skatteforvaltningen kan pålægge ejeren af virksomheden eller den ansvarlige daglige ledelse heraf daglige tvangsbøder for manglende efterlevelse af påbud efter § 13 i, stk. 6 og 7, og § 13 j, stk. 4 og 5. De daglige tvangsbøder skal udgøre mindst 1.000 kr. og kan forhøjes af told- og skatteforvaltningen med en uges skriftligt varsel.

§ 13 l. § 14 a, stk. 2-7, § 15, stk. 1, 3 og 4, § 16 a, stk. 1-8, § 21 og § 24, stk. 1, finder ikke anvendelse for virksomheder, der fremstiller, omhælder, ompakker, indfører eller fra udlandet modtager varer, der skal betales afgift af efter § 13, § 13 a, stk. 1, eller § 13 b, stk. 1, virksomheder, der handler med sådanne varer, eller personer, som er i besiddelse af varerne.«

2. I § 14 a, stk. 1, indsættes efter 1. pkt. som nyt punktum:

»Virksomheder, der ompakker eller omhælder varer omfattet af afsnit IX, skal ligeledes registreres som oplagshaver hos told- og skatteforvaltningen.«

3. I § 14 a, stk. 2, 1. pkt., indsættes efter »stk. 1«: », 1. pkt.,«.

4. § 14 a, stk. 8, affattes således:

»Stk. 8. Virksomheder, der fra et andet EU-land sælger eller formidler salg af varer ved fjernsalg her til landet, hvoraf virksomheden er betalingspligtig for dansk moms, og hvor der af varen skal betales afgift efter denne lov, skal registreres som oplagshaver hos told- og skatteforvaltningen. Dog finder § 14 a, stk. 2, også anvendelse for virksomheder omfattet af 1. pkt.«

5. § 14 a, stk. 8, affattes således:

»Stk. 8. Virksomheder, der fra et andet EU-land sælger eller formidler salg af varer ved fjernsalg her til landet, hvoraf virksomheden er betalingspligtig for dansk moms, og hvor der af varen skal betales afgift efter denne lov, skal registreres som oplagshaver hos told- og skatteforvaltningen. Dog finder § 14 a, stk. 2, også anvendelse for virksomheder omfattet af 1. pkt., hvis varerne er afgiftspligtige efter §§ 3, 11 eller 12.«

6. I § 14 a indsættes som stk. 9:

»Stk. 9. Stk. 2-7 finder ikke anvendelse for virksomheder, der fremstiller, omhælder, ompakker, indfører eller fra udlandet modtager varer, der skal betales afgift af efter § 13, § 13 a, stk. 1, eller § 13 b, stk. 1, virksomheder, der handler med sådanne varer, eller personer, som er i besiddelse af varerne, jf. § 13 l.«

7. Efter § 14 a indsættes:

»§ 14 b. Virksomheder, der fremstiller, ompakker, omhælder eller fra udlandet modtager varer omfattet af afgiftspligten i § 13, § 13 a, stk. 1, eller § 13 b, stk. 1, kan registrere sig som oplagshaver. Det samme gælder for virksomheder, der fra et andet EU-land sælger eller formidler salg af varer omfattet af afgiftspligten i § 13, § 13 a, stk. 1, eller § 13 b, stk. 1, ved fjernsalg her til landet, hvoraf virksomheden er betalingspligtig for dansk moms. Det er en betingelse for at opnå registrering som oplagshaver efter 1. pkt., at virksomheden eller personen har et lokale her i landet, som told- og skatteforvaltningen har godkendt inden registreringen. Virksomhederne, der efter 1. eller 2. pkt. har registreret sig som oplagshaver, kan mod fuld sikkerhed bestille stempelmærker til påsætning på detailsalgspakninger med varer omfattet af afgiftspligten i § 13, § 13 a, stk. 1, eller § 13 b, stk. 1. Detailsalgspakninger med varer, jf. § 13, § 13 a, stk. 1, eller § 13 b, stk. 1, påsat stempelmærker må først udleveres fra de registrerede oplagshavere fra og med den 1. juli 2022. Afgiften for stempelmærker udleveret til og med den 30. juni 2022 forfalder den 1. juli 2022 og skal betales senest den 15. juli 2022. Den 15. juli 2022 anses dermed for sidste rettidige betalingsdag. Sker betaling ikke rettidigt, forrentes beløbet efter opkrævningslovens § 7.

Stk. 2. Stempelmærker bestilt efter stk. 1, 4. pkt., fremstilles ved told- og skatteforvaltningens foranstaltning og udleveres af told- og skatteforvaltningen til de registrerede oplagshavere, medmindre der er truffet anden aftale med

told- og skatteforvaltningen. De registrerede oplagshavere må kun benytte de stempelmærker, som de selv har bestilt og modtaget.«

8. I § 15 indsættes som stk. 5:

»Stk. 5. Stk. 1, 3 og 4 finder ikke anvendelse for virksomheder, der fremstiller, omhælder, ompakker, indfører eller fra udlandet modtager varer, der skal betales afgift af efter § 13, § 13 a, stk. 1, eller § 13 b, stk. 1, virksomheder, der handler med sådanne varer, eller personer, som er i besiddelse af varerne, jf. § 13 l.«

9. I § 16 a, stk. 1, 1. pkt., udgår »visse«.

10. I § 16 a indsættes som stk. 9:

»Stk. 9. Stk. 1-8 finder ikke anvendelse for virksomheder, der fremstiller, omhælder, ompakker, indfører eller fra udlandet modtager varer, der skal betales afgift af efter § 13, § 13 a, stk. 1, eller § 13 b, stk. 1, virksomheder, der handler med sådanne varer, eller personer, som er i besiddelse af varerne, jf. § 13 l.«

11. Efter § 16 a indsættes:

»§ 16 b. Varemodtagere, der ikke er erhvervsdrivende, og som fra andre EU-lande modtager varer omfattet af afsnit IX, skal ved modtagelsen af varerne angive den mængde varer, hvoraf der skal betales afgift til told- og skatteforvaltningen. Angivelsen skal være underskrevet af varemodtageren. Indbetalingen skal ske senest samtidig med indsendelsen af den i 2. pkt. nævnte angivelse. Opkrævningslovens § 3, stk. 2, §§ 5-7 og § 8, stk. 1, nr. 2 og 3, finder tilsvarende anvendelse.

Stk. 2. Ved indførsel af varer omfattet af afsnit IX fra steder uden for EU eller fra områder, der ikke er omfattet af de pågældende EU-landes afgiftsområde, betales afgiften ved indførslen, medmindre varerne indføres efter reglerne i § 14 a. Afgiften afregnes efter reglerne i toldlovens kapitel 4. Reglerne om angivelse og betaling efter stk. 1 finder tilsvarende anvendelse.«

12. I § 17 indsættes efter stk. 5 som nye stykker:

»Stk. 6. Det i stk. 1, 1. pkt., nævnte materiale skal på begæring udleveres eller indsendes til told- og skatteforvaltningen.

Stk. 7. Oplagshavere registreret for afgift efter § 13, § 13 a, stk. 1, eller § 13 b, stk. 1, skal for hvert kvartal afgive oplysninger om indkøb og eventuelt videresalg af afgiftspligtige varer til told- og skatteforvaltningen til brug i statistisk øjemed.«

Stk. 6 bliver herefter stk. 8.

13. Efter § 17 indsættes:

»§ 18. Såfremt varer overdrages, erhverves eller anvendes af en registreret oplagshaver på en sådan måde, at der ikke er betalt den afgift, som skulle have været betalt efter § 13, § 13 a, stk. 1, eller § 13 b, stk. 1, afkræves det skyldige beløb til betaling senest 14 dage efter påkrav. Kan størrelsen af det skyldige beløb ikke opgøres på grundlag af virksom-

hedens regnskaber, kan told- og skatteforvaltningen foretage en skønmæssig ansættelse af beløbet. Opkrævningslovens §§ 6 og 7 og § 8, stk. 1, nr. 2 og 3, finder tilsvarende anvendelse.

Stk. 2. Såfremt den tilstedeværende beholdning af afgiftspligtige varer er mindre end beholdningen efter regnskabet, svares der afgift af det manglende kvantum, jf. dog § 13 c, stk. 1, og § 24, stk. 2 og 3.

§ 18 a. Enhver virksomhed, der overdrager, erhverver, tilegner sig, opbevarer eller anvender varer, hvoraf der ikke er betalt afgift, som skulle være betalt efter § 13, § 13 a, stk. 1, eller § 13 b, stk. 1, afkræves det skyldige beløb til betaling senest 14 dage efter påkrav. Kan størrelsen af det skyldige beløb ikke opgøres på grundlag af virksomhedens regnskaber, kan told- og skatteforvaltningen foretage en skønmæssig ansættelse af beløbet. Opkrævningslovens §§ 6 og 7 og § 8, stk. 1, nr. 2 og 3, finder tilsvarende anvendelse.

§ 18 b. Hvis told- og skatteforvaltningen finder afgiftspligtige nikotinholdige væsker, hvoraf der ikke er betalt afgift, jf. § 13 a, stk. 1, og det ikke er muligt uden nærmere undersøgelse med tilstrækkelig sikkerhed at fastslå, hvad nikotindholdet i varerne er, opkræves afgiften efter satsen i § 13 a, stk. 1, nr. 2.

Stk. 2. Hvis told- og skatteforvaltningen finder afgiftspligtige nikotinprodukter, hvoraf der ikke er betalt afgift, jf. § 13 b, stk. 1, og det ikke er muligt uden nærmere undersøgelse med tilstrækkelig sikkerhed at fastslå, hvad nikotindholdet i varerne er, beregnes afgiften på grundlag af en nikotinkoncentration på 7 pct. af varens vægt. Hvis told- og skatteforvaltningen skønner, at varens faktiske indhold af nikotin er højere end 7 pct. af varens vægt, beregnes afgiften på grundlag af en af told- og skatteforvaltningen foretaget skønmæssig fastsættelse af nikotinkoncentrationen.

Stk. 3. Stk. 1 finder tilsvarende anvendelse, hvis told- og skatteforvaltningen konstaterer, at der er solgt afgiftspligtige varer, uden at der er betalt afgift, jf. § 13 a, stk. 1, og det ikke er muligt med tilstrækkelig sikkerhed at fastslå, hvad nikotindholdet i varerne er.

Stk. 4. Stk. 2 finder tilsvarende anvendelse, hvis told- og skatteforvaltningen konstaterer, at der er solgt afgiftspligtige varer, uden at der er betalt afgift, jf. § 13 b, stk. 1, og det ikke er muligt med tilstrækkelig sikkerhed at fastslå, hvad nikotindholdet i varerne er.«

14. I § 21 indsættes efter »denne lov«: », jf. dog § 13 l.«

15. I § 22, *stk. 1, nr. 2*, indsættes efter »overtræder«: »§ 13 d, stk. 1 eller 3-7, §§ 13 e eller 13 f, § 13 i, stk. 2-5, § 13 j, stk. 1 eller 2,«.

16. I § 22 indsættes som *stk. 5-7*:

»*Stk. 5.* Ved fastsættelse af bøde for overtrædelse af § 14 a, stk. 1, 1. pkt., udmåles en skærpet bøde, når der er tale om, at der her til landet indføres eller fra udlandet modtages varer omfattet af § 13, § 13 a, stk. 1, eller § 13 b, stk. 1. Det samme gælder ved overtrædelse af § 13 i, stk. 2-5, eller § 13

j, stk. 1 eller 2, hvis overtrædelsen medfører, at det ikke er muligt at konstatere, om der er betalt afgift efter § 13, § 13 a, stk. 1, eller § 13 b, stk. 1.

Stk. 6. Har nogen begået flere overtrædelser af § 14 a, stk. 1, 1. pkt., når der er tale om, at der her til landet indføres eller fra udlandet modtages varer omfattet af § 13, § 13 a, stk. 1, eller § 13 b, stk. 1, samt overtrædelser af § 13 i, stk. 2-5, eller § 13 j, stk. 1 eller 2, eller forskrifter fastsat i medfør heraf, og medfører overtrædelserne straf i form af bøde, sammenlægges bødestraffen for hver overtrædelse. Har nogen overtrådt § 14 a, stk. 1, 1. pkt., når der er tale om, at der her til landet indføres eller fra udlandet modtages varer omfattet af § 13, § 13 a, stk. 1, § 13 b, stk. 1, eller har overtrådt § 13 i, stk. 2-5, eller § 13 j, stk. 1 eller 2, eller forskrifter fastsat i medfør heraf og én eller flere andre skatte- og afgiftslove eller pantlovgivningen, og medfører overtrædelserne straf i form af bøde, sammenlægges bødestraffen for hver overtrædelse af denne lov eller forskrifter fastsat i medfør heraf og bødestraffen for overtrædelsen af den eller de andre skatte- og afgiftslove eller pantlovgivningen.

Stk. 7. Stk. 6 kan fraviges, når særlige grunde taler herfor.«

17. I § 24 indsættes som *stk. 4*:

»*Stk. 4.* Stk. 1 finder ikke anvendelse for virksomheder, der fremstiller, omhælder, ompakker, indfører eller fra udlandet modtager varer, der skal betales afgift af efter § 13, § 13 a, stk. 1, eller § 13 b, stk. 1, virksomheder, der handler med sådanne varer, eller personer, som er i besiddelse af varerne, jf. § 13 l.«

§ 3

I momsloven, jf. lovebekendtgørelse nr. 1021 af 26. september 2019, som ændret bl.a. ved § 4 i lov nr. 1548 af 18. december 2018, § 4 i lov nr. 1295 af 5. december 2019, § 1 i lov nr. 1310 af 6. december 2019, § 1 i lov nr. 810 af 9. juni 2020 og § 5 i lov nr. 2197 af 29. december 2020 og senest ved § 5 i lov nr. 1240 af 11. juni 2021, foretages følgende ændringer:

1. I *fodnote 1* ændres »L 244, side 3, og« til: »L 244, side 3,« og »Rådets direktiv 2020/1756 af 20. november 2020 om ændring af direktiv 2006/112/EF om det fælles merværdiafgiftssystem, for så vidt angår identifikation af afgiftspligtige personer i Nordirland, EU-Tidende 2020, nr. L 396, side 1« ændres til: »Rådets direktiv (EU) 2020/1756 af 20. november 2020 om ændring af direktiv 2006/112/EF om det fælles merværdiafgiftssystem, for så vidt angår identifikation af afgiftspligtige personer i Nordirland, EU-Tidende 2020, nr. L 396, side 1, og Rådets direktiv (EU) 2021/1159 af 13. juli 2021 om ændring af direktiv 2006/112/EF for så vidt angår midlertidige fritagelser ved indførsel og visse leveringer som reaktion på covid-19-pandemien, EU-Tidende 2021, nr. L 250, side 1«.

2. *Fodnote 1* til titlen affattes således:

»1) Loven indeholder bestemmelser, der gennemfører Rådets trettende direktiv 86/560/EØF af 17. november

1986 om harmonisering af medlemsstaternes lovgivning om omsætningsafgifter - Foranstaltninger til tilbagebetaling af merværdiafgift til afgiftspligtige personer, der ikke er etableret på Fællesskabets område, EU-Tidende 1986, nr. L 326, side 40, Rådets direktiv 2006/112/EF af 28. november 2006 om det fælles merværdiafgiftssystem, EU-Tidende 2006, nr. L 347, side 1, Rådets direktiv 2006/138/EF af 19. december 2006 om ændring af direktiv 2006/112/EF om det fælles merværdiafgiftssystem hvad angår anvendelsesperioden for merværdiafgiftssystemet for radio- og tv-spredningstjenester og visse elektronisk leverede tjenesteydelser, EU-Tidende 2006, nr. L 384, side 92, Rådets direktiv 2008/8/EF af 12. februar 2008 om ændring af direktiv 2006/112/EF med hensyn til leveringsstedet for tjenesteydelser, EU-Tidende 2008, nr. L 44, side 11, Rådets direktiv 2008/9/EF af 12. februar 2008 om detaljerede regler for tilbagebetaling af moms i henhold til direktiv 2006/112/EF til afgiftspligtige personer, der ikke er etableret i tilbagebetalingsmedlemsstaten, men i en anden medlemsstat, EU-Tidende 2008, nr. L 44, side 23, Rådets direktiv 2008/117/EF af 16. december 2008 om ændring af direktiv 2006/112/EF om det fælles merværdiafgiftssystem med henblik på forebyggelse af momsunddragelse i forbindelse med transaktioner inden for Fællesskabet, EU-Tidende 2009, nr. L 14, side 7, Rådets direktiv 2009/69/EF af 25. juni 2009 om ændring af direktiv 2006/112/EF om det fælles merværdiafgiftssystem for så vidt angår afgiftssvig i forbindelse med indførsel, EU-Tidende 2009, nr. L 175, side 12, Rådets direktiv 2009/132/EF af 19. oktober 2009 om fastlæggelse af anvendelsesområdet for artikel 143, litra b og c, i direktiv 2006/112/EF for så vidt angår fritagelse for merværdiafgift ved visse former for endelig indførsel af goder, EU-Tidende 2009, nr. L 292, side 5, Rådets direktiv 2009/162/EU af 22. december 2009 om ændring af visse bestemmelser i direktiv 2006/112/EF om det fælles merværdiafgiftssystem, EU-Tidende 2010, nr. L 10, side 14, Rådets direktiv 2010/23/EU af 16. marts 2010 om ændring af direktiv 2006/112/EF om det fælles merværdiafgiftssystem for så vidt angår en fakultativ og midlertidig anvendelse af ordningen for omvendt betalingspligt ved levering af bestemte tjenesteydelser, som kan være udsat for svig, EU-Tidende 2010, nr. L 72, side 1, Rådets direktiv 2010/45/EU af 13. juli 2010 om ændring af direktiv 2006/112/EF om det fælles merværdiafgiftssystem for så vidt angår faktureringsreglerne, EU-Tidende 2010, nr. L 189, side 1, Rådets direktiv 2013/43/EU af 22. juli 2013 om ændring af momssystemdirektivet for så vidt angår en fakultativ og midlertidig anvendelse af ordningen for omvendt betalingspligt ved levering af bestemte varer og tjenesteydelser, som kan være udsat for svig, EU-Tidende 2013, nr. L 201, side 4-6, Rådets direktiv 2013/61/EU af 17. december 2013 om ændring af direktiv 2006/112/EF og 2008/118/EF hvad angår de franske regioner i den yderste periferi og særlig Mayotte, EU-Tidende 2013, nr. L 353, side 5 og 6, Rådets

direktiv 2016/1065/EU af 27. juni 2016 om ændring af direktiv 2006/112/EF for så vidt angår behandlingen af vouchere, EU-Tidende 2016, nr. L 177, side 9, dele af Rådets direktiv 2017/2455/EU af 5. december 2017 om ændring af direktiv 2006/112/EF og 2009/132/EF for så vidt angår visse momsforpligtelser i forbindelse med levering af ydelser og fjernsalg af varer, EU-Tidende 2017, nr. L 348, side 7, Rådets direktiv 2018/912/EU af 22. juni 2018 om ændring af direktiv 2006/112/EF om det fælles merværdiafgiftssystem for så vidt angår forpligtelsen til at overholde et minimumsniveau for normalsatsen, EU-Tidende 2018, nr. L 162, side 1, Rådets direktiv 2018/1713/EU af 6. november 2018 om ændring af direktiv 2006/112/EF, for så vidt angår momssatser for bøger, aviser og tidsskrifter, EU-Tidende 2018, nr. L 286, side 20, Rådets direktiv 2018/1695/EU af 6. november 2018 om ændring af direktiv 2006/112/EF om det fælles merværdiafgiftssystem, for så vidt angår anvendelsesperioden for den fakultative ordning for omvendt betalingspligt ved levering af bestemte varer og ydelser, som kan være udsat for svig, og for den hurtige reaktionsmekanisme til bekæmpelse af momssvig, EU-Tidende 2018, nr. L 282, side 5, Rådets direktiv 2018/1910/EU af 4. december 2018 om ændring af direktiv 2006/112/EF, for så vidt angår harmonisering og forenkling af visse regler i det fælles merværdiafgiftssystem for beskatning af samhandlen mellem medlemsstaterne, EU-Tidende 2018, nr. L 311, side 3, og Rådets direktiv 2019/475/EU af 18. februar 2019 om ændring af direktiv 2006/112/EF og 2008/118/EF for så vidt angår medtagelse af den italienske kommune Campione d'Italia og den italienske del af Luganosøen i Unionens toldområde og i den territoriale anvendelse af direktiv 2008/118/EF, EU-Tidende 2019, nr. L 83, side 42, Rådets direktiv (EU) 2019/2235 af 19. december 2019 om ændring af direktiv 2006/112/EF om det fælles merværdiafgiftssystem og direktiv 2008/118/EF om den generelle ordning for punktafgifter, for så vidt angår forsvarsindsatsen inden for Unionens rammer, EU-Tidende 2019, nr. L 336, side 10, Rådets direktiv (EU) 2019/1995 af 21. november 2019 om ændring af direktiv 2006/112/EF for så vidt angår bestemmelserne om fjernsalg af varer og visse indenlandske leveringer af varer, EU-Tidende 2019, nr. L 310, side 1, Rådets afgørelse 2020/1109/EU af 20. juli 2020 om ændring af direktiv (EU) 2017/2455 og (EU) 2019/1995, for så vidt angår datoerne for gennemførelse og anvendelse som reaktion på covid-19-pandemien, EU-Tidende 2020, nr. L 244, side 3, Rådets direktiv (EU) 2020/1756 af 20. november 2020 om ændring af direktiv 2006/112/EF om det fælles merværdiafgiftssystem, for så vidt angår identifikation af afgiftspligtige personer i Nordirland, EU-Tidende 2020, nr. L 396, side 1, og Rådets direktiv (EU) 2021/1159 af 13. juli 2021 om ændring af direktiv 2006/112/EF for så vidt angår midlertidige fritagelser ved indførsel og visse leveringer som reaktion på covid-19-pandemien, EU-Tidende 2021, nr. 250, side 1.«

3. Efter § 34 a indsættes før overskriften før § 35:

»§ 34 b. Levering af varer og ydelser til Europa-Kommissionen eller et agentur eller organ, der er oprettet i henhold til EU-retten, er fritaget for afgift, når varerne eller ydelserne er indkøbt som led i udøvelsen af de opgaver, som de pågældende har fået tildelt for at reagere på covid-19-pandemien. Fritagelsen gælder ikke, hvis de indkøbte varer straks eller på et senere tidspunkt anvendes til videreleveringer mod vederlag fra Europa-Kommissionen eller et agentur eller organ, der er oprettet i henhold til EU-retten.

Stk. 2. Hvis betingelserne for fritagelsen i stk. 1 ikke længere er opfyldt, skal Europa-Kommissionen eller det relevante agentur eller organ, der har modtaget den fritagne levering, underrette told- og skatteforvaltningen herom, såfremt fritagelsen er blevet anvendt her i landet, og leveringen af de pågældende varer eller ydelser pålægges afgift på de betingelser, der var gældende på leveringstidspunktet.«

4. Efter overskriften før § 36 indsættes:

»§ 35 a. Indførsel af varer fra steder uden for EU, som foretages af Europa-Kommissionen eller et agentur eller organ, der er oprettet i henhold til EU-retten, er fritaget for afgift, når varerne er indført som led i udøvelsen af de opgaver, som de pågældende har fået tildelt for at reagere på covid-19-pandemien. Fritagelsen gælder ikke, hvis de indførte varer straks eller på et senere tidspunkt anvendes til videreleveringer mod vederlag fra Europa-Kommissionen eller et agentur eller organ, der er oprettet i henhold til EU-retten.

Stk. 2. Hvis betingelserne for fritagelsen i stk. 1 ikke længere er opfyldt, skal Europa-Kommissionen eller det relevante agentur eller organ underrette told- og skatteforvaltningen herom, og indførslen af de pågældende varer pålægges afgift på de betingelser, der var gældende på indførselstidspunktet.«

5. I § 66 b, stk. 3, 2. pkt., og § 66 e, stk. 2, 2. pkt., ændres »i løbet af det kalenderkvartal, hvori anmeldelse foretages« til: »før anmeldelse er givet«.

6. I § 66 e, stk. 1, ændres »skal til« til: »skal elektronisk til«.

7. I § 66 g, stk. 1, 3. pkt., udgår »omfattet af den omfattede særordning«.

§ 4

I lov om afgift af hermetisk forseglede nikkel-cadmium-akkumulatorer (lukkede nikkel-cadmium-batterier), jf. lovbekendtgørelse nr. 886 af 12. juni 2020, som ændret ved § 6 i lov nr. 1240 af 11. juni 2021, foretages følgende ændring:

1. § 23, 1. pkt., ophæves, og i stedet indsættes:

»Virksomheder, der fra et andet EU-land sælger eller formidler salg af varer ved fjernsalg her til landet, hvoraf virksomheden er betalingspligtig for dansk moms, og hvor der af varen skal betales afgift eller dækningsafgift efter

denne lov, skal anmeldes til registrering hos told- og skatteforvaltningen. Dog finder § 3, stk. 4, også anvendelse for virksomheder omfattet af 1. pkt.«

§ 5

I lov om afgift af bekæmpelsesmidler, jf. lovbekendtgørelse nr. 595 af 29. april 2020, som ændret ved § 3 i lov nr. 168 af 29. februar 2020, foretages følgende ændring:

1. § 30, 1. pkt., affattes således:

»Virksomheder, der fra et andet EU-land sælger eller formidler salg af varer ved fjernsalg her til landet, hvoraf virksomheden er betalingspligtig for dansk moms, og hvor der af varen skal betales afgift efter denne lov, skal anmeldes til registrering hos told- og skatteforvaltningen.«

§ 6

I lov om afgift af cfc og visse industrielle drivhusgasser, jf. lovbekendtgørelse nr. 448 af 17. april 2020, som ændret ved § 4 i lov nr. 1728 af 27. december 2018, § 2 i lov nr. 811 af 9. juni 2020, § 5 i lov nr. 2225 af 29. december 2020 og § 7 i lov nr. 1240 af 11. juni 2021, foretages følgende ændring:

1. § 13, 1. pkt., ophæves, og i stedet indsættes:

»Virksomheder, der fra et andet EU-land sælger eller formidler salg af varer ved fjernsalg her til landet, hvoraf virksomheden er betalingspligtig for dansk moms, og hvor der af varen skal betales afgift eller dækningsafgift efter denne lov, skal registreres som oplagshaver hos told- og skatteforvaltningen. Dog finder § 3 d, stk. 6, og § 4, stk. 6, også anvendelse for virksomheder omfattet af 1. pkt.«

§ 7.

I chokoladeafgiftsloven, jf. lovbekendtgørelse nr. 1446 af 21. juni 2021, som ændret ved § 5 i lov nr. 1728 af 27. december 2018 og § 8 i lov nr. 1240 af 11. juni 2021, foretages følgende ændring:

1. § 3, stk. 6, affattes således:

»Stk. 6. Virksomheder, der fra et andet EU-land sælger eller formidler salg af varer ved fjernsalg her til landet, hvoraf virksomheden er betalingspligtig for dansk moms, og hvor der af varen skal betales afgift efter denne lov, skal registreres som oplagshaver hos told- og skatteforvaltningen.«

§ 8

I emballageafgiftsloven, jf. lovbekendtgørelse nr. 600 af 5. maj 2020, som ændret bl.a. ved § 6 i lov nr. 1728 af 27. december 2018, § 1 i lov nr. 2226 af 29. december 2020 og senest ved § 10 i lov nr. 1240 af 11. juni 2021, foretages følgende ændring:

1. § 3, stk. 6, affattes således:

»Stk. 6. Virksomheder, der fra et andet EU-land sælger eller formidler salg af varer ved fjernsalg her til landet, hvoraf virksomheden er betalingspligtig for dansk moms, og hvor der af varen skal betales afgift efter denne lov, skal registreres efter denne lov hos told- og skatteforvaltningen. Dog finder § 3, stk. 8, også anvendelse for virksomheder omfattet af 1. pkt.«

§ 9

I lov om afgift af konsum-is, jf. lovbekendtgørelse nr. 1148 af 2. juni 2021, som ændret ved § 13 i lov nr. 1240 af 11. juni 2021, foretages følgende ændring:

1. § 3, stk. 4, affattes således:

»Stk. 4. Virksomheder, der fra et andet EU-land sælger eller formidler salg af varer ved fjernsalg her til landet, hvoraf virksomheden er betalingspligtig for dansk moms, og hvor der af varen skal betales afgift efter denne lov, skal registreres som oplagshaver hos told- og skatteforvaltningen. Dog finder § 2, stk. 2, også anvendelse for virksomheder omfattet af 1. pkt.«

§ 10

I lov om afgift af kvælstof indeholdt i gødninger m.m., jf. lovbekendtgørelse nr. 1098 af 29. juni 2020, som ændret ved § 11 i lov nr. 1728 af 27. december 2018 og § 15 i lov nr. 1240 af 11. juni 2021, foretages følgende ændring:

1. § 24, 1. pkt., ophæves, og i stedet indsættes:

»Virksomheder, der fra et andet EU-land sælger eller formidler salg af varer omfattet af § 1 eller varer som nævnt i § 20, stk. 1, ved fjernsalg her til landet, og hvoraf virksomheden er betalingspligtig for dansk moms, skal anmeldes til registrering efter denne lov hos told- og skatteforvaltningen. Dog finder § 2, stk. 4, også anvendelse for virksomheder omfattet af 1. pkt.«

§ 11

I lov om afgift af visse klorerede opløsningsmidler, jf. lovbekendtgørelse nr. 847 af 9. juni 2020, som ændret ved § 17 i lov nr. 1240 af 11. juni 2021, foretages følgende ændring:

1. § 22, 1. pkt., ophæves, og i stedet indsættes:

»Virksomheder, der fra et andet EU-land sælger eller formidler salg af varer ved fjernsalg her til landet, hvoraf virksomheden er betalingspligtig for dansk moms, og hvor der af varen skal betales afgift eller dækningsafgift efter denne lov, skal anmeldes til registrering efter denne lov hos told- og skatteforvaltningen for betaling af afgiften. Dog finder § 2, stk. 3, også anvendelse for virksomheder omfattet af 1. pkt.«

§ 12

I pvc-afgiftsloven, lov nr. 2061 af 21. december 2020, som ændret ved § 18 i lov nr. 1240 af 11. juni 2021, foretages følgende ændring:

1. § 18, 1. pkt., ophæves, og i stedet indsættes:

»Virksomheder, der fra et andet EU-land sælger eller formidler salg af varer ved fjernsalg her til landet, der er afgiftspligtige efter §§ 1 og 2, og hvoraf virksomheden er betalingspligtig for dansk moms, skal anmeldes til registrering efter denne lov hos told- og skatteforvaltningen for betaling af afgiften. Dog finder § 3, stk. 3, også anvendelse for virksomheder omfattet af 1. pkt.«

§ 13

I opkrævningsloven, jf. lovbekendtgørelse nr. 573 af 6. maj 2019, som ændret bl.a. ved § 3 i lov nr. 1587 af 27. december 2019, § 6 i lov nr. 168 af 29. februar 2020, lov nr. 2061 af 21. december 2020, § 3 i lov nr. 2226 af 29. december 2020 og senest ved § 2 i lov nr. 1182 af 8. juni 2021, foretages følgende ændring:

1. Bilag 1, liste A, nr. 9, affattes således:

»9) Lov om forskellige forbrugsafgifter bortset fra afsnit IX.«

§ 14

Lov nr. 1182 af 8. juni 2021 om lov om ændring af lov om forskellige forbrugsafgifter og opkrævningsloven (Indførelse af afgift på nikotinholdige væsker til e-cigaretter m.v.) ophæves.

§ 15

I lov nr. 1240 af 11. juni 2021 om ændring af lov om energiafgift af mineralolieprodukter m.v., spiritusafgiftsloven, momsloven og forskellige andre love (Implementering af det omarbejdede cirkulationsdirektiv, direktivet om militær mobilitet og ændringer i alkoholstrukturdirektivet, justering af reglerne om adgang til virksomheders bevillings- og registreringsforhold, præcisering af bagatelgrænsereglen i en række afgiftslove, justering af momsreglerne for udlejningsvirksomheder og køreskolers salg af motorkøretøjer og tilpasning til EU-regler af tidspunktet for momsfradragets rets indtræden m.v.) foretages følgende ændring:

1. § 5, nr. 2, ophæves.

§ 16

Stk. 1. Loven træder i kraft den 1. januar 2022, jf. dog stk. 2-4.

Stk. 2. § 2, nr. 1-3, 5, 6 og 8-17, § 3, nr. 2, og § 13 træder i kraft den 1. juli 2022.

Stk. 3. § 2, nr. 4, og §§ 4-12 træder i kraft den 1. februar 2022.

Stk. 4. § 2, nr. 7, træder i kraft den 1. april 2022.

Stk. 5. § 1 har virkning for varer, som fra og med den 1. januar 2022 overgår til forbrug.

Stk. 6. § 3, nr. 3 og 4, har virkning fra og med den 1. januar 2021.

Bemærkninger til lovforslaget

Almindelige bemærkninger

Indholdsfortegnelse

1. Indledning
2. Lovforslagets hovedpunkter
 - 2.1. Regulering af antallet af cigaretter i en pakke
 - 2.1.1. Gældende ret
 - 2.1.2. Skatteministeriets overvejelser og den foreslåede ordning
 - 2.2. Indførelse af afgift på nikotinprodukter
 - 2.2.1. Gældende ret
 - 2.2.2. Skatteministeriets overvejelser og den foreslåede ordning
 - 2.3. Sammenlægning af afgiftssatserne for røgfri tobak
 - 2.3.1. Gældende ret
 - 2.3.2. Skatteministeriets overvejelser og den foreslåede ordning
 - 2.4. Afgift på nikotinholdige væsker
 - 2.4.1. Gældende ret
 - 2.4.2. Skatteministeriets overvejelser og den foreslåede ordning
 - 2.5. Regulering af røgfri tobak, nikotinprodukter og nikotinholdige væsker
 - 2.5.1. Registrering, bagatelgrænse, kontrol m.v.
 - 2.5.1.1. Gældende ret
 - 2.5.1.2. Skatteministeriets overvejelser og den foreslåede ordning
 - 2.5.2. Afregning af afgift og stempelmærkeordning
 - 2.5.2.1. Gældende ret
 - 2.5.2.2. Skatteministeriets overvejelser og den foreslåede ordning
 - 2.5.3. Regnskabs- og fakturabestemmelser
 - 2.5.3.1. Gældende ret
 - 2.5.3.2. Skatteministeriets overvejelser og den foreslåede ordning
 - 2.5.4. Skærpede bøder
 - 2.5.4.1. Gældende ret
 - 2.5.4.2. Skatteministeriets overvejelser og den foreslåede ordning
 - 2.5.5. Registrering som oplagshaver inden indførelse af stempelmærkekravet
 - 2.5.5.1. Gældende ret
 - 2.5.5.2. Skatteministeriets overvejelser og den foreslåede ordning
 - 2.5.6. Begrænsning af salg af røgfri tobak, nikotinprodukter og nikotinholdige væsker
 - 2.5.6.1. Begrænsning af salg ved indførelse af afgift på nikotinprodukter og nikotinholdige væsker samt sammenlægning af afgiftssatserne for røgfri tobak
 - 2.5.6.1.1. Gældende ret
 - 2.5.6.1.2. Skatteministeriets overvejelser og den foreslåede ordning
 - 2.5.6.2. Begrænsning af salg ved fremtidige afgiftsforhøjelser
 - 2.5.6.2.1. Gældende ret
 - 2.5.6.2.2. Skatteministeriets overvejelser og den foreslåede ordning
 - 2.6. Justering af betingelser for fjernsalgsregistrering i en række punktafgiftslove
 - 2.6.1. Gældende ret
 - 2.6.2. Skatteministeriets overvejelser og den foreslåede ordning
 - 2.7. Indførelse af midlertidig momsfrigtagelse som reaktion på covid-19-pandemien
 - 2.7.1. Gældende ret
 - 2.7.2. Skatteministeriets overvejelser og den foreslåede ordning
3. Økonomiske konsekvenser og implementeringskonsekvenser for det offentlige
 - 3.1. Økonomiske konsekvenser for det offentlige
 - 3.1.1. Indførelse af afgift på nikotinprodukter
 - 3.1.2. Sammenlægning af afgiftssatserne for røgfri tobak
 - 3.1.3. Afgift på nikotinholdige væsker
 - 3.1.4. Justering af betingelserne for fjernsalgsregistrering i en række punktafgiftslove
 - 3.1.5. Øvrige forslag
 - 3.2. Implementeringskonsekvenser for det offentlige

4. Økonomiske og administrative konsekvenser for erhvervslivet m.v.
 - 4.1. Økonomiske konsekvenser for erhvervslivet m.v.
 - 4.2. Administrative konsekvenser for erhvervslivet m.v.
5. Administrative konsekvenser for borgerne
6. Klimamæssige konsekvenser
7. Miljø- og naturmæssige konsekvenser
8. Forholdet til EU-retten
9. Hørte myndigheder og organisationer m.v.
10. Sammenfattende skema

1. Indledning

Lovforslagets væsentligste formål er at styrke folkesundheden i Danmark.

Lovforslaget har således til formål at gøre prisen for en pakke cigaretter mere gennemskuelig ved at fastsætte, at cigaretter alene må sælges i pakker med 20 stk. cigaretter, hverken færre eller flere. Det har hidtil ikke været tilladt at have færre cigaretter end 20 stk. i en pakke for at sikre, at cigaretproducenter ikke tager en eller to cigaretter ud af en pakke for at sløre prisgennemslaget fra afgiftsforhøjelser. Ud fra samme hensyn foreslås antallet af cigaretter i en pakke nu fastsat til 20 stk., så prisen bliver endnu mere gennemskuelig. Det foreslåede vil endvidere kunne mindske den impuls til at ryge mere, som større cigaret pakker potentielt kan give forbrugerne.

Lovforslaget har endvidere til formål at indføre afgift på nikotinprodukter. Initiativet fremgår som ét af syv initiativer fra regeringens handleplan om Skærpede krav og styrket kontrol med handel af tobak.

Som det fremgår af handleplanen, er kreativiteten stor, når der udvikles nye afhængighedsskabende nikotinprodukter. Der dukker således fortsat nye nikotinprodukter op, der kan supplere eller erstatte de traditionelle tobaksprodukter, og som ikke er pålagt afgift, fordi de ligesom e-cigaretter ikke indeholder tobak.

Nikotin er imidlertid afhængighedsskabende og sundhedsskadeligt uanset i hvilken form, det optræder. Regeringen ønsker derfor at lægge afgifter på nikotinprodukter.

Forslaget skal ses i sammenhæng med indførelse af afgift på væsker til e-cigaretter (også kaldet e-væsker), som regeringen (Socialdemokratiet), Radikale Venstre, Socialistisk Folkeparti, Enhedslisten og Alternativet aftalte i forbindelse med Finansloven for 2020. Det foreslås, at nikotinprodukter reguleres på samme måde som nikotinholdige væsker.

Med lovforslaget foreslås det desuden at sammenlægge de to afgiftskategorier for røgfri tobak til én. Derved opnås en enklere og mere gennemskuelig lovgivning, hvor virksomhederne ikke længere vil skulle sondre mellem forskellige afgiftskategorier, som der ikke vurderes at være fagligt grundlag for at opretholde.

Desuden foreslås, at røgfri tobak omfattes af den samme regulering som nikotinprodukter og nikotinholdige væsker.

Herudover foreslås det af lovtekniske årsager at ophæve de vedtagne bestemmelser om afgift på nikotinholdige væsker, der træder i kraft 1. juli 2022, og vedtage dem på ny.

Lovforslaget indeholder desuden forslag om justeringer af betingelser for fjernsalgsregistrering i en række punktafgiftslove, som har til hensigt at lette den administrative byrde for borgerne, da det i højere grad vil være den udenlandske EU-virksomhed, der skal registreres og betale punktafgift ved fjernsalg til danske forbrugere.

Med henblik på at sikre, at dansk ret er i overensstemmelse med de bagvedliggende EU-regler, foreslås det endvidere at gennemføre nye EU-regler om momsfrigtagelse ved indførsel og visse leveringer i relation til covid-19-pandemien foretaget af Europa-Kommissionen m.fl.

2. Lovforslagets hovedpunkter

2.1. Regulering af antallet af cigaretter i en pakke

2.1.1. Gældende ret

Efter tobaksafgiftslovens § 3, stk. 1, skal pakninger med cigaretter indeholde mindst 20 cigaretter. Der må således godt være flere end 20 cigaretter i en pakke, men ikke færre.

Manglende overholdelse af reglen om minimumspakkestørrelse kan straffes med bøde, jf. tobaksafgiftslovens § 25, stk. 1, nr. 2.

2.1.2. Skatteministeriets overvejelser og den foreslåede ordning

Det foreslås, at pakninger med cigaretter fremover skal indeholde 20 stk. cigaretter. Cigaret pakker må således fremover hverken indeholde flere eller færre end 20 stk. cigaretter.

I dag sælges cigaretter i pakker med mere end 20 stk. cigaretter. Det betyder, at producenterne har mulighed for at tage en eller to cigaretter ud af en pakke og dermed sløre prisgennemslaget fra fremtidige afgiftsforhøjelser, herunder de afgiftsforhøjelser for cigaretter, som blev indført fra og med den 1. januar 2022 med § 1, nr. 5, i lov nr. 1588 af 27. december 2019. Med det foreslåede vil dette ikke længere være muligt, da en pakke med cigaretter fra og med den 1. januar 2022 udelukkende må indeholde 20 stk. cigaretter.

Med det foreslåede må autoriserede oplagshavere fra og med den 1. januar 2022 ikke sælge cigaretter i pakker med flere eller færre end 20 stk. cigaretter. Det betyder, at autoriserede oplagshaveres lager af cigaretter i pakker med flere end 20 stk. cigaretter, som ikke er overgået til forbrug, det vil sige solgt inden den 1. januar 2022, ikke må sælges fra og med den 1. januar 2022.

Manglende overholdelse af reglen om pakkestørrelse vil

fortsat kunne straffes med bøde, jf. tobaksafgiftslovens § 25, stk. 1, nr. 2.

2.2. Indførelse af afgift på nikotinprodukter

2.2.1. Gældende ret

I lov om forskellige forbrugsafgifter (herefter forbrugsafgiftsloven) er der fastsat bestemmelser om afgift på en række forskellige varer, herunder f.eks. cigaretpapir, skrå og røgfri tobak.

Efter gældende ret skal der ikke betales afgift af nikotinprodukter, som ikke indeholder tobak.

2.2.2. Skatteministeriets overvejelser og den foreslåede ordning

Det foreslås at indføre afgift på nikotinprodukter. Baggrunden for det foreslåede er regeringens handleplan om Skærpede krav og styrket kontrol med handel af tobak. I dag findes blandt andet nikotinposer, der ligner tyggetobak og snus. Produktet indeholder ikke tobak men nikotin, smagsstoffer m.v. Nikotinposer anvendes ofte på samme måde som snus og tyggetobak ved at placere posen under læben.

Lovforslaget skal blandt andet ses i sammenhæng med lov nr. 1588 af 27. december 2019 om forhøjelse af tobaksafgifterne, lov nr. 2071 af 21. december 2020 om udmøntning af den nationale handleplan mod børn og unges rygning og lov nr. 1182 af 8. juni 2021 om indførelse af afgift på nikotinholdige væsker til e-cigaretter m.v., hvor regeringen sætter stærkt ind for at stoppe og forebygge tobaksrygning og nikotinafhængighed, herunder særligt i forhold til børn og unge, som er meget prisfølsomme. Ved lov nr. 2071 af 21. december 2020 blev tobakssurrogater omfattet af samme regulering som tobaksvarer, hvad angår reklameregler, sponsoring, forbud mod synlig anbringelse og fremvisning, aldersgrænse, røgfri skolematrikler og røgfri skoletid, ligesom der skal sundhedsadvarsler på pakkerne på linje med dem, der findes på e-cigaretter. Tobakssurrogater er i den forbindelse defineret som et produkt med indhold af nikotin, der ikke er en tobaksvarer, jf. § 2, nr. 2, i lov om tobaksvarer m.v., eller en elektronisk cigaret, jf. § 2, nr. 1, i lov om elektroniske cigaretter m.v., og som ikke er godkendt ved en markedsføringstilladelse efter lov om lægemidler eller EU-retlige regler om fastlæggelse af fællesskabsprocedurer for godkendelse af humanmedicinske lægemidler. Derudover er udstyr, der er beregnet til at blive benyttet sammen med produktet, omfattet.

Det foreslås, at der fastsættes en afgift på 5,5 øre pr. mg nikotin. Afgiften på produktet er således proportional med indholdet af nikotin, hvilket tilskynder forbrugeren til at anvende nikotinprodukter med et lavere indhold af nikotin.

Ved nikotinprodukter vil skulle forstås alle produkter, der indeholder nikotin, og som ikke er røgfri tobak efter forbrugsafgiftslovens § 13, en nikotinholdig væske efter § 13 a, stk. 1, eller en tobaksvarer omfattet af tobaksafgiftsloven. Definitionen foreslås dermed at skulle dække alle produkter, der indeholder nikotin uanset den tiltænkte brug

af nikotinproduktet. Den tiltænkte brug af produktet er dermed ikke afgørende for, om produktet er afgiftspligtigt. Det afgørende er, hvorvidt produktet indeholder nikotin. Hvis et produkt indeholder nikotin, vil det således være omfattet af afgiftspligten, medmindre nikotinproduktet er omfattet af de foreslåede fritagelser. Dermed vil afgiften omfatte alle nikotinholdige produkter, der ikke er direkte fritaget.

Det foreslås at fritage nikotinprodukter, som er godkendt ved en markedsføringstilladelse efter lov om lægemidler eller i medfør af EU-retlige regler om fastlæggelse af fællesskabsprocedurer for godkendelse af humanmedicinske lægemidler. Dette vil være i overensstemmelse med den øvrige afgiftslovgivning, hvor lægemidler også er fritaget for afgift. Der kan i den forbindelse f.eks. henvises til chokoladeafgiftsloven, hvor nikotintyggegummi er fritaget for afgift.

Det foreslås, at den nye afgift indsættes i forbrugsafgiftsloven, som i forvejen indeholder afgifter på blandt andet røgfri tobak og cigaretpapir. Dermed bliver afgiften omfattet af de gældende regler i denne lov, herunder blandt andet reglerne om registrering, kontrol og regnskab, jf. lovforslagets almindelige bemærkninger pkt. 2.5.1 og 2.5.2, gældende regler om straf og de i lovforslaget foreslåede yderligere regnskabs- og straffebestemmelser, jf. lovforslagets almindelige bemærkninger pkt. 2.5.3. og 2.5.4.

Erfaringsmæssigt er der svig på tobaksområdet, hvilket også forventes at blive tilfældet for nikotinprodukter.

På baggrund af risikoen for svig foreslås det, at der indføres særlige regnskabs- og fakturabestemmelser og regler om skærpede bøder for overtrædelse af registrerings- og regnskabsreglerne og en stempelmærkeordning i lighed med, hvad der gælder for nikotinvæsker for at mindske omgåelse af reglerne, jf. lovforslagets almindelige bemærkninger pkt. 2.5.2, 2.5.3 og 2.5.4.

2.3. Sammenlægning af afgift for røgfri tobak

2.3.1. Gældende ret

Efter forbrugsafgiftslovens § 13, stk. 1, skal der betales afgift af karduskrå og snus til nasalt brug, som er lovligt at markedsføre efter lov om tobaksvarer m.v. Afgiften beregnes pr. kilogram og udgør 113 kr. pr. kilogram. Efter bestemmelsens stk. 2 skal der betales afgift af anden røgfri tobak, som er lovligt at markedsføre efter lov om tobaksvarer m.v. Afgiften beregnes pr. kilogram og udgør 410 kr. og 76 øre pr. kilogram.

Med Aftale om finanslov for 2020 blev regeringen, Radikale Venstre, Socialistisk Folkeparti, Enhedslisten og Alternativet enige om at forhøje afgifterne for tobak ad to omgange. Det er ved lov nr. 1588 af 27. december 2019 fastsat, at afgifterne for røgfri tobak – sammen med de øvrige tobaksafgifter – skal forhøjes den 1. januar 2022. Herefter udgør afgiftssatsen for karduskrå og snus til nasalt brug, som er lovligt at markedsføre efter lov om tobaksvarer m.v. 126,93 kr. pr. kilogram og satsen for anden røgfri tobak, som er lovligt at markedsføre efter lov om tobaksvarer m.v.

udgør 461,37 kr. pr. kilogram, jf. § 2, nr. 3, i lov nr. 1588 af 27. december 2019.

2.3.2. Skatteministeriets overvejelser og den foreslåede ordning

Det foreslås at nyaffatte forbrugsafgiftslovens § 13, således at bestemmelsen, som efter gældende ret er opdelt i to afgiftskategorier med forskellig afgiftssats, bliver slået sammen til én afgiftskategori med samme afgiftssats. Det medvirker til, at afgiften både forenkles og er bedre balanceret i forhold til den nye afgift på nikotinprodukter, og ikke giver incitament til substitution.

Det foreslås, at den nye og samlede afgiftssats fastsættes til den afgiftssats, som fra og med den 1. januar 2022 gælder for anden røgfri tobak, jf. § 2 nr. 3, i lov nr. 1588 af 27. december 2019. Det betyder, at der efter bestemmelsen vil skulle betales en afgift på 461 kr. og 37 øre pr. kilogram for alle typer af røgfri tobak fra og med den 1. juli 2022.

Ved røgfri tobak forstås blandt andet karduskrå, snus til nasalt brug, tyggetobak og anden røgfri tobak. Med det foreslåede er ikke tiltænkt en ændring af det afgiftspligtige vareområde for røgfri tobak, som således er uændret. Enhver form for røgfri tobak vil med det foreslåede fremover skulle pålægges samme afgiftssats.

I forhold til afgrænsningen mellem røgfri tobak og den foreslåede afgift på nikotinprodukter bemærkes, at røgfri tobak skal forstås som produkter, der helt eller delvist indeholder tobak, mens nikotinprodukter skal forstås som produkter, der hverken helt eller delvist indeholder tobak.

Det foreslås, at nyaffattelsen træder i kraft den 1. juli 2022, jf. lovforslagets § 16, stk. 2.

Baggrunden for det foreslåede er, at det kan være vanskeligt at afgøre, om et produkt skal anses som karduskrå, snus til nasal brug eller anden røgfri tobak, og dermed efter hvilken afgiftssats der skal betales afgift. Med sammenlægningen af de to afgiftskategorier for røgfri tobak opnås enklere og mere gennemskuelig lovgivning, hvor virkshederne ikke længere vil skulle sondre mellem forskellige afgiftskategorier. Desuden vurderes der ikke at være hensyn, der begrundet opretholdelse af differentierede afgiftssatser.

Det foreslås, at røgfri tobak omfattes af den samme regulering som nikotinprodukter og nikotinholdige væsker. Det skyldes blandt andet, at nikotinprodukter såsom nikotinposer er substituerbare med røgfri tobak som f.eks. tyggetobak, hvorfor det findes hensigtsmæssigt, at alle tre produkter (røgfri tobak, nikotinprodukter og nikotinholdige væsker) underlægges samme regulering. Med det foreslåede indføres der blandt andet særlige regnskabs- og fakturabestemmelser og regler om skærpede bøder for overtrædelse af registrerings- og regnskabsreglerne og en stempelmærkeordning for at mindske omgængelse af reglerne. Det betyder samtidig, at reglerne for angivelse af afgift af røgfri tobak ændres fra og med den 1. juli 2022, således at virkshederne ikke længere skal indgive en månedlig angivelse, men skal angive afgift igennem den foreslåede stempelmærkeordning, hvor angivelse og betaling af afgiften, som udgangspunkt vil

skulle ske i forbindelse med bestilling af stempelmærker. I øvrigt henvises til lovforslagets almindelige bemærkninger pkt. 2.5.2, 2.5.3 og 2.5.4.

2.4. Afgift på nikotinholdige væsker

2.4.1. Gældende ret

I forbrugsafgiftsloven er der fastsat bestemmelser om afgift på en række forskellige varer, herunder f.eks. cigarettepapir, skrå og røgfri tobak.

Ved lov nr. 1182 af 8. juni 2021 blev der indsat et nyt afsnit i forbrugsafgiftsloven, Afsnit IX a, Afgift af nikotinholdige væsker, som indeholder ti nye paragraffer, §§ 13 a-13 j. Reglerne om afgift af nikotinholdige væsker træder i kraft den 1. juli 2022.

Der skal således fra og med den 1. juli 2022 betales afgift af nikotinholdige væsker.

Af lovtekniske årsager foreslås det i lovforslagets § 14 at ophæve lov nr. 1182 af 8. juni 2021. Loven indeholder de vedtagne – men endnu ikke ikrafttrådte – bestemmelser om afgift af nikotinholdige væsker. Bestemmelserne foreslås i tilrettet version genindsat ved dette lovforslag, jf. lovforslagets § 2, nr. 1-3, 7, 9, 11-13, 15 og 16, og § 13 og lovforslagets almindelige bemærkninger pkt. 2.4.2.

Denne del af lovforslaget indeholder ingen væsentlige materielle ændringer af den vedtagne – men ikke ikrafttrådte – regulering af afgift på nikotinholdige væsker. Forslaget skyldes, at der lovteknisk ikke kan ændres i ikke ikrafttrådte bestemmelser.

Der er dog en materiel forskel fra de tidligere vedtagne – men ikke ikrafttrådte – regler, da det med nærværende lovforslag ikke indholder krav om tilladelse til at overføre varer til udlandet. Afgiftsfriheden for varer, der skal leveres til udlandet er således heller ikke afhængig af en tilladelse. Baggrunden herfor er, at tilladelsesordningen ikke findes nødvendig, når varerne skal leveres til udlandet og dermed ikke er afgiftspligtige her i landet.

2.4.2. Skatteministeriets overvejelser og den foreslåede ordning

Det foreslås at indføre afgift på nikotinholdige væsker. Baggrunden for det foreslåede er, at finansloven for 2020 indeholder et initiativ om indførelse af en ny afgift på væsker til e-cigaretter. Det blev aftalt, at afgiften skulle udgøre 2 kr. pr. milliliter e-væske. I dag findes e-væsker både med indhold af nikotin og uden indhold af nikotin. E-væsker med nikotin kan enten være baser uden smag eller være blandet med en væske med smag. E-væsker uden nikotin vil typisk være væsker, som indeholder en smag, og kan blandes med nikotinbasen, hvis brugeren ønsker nikotin i.

Lovforslaget skal blandt andet ses i sammenhæng med lov nr. 1588 af 27. december 2019 om forhøjelse af tobaksafgifterne og lov nr. 2071 af 21. december 2020 om udmøntning af den nationale handleplan mod børn og unges rygning, hvor regeringen sætter stærkt ind for at stoppe og forebygge tobaksrygning og nikotinafhængighed, herunder særligt i

forhold til børn og unge, som er meget prisfølsomme. I lov nr. 2071 af 21. december 2020 forbydes salg af e-væsker med kendetegnende aromaer, bortset fra mentol og tobak, i Danmark fra og med den 1. april 2021. For væsker, der er produceret før den 1. april 2021, skal forbuddet dog først gælde fra og med den 1. april 2022.

Det foreslås, at der fastsættes to afgiftssatser. En afgift på 1,5 kr. pr. milliliter nikotinholdig væske, når væsken indeholder 12 mg nikotin eller derunder pr. milliliter, og en afgift på 2,5 kr. pr. milliliter nikotinholdig væske, når væsken indeholder over 12 mg nikotin pr. milliliter. Det foreslås at indføre to afgiftssatser, da selve afgiften og det afgiftspligtige vareområde alene omfatter de nikotinholdige væsker. Det betyder, at der uden differentierede afgiftssatser ville være et afgiftsincitament for forbrugeren til at købe nikotinholdig væske med højt nikotinhold, og derefter blande/fortynde væsken til den ønskede koncentration. Forholdet mellem de to afgiftssatser og koncentrationen af nikotin gør, at der ikke bliver noget afgiftsmæssigt incitament til at købe en væske med 20 mg nikotin pr. milliliter og fortynde denne frem for at købe en på 12 mg nikotin pr. milliliter.

Ved nikotinholdig væske vil skulle forstås alle nikotinholdige væsker. Definitionen foreslås dermed at skulle dække både nikotinholdige væsker, der kan forbruges direkte i e-cigaretter, og nikotinholdige væsker, der kan bruges til at fremstille væsker, der kan forbruges i e-cigaretter. Nikotinholdige væsker vil således ikke nødvendigvis være e-væsker. Med den foreslåede definition vil den tiltænkte brug af væsken ikke være afgørende for, om væsken er afgiftspligtig. Det foreslås derfor, at det afgiftspligtige vareområde defineres som "nikotinholdige væsker". Hvis en væske således indeholder nikotin, vil den være omfattet af afgiftspligten, uanset om den kan forbruges eller er tiltænkt forbrug i en e-cigaret, medmindre væsken er omfattet af de foreslåede fritagelser. Dermed vil afgiften omfatte alle nikotinholdige væsker, der ikke er direkte fritaget.

Det foreslås at fritage nikotinholdige e-væsker, som er godkendt ved en markedsføringstilladelse efter lov om lægemidler eller i medfør af EU-retlige regler om fastlæggelse af fællesskabsprocedurer for godkendelse af humanmedicinske lægemidler, eller som markedsføres som medicinsk udstyr forsynet med CE-mærkning i overensstemmelse med bekendtgørelse nr. 1263 af 15. december 2008 om medicinsk udstyr. Dette vil være i overensstemmelse med den øvrige afgiftslovgivning, hvor lægemidler også er fritaget for afgift. Der kan i den forbindelse f.eks. henvises til chokoladeafgiftsloven, hvor nikotintyggegummi er fritaget for afgift. Herudover foreslås det at fritage nikotinholdige e-væsker, som er omfattet af kapitel 5 i lov om kemikalier (herefter kemikalieloven). Der er tale om enten giftige eller meget giftige stoffer og blandinger, som er omfattet af et regelsæt, hvor der kræves rekvisition for at købe stofferne og blandingerne, medmindre man er direkte fritaget for rekvisitionskravet i kemikalieloven.

Det foreslås, at den nye afgift indsættes i forbrugsafgiftsloven, som i forvejen indeholder afgifter på blandt andet røgfri tobak og cigaretpapir. Dermed bliver afgiften omfattet

af de gældende regler i denne lov, herunder blandt andet reglerne om registrering, kontrol og regnskab, jf. lovforslagets almindelige bemærkninger pkt. 2.5.1 og 2.5.2, gældende regler om straf og de i lovforslaget foreslåede yderligere regnskabs- og straffebestemmelser, jf. lovforslagets almindelige bemærkninger pkt. 2.5.3 og 2.5.4.

Det foreslåede afgiftsniveau vil betyde, at varernes pris i gennemsnit bliver omtrent fordoblet. Det antages derfor, at der vil opstå et illegalt marked for disse produkter, og at der vil være et stærkt incitament til at unddrage sig afgift. Jo højere afgiften er, jo større er incitamentet til omgåelse af reglerne.

Herudover er der erfaringsmæssigt svig på tobaksområdet, hvilket også forventes at blive tilfældet for e-væskemarkedet. E-væsker fylder ikke meget og er lette at transportere. Selv relativt små mængder væske vil have en stor værdi og kunne dække et stort forbrug.

Endeligt vurderes det, at der i detailledet relativt let kan blandes (forarbejdes eller fremstilles) e-væsker. For at elektroniske cigaretter og genopfyldningsbeholdere med nikotin må markedsføres i Danmark, skal de være anmeldt efter reglerne i lov om elektroniske cigaretter. Hvis produkterne ikke er anmeldt, er de ikke lovligt at markedsføre. I afgiftsmæssig henseende vil blanding af e-væsker og dermed potentielt produktion af nye e-væsker umiddelbart betyde, at detailhandlere anses for at fremstille eller forarbejde afgiftspligtige nikotinholdige væsker. Alle virksomheder, som vil fremstille eller forarbejde nikotinholdige væsker, skal efter det foreslåede registreres som oplagshaver hos Skatteforvaltningen.

På baggrund af ovenstående om incitamentet til omgåelse af reglerne foreslås det, at der indføres særlige regnskabs- og fakturabestemmelser og regler om skærpede bøder for overtrædelse af registrerings- og regnskabsreglerne og en stempelmærkeordning for at mindske omgåelse af reglerne, jf. lovforslagets almindelige bemærkninger pkt. 2.5.2, 2.5.3 og 2.5.4.

2.5. Regulering af røgfri tobak, nikotinprodukter og nikotinholdige væsker

2.5.1. Registrering, bagatelgrænse, kontrol m.v.

2.5.1.1. Gældende ret

Virksomheder, der fremstiller eller fra udlandet modtager varer, som er afgiftspligtige efter forbrugsafgiftsloven, herunder røgfri tobak, skal som udgangspunkt registreres som oplagshavere hos Skatteforvaltningen. Skatteforvaltningen vil udstede et bevis for registreringen, jf. forbrugsafgiftslovens § 14 a, stk. 1. Når en virksomhed er registreret, gælder der en række regler om blandt andet angivelse og indbetaling af afgift, kontrol, hæftelse m.v. For angivelse og indbetaling henvises der til lovforslagets almindelige bemærkninger pkt. 2.5.2.

I § 14 a, stk. 2, er der fastsat en bagatelgrænse for, hvornår virksomheder kan undlade at registrere sig som oplagshave-

re og dermed undlade at betale afgift. Virksomheder kan undlade at registrere sig som oplagshaver og betale afgift, hvis mængden af afgiftspligtige varer svarer til en afgift, der ikke overstiger 10.000 kr. årligt. Den årlige periode er virksomhedens regnskabsår, dog højst 12 på hinanden følgende måneder. Denne bagatelgrænse gælder for alle afgifter omfattet af forbrugsafgiftsloven, herunder afgiften af røgfri tobak.

I § 14 a, stk. 8, er det fastsat, at virksomheder, der er registreret efter momslovens § 47, stk. 1, og som her i landet sælger afgiftspligtige varer ved fjernsalg, skal registrere sig som oplagshaver. Det betyder, at en virksomhed, der yder fjernsalg med f.eks. røgfri tobak, skal registreres for fjernsalg, når den opfylder betingelserne i § 14 a, stk. 8.

Skatteforvaltningen kan tillade, at afgiftsberigtigelsen for varer omfattet af forbrugsafgiftslovens § 3 (glødepærer m.v.) og § 11 (kaffe m.v.), og som modtages fra udlandet i erhvervsmæssigt øjemed, afregnes efter reglerne i lovens § 16 a, stk. 1-7. Det betyder, at virksomheder, der ikke er registrerede som oplagshavere, men som modtager afgiftspligtige varer fra udlandet, skal registreres som registrerede varemottagere, jf. forbrugsafgiftslovens § 16 a, stk. 3. Anmeldelse til registrering sker hos Skatteforvaltningen. I praksis tillader Skatteforvaltningen også, at afgiftsberigtigelsen for varer omfattet af forbrugsafgiftslovens § 13 (røgfri tobak) kan ske efter § 16 a, stk. 1-7.

Efter forbrugsafgiftslovens § 16 a, stk. 8, er der ligeledes en bagatelgrænse for, hvornår virksomheder kan undlade at registrere sig som registrerede varemottagere og dermed undlade at betale afgift. Ved indførsel eller modtagelse af afgiftspligtige varer kan en virksomhed undlade at registrere sig som registreret varemottager og undlade at betale afgift, hvis mængden af indførte og modtagne afgiftspligtige varer svarer til en afgift, der ikke overstiger 10.000 kr. årligt. Den årlige periode er virksomhedens regnskabsår, dog højst 12 på hinanden følgende måneder.

Forbrugsafgiftsloven indeholder en række bestemmelser om, hvordan afgiften kontrolleres, og om Skatteforvaltningens handlemuligheder ved manglende afgiftsbetaling.

For varemottagere har Skatteforvaltningen mulighed for at pålægge virksomheder, der gentagne gange ikke betaler afgiften rettidigt, at afgive en angivelse og betale afgift ved varernes modtagelse, jf. § 16 a, stk. 6. Det betyder, at den registrerede varemottager ikke kan benytte månedsafregning, men må angive og afregne for hver enkelt forsendelse.

Skatteforvaltningen har mulighed for at udføre kontrol i medfør af lovens § 17. Skatteforvaltningen har f.eks., hvis det skønnes nødvendigt, til enhver tid mod behørig legitimation uden retskendelse adgang til at foretage eftersyn af de virksomheder, der er omfattet af loven, og til at efterse virksomhedernes varebeholdninger, forretningsbøger, øvrige regnskabsmateriale samt korrespondance m.v., jf. § 17, stk. 1. Hvis det i stk. 1, nævnte materiale findes elektronisk, omfatter Skatteforvaltningens adgang også dette materiale, jf. stk. 6. Herudover skal leverandører af materialer eller dele til fremstilling af de efter loven afgiftspligtige varer

efter begæring af Skatteforvaltningen meddele forvaltningen oplysninger om leverancer til de i henhold til loven afgiftspligtige virksomheder, jf. § 17, stk. 2. Efter bestemmelsens stk. 3 er virksomheder, der forhandler afgiftspligtige varer, pligtige til efter begæring fra Skatteforvaltningen at meddele forvaltningen oplysninger om indkøb af sådanne varer. Endvidere er Skatteforvaltningen berettiget til at foretage eftersyn af varer under transport, når varerne erhvervsmæssigt sælges fra udlandet eller erhvervsmæssigt transporteres til andre end oplagshavere, jf. § 17, stk. 4. Endeligt har Skatteforvaltningen, hvis det skønnes nødvendigt, til enhver tid mod behørig legitimation uden retskendelse adgang til at foretage eftersyn af varebeholdninger og regnskaber m.v. hos de i stk. 2-4 omhandlede virksomheder, jf. stk. 5. Skatteforvaltningen har herudover mulighed for at få bistand af politiet til kontrollen efter § 17, jf. § 23.

Hvis en virksomhed ikke rettidigt efterkommer et pålæg om at stille sikkerhed, jf. opkrævningslovens § 11, kan Skatteforvaltningen efter forbrugsafgiftslovens § 20 inddrage registreringen af virksomheden, indtil der er stillet sikkerhed.

I forhold til hæftelse er det i § 21 fastsat, at foruden den personkreds, der er omhandlet i opkrævningslovens § 10, hæfter de i forbrugsafgiftslovens § 16 a, stk. 3, nævnte varemottagere og den, der er i besiddelse af varen, for betaling af afgift efter bestemmelserne i denne lov. Det betyder, at ud over selskabet, fonden, foreningen m.v. eller den, der som ejer, forpagter eller lignende driver virksomheden for egen regning, hæfter også varemottagere og den, der er i besiddelse af varen, for betalingen af afgiften.

2.5.1.2. Skatteministeriets overvejelser og den foreslåede ordning

Idet afgiften på nikotinprodukter og nikotinholdige væsker efter det foreslåede vil blive indsat i forbrugsafgiftsloven, vil afgiften, jf. de foreslåede § 13 a, stk. 1, og § 13 b, stk. 1, blive en del af det gældende regelsæt i forbrugsafgiftsloven om blandt andet kontrol og straf. Afgiften på røgfri tobak er allerede omfattet af disse regler.

Det foreslås, at virksomheder, der fremstiller eller modtager nikotinprodukter eller nikotinholdige væsker fra udlandet, skal registreres som oplagshavere, jf. § 14 a, stk. 1.

Det foreslås herudover, at virksomheder, der fremstiller røgfri tobak, eller som modtager røgfri tobak fra udlandet, vil skulle registreres som oplagshavere. Virksomheder, der bliver omfattet af den nye sammenlagte afgift for røgfri tobak, vil endvidere blive pålagt krav om regnskabsførelse, lokalegodkendelse, stempelmærkeordning m.v.

Ud over at virksomheder, der fremstiller eller modtager røgfri tobak, nikotinprodukter eller nikotinholdige væsker fra udlandet vil skulle registreres som oplagshavere, foreslås det, at der indsættes en bestemmelse i § 14 a, stk. 1, om, at virksomheder, som ompakker/omhælder afgiftspligtige varer omfattet af de foreslåede § 13, § 13 a, stk. 1, eller § 13 b, stk. 1, (røgfri tobak, nikotinholdige væsker og nikotinprodukter), også vil skulle registreres som oplagshavere. Ud over at udvide registreringen til også at omfatte virksomheder

der, der ompakker/omhælder røgfri tobak, nikotinprodukter og nikotinholdige væsker, foreslås det også at indføre et krav om lokalegodkendelse, således at en oplagshavers lokaler skal godkendes af Skatteforvaltningen, inden virksomheden kan opnå registrering.

Med indsættelsen af den foreslåede afgift på henholdsvis nikotinprodukter og nikotinholdige væsker i forbrugsafgiftsloven, vil virksomheder, der sælger afgiftspligtige varer omfattet af de foreslåede § 13 a, stk. 1, og § 13 b, stk. 1, (nikotinholdige væsker og nikotinprodukter) ved fjernsalg, skulle registreres som oplagshavere efter forbrugsafgiftslovens § 14 a, stk. 8. Det bemærkes, at § 14 a, stk. 8, foreslås nyaffattet med lovforslagets § 2, nr. 4, med ikrafttrædelse den 1. februar 2022 og med lovforslagets § 2, nr. 5, med ikrafttrædelse den 1. juli 2022 som følge af den i lovforslagets § 2, nr. 1, foreslåede § 13 l, hvor det foreslås, at bagatelgrænsereglerne i § 14, stk. 2, ikke skal finde anvendelse for varer omfattet af § 13, § 13 a, stk. 1, eller § 13 b, stk. 1.

De foreslåede nyaffattelser af forbrugsafgiftslovens § 14 a, stk. 8, vil blandt andet medføre, at betingelserne for, hvornår virksomheder i andre EU-lande skal registreres for fjernsalg af varer omfattet af afgiftspligten i forbrugsafgiftsloven, ændres. Efter det foreslåede vil registreringspligten være afhængig af, hvorvidt virksomheder fra andre EU-lande vil være betalingspligtige af dansk moms, når de sælger eller formidler salg af varer til danske forbrugere. Det vil således ikke længere være momsregistreringen, som er afgørende for, hvornår virksomheder i andre EU-lande skal registreres for punktafgift efter forbrugsafgiftsloven.

Uanset de foreslåede nyaffattelser af § 14 a, stk. 8, vil det foreslåede lokalekrav, som beskrevet under lovforslagets almindelige bemærkninger pkt. 2.5.1.2, ikke skulle finde anvendelse for virksomheder, der er registreret som oplagshaver efter § 14 a, stk. 8.

Lokalekravet vil således alene gælde for virksomheder, der skal registreres for afgift efter § 14 a, stk. 1, for afgiftspligtige varer omfattet af de foreslåede § 13, § 13 a, stk. 1, eller § 13 b, stk. 1.

Det foreslås, at oplagshaverregistreringen vil skulle være den eneste registreringsmulighed. Det gælder også for røgfri tobak. Det vil således med det foreslåede ikke længere være muligt at være registreret som varemottager af røgfri tobak. Dermed vil virksomheder, der modtager afgiftspligtige varer omfattet af de foreslåede § 13, § 13 a, stk. 1, eller § 13 b, stk. 1, fra udlandet ikke kunne registrere sig som varemottagere. Det betyder, at forbrugsafgiftslovens § 16 a foreslås ikke at skulle gælde for de foreslåede afgifter på røgfri tobak, nikotinprodukter og nikotinholdige væsker. Baggrunden herfor er, at det er fundet mest hensigtsmæssigt, at der er krav om lokalegodkendelse m.v. Herudover er der taget udgangspunkt i reglerne for afgiften på cigaretter og røgtobak i tobaksafgiftsloven, hvor der heller ikke er mulighed for at registrere sig som varemottager. Når registrering som varemottager ikke længere skal kunne anvendes for afgiften på røgfri tobak, og når registrering som varemottager ikke vil være mulig for de nye afgifter på henholdsvis nikotinprodukter og nikotinholdige væsker, vil der heller ikke være

behov for, at reglerne i § 21 om hæftelse for varemottagere vil skulle gælde.

Det bemærkes, at det betyder, at importører af røgfri tobak således fremadrettet alene vil kunne registreres som oplagshavere, og at den mulighed, der i praksis er for importører af røgfri tobak til at registrere sig som varemottager fjernes.

Udover, at reglerne om varemottagere ikke vil skulle finde anvendelse, er der en række andre regler i forbrugsafgiftsloven, som heller ikke vil skulle finde anvendelse. Det drejer sig blandt andet om bagatelgrænsereglen i § 14, stk. 2.

Baggrunden herfor er blandt andet, at hvis bagatelgrænsen skulle finde anvendelse for den foreslåede afgift af nikotinholdige væsker, ville en virksomhed kunne indføre omkring 500 genopfyldningsbeholdere med et indhold på 10 ml nikotinholdig væske pr. genopfyldningsbeholder uden at skulle lade sig registrere. Som beskrevet ovenfor under lovforslagets almindelige bemærkninger pkt. 2.4.2 bliver der et stort incitament til afgiftsunddragelse, da afgiften er høj, og da væskerne ikke fylder meget og er lette at transportere. Hvis bagatelgrænsen skulle finde anvendelse, ville registreringskravet endvidere kunne omgås ved at indføre relativt store mængder ad flere omgange uden at skulle lade sig registrere. Det vurderes derfor ikke hensigtsmæssigt, at bagatelgrænsereglerne finder anvendelse for afgift på nikotinholdige væsker efter den foreslåede § 13 b, stk. 1.

Dertil kommer, at en bagatelgrænseregulering findes at være uhensigtsmæssig, da der foreslås indført skærpede bøder for manglende registrering som oplagshaver i lovforslagets § 2, nr. 16. Hvis der var en bagatelgrænse, ville der kunne opstå gråzoner for, hvornår en virksomhed reelt burde have ladet sig registrere som oplagshaver eller ville være omfattet af den gældende bagatelgrænseregulering. Der henvises i øvrigt til lovforslagets almindelige bemærkninger pkt. 2.5.4 om skærpede bøder.

Endeligt foreslås det, at § 21 om hæftelse for varemottagere og personer, som er i besiddelse af varerne, ikke vil skulle finde anvendelse. Baggrunden herfor er, at der ikke er behov for reglen, da den angår varemottagere og den, der er i besiddelse af varerne, og varemottagerregistreringen ikke foreslås at skulle finde anvendelse for afgiften på røgfri tobak, nikotinprodukter eller nikotinholdige væsker. For klarhedens skyld foreslås det derfor, at bestemmelsen ikke vil skulle finde anvendelse for afgiften på røgfri tobak, nikotinprodukter eller nikotinholdige væsker. Det foreslås i den forbindelse, at der indsættes en ny bestemmelse i forbrugsafgiftsloven, hvorefter den, der i erhvervsmæssigt øjemed overdrager, erhverver, tilegner sig eller anvender afgiftspligtige varer omfattet af de foreslåede § 13, § 13 a, stk. 1, eller § 13 b, stk. 1, hvoraf der ikke er betalt afgift, skal betale afgift af varerne. Dermed gives der hjemmel til, at Skatteforvaltningen kan opkræve afgiften hos disse virksomheder, når der findes varer, der ikke er betalt afgift af. Hæftelsesreglen vil – som de øvrige hæftelsesregler i afgiftslovgivningen – skulle gælde umiddelbart og i hvilket som helst led fra fremstilleren eller importøren til den forretning, hvori varerne befinder sig.

For så vidt angår kontrol, vil forbrugsafgiftslovens § 17 ligeledes finde anvendelse i forhold til afgiftspligtige nikotinprodukter og nikotinholdige væsker. Skatteforvaltningen vil, hvis det skønnes nødvendigt, til enhver tid mod behørig legitimation uden retskendelse kunne få adgang til at foretage eftersyn i de virksomheder, der er omfattet af loven, og til at efterse blandt andet virksomhedernes varebeholdninger, forretningsbøger og øvrige regnskabsmateriale. Der henvises i øvrigt til lovforslagets § 2, nr. 12, hvor det foreslås at indsætte to nye stykker i forbrugsafgiftslovens § 17.

For så vidt angår straf, vil forbrugsafgiftslovens § 22 ligeledes finde anvendelse for afgift på nikotinprodukter og nikotinholdige væsker. Det foreslås dog nedenfor, at der vil skulle indføres en adgang til at udstede skærpede bøder, som ligeledes vil finde anvendelse for røgfri tobak. Dette skyldes, at der forventes at være et stort incitament til at omgå afgiften på særligt nikotinholdige væsker grundet afgiftens størrelse. Der henvises til lovforslagets almindelige bemærkninger pkt. 2.5.4.

2.5.2. Afregning af afgift og stempelmærkeordning

2.5.2.1. Gældende ret

Når en virksomhed er registreret for afgift efter forbrugsafgiftsloven som enten oplagshaver eller varemottager, gælder der en række regler om blandt andet angivelse, indbetaling og godtgørelse af afgift. For reglerne om registrering, kontrol og hæftelse henvises til lovforslagets almindelige bemærkninger pkt. 2.5.1.

Efter gældende ret skal oplagshavere, der er registreret for afgift efter forbrugsafgiftsloven herunder for varer omfattet af § 13 (røgfri tobak), opgøre den afgiftspligtige mængde for afgiftsperioden på baggrund af den mængde afgiftspligtige varer, som er udleveret fra virksomheden i afgiftsperioden, jf. § 14 a, stk. 3. Afgiftsperioden er måneden. Det fremgår af § 14 a, stk. 6, hvilke varer, der skal fradrages ved opgørelsen af den afgiftspligtige mængde. Det er f.eks. varer, der leveres til en anden oplagshaver og varer, der leveres til udlandet. Oplagshavere skal efter udløbet af hver afgiftsperiode angive mængden af de varer, som virksomheden skal betale afgift af, og indbetale afgiften til Skatteforvaltningen, jf. § 15, stk. 1. Virksomheder, der er omfattet af bagatelgrænsen i § 14 a, stk. 2, skal løbende føre regnskab, der dokumenterer, at mængden af afgiftspligtige varer svarer til en afgift, der ikke overstiger 10.000 kr. årligt, jf. § 15, stk. 3.

Herudover er oplagshavere efter § 14 a, stk. 4, berettiget til, uden at afgiften er betalt, fra andre oplagshavere eller fra udlandet at modtage afgiftspligtige varer. Skatteforvaltningen kan fastsætte de nærmere regler om overførsel af varer mellem oplagshavere, jf. § 15, stk. 4.

Ved indførslen af varer fra steder uden for EU eller fra områder, der ikke er omfattet af de pågældende EU-landes afgiftsområde, betales afgiften ved indførslen, medmindre varerne indføres efter reglerne i § 14 a, jf. § 16 a, stk. 1. Afgiften afregnes efter reglerne i toldlovens kapitel 4.

Varemottagere, der er registreret for afgift efter forbrugs-

afgiftsloven herunder for varer omfattet af § 13 (røgfri tobak), skal efter udløbet af hver afgiftsperiode angive mængden af de varer, som virksomheden har modtaget i perioden, og indbetale afgiften til Skatteforvaltningen, jf. § 16, stk. 4.

For andre varemottagere sker angivelsen og betalingen efter reglerne i opkrævningslovens § 9, stk. 2-4, jf. forbrugsafgiftslovens § 16 a, stk. 5.

§ 24 regulerer afgiftsfritagelse og godtgørelse. I stk. 1, er fastsat, at afgiftspligtige varer, der af oplagshavere leveres til udlandet, er fritaget for afgift. Skatteforvaltningen kan meddele bevilling til godtgørelse af afgiften af afgiftsberigtigede varer, der erhvervsmæssigt leveres til udlandet. Registrerede varemottagere kan uden bevilling efter udløbet af hver afgiftsperiode, frem for at søge told- og skatteforvaltningen om godtgørelse, i stedet angive afgift af afgiftsberigtigede varer, der er leveret til udlandet, jf. § 16 a, stk. 4, på afgiftsangivelsen, således at den godtgørelsesberettigede afgift indgår i opgørelsen af afgiftstilsvaret.

Efter stk. 2, er det fastsat, at der er afgiftsfrihed for varer, der indføres eller modtages fra udlandet, i samme omfang og under tilsvarende betingelser som fastsat for afgiftsfrihed efter momslovens § 36, stk. 1, nr. 1-3. Endeligt er det i bestemmelsens stk. 3 fastsat, at der ikke betales afgift af varer, der leveres til de i toldlovens § 4 omhandlede diplomatiske repræsentationer, internationale institutioner m.v. samt de hertil knyttede personer.

2.5.2.2. Skatteministeriets overvejelser og den foreslåede ordning

På baggrund af det forventede incitament til omgåelse af afgifterne og de forventede udfordringer på området for nikotinprodukter og nikotinholdige væsker generelt forventes der at være et øget behov for kontrol på markedet. Det findes derfor nødvendigt at indføre stempelmærker, som sikrer den bedste kontrol. Særligt nikotinprodukter som nikotinposer er substituerbare med røgfri tobak som f.eks. tygetobak. Det foreslås derfor, at afgiften på røgfri tobak ligeledes omfattes af den foreslåede stempelmærkeordning.

Det betyder, at de almindelige afregningsregler for oplagshavere, som fastsat i § 14 a, stk. 3 og 6, og § 15, stk. 1, ikke længere vil skulle finde anvendelse for afgiften på røgfri tobak, samt for de foreslåede afgifter på nikotinprodukter eller nikotinholdige væsker. Som det fremgår i lovforslagets almindelige bemærkninger pkt. 2.5.1.2 foreslås det, at bagatelgrænsereglen i § 14 a, stk. 2, ikke skal finde anvendelse, og at det ikke skal være muligt at lade sig registrere som varemottager. Det betyder, at heller ikke § 15, stk. 3, (regnskabsreglen for virksomheder, der er omfattet af bagatelgrænsereglerne) og § 16 a (reglerne om varemottagere) vil skulle finde anvendelse.

Et stempelmærke er et mærke, der påsættes en punktavgiftspligtig vare, og som viser, at der er betalt afgift af netop dette specifikke produkt. Ordningen fungerer overordnet sådan, at fremstillere/importører bestiller stempelmærkerne hos Skatteforvaltningen. Derefter videregiver Skatteforvaltningen bestillingen til trykkeriet. Når stempelmærkerne er

trykt, kan virksomheden afhente stempelmærkerne eller få dem leveret. Derefter kan virksomhederne sætte stempelmærket på deres varer, og mærket viser på den måde, at afgiften er betalt. Afgiftens betaling afhænger af, hvorvidt fremstilleren/importøren har stillet sikkerhed for betalingen til Skatteforvaltningen. Ordningen kendes fra cigaretter og røgtobak. Det bemærkes dog, at afgiften af cigaretter og røgtobak er en harmoniseret afgift, mens den foreslåede afgift på røgfri tobak, nikotinprodukter og nikotinholdige væsker vil være en national afgift. Det betyder, at der vil være forskelle i de to ordninger, da f.eks. begreb som ”overgang til forbrug” ikke anvendes for de nationale afgifter, og fordi afgiften ikke vil være omfattet af de EU-harmoniserede regler for betaling af afgift, afgiftens forfald m.v. Dette er også årsagen til, at afgifterne ikke placeres i tobaksafgiftsloven, da denne lov indeholder regler, som gælder for de harmoniserede punktafgifter.

Ligesom for den gældende ordning for cigaretter og røgtobak foreslås det, at det ikke vil være muligt for virksomheder, der alene modtager eller indfører afgiftspligtige varer omfattet af de foreslåede § 13, § 13 a, stk. 1, og § 13 b, stk. 1, (røgfri tobak, nikotinholdige væsker og nikotinprodukter), at lade sig registrere som varemottagere. Det betyder, at Skatteforvaltningen ikke fremadrettet kan tillade, at afgiftsberigtigelsen for varer omfattet af forbrugsafgiftslovens § 13 (røgfri tobak) kan ske efter § 16 a, stk. 1-7.

Det vil betyde, at virksomheder og personer alene vil få mulighed for at lade sig registrere som oplagshaver. I den gældende ordning for cigaretter og røgtobak er det muligt at blive registreret som midlertidig varemottager. Denne registreringstype findes dog ikke i forbrugsafgiftsloven.

Det bemærkes, at det foreslås, at der vil kunne udmåles en skærpet bøde for overtrædelse af registreringspligt for oplagshavere, når overtrædelsen sker i forbindelse med indførsel af afgiftspligtige varer omfattet af de foreslåede § 13, § 13 a, stk. 1, eller § 13 b, stk. 1, jf. lovforslagets almindelige bemærkninger pkt. 2.5.4.

En stempelmærkeordning indebærer, at de registrerede oplagshavere skal afgive en bestilling på stempelmærker hos Skatteforvaltningen. Betalingen af afgiften vil som udgangspunkt skulle ske i forbindelse med bestillingen af stempelmærkerne. Det foreslås dog, at virksomhederne får mulighed for at stille sikkerhed. Sikkerhedsstillelsesordningen vil være valgfri og vil give de omfattede virksomheder kredit for betalingen af afgiften.

Hvis en virksomhed stiller sikkerhed, vil virksomheden først indgive en bestilling hos Skatteforvaltningen. Herefter skal Skatteforvaltningen sikre, at bestillingens størrelse ligger inden for den stillede sikkerhed. Herefter giver Skatteforvaltningen trykkeriet besked om bestillingen. Når trykkeriet er klar, giver de besked til virksomheden, der herefter afhenter stempelmærkerne – eller får dem tilsendt. Trykkeriet giver Skatteforvaltningen besked om afhentningen/afsendelsen, og Skatteforvaltningen udfærdiger en opkrævning af afgiften. Hvis en virksomhed vælger at stille sikkerhed, foreslås det, at virksomheden først skal betale afgiften 1 måned efter udleveringen af stempelmærkerne.

Hvis en virksomhed ikke har stillet sikkerhed, skal afgiften betales, inden Skatteforvaltningen sender bestillingen videre til trykkeriet. Dermed sikres det, at stempelmærkerne er betalt, inden de trykkes. Baggrunden for, at afgiften skal betales inden bestillingen, er, at der typisk vil fremgå en række oplysninger på stempelmærkerne, som ikke er generiske. Hvis en virksomhed, der ikke har stillet sikkerhed, fik trykt stempelmærker uden at betale, ville stempelmærkerne ikke kunne bruges af andre virksomheder, hvis den pågældende virksomhed ikke betaler og afhenter.

Formålet med, at det foreslås at indføre en stempelmærkeordning for røgfri tobak, nikotinprodukter, og nikotinholdige væsker, er, at det forventes, at der vil være behov for kontrolmæssig fokus på området. Det skyldes blandt andet, at afgiften på nikotinholdige væsker er af en størrelse, som medfører, at der forventes at komme illegal handel og det vil lette kontrollen for Skattestyrelsen. En stempelmærkeordning giver den bedste sikkerhed for, at der er afregnet afgift af produkterne, da Skatteforvaltningen er inde over de enkelte bestillinger af stempelmærker og opkræver afgiften specifikt på baggrund af stempelmærkerne.

Herudover vil en stempelmærkeordning kunne give de virksomheder, der overholder reglerne og lader sig registrere, en mulighed for over for forbrugerne at vise på deres produkter, at der er betalt afgift af produktet.

Udover selve bestillingen, betalingen og afhentningen foreslås det også at stille en række krav til tidspunktet for stempelingen, selve pakningerne, oplysninger på pakningerne, stempelmærkerne og håndteringen af stempelmærkerne. Disse regler vil overordnet set svare til de gældende regler for den tilsvarende stempelmærkeordning på cigaretter og røgtobak. Der er dog forskelle på selve produkterne og derfor er ordningerne, oplysningerne og kravene ikke fuldstændig ens.

Det foreslås, at stempelmærkekravet alene skal gælde for detailsalgspakninger med røgfri tobak, nikotinprodukter og nikotinholdige væsker. Det betyder, at engros pakninger ikke skal stemples.

Baggrunden herfor er blandt andet, at nikotinholdige væske, som er omfattet af lov om elektroniske cigaretter, alene må markedsføres i beholdere som defineret i § 2 i bekendtgørelse nr. 499 af 30. maj 2016 om kvalitet, mærkning, alderskontrollsystem og reklame m.v. af elektroniske cigaretter og genopfyldningsbeholdere m.v. Den nikotinholdige væske, som er omfattet af lov om elektroniske cigaretter, må således ikke markedsføres i andre beholdere.

Ved detailsalgspakninger skal blandt andet forstås æsker, dåser, pakker, poser, særlige genopfyldningsbeholdere, elektroniske engangscigaretter og patroner til engangsbrug som defineret i § 2 i bekendtgørelse nr. 481 af 18. marts 2021 om kvalitet, mærkning, alderskontrollsystem og reklame m.v. af elektroniske cigaretter og genopfyldningsbeholdere m.v. Ved engros pakker skal blandt andet forstås dunke, fustager, tanke eller andre beholdere, som ikke skal markedsføres over for forbrugere.

Det foreslåede betyder, at engros pakninger ikke skal

stemples. Baggrunden herfor er, at hvis stempelmærkekravet for så vidt angår nikotinholdig væske ikke blev begrænset til detailsalgspakningerne, ville engrospakninger også skulle påføres stempelmærke. Det ville i praksis betyde, at oplagshaveren skulle bestille stempelmærker til engrospakkerne. Når så varerne skulle ompakkes/omhældes til detailsalgspakninger, skulle oplagshaveren ligeledes have stempelmærker til disse pakker. Herefter ville oplagshaveren skulle anmode om godtgørelse af stempelmærket fra engrospakningen. Det er derfor fundet mest hensigtsmæssigt at begrænse stempelmærkekravet for nikotinholdige væsker til detailsalgspakningerne. Det er fundet hensigtsmæssigt også at begrænse stempelmærkekravet til detailsalgspakningerne, for så vidt angår røgtobak og nikotinprodukter, da området for nikotinprodukter ikke er nærmere afgrænset, hvorfor der vil kunne være produkter, som ud fra lignende praktiske årsager, som gør sig gældende for nikotinholdige væsker, ikke bør være underlagt stempelmærkekrav til engrospakninger.

Virksomheder, der fremstiller røgfri tobak, nikotinprodukter eller nikotinholdige væsker, kan ved fremstillingen enten pakke/hælde den røgfri tobak, nikotinproduktet eller den nikotinholdige væske direkte i detailsalgspakninger eller i engrospakninger, hvorefter varen senere ompakkes/omhældes til detailsalgspakninger. Virksomheder, der modtager røgfri tobak, nikotinprodukter eller nikotinholdige væsker, kan modtage disse varer i enten detailsalgspakninger eller i engrospakninger, hvorefter den pågældende vare senere skal ompakkes/omhældes til detailsalgspakninger.

Det foreslås, at stempelmærket skal påsættes detailsalgspakninger i forbindelse med, at den røgfri tobak, nikotinproduktet eller den nikotinholdige væske pakkes/omhældes i detailsalgspakningerne eller senest ved modtagelsen fra udlandet, hvis varen modtages i detailsalgspakninger. Hvis den røgfri tobak, nikotinproduktet eller den nikotinholdige væske efter fremstillingen eller modtagelsen fra udlandet ikke forefindes i detailsalgspakninger, har virksomheden 1 måned til at ompakke/omhælde den røgfri tobak, nikotinproduktet eller den nikotinholdige væske til detailsalgspakninger. Når den røgfri tobak, nikotinproduktet eller nikotinholdige væske er ompakket/omhældt til detailsalgspakninger, skal stempelmærket påføres ved selve pakningen.

Baggrunden for, at stempelmærket foreslås påsat ved pakningen af varen i detailsalgspakken eller senest ved modtagelsen af detailsalgspakken, hvis de afgiftspligtige varer modtages fra udlandet i detailsalgspakninger, er, at det vurderes mest hensigtsmæssigt, hvis alle detailsalgspakninger, som befinder sig i Danmark, er påsat stempelmærker og dermed afgiftsberigtiget.

Ved stemplingen foreslås det, at den røgfri tobak, nikotinproduktet og nikotinholdige væske skal være pakket i fuldstændig lukkede detailsalgspakninger.

Det foreslås, at detailsalgspakningerne skal være forsynet med angivelse af indholdets art og mængde og fremstilleren eller den afgiftsberigtigendes navn og hjemsted. Herudover skal detailsalgspakninger med nikotinprodukter eller nikotinholdige væsker være forsynet med angivelse af nikotinkoncentrationen. Det foreslås dog, at Skatteforvaltningen

skal kunne tillade, at det er forhandlerens navn og hjemsted, der anvendes, eller at der anvendes et anonymitetsmærke. Det foreslås, at en række af de nævnte angivelser skal anbringes på stempelmærket. Ved et anonymitetsmærke forstås et mærke, hvor fremstillerens, den afgiftsberigtigendes eller forhandlerens navn og hjemsted ikke fremgår, men hvor virksomhedens initialer i stedet er påsat. Skatteforvaltningen skal tillade brugen af anonymitetsmærker og kender derfor identiteten af virksomheden. Det vil således alene være overfor forbrugeren, at virksomheden er anonym. For nikotinholdige væsker foreslås det desuden, at afgiftsklassen vil skulle fremgå af stempelmærket.

Da stempelmærket alene skal påføres detailsalgspakninger, foreslås det, at der indføres en særlig ordning for modtagelse af engrospakninger.

Tilsvarende foreslås der indført en tilladelsesordning for varer, der ikke er betalt afgift af, og som overføres mellem oplagshavere. Dermed har Skatteforvaltningen mulighed for at have overblik over, hvilke virksomheder der overfører varer, hvor der ikke er påsat stempelmærker og dermed ikke betalt afgift endnu. Det foreslås, at engrospakningerne skal være forsynet med angivelse af indholdets art og mængde samt fremstillerens navn og hjemsted. Herudover skal engrospakninger med nikotinprodukter eller nikotinholdige væsker være forsynet med angivelse af nikotinkoncentrationen. Kravet om angivelse af fremstillerens navn og hjemsted skal ses i sammenhæng med reglen om tilladelse til at overføre varer til andre oplagshavere. Hvis Skatteforvaltningen finder engrospakninger på en kontrol, vil oplysning om fremstillerens navn og hjemsted på engrospakningen vise, hvilken virksomhed engrospakningen kommer fra. Dermed vil Skatteforvaltningen have mulighed for at se, hvorvidt fremstilleren har tilladelse til at overføre varer til andre.

Herudover foreslås det, at der indføres særlige regler om godtgørelse og tilbagebetaling af afgift af røgfri tobak, nikotinprodukter og nikotinholdige væsker. Da afgiften betales på baggrund af stempelmærket, vil tilbagebetaling og godtgørelse også skulle ske på baggrund af stempelmærket. Det foreslås, at afgiften af de pågældende varer vil skulle tilbagebetales for ikkebrugte stempelmærker, der tilbageleveres eller tilintetgøres, eller i tilfælde, hvor pakninger, der hos en registreret oplagshaver eller under transport til og fra virksomheden bliver fuldstændig tilintetgjort eller er gået uigenkaldeligt tabt. Det foreslås på den baggrund, at den gældende bestemmelse i § 24, stk. 1, ikke vil skulle finde anvendelse, da fritagelse og godtgørelse af afgiften ikke tager udgangspunkt i en stempelmærkeordning. Det foreslås dog, at der vil skulle være afgiftsfritagelse for varer, der indføres eller modtages fra udlandet i samme omfang og under tilsvarende betingelser som fastsat for afgiftsfrihed efter momslovens § 36, stk. 1, nr. 1-3, og for de varer, der leveres til de i toldlovens § 4 omhandlede diplomatiske repræsentationer, internationale institutioner m.v. samt de hertil knyttede personer.

Det foreslås, at overtrædelse af de foreslåede regler om stempelmærkeordningen, kravene til pakningerne, reglerne

om overførsel af røgfri tobak, nikotinprodukter eller nikotinholdige væsker m.v. straffes med bøde.

Udover afregningen i forbindelse med selve stempelmærkeordningen foreslås det således, at der indføres særskilte regler for angivelse og betaling i tilfælde, hvor privatpersoner og andre ikkeerhvervsdrivende varemottagere enten indfører varer fra tredjelande, modtager varer fra andre EU-lande eller har varer med over grænsen. Det foreslås at indsætte særskilte regler til afregning, angivelse og betaling af afgift i disse situationer. Afregning ved indførslen af varer fra 3. lande vil skulle ske efter toldlovens kapitel 4. Angivelse og betaling ved indførsel fra tredjelandet og fra andre EU-lande foreslås at skulle svare til reglerne i opkrævningslovens § 9, stk. 2-4. Reguleringen af rejsende, som medfører varer til det danske toldområde fra et andet sted i EU's toldområde, og varer, som sendes til privatpersoner i det danske toldområde fra et andet sted i EU's toldområde, foreslås at blive omfattet af toldlovens § 11.

2.5.3. Regnskabs- og fakturabestemmelser

2.5.3.1. Gældende ret

Det følger af forbrugsafgiftslovens § 15, stk. 2, at oplagshavere skal føre regnskab over fremstillingen af afgiftspligtige varer, tilgangen af varer, der ikke er betalt afgift af, og udleveringen af afgiftspligtige varer. Endvidere følger det af stk. 3, at virksomheder, der er omfattet af bagatelgrænsereglen i § 14 a, stk. 2, skal føre regnskab, der dokumenterer, at mængden af afgiftspligtige varer svarer til en afgift, der ikke overstiger 10.000 kr. årligt. Endeligt fremgår af stk. 4, at Skatteforvaltningen kan fastsætte nærmere regler om overførsel af varer mellem oplagshavere efter § 14 a, stk. 4, fakturaudstedelse og regnskabsførelse. § 15, stk. 2-4, finder tilsvarende anvendelse for varemottagere.

Efter gældende ret er der ikke i forbrugsafgiftsloven fastsat regler om fakturaudstedelse for hverken oplagshavere eller registrerede varemottagere.

Tilsvarende er der ikke fastsat regler om fakturaer, følgesedler, kvitteringer m.v. for virksomheder, der handler med afgiftspligtige varer efter forbrugsafgiftsloven. Virksomheder, der handler med afgiftspligtige varer, vil blandt andet kunne være grossister eller detailhandlere. Disse virksomheder skal som udgangspunkt ikke registreres eller betale afgift, da de hverken indfører eller fremstiller afgiftspligtige varer, men derimod modtager varerne, når afgiften er afregnet af enten varemottageren eller oplagshaveren. På den baggrund er udgangspunktet, at der hverken stilles regnskabs- eller fakturabetingelser for sådanne virksomheder, medmindre særlige hensyn taler herfor.

2.5.3.2. Skatteministeriets overvejelser og den foreslåede ordning

Det foreslås, at de virksomheder, som skal registreres som oplagshavere for fremstilling, indførsel eller ompakning/omhædning af afgiftspligtige varer omfattet af de foreslåede § 13, § 13 a, stk. 1, eller § 13 b, stk. 1, (røgfri tobak, nikotinprodukter eller nikotinholdige væsker), vil skulle føre regnskab

efter de gældende regler i forbrugsafgiftsloven. Dermed vil oplagshaverne efter det foreslåede skulle føre regnskab over fremstillingen af de pågældende afgiftspligtige varer, tilgangen af de afgiftspligtige varer og udleveringen af de afgiftspligtige varer, jf. forbrugsafgiftslovens § 15, stk. 2.

Herudover foreslås det blandt andet på baggrund af den forhøjede risiko for omgåelse af afgiften på nikotinholdige væsker, jf. det ovenfor beskrevne under lovforslagets almindelige bemærkninger pkt. 2.4.2, at der indsættes bestemmelser om særlige regnskabs- og fakturakrav, der skal forbedre Skatteforvaltningens muligheder for kontrol med røgfri tobak, nikotinprodukter og nikotinholdige væsker. Det foreslås, at de særlige regnskabs- og fakturakrav vil skulle rettes mod virksomheder, der er registreret for afgift af røgfri tobak, nikotinprodukter eller nikotinholdige væsker, og virksomheder, der handler med røgfri tobak, nikotinprodukter eller nikotinholdige væsker omfattet af den foreslåede ordning. Det vil således være virksomheder, som fremstiller, ompakker/omhælder eller fra udlandet modtager røgfri tobak, nikotinprodukter eller nikotinholdige væsker, som vil skulle registreres som oplagshaver efter § 14 a, stk. 1. Herudover vil reglerne også skulle gælde for de virksomheder, der handler med de pågældende afgiftspligtige varer. Disse virksomheder er ikke omfattet af reglerne om registrering og vil blandt andet kunne være grossister og detailhandlere, som her i landet handler med røgfri tobak, nikotinprodukter eller nikotinholdige væsker til f.eks. andre grossister eller detailhandlere eller til forbrugere.

De foreslåede bestemmelser vil således rette sig mod både de virksomheder, der er registreringspligtige (oplagshavere), men også virksomheder, der handler med afgiftspligtige varer (f.eks. grossister og detailhandlere).

Det foreslås konkret, at der fastsættes regnskabs- og fakturaregler med:

- Krav til løbende beholdningsregnskab i importvirksomheder og registrerede oplagshavere.
- Krav til føring af kassekladde og kasseafstemninger i alle virksomheder, der handler med de pågældende afgiftspligtige varer.
- Krav til udformning af faktura ved registrerede virksomheders og importvirksomheders handel med varer, der er omfattet af den foreslåede ordning.
- Krav om følgeseddel ved levering af afgiftspligtige varer fra alle virksomheder, der handler med sådanne varer.
- Krav vedrørende tilgængeligheden af regnskabsmateriale (maksimalt 5 hverdage) i alle virksomheder, der handler med de pågældende afgiftspligtige varer.
- Krav til opbevaring af regnskabsmateriale (mindst 5 år for alt materiale på nær kassestrimler, som efter ansøgning til Skatteforvaltningen kun skal opbevares i 1 år) i alle virksomheder, der handler med de pågældende afgiftspligtige varer.

De skærpede regnskabs- og fakturaregler vil medføre, at der stilles specifikke krav til, at alle virksomheder, der handler med varer omfattet af de foreslåede § 13, § 13 a, stk. 1, og § 13 b, stk. 1, løbende og umiddelbart skal kunne

redegøre for køb og salg af disse afgiftspligtige varer. Dette kan gøres ved forevisning af forskriftsmæssige fakturaer og/eller følgesedler og/eller kvitteringer. Tillige stilles krav om, at virksomhederne skal kunne dokumentere, at der i overensstemmelse med god bogføringsskik dagligt er foretaget kasseafstemninger og løbende ført en kassekladde.

Det vurderes, at disse dokumenter vil være til stede som følge af anden lovgivning, herunder blandt andet momslovens fakturaregler og reglerne i bogføringsloven, og handelspraksis, og at disse afstemninger vil være foretaget i normale og lovlige situationer.

Det bemærkes, at de foreslåede regnskabs- og fakturabestemmelser vil skulle finde anvendelse uanset om regnskabs- og fakturamaterialet forelægger fysisk eller elektronisk.

Det foreslås, at en overtrædelse af de foreslåede regnskabs- og fakturabestemmelser skal kunne medføre strafansvar i form af bødestraf, der under visse betingelser vil kunne udløse en skærpet bøde, jf. lovforslagets almindelige bemærkninger pkt. 2.5.4 nedenfor.

2.5.4. Skærpede bøder

2.5.4.1. Gældende ret

I forbrugsafgiftslovens § 22, stk. 1, er der hjemmel til bødestraf ved overtrædelser nævnt i bestemmelsens nr. 1-5, hvis de begås forsætligt eller groft uagtsomt. Efter bestemmelsens nr. 2 kan bødestraffen blandt andet anvendes ved overtrædelse af § 16 a, stk. 3, 2. pkt., hvoraf det fremgår, at erhvervsdrivende varemottagere skal anmelde sig hos Skatteforvaltningen, inden varerne afsendes fra udlandet (indførsel eller import), medmindre virksomheden har et årligt salg svarende til en afgift på under 10.000 kr., jf. § 16 a, stk. 8.

Det følger af § 22, stk. 4, at der kan pålægges selskaber m.v. (juridiske personer) strafansvar efter reglerne i straffelovens 5. kapitel.

Reglerne om strafansvar for juridiske personer findes i straffelovens 5. kapitel, hvoraf det blandt andet følger, at en juridisk person kan straffes med bøde, når det er bestemt ved eller i medfør af lov, jf. straffelovens § 25.

Efter straffelovens § 26, stk. 1, omfatter bestemmelser om strafansvar for juridiske personer enhver juridisk person, herunder aktie-, anparts- og andelsselskaber, interessentskaber, foreninger, fonde, boer, kommuner og statslige myndigheder, medmindre andet er bestemt. Der er ikke tale om en udtømmende opregning. Betegnelsen juridisk person omfatter således alle organisationsformer m.v., der kan optræde i retsforhold, uanset om de driver kommerciel virksomhed eller er ikkeerhvervsdrivende. Efter straffelovens § 26, stk. 2, omfatter bestemmelser om strafansvar for juridiske personer endvidere enkeltmandsvirksomheder, for så vidt disse navnlig under hensyn til deres størrelse og organisation kan sidestilles med de i stk. 1 nævnte selskaber. Det fremgår af bemærkningerne til bestemmelsen, jf. Folketingstidende 1995-96, tillæg A, side 4051 ff., at det er en forudsætning for et sådant ansvar, at enkeltmandsvirksomheden med hensyn

til kompetence- og ansvarsfordeling er organiseret på en sådan måde, at det findes naturligt at sidestille virksomheden med en juridisk person, og at enkeltmandsvirksomheden på gerningstidspunktet beskæftiger omkring 10-20 ansatte eller flere.

Det er en forudsætning for at pålægge en juridisk person strafansvar, at der inden for dens virksomhed er begået en overtrædelse, der kan tilregnes en eller flere til virksomheden knyttede personer eller virksomheden som sådan, jf. straffelovens § 27, stk. 1.

Enkeltmandsvirksomheder, der ikke beskæftiger flere end omkring 10-20 ansatte og således ikke er omfattet af reglerne i straffelovens 5. kapitel om strafansvar for juridiske personer, kan også ifalde strafansvar, dog således at det i denne situation er ejeren af enkeltmandsvirksomheden, der er strafs subjekt.

Bestemmelsen om juridiske personers ansvar udelukker ikke, at der samtidig eller alene kan gøres et personligt ansvar gældende mod den ansvarlige fysiske person, særligt hvis denne indtager en overordnet stilling og har handlet med forsæt eller udvist grov uagtsomhed. Udgangspunktet ved valg af ansvarssubjekt er imidlertid, at der rejses tiltale mod den juridiske person, jf. Rigsadvokatens Meddelelse nr. 5/1999.

Som eksempel på tilfælde, hvor det kan være relevant at overveje at gøre ansvar gældende mod den ansvarlige fysiske person, kan nævnes mindre detailsalgsvirksomheder drevet i selskabsform, hvor ejeren af selskabet står for den daglige drift.

Det følger af forbrugsafgiftslovens § 22 a, at reglerne i opkrævningslovens §§ 18 og 19 finder tilsvarende anvendelse på sager om overtrædelse af forbrugsafgiftsloven.

Det følger af opkrævningslovens § 1, stk. 1, at loven gælder for opkrævning af skatter og afgifter m.v., for hvilke virksomheder, selskaber, fonde eller foreninger m.v. er eller skulle have været registreret hos eller anmeldt til Skatteforvaltningen, i det omfang der ikke er fastsat særlige bestemmelser i anden lovgivning eller i EU-forordninger. Endvidere følger det af stk. 3, at loven derudover gælder for opkrævning af andre skatter og afgifter m.v. end de i stk. 1 nævnte, i det omfang der i anden lovgivning henvises til denne lov.

Opkrævningslovens § 18 indeholder hjemmel til, at Skatteforvaltningen – hvis en række nærmere angivne betingelser er opfyldt – kan udstede administrative bødeforelæg. Det følger af opkrævningslovens § 18, stk. 1, 1. pkt., at skønnes en overtrædelse ikke at ville medføre højere straf end bøde, kan Skatteforvaltningen ved bødeforelæg tilkendegive den pågældende, at sagen kan afgøres uden retslig forfølgning, såfremt den pågældende erkender sig skyldig i overtrædelsen og erklærer sig rede til inden for en nærmere angivet frist, der efter ansøgning kan forlænges, at betale en bøde, der er angivet i tilkendegivelsen.

Det følger af § 18, stk. 1, 2. pkt., at retsplejelovens § 752, stk. 1, om regler for afhøringer af sigtede finder anvendelse i sager omfattet af opkrævningslovens § 18, stk. 1. Endvidere

fremgår det af opkrævningslovens § 18, stk. 2, at retsplejens regler om kravene til indholdet af et anklageskrift finder tilsvarende anvendelse ved udfærdigelse af bødeforelæg i sagerne.

Betales bøden i henhold til bødeforelægget i rette tid, eller bliver den efter vedtagelsen inddrevet eller afsonet, bortfalder videre forfølgning, jf. opkrævningslovens § 18, stk. 3. Bøder i sager, der afgøres administrativt, opkræves af Skatteforvaltningen, jf. stk. 4.

Hvis betingelserne for, at sagen afsluttes af Skatteforvaltningen, ikke er til stede, skal sagen overgives til politiet med henblik på indbringelse for retten.

Det følger af opkrævningslovens § 19, at ransagning i sager om overtrædelser omfattet af opkrævningsloven sker i overensstemmelse med reglerne i retsplejens lov i sager, som efter loven kan medføre frihedsstraf.

Ved lov nr. 1059 af 17. december 2002 blev en hjemmel til skærpede bøder indsat i tobaksafgiftsloven, spiritusafgiftsloven, øl- og vinafgiftsloven, chokoladeafgiftsloven og emballageafgiftsloven (herefter: colalovgivning). Den skærpede bødestraf anvendes, når den pågældende virksomhed grundet manglende overholdelse af regnskabsregler ikke kan dokumentere, at der er betalt afgift af bestemte varer (f.eks. på grund af manglende faktura eller regnskabsrod), men hvor det er usikkert, hvor stor afgiftsunddragelsen faktisk er, fordi der er tale om et øjebliksbillede (stikprøvekontrol). Ved lov nr. 408 af 8. maj 2006 blev der i colalovgivningen indsat yderligere hjemmel til at anvende den skærpede bøde, når den pågældende ikke forud for indførsel af varerne har ladet sig registrere som varemottager, ligesom der blev indført en hjemmel til absolut kumulation, således at bøderne for hver enkelt overtrædelse sammenlægges, dels indenfor den enkelte lov, dels ved overtrædelser af flere love på en gang, jf. nærmere herom nedenfor.

Overtrædelse af flere regnskabsregler i colalovgivningen betragtes som ligeartet kriminalitet, og overtrædelse af flere regler om registrering i colalovgivningen betragtes som ligeartet kriminalitet. Det betyder, at en pådømt overtrædelse af f.eks. en regnskabsregel i én colalov ikke alene tillægges gentagelsesvirkning ved senere overtrædelse af samme lov, men også ved senere overtrædelse af enhver af regnskabsreglerne omfattet af colalovgivningen.

Ved lov nr. 1554 af 13. december 2016 tilkendegav Folketinget et ønske om, at de skærpede bøder i førstegangstilfælde skulle udgøre 10.000 kr. og herefter skulle stige med 10.000 kr. for hver overtrædelse, jf. Folketingstidende 2016-2017, A, L 26 som fremsat, side 5 og 6. Der var således et ønske fra Folketinget om, at bøden skulle udgøre 20.000 kr. ved andengangsovertrædelser, 30.000 kr. ved tredjengangsovertrædelser, 40.000 kr. ved fjerdegangs-overtrædelser osv.

Det daværende SKAT oversendte efterfølgende en række sager til politiet med henblik på at få fastlagt en ny bødepraksis i overensstemmelse med Folketingets tilkendegivelse gennem en prøvesagsproces ved domstolene. Rigsadvokaten tilkendegav den 16. november 2020, at der var

gennemført et tilstrækkeligt antal prøvesager ved domstolene til, at der var fastlagt et ensartet bødeniveau, der i førstegangstilfælde kan danne grundlag for udstedelse af administrative bødeforelæg.

Det fremgår af strafbestemmelserne i de enkelte love omfattet af colalovgivningen, at der skal ske absolut kumulation ved bødefastsættelsen i sager, hvor nogen har gjort sig skyldig i flere overtrædelser af den pågældende lov omfattet af colalovgivningen eller en eller flere overtrædelser af den pågældende lov og en eller flere overtrædelser af andre skatte- og afgiftslove eller pantlovgivningen.

Det fremgår desuden af strafbestemmelserne i de enkelte love omfattet af colalovgivningen, at bødeudmåling efter princippet om absolut kumulation kan fraviges, når særlige grunde taler herfor. Der kan både være tale om skærpene omstændigheder og formildende omstændigheder i henhold til straffelovens §§ 81 og 82.

Reglerne om skærpede bøder er ikke indsat i forbrugsafgiftsloven og finder således ikke anvendelse på det afgiftspligtige vareområde efter denne lov.

2.5.4.2. Skatteministeriets overvejelser og den foreslåede ordning

Det foreslås, at der i forbrugsafgiftsloven indsættes en ny bestemmelse, hvorefter der i visse situationer vil kunne udmåles en skærpet bøde. Det foreslås, at reglerne om udmåling af skærpede bøder alene vil skulle gælde virksomheder, der er registreret for eller handler med afgiftspligtige varer omfattet af de foreslåede § 13, § 13 a, stk. 1, eller § 13 b, stk. 1, (røgfri tobak, nikotinholdige væsker eller nikotinprodukter), og altså ikke de varer, som efter gældende ret er omfattet af forbrugsafgiftsloven.

Det foreslås, at der skal kunne udmåles en skærpet bøde for overtrædelse af § 14 a, stk. 1, 1. pkt., om registreringspligt for oplagshavere, når overtrædelsen sker i forbindelse med indførsel eller modtagelse af varer fra udlandet omfattet af de foreslåede § 13, § 13 a, stk. 1, eller § 13 b, stk. 1, (se lovforslagets almindelige bemærkninger pkt. 2.5.1). Det betyder, at der vil kunne udmåles en skærpet bøde til virksomheder, der undlader at registrere sig som oplagshaver for røgfri tobak, nikotinprodukter eller nikotinholdige væsker. Oplagshavere er virksomheder, der fremstiller røgfri tobak, nikotinprodukter eller nikotinholdige væsker her i landet eller modtager sådanne fra udlandet. Det bemærkes, at den foreslåede bestemmelse om skærpede bøder – i overensstemmelse med den øvrige lovgivning om skærpede bøder – alene vil skulle omfatte manglende registrering i forbindelse med indførsel af varer her til landet eller modtagelse af varer fra udlandet. Såfremt en virksomhed fremstiller varer omfattet af de foreslåede § 13, § 13 a, stk. 1, eller § 13 b, stk. 1, her i landet eller ompakker eller omhælder varer fremstillet her i landet uden at lade sig registrere, vil der alene kunne udstedes bøde efter de almindelige bestemmelser i § 22, stk. 1, nr. 2. Det bemærkes herudover, at det foreslås, at bagatelgrænsereglen i § 14 a, stk. 2, ikke vil skulle gælde for afgiften på røgfri tobak, nikotinprodukter eller nikotinholdige væsker, jf. den i lovforslagets § 2, nr. 1,

foreslåede § 13 l. Det betyder, at virksomheder ikke vil kunne undlade at registrere sig som oplagshaver og betale afgift, hvis mængden af de indførte og modtagne varer svarer til en afgift, der ikke overstiger 10.000 kr. årligt. Det er ikke kun etablerede virksomheder, der vil være omfattet. Det vil også kunne være en privatperson, der i udlandet har foretaget indkøb i erhvervsmæssigt øjemed og transporterer varerne her til landet.

Endvidere foreslås, at der skal kunne udmåles en skærpet bøde for overtrædelse af de regnskabs- og fakturabestemmelser, som foreslås at skulle gælde for røgfri tobak, nikotinprodukter og nikotinholdige væsker (se lovforslagets almindelige bemærkninger pkt. 2.5.3), hvis overtrædelsen medfører, at det ikke er muligt at konstatere, om der er betalt afgift af de pågældende varer.

Udmålingen af en skærpet bøde for overtrædelse af regnskabs- og fakturabestemmelserne vil både kunne ske til de registrerede virksomheder (oplagshavere) og virksomheder, der handler med de afgiftspligtige varer. Det vil f.eks. være tilfældet, hvis en oplagshaver har undladt at udstede en faktura, jf. den i lovforslagets § 2, nr. 1, foreslåede § 13 j, stk. 1, og det ikke er muligt at konstatere, hvorvidt der er betalt afgift af varerne ved udleveringen. Derudover vil der f.eks. kunne være tale om en detailhandler, som ved opdelingen af et vareparti ikke har udstedt interne følgesedler, således at det ikke er muligt for Skatteforvaltningen at sammenholde varerne i det enkelte udsalgssted med de varer, som detailhandleren købt. Hvis det i dette tilfælde ikke er muligt at konstatere, hvorvidt der er betalt afgift, kan Skatteforvaltningen udstede en skærpet bøde til detailhandleren.

Den foreslåede bestemmelse om skærpede bøder vil medføre, at der vil kunne udmåles en skærpet bøde for overtrædelser, der svarer til de overtrædelser, som kan medføre en skærpet bøde i henhold til colalovgivning, jf. lovforslagets almindelige bemærkninger pkt. 2.5.4.1 ovenfor.

Det er forudsat, at bødeniveauet for skærpede bøder efter den foreslåede § 22, stk. 5, vil skulle svare til det bødeniveau, som Folketinget ved lov nr. 1554 af 13. december 2016 forudsatte skulle gælde for skærpede bøder i henhold til colalovgivning, jf. Folketingstidende 2016-2017, A, L 26 som fremsat, side 5 og 6, og som er anvendt i en række gennemførte prøvesager, jf. lovforslagets almindelige bemærkninger pkt. 2.5.4.1 ovenfor.

Det er således forudsat, at bøden vil skulle udgøre 10.000 kr. i tilfælde, hvor der første gang begås en overtrædelse omfattet af bestemmelsen om skærpede bøder, forudsat at den pågældende ikke tidligere – i form af et vedtaget bødeforelæg eller ved dom – har fået en skærpet bøde for overtrædelse af colalovgivning, jf. nærmere herom nedenfor. Det er forudsat, at bøden vil skulle stige med 10.000 kr. for hver efterfølgende ligeartede overtrædelse af denne lov, dvs. at den pågældende igen overtræder pligten til at registrere sig som oplagshaver, når overtrædelsen sker i forbindelse med indførelse af varer omfattet af de foreslåede § 13, § 13 a, stk. 1, eller § 13 b, stk. 1, eller igen overtræder de regnskabs- og fakturabestemmelser, som foreslås at skulle gælde for nikotinholdige væsker, nikotinprodukter

og røgfri tobak, hvis overtrædelsen medfører, at det ikke er muligt at konstatere, om der er betalt afgift af de pågældende varer. Bøden vil således skulle udgøre 20.000 kr. i andengangstilfælde, 30.000 kr. i tredjegangstilfælde, 40.000 kr. i fjerdegangstilfælde osv. Det er forudsat, at der også vil være tale om et gentagelsestilfælde, hvis den pågældende begår en overtrædelse omfattet af den foreslåede § 22, stk. 5, om skærpede bøder og tidligere har fået en eller flere skærpede bøder for ligeartede overtrædelser af colalovgivningen. Hvis den pågældende f.eks. får en skærpet bøde for overtrædelse af chokoladeafgiftslovens regnskabsregler, vil en efterfølgende overtrædelse af regnskabsreglerne omfattet af den foreslåede § 22, stk. 5, om skærpede bøder udgøre et andengangstilfælde, der således vil kunne udløse en bøde på 20.000 kr. Hvis den pågældende får bøden på de 20.000 kr. og herefter begår endnu en overtrædelse af regnskabsreglerne omfattet af den foreslåede § 22, stk. 5, om skærpede bøder, vil der være tale om et tredjegangstilfælde, der således vil kunne udløse en bøde på 30.000 kr. Samme gentagelsesvirkning vil gøre sig gældende, hvis den pågældende får en skærpet bøde for overtrædelse af colalovgivningens regler om registrering og efterfølgende begår en overtrædelse af registreringsreglerne omfattet af den foreslåede § 22, stk. 5, om skærpede bøder.

Tilsvarende er det forudsat, at der også ved overtrædelser omfattet af bestemmelser om skærpede bøder i colalovgivning vil være tale om et gentagelsestilfælde, hvis den pågældende tidligere har fået en skærpet bøde for overtrædelse af ligeartede bestemmelser omfattet af den foreslåede § 22, stk. 5. Hvis den pågældende får en skærpet bøde for overtrædelse af regnskabsreglerne omfattet af den foreslåede § 22, stk. 5, i forbrugsafgiftsloven, vil en efterfølgende overtrædelse af regnskabsreglerne f.eks. omfattet af bestemmelsen om skærpede bøder i chokoladeafgiftsloven udgøre et andengangstilfælde, der således vil kunne udløse en bøde på 20.000 kr. Hvis den pågældende får bøden på de 20.000 kr. og herefter begår en overtrædelse af regnskabsreglerne f.eks. omfattet af bestemmelsen om skærpede bøder i tobaksafgiftsloven, vil der være tale om et tredjegangstilfælde, der således vil kunne udløse en bøde på 30.000 kr. Samme gentagelsesvirkning vil gøre sig gældende, hvis den pågældende får en skærpet bøde for overtrædelse af registreringsreglerne omfattet af den foreslåede § 22, stk. 5, om skærpede bøder og efterfølgende begår en overtrædelse af colalovgivningens regler om registrering, der er omfattet af reglerne om skærpede bøder.

Det foreslås i bestemmelsens stk. 6, at der skal ske en sammenlægning af bøderne efter princippet om absolut kumulation ved bødefastsættelsen i sager, hvor nogen har gjort sig skyldig i flere overtrædelser omfattet af den foreslåede bestemmelse i § 22, stk. 5, om skærpede bøder eller en eller flere overtrædelser af denne bestemmelse og andre skatte- og afgiftslove eller pantlovgivningen.

Som led i regeringens indsats mod skatte- og afgiftsunddragelse finder regeringen det af stor betydning at sikre, at de bøder, som udmåles for overtrædelse af punktafgifts-

lovgivningen, er af en sådan størrelse, at deres præventive virkning ikke svækkes.

Det foreslås i bestemmelsens stk. 7, at sammenlægning af bødestrafpen efter princippet om absolut kumulation efter det foreslåede stk. 6, 1. og 2. pkt., vil kunne fraviges, når særlige grunde taler herfor. Sådanne særlige grunde vil kunne være skærpende eller formildende omstændigheder i henhold til straffelovens §§ 81 og 82.

Fastsættelsen af straffen vil bero på domstolens konkrete vurdering i det enkelte tilfælde af samtlige omstændigheder i sagen, og det angivne strafniveau vil kunne fraviges i op- og nedadgående retning, hvis der i den konkrete sag foreligger skærpende eller formildende omstændigheder, jf. herved de almindelige regler om straffens fastsættelse i straffelovens kapitel 10.

Juridiske personer, der begår overtrædelser omfattet af den foreslåede bestemmelse i forbrugsafgiftslovens § 22, stk. 5, vil kunne ifalde bødestraf herfor efter reglerne i straffelovens 5. kapitel, jf. forbrugsafgiftslovens § 22, stk. 4.

De straffeprocessuelle regler i opkrævningslovens §§ 18 og 19 vil gælde ved behandlingen af straffesager om overtrædelse af bestemmelserne. Skatteforvaltningen vil således have kompetence til at afslutte disse straffesager ved bødeforelæg, såfremt betingelserne nævnt i § 18, stk. 1, er opfyldt, ligesom reglerne i § 18, stk. 2-4, og § 19 vedrørende behandlingen m.v. af disse sager vil finde anvendelse.

2.5.5. Registrering som oplagshaver inden indførelse af stempelmærkekravet

2.5.5.1. Gældende ret

Efter gældende ret skal virksomheder, der fremstiller eller fra udlandet modtager nikotinprodukter eller nikotinholdige væsker, ikke lade sig registrere. Der er heller ikke krav om stempelmærker eller afregning af afgift.

De virksomheder, der fremstiller eller fra udlandet modtager nikotinprodukter eller nikotinholdige væsker, er således ikke registreret for punktafgift hos Skatteforvaltningen.

Røgfri tobak er afgiftspligtigt efter forbrugsafgiftslovens § 13. For virksomheder, der fremstiller eller fra udlandet modtager røgfri tobak, er der derfor krav om registrering. Virksomhederne skal som udgangspunkt registreres som oplagshaver efter forbrugsafgiftslovens § 14 a, stk. 1, men kan i praksis også registreres som varemodtagere, hvis virksomheden alene modtager varer fra udlandet, jf. § 16 a, stk. 3. Virksomhederne angiver og betaler afgiften hver måned efter opkrævningslovens regler. Virksomhederne er således omfattet af en angivelsesordning, og der er ikke krav om stempelmærke.

2.5.5.2. Skatteministeriets overvejelser og den foreslåede ordning

Som det fremgår under lovforslagets almindelige bemærkninger pkt. 2.5.2 foreslås det, at der indføres en stempelmærkeordning. Dette betyder, at når stempelmærkekravet bliver indført den 1. juli 2022, vil der skulle påsættes stem-

pelmærker på røgfri tobak, nikotinprodukter og nikotinholdige væsker, som sælges her i landet. Stempelmærkerne vil alene kunne bestilles af de registrerede oplagshavere. Det betyder, at virksomheder, der fra og med den 1. juli 2022 fremstiller eller fra udlandet modtager nikotinprodukter eller nikotinholdige væsker, vil skulle registrere sig hos Skatteforvaltningen som oplagshavere – ligesom det gælder for røgfri tobak. For at opnå registrering som oplagshaver foreslås det, at der stilles krav om lokalegodkendelse. Dette skyldes, at oplagshavere både kan have varer, der er betalt afgift af, og varer, hvor afgiften endnu ikke er betalt.

Der vil derfor være en lang proces fra tidspunktet, hvor virksomheden ansøger om registrering, til at denne kan få udleveret stempelmærker.

Blandt andet på den baggrund foreslås det, at der indsættes en bestemmelse om, at virksomhederne allerede fra og med den 1. april 2022 vil kunne lade sig registrere som oplagshavere. Derved kan virksomhederne få igangsat processen med registrering, inden indførelse af afgift på nikotinprodukter og nikotinholdige væsker. Det foreslås, at denne del af loven træder i kraft den 1. april 2022.

Herudover foreslås det, at der gives mulighed for, at der kan bestilles og udleveres stempelmærker til røgfri tobak, nikotinprodukter og nikotinholdige væsker mod fuld sikkerhed, inden afgifternes og stempelmærkekravets indførelse. Dermed kan virksomheder, som allerede er registreret som oplagshaver for røgfri tobak, eller som er blevet registreret som oplagshaver for røgfri tobak, nikotinprodukter eller nikotinholdige væsker, gøre deres afgiftspligtige varer omfattet af de foreslåede § 13, § 13 a, stk. 1, eller § 13 b, stk. 1, klar til 1. juli 2022. Det bemærkes, at de stemplede detailsalgspakninger ikke må udleveres før den 1. juli 2022. Denne del af loven foreslås at træde i kraft den 1. april 2022.

Endeligt foreslås det, at virksomheder, der benytter muligheden for at bestille stempelmærker mod fuld sikkerhed, inden afgifternes og stempelmærkekravets indførelse, først vil skulle betale den pågældende afgift den 1. juli 2022. Dermed opkræves der ikke afgift for nikotinprodukter og nikotinholdige væsker, før disse varer bliver afgiftspligtige, jf. lovforslagets § 2, nr. 1. Herudover opkræves afgiften for røgfri tobak først igennem stempelmærkeordningen, når sammenlægningen af afgiftssatsen i den foreslåede § 13 træder i kraft, jf. lovforslagets § 2, nr. 1.

2.5.6. Begrænsning af salg af røgfri tobak, nikotinprodukter og nikotinholdige væsker

2.5.6.1. Begrænsning af salg ved indførelse af afgift på nikotinprodukter og nikotinholdige væsker samt sammenlægning af afgiftssatserne for røgfri tobak

2.5.6.1.1. Gældende ret

Efter gældende ret er der ikke begrænsninger i salg af røgfri tobak, nikotinprodukter eller nikotinholdige væsker på Skatteministeriets ressort.

For så vidt angår gældende ret om bestemmelser om straf i forbrugsafgiftsloven, herunder om Skatteforvaltningens adgang til at afslutte straffesager administrativt ved bødeforelæg og muligheden for at pålægge juridiske personer strafansvar, henvises til pkt. 2.5.4.

2.5.6.1.2. Skatteministeriets overvejelser og den foreslåede ordning

For at de foreslåede afgifter vil kunne slå igennem i prisen på nikotinprodukter og nikotinholdige væsker hurtigt efter afgifternes indførelse og for så vidt angår røgfri tobak hurtigt efter sammenlægningen af afgiftssatserne, foreslås det, at der indføres et forbud mod at sælge røgfri tobak, nikotinprodukter og nikotinholdige væsker, der ikke er påført stempelmærker, når der er forløbet 3 måneder efter afgifternes og sammenlægningens indførelse. Det foreslås desuden, at der indføres et forbud mod opbevaring af røgfri tobak, nikotinprodukter og nikotinholdige væsker i detailhandlen og hos grossister, der ikke er påført stempelmærker, når der er forløbet 4 måneder efter afgifternes og sammenlægningens indførelse. Forbuddet mod opbevaring omfatter endvidere virksomheder, der tidligere har været registreret som varemottager for røgfri tobak, og som ikke har ladet sig registrere som oplagshaver.

Det foreslås, at det skal kunne medføre bødestraf, hvis forbuddet overtrædes forsætligt eller groft uagtsomt.

Det er forudsat, at bødeniveauet vil skulle udgøre 10.000 kr. pr. overtrædelse.

Det er forudsat, at bødeniveauet på de 10.000 kr. skal gælde, uanset om der er tale om et førstegangs- eller gentagelsestilfælde. Det er endvidere forudsat, at der ved bødeudmålingen vil skulle ske absolut kumulation, således at der ved overtrædelser af bestemmelserne udmåles en bøde på 10.000 kr. for hver overtrædelse, uanset om pådømmelsen eller vedtagelsen sker ved én eller flere sager.

Fastsættelsen af straffen vil bero på domstolens konkrete vurdering i det enkelte tilfælde af samtlige omstændigheder i sagen, og det angivne strafniveau vil kunne fraviges i op- og nedadgående retning, hvis der i den konkrete sag foreligger skærpende eller formildende omstændigheder, jf. herved de almindelige regler om straffens fastsættelse i straffelovens kapitel 10.

Juridiske personer, der begår overtrædelserne, vil kunne pålægges bødestraf herfor efter reglerne i straffelovens 5. kapitel, jf. forbrugsafgiftslovens § 22, stk. 4.

De straffeprocessuelle regler i opkrævningslovens §§ 18 og 19 vil gælde ved behandlingen af sager om overtrædelse af forbuddet, jf. forbrugsafgiftslovens § 22 a. Dette vil blandt andet medføre, at Skatteforvaltningen – hvis en række nærmere angivne betingelser er opfyldt – vil kunne udstede administrative bødeforelæg om overtrædelse af forbuddet.

2.5.6.2. Begrænsning af salg ved fremtidige afgiftsforhøjelser

2.5.6.2.1. Gældende ret

Efter gældende ret er der ikke begrænsninger i salg af røgfri tobak, nikotinprodukter eller nikotinholdige væsker på Skatteministeriets ressort. For beskrivelse af gældende ret om bødestraf henvises til lovforslagets almindelige bemærkninger pkt. 2.5.4.

2.5.6.2.2. Skatteministeriets overvejelser og den foreslåede ordning

For at eventuelle fremtidige afgiftsforhøjelser af de foreslåede afgifter på røgfri tobak, nikotinprodukter og nikotinholdige væsker vil kunne slå igennem i prisen på de pågældende varer hurtigt efter en afgiftsforhøjelse, foreslås det, at det alene skal være tilladt at sælge røgfri tobak, nikotinprodukter og nikotinholdige væsker med stempelmærker, der var gældende før en afgiftsforhøjelses ikrafttræden, i en begrænset periode på 3 måneder fra afgiftsforhøjelsen er trådt i kraft. Det foreslås desuden, at det alene skal være tilladt at opbevare røgfri tobak, nikotinprodukter og nikotinholdige væsker med stempelmærker, der var gældende før en afgiftsforhøjelses ikrafttræden, i en begrænset periode på 4 måneder, fra afgiftsforhøjelsen er trådt i kraft.

Endeligt foreslås, at overtrædelse af disse regler straffes med bøde. For en beskrivelse af bødeniveauet henvises til de specielle bemærkninger til lovforslagets § 2, nr. 15.

2.6. Justering af betingelserne for fjernsalgsregistrering i en række punktafgiftslove

2.6.1. Gældende ret

Efter en række nationale punktafgiftslove skal virksomheder i andre EU-lande registreres for fjernsalg af varer med nationale punktafgifter til Danmark, når de skal registreres for moms. Det drejer sig om følgende love: lov om afgift af hermetisk forseglede nikkel-cadmium-akkumulatorer (lukkede nikkel-cadmium-batterier) (herefter batteriafgiftsloven), lov om afgift af bekæmpelsesmidler (herefter bekæmpelsesmiddelafgiftsloven), lov om afgift af cfc og visse industrielle drivhusgasser (herefter cfc-afgiftsloven), chokoladeafgiftsloven, emballageafgiftsloven, lov om forskellige forbrugsafgifter (herefter forbrugsafgiftsloven), lov om afgift af konsum-is (herefter isafgiftsloven), lov om afgift af kvælstof indeholdt i gødninger m.m. (herefter kvælstofafgiftsloven), lov om afgift af visse klorerede opløsningsmidler (herefter opløsningsmiddelafgiftsloven) og pvc-afgiftsloven.

Hvis der sker fjernsalg fra en virksomhed, der ikke er registreret for fjernsalg af varer med nationale punktafgifter, skal den danske forbruger, der modtager varen, selv sørge for at betale punktafgiften til Skatteforvaltningen.

På momsområdet blev den såkaldte One Stop Shop-ordning (også kaldet OSS-ordning) indført den 1. juli 2021. Ordningen indebærer, at sælgerne i ét EU-land kan

angive og betale moms til alle de EU-lande, hvor virksomheden har kunder, og hvor virksomheden ikke er etableret. Med den nye OSS-ordning er der sket en række ændringer i reglerne om registrering og betaling af moms, når varer købes i andre EU-lande via e-handel. Blandt andet skal en virksomhed ikke længere registreres for moms i hvert enkelt medlemsland for at betale moms i forbrugers land, da afregningen kan ske ved virksomhedens anvendelse af OSS-ordningen. Virksomheder med fjernsalg for ikke over 10.000 euro om året til forbrugere i andre EU-lande skal som udgangspunkt betale moms i etableringslandet i stedet for forbrugslandet.

Virksomheder fra andre EU-lande, der uanset fjernsalgsgrænsen på 10.000 euro er blevet frivilligt registreret for moms i Danmark og derfor betaler moms til Danmark, vil skulle registreres efter de relevante punktafgiftslove, i det omfang de har fjernsalg til danske forbrugere af punktafgiftspligtige varer.

Fra og med den 1. juli 2021 er det derfor som udgangspunkt kun virksomheder, som har fjernsalg på over 10.000 euro om året, og som ikke bruger OSS-ordningen, der ved fjernsalg til forbrugere i Danmark skal registreres for moms i Danmark, og som følge af momsregistreringen også skal registreres for punktafgifter.

2.6.2. Skatteministeriets overvejelser og den foreslåede ordning

Før OSS-ordningen på momsområdet trådte i kraft den 1. juli 2021, skulle alle virksomheder i EU registreres for moms i Danmark, hvis de havde fjernsalg til danske forbrugere for over 280.000 kr. om året, og derfor også registreres for punktafgifter, når de kom over den grænse.

Indførelsen af OSS havde til hensigt at lette handlen på tværs af EU's grænser og sikre fair og lige konkurrencevilkår. Dette skete dels ved at ophæve de nationale momsfjernsalgsgrænser og i stedet indføre en samlet EU-momsfjernsalgsgrænse på 10.000 euro for, hvorvidt der skal betales moms til forbrugslandet, og dels ved at virksomheder, der bruger ordningen, kun skal være momsregistreret i deres hjemland, fremfor at skulle være registreret i flere forskellige medlemslande. Herudover gælder der også nogle særegener f.eks. for virksomheder, der er registreret for moms i flere EU-medlemslande, og for virksomheder fra tredjelande.

Da grænsen for, om en virksomhed skal betale moms til forbrugslandet, er sænket, og da virksomhedens administrative byrder lettes ved at bruge OSS-ordningen, har virksomhederne et incitament til at bruge ordningen. Der antages derfor at være få virksomheder, der ligger over grænsen på 10.000 euro, der ikke vil benytte OSS.

Indførelsen af ordningen i Danmark havde den utilsigtede konsekvens, at det blev forbrugers ansvar at betale punktafgiften, når varer pålagt nationale punktafgifter er købt ved brug af fjernsalgsregler fra virksomheder i andre EU-lande via OSS. Det skyldes, at kravet om registrering for fjernsalg af varer, der er pålagt en national punktafgift, er afhængig

af, om virksomheden skal registreres i Danmark for fjernsalg på momsområdet. Da virksomheder, der benytter OSS, ikke længere skal registreres for moms i Danmark, skal de efter gældende regler heller ikke registreres for nationale punktafgifter. Derfor falder pligten til at betale punktafgiften på forbrugeren.

Det er vurderingen, at det ikke er hensigtsmæssigt, at det er forbrugeren selv, der skal betale punktafgiften. Det skyldes en formodning om, at de fleste forbrugere ikke er bekendte med, at de skal betale afgiften og derfor uforvarende kan komme til at unddrage statskassen for afgiften. Det skyldes også, at det er en meget ressourcetung opgave for Skatteforvaltningen at håndhæve og kontrollere, om der bliver betalt afgift, da disse ekspeditioner skal ske manuelt for hver enkelt forsendelse.

Det foreslås derfor at ændre betingelserne for, hvorvidt en virksomhed skal registreres for fjernsalg af punktafgiftspligtige varer til danske forbrugere. Med det foreslåede vil registreringen ikke længere være betinget af, om virksomheden skal registreres for moms i Danmark, men om virksomheden skal betale moms til Danmark. Ændringen foreslås foretaget i batteriafgiftsloven, bekæmpelsesmiddelafgiftsloven, cfc-afgiftsloven, chokoladeafgiftsloven, emballageafgiftsloven, forbrugsafgiftsloven, isafgiftsloven, kvælstofafgiftsloven, opløsningsmiddelafgiftsloven og pvc-afgiftsloven.

Det vil betyde, at virksomheder i andre EU-lande, der sælger eller formidler varer til danske forbrugere, som er pålagt nationale punktafgifter efter de førnævnte love, vil skulle registreres for den pågældende afgift i Danmark, hvis virksomheden har fjernsalg til andre EU-lande for over 10.000 euro om året. Dette skal gælde uanset om virksomheden bruger OSS eller ej.

Tilsvarende vil virksomheder, hvor fjernsalget ikke overstiger 10.000 euro om året, ikke skulle betale moms til Danmark, og derfor vil disse virksomheder heller ikke skulle registreres for punktafgifter i Danmark. Det vil ved fjernsalg fra disse virksomheder være den danske forbruger selv, der skal betale afgiften. Dette svarer til gældende ret, men vil være i mere begrænset omfang, da grænsen for, hvornår virksomheden ikke vil skulle være registreret for punktafgift, ændres fra salg til Danmark på 280.000 kr. årligt til salg til EU på 10.000 euro årligt.

Nogle af de berørte punktafgiftslove indeholder en mulighed for, at danske virksomheder kan undlade at lade sig registrere og undlade at betale afgift af varer, som de f.eks. fremstiller eller indfører, hvis værdien af varerne svarer til en afgift, der ikke overstiger 10.000 kr. årligt. Det drejer sig om batteriafgiftsloven, cfc-afgiftsloven, emballageafgiftsloven, forbrugsafgiftsloven, isafgiftsloven, kvælstofafgiftsloven, opløsningsmiddelafgiftsloven og pvc-afgiftsloven. For disse love foreslås denne valgmulighed udvidet, så den – under de samme vilkår som for de danske virksomheder – også omfatter virksomheder fra andre EU-lande, der ellers opfylder betingelserne for at skulle fjernsalgsregistreres for den pågældende punktafgift.

2.7. Indførelse af midlertidig momsfrigørelse som reaktion på covid-19-pandemien

2.7.1 Gældende ret

Europa-Kommissionen og EU-agenturer og -organer har ikke efter gældende momsregler mulighed for at foretage momsfri indkøb af varer, som doneres til brug for bekæmpelse m.v. af Covid-19 i EU-landene. Europa-Kommissionen m.v. udgør offentlige myndigheder, hvorfor de i medfør af momssystemdirektivet (Rådets direktiv 2006/112/EF) anses som endelige forbrugere, når de indkøber varer og ydelser. De har derfor heller ikke fradragsret for købsmoms i forbindelse med indkøb af varer og ydelser, der er belagt med moms.

Når Europa-Kommissionen m.v. indkøber varer med henblik på donation til brug i relevante EU-lande, vil salgsvirksomheden kunne sælge momsfrit, mens Europa-Kommissionen m.v. som offentlig myndighed skal betale erhvervsmoms og derfor momsregistreres og indbetale momsen til de EU-lande, hvortil varerne transporteres.

2.7.2. Skatteministeriets overvejelser og den foreslåede ordning

De gældende momsregler betyder, at den ikke fradragsberettigede købsmoms bliver en direkte omkostning for Europa-Kommissionen og agenturer og organer oprettet i henhold til EU-retten, når de indkøber varer og ydelser med moms. Momspligten betyder således i sidste ende, at Europa-Kommissionen m.v. inden for samme budgetramme kan indkøbe færre varer, end det ville være tilfældet, hvis der havde været mulighed for at fradrage købsmomsen.

Da der fortsat er presserende behov for at have et beredskab til håndtering af den nuværende sundhedskrise, er der med Rådets direktiv (EU) 2021/1159 af 13. juli 2021 vedtaget en momsfrigørelse, når Europa-Kommissionen eller et agentur eller organ, der er oprettet i henhold til EU-retten, indkøber varer eller ydelser som led i udførelsen af deres opgaver for at reagere på covid-19-pandemien. De vedtagne direktivregler skal sikre, at de foranstaltninger, der træffes inden for rammerne af de forskellige EU-initiativer, ikke hæmmes af købsmomsomkostninger, eller administrative omkostninger til momsregistreringer og momsindbetalinger.

Direktivet skal gennemføres i national ret senest den 31. december 2021.

Det foreslås, at direktivet gennemføres ved indsættelse af to ny paragraffer i momsloven, hvor § 34 b bliver momsfrigørelse for leveringer af varer og ydelser inden for EU til Europa-Kommissionen eller et agentur eller organ, der er oprettet i henhold til EU-retten, når varerne eller ydelserne er indført som led i udførelsen af de opgaver, som de pågældende har fået tildelt for at reagere på covid-19-pandemien. § 36 a bliver en tilsvarende momsfrigørelse for indførsel af varer fra steder uden for EU.

Da hensynet bag momsfrigørelserne er at sikre den mest optimale udnyttelse af givne budgetter, som de omhandlede EU-institutioner har fået tildelt til opgaver i relation til

håndteringen af covid-19-pandemien, foreslås det i overensstemmelse med EU-reglerne, at momsfrigørelserne ikke gælder, hvis de indkøbte varer eller ydelser, eller de indførte varer, straks eller på et senere tidspunkt anvendes til videleveringer mod vederlag fra Europa-Kommissionen eller et agentur eller organ, der er oprettet i henhold til EU-retten. Det foreslås i den forbindelse fastsat, at den, der har modtaget en momsfri levering, hvor momsfrigørelsen blev anvendt her i landet, eller indført varer momsfrit her til landet, men hvor betingelserne for momsfriheden senere ikke længere er opfyldt, skal underrette Skatteforvaltningen, med henblik på korrektion og momsbetaling af varerne eller ydelserne efter momsreglerne på leverings- eller indførselstidspunktet. Korrektionen ved en efterfølgende momspligt vil f.eks. kunne foretages ved hjælp af en efterfølgende momsangivelse.

Da varigheden af covid-19-pandemien og dermed behovet for momsfrigørelserne ikke kendes, er der ikke foreslået et fast tidspunkt for, hvornår fritagelserne ophører med at kunne anvendes. Det er derimod i overensstemmelse med EU-reglerne foreslået, jf. lovforslagets § 16, stk. 5, at fritagelserne får tilbagevirkende kraft fra og med den 1. januar 2021. Den tilbagevirkende kraft betyder, at skulle en virksomhed i løbet af 2020 have opkrævet og betalt moms af en levering til Europa-Kommissionen eller et af de omhandlede agenturer, vil denne moms skulle tilbageføres i alle led. Den tilbagevirkende kraft vil ikke have økonomisk betydning for virksomhederne.

Gennemførelse af EU-direktiver i dansk lovgivning skal fremgå ved henvisning til direktivet i en fodnote. Det foreslås i lovforslagets § 3, nr. 1, at der i fodnote 1 til momsloven indsættes en henvisning til Rådets direktiv (EU) 2021/1159 af 13. juli 2021 om ændring af direktiv 2006/112/EF for så vidt angår midlertidige fritagelser ved indførsel og visse leveringer som reaktion på covid-19-pandemien. I § 5, nr. 2, i lov nr. 1240 af 11. juni 2021 blev fodnoten affattet således, at den medtager gennemførelse af Rådets direktiv (EU) 2019/2235 af 16. december 2019 om ændring af direktiv 2006/112/EF om det fælles merværdiafgiftssystem og direktiv 2008/118/EF om den generelle ordning for punktafgifter, for så vidt angår forsvarsindsatsen inden for Unionens ramme. Da reglerne i direktiv (EU) 2019/2235 først skal træde i kraft den 1. juli 2022, træder denne nyaffattede fodnote også først i kraft den 1. juli 2022. Denne udgave af fodnoten indeholder imidlertid ikke en henvisning til direktivet vedrørende momsfrigørelse til Europa-Kommissionen m.v. som reaktion på covid-19-pandemien (direktiv (EU) 2021/1159). Det foreslås derfor i lovforslagets § 3, nr. 2, at fodnoten affattes på ny således, at den kan træde i kraft den 1. juli 2022 og indeholde henvisninger til både direktiv (EU) 2021/1159 og (EU) 2019/2235. Som konsekvens heraf foreslås § 5, nr. 2, i lov nr. 1240 af 11. juni 2021 ophævet.

3. Økonomiske konsekvenser og implementeringskonsekvenser for det offentlige

3.1. Økonomiske konsekvenser for det offentlige

3.1.1. Indførelse af afgift på nikotinprodukter

Forslaget om at indføre en afgift på nikotinprodukter på 5,5 øre pr. mg nikotin skønnes med betydelig usikkerhed at

indebære et varigt umiddelbart provenu på ca. 165 mio. kr. (2022-niveau) og et provenu efter tilbageløb og adfærd på ca. 135 mio. kr., jf. tabel 3.1. Finansårsvirkningen i 2022 skønnes at udgøre ca. 25 mio. kr., idet ændringen foreslås at træde i kraft den 1. juli 2022, og forbuddet mod salg af nikotinprodukter uden stempelmærker foreslås at skulle træde i kraft fra og med den 1. oktober 2022.

Tabel 3.1. Provenumæssige konsekvenser ved indførelse af en afgift på nikotinprodukter på 5,5 øre pr. mg nikotinindhold

Mio. kr. (2022-niveau)	2022	2023	2024	2025	Varigt	Finansår 2022
Umiddelbar virkning	35	145	155	165	165	25
Virkning efter tilbageløb	35	145	155	165	165	-
Virkning efter tilbageløb og adfærd	30	120	125	135	135	-

Anm. : Afgiften træder i kraft den 1. juli 2022. Efter 2025 er det beregningsteknisk forudsat, at provenuet vokser med BNP, hvilket indebærer en indeksering af afgifterne og realvækst i grundlaget. Afrundet til nærmeste 5 mio. kr.

Indførelsen af en afgift på nikotinprodukter skønnes at medføre et fald i det indenlandske salg af nikotinposer. Faldet i det indenlandske salg afspejler et fald i forbruget af nikotinposer, og at der vil opstå grænsehandel. Derudover forventes det, at afgiften på nikotinprodukter vil give anledning til, at en mindre del af forbruget af nikotinposer skifter til tobaksprodukter (substitution).

De provenumæssige konsekvenser er behæftet med betydelig usikkerhed. Det skyldes blandt andet, at nikotinposer kun har været på markedet i et par år, hvilket indebærer, at flere forhold omkring salget af nikotinposer ikke er velbelyste. Provenuet vil afhænge af udbredelsen af nikotinposer,

om produktet fortrænger traditionelle tobaksprodukter, og i hvilket omfang afgiften medfører traditionel grænsehandel, e-grænsehandel og ulovlig handel.

3.1.2. Sammenlægning af afgiftssatserne for røgfri tobak

Forslaget om at sammenlægge de to afgiftskategorier for røgfri tobak i forbrugsafgiftsloven skønnes med usikkerhed at indebære et varigt umiddelbart provenu på ca. 15 mio. kr. (2022-niveau) og et provenu efter tilbageløb og adfærd på ca. 10 mio. kr., jf. tabel 3.2. Finansårsvirkningen i 2022 i skønnes at udgøre ca. 5 mio. kr., idet ændringen foreslås at træde i kraft fra og med den 1. juli 2022.

Tabel 3.2. Provenumæssige konsekvenser ved sammenlægning af afgiftskategorier for røgfri tobak

Mio. kr. (2022-niveau)	2022	2023	2024	2025	Varigt	Finansår 2022
Umiddelbar virkning	5	15	15	15	15	5
Virkning efter tilbageløb	5	15	15	15	15	-
Virkning efter tilbageløb og adfærd		10	10	10	10	-

Anm. : Afgiften træder i kraft den 1. juli 2022. Der forudsættes realvækst i grundlaget frem til 2025. Efter 2025 er det beregningsteknisk forudsat, at provenuet vokser med BNP, hvilket indebærer en indeksering af afgifterne og realvækst i grundlaget. Afrundet til nærmeste 5 mio. kr.

Sammenlægningen af de to afgiftskategorier skønnes at medføre et fald i det indenlandske salg af røgfri tobak, herunder som følge af grænsehandel.

3.1.3. Afgift på nikotinholdige væsker

Indledningsvis bemærkes, at afgiften af nikotinholdige væsker blev vedtaget ved lov nr. 1182 af 8. juni 2021. Med lovforslagets § 14 foreslås lov nr. 1182 af 8. juni 2021 ophævet. De ophævede bestemmelser foreslås i tilrettet version genindsat i lovforslagets § 2, nr. 1-3, 7, 9, 11-13, 15 og 16, og § 13. Det medfører ingen økonomiske konsekvenser for det offentlige, at de vedtagne – men ikke ikrafttrådte – bestemmelser om afgift på nikotinholdige væsker foreslås ophævet og vedtaget på ny. Dette lovforslag ændrer med andre ord ikke de økonomiske konsekvenser for det offent-

lige ved indførelse af afgift på nikotinholdige væsker, som anført i forbindelse med vedtagelsen af lov nr. 1182 af 8. juni 2021, jf. Folketingstidende 2020-21, A, L 217, s. 15 og 16. Nedenstående gengiver derfor blot de tidligere anførte økonomiske konsekvenser for det offentlige.

Forslaget om at indføre en afgift på nikotinholdige væsker, hvor væsker med en nikotinkoncentration på 12 mg pr. milliliter og derunder pålægges en afgift på 1,5 kr. pr. milliliter, mens væsker med en koncentration over 12 mg pr. milliliter pålægges en afgift på 2,5 kr. pr. milliliter skønnes med betydelig usikkerhed at indebære et varigt umiddelbart provenu på ca. 110 mio. kr. (2021-niveau) og et provenu efter tilbageløb og adfærd på ca. 50 mio. kr., jf. tabel 3.3. Finansårsvirkningen i 2022 skønnes at udgøre ca. 10 mio. kr., idet ændringen foreslås at træde i kraft den 1. juli 2022,

og forbuddet mod salg af nikotinholdig væske uden stempel-mærker træder i kraft fra og med den 1. oktober 2022.

Tabel 3.3. Provenumæssige konsekvenser ved indførelse af en afgift med to satser på nikotinholdige væsker på henholdsvis en lav sats på 1,5 kr. pr milliliter væske med en nikotinkoncentration til og med 12 mg pr. milliliter og en høj sats på 2,5 kr. pr. milliliter væske med en nikotinkoncentration over 12 mg pr. milliliter

Mio. kr. (2022-niveau)	2022	2023	2024	2025	Varigt	Finansår 2022
Umiddelbar virkning	30	120	110	15	110	10
Virkning efter tilbageløb	30	120	110	15	110	-
Virkning efter tilbageløb og adfærd	10	50	50	10	50	-

Anm. : Afgiften træder i kraft den 1. juli 2022. Der forudsættes ingen indeksering eller vækst i grundlaget frem til 2025. Efter 2025 er det beregningsteknisk forudsat, at provenuet vokser med BNP, hvilket indebærer en indeksering af afgifterne og realvækst i grundlaget. Afrundet til nærmeste 10 mio. kr.

Indførelsen af en afgift på nikotinholdige væsker skønnes at medføre et væsentligt fald i det indenlandske salg af nikotinholdige væsker. Faldet i det indenlandske salg afspejler et fald i forbruget af nikotinholdige væsker, og at der vil opstå grænsehandel og illegal handel. Derudover forventes det, at afgiften på nikotinholdige væsker vil give anledning til, at en del af forbruget skifter til andre tobaksprodukter (substitution).

De provenumæssige konsekvenser er behæftet med betydelig usikkerhed. Det skyldes blandt andet, at e-cigaretter og e-væsker ikke har været på markedet i særligt lang tid, hvilket indebærer, at flere forhold omkring salget af e-væsker ikke er velbelyste. Derudover skønnes den foreslåede afgift inkl. moms at medføre, at prisen på nikotinholdige væsker i gennemsnit vil blive omtrent fordoblet. De afledte forbrugs- og grænsehandelseffekter stiger med størrelsen på afgiften, og det må forventes, at adfærdseffekterne vil være betydelige. Der er imidlertid betydelig usikkerhed forbundet med at skønne over konsekvenserne ved så store afgiftsforhøjelser.

3.1.4. Justering af betingelserne for fjernsalgsregistrering i en række punktafgiftslove

Forslaget om at ændre, hvornår virksomheder i andre EU-lande skal registreres for fjernsalg af visse punktafgiftspligtige varer, medfører, at det fremover ikke vil være forbrugeren, der skal betale afgiften, men virksomheden. Det forventes at forhindre utilsigtede provenutab.

3.1.5. Øvrige forslag

De øvrige dele af lovforslaget skønnes ikke at have nævneværdige økonomiske konsekvenser.

3.2. Implementeringskonsekvenser for det offentlige

Lovforslaget vurderes isoleret set at medføre administrative omkostninger for Skatteforvaltningen på 7,4 mio. kr. i 2022, 6,3 mio. kr. årligt i 2023-2025 og 6,2 mio. kr. årligt fra og med 2026. Udgifterne kan primært henføres til administration af stempelmærker og kontrol.

Det bemærkes, at afgiften af nikotinholdige væsker blev vedtaget ved lov nr. 1182 af 8. juni 2021. Med lovforslagets § 14 foreslås lov nr. 1182 af 8. juni 2021 ophævet. De ophævede bestemmelser foreslås i tilrettet version genindsat

i lovforslagets § 2, nr. 1-3, 7, 9, 11-13, 15 og 16, og § 13. Det har ingen implementeringsmæssige konsekvenser for det offentlige, at de vedtagne – men ikke ikrafttrådte – bestemmelser om afgift på nikotinholdige væsker foreslås ophævet og vedtaget på ny. Dette lovforslag ændrer med andre ord ikke de implementeringsmæssige konsekvenser for det offentlige ved indførelse af afgift på nikotinholdige væsker, som anført i forbindelse med vedtagelsen af lov nr. 1182 af 8. juni 2021, jf. Folketingstidende 2010-21, A, L 217, s. 16.

Principperne for digitaliseringsklar lovgivning vurderes at være overholdt. Dette skyldes først og fremmest, at der er tale om enkle og klare regler, hvor afgifterne på røgfri tobak, nikotinprodukter og nikotinholdige væsker er afgrænset på et objektivt grundlag, så det afgiftspligtige vareområde er klart afgrænset. Herudover er der tale om ændringer og indførelse af afgifter i Skatteforvaltningens eksisterende it-systemer og dermed anvendes den eksisterende infrastruktur i Skatteforvaltningen. Lovforslaget medfører blandt andet, at der skal indføres to nye afgifter på henholdsvis nikotinprodukter og nikotinholdige væsker. Dette nødvendiggør, ændringer i Skatteforvaltningens eksisterende systemer, herunder Skattekontoen, SAP PS, Erhvervsystemet og Ny TastSelv Erhverv. Endeligt er der foreslået indført skærpede regler om regnskab, faktura og en stempelmærkeordning for røgfri tobak og nikotinprodukter, hvilket skal være med til at forebygge afgiftsunddragelse. Kontrollen af afgifterne gennemføres ud fra risiko og væsentlighed med udgangspunkt i Skatteforvaltningens viden og data på området.

Forslaget om indførelse af midlertidige momsfritagelser som reaktion på covid-19-pandemien fraviger dog princippet om, at regler så vidt muligt udformes ved brug af objektive kriterier. Princippet fraviges med henvisning til, at der er tale om implementering af et EU-direktiv.

4. Økonomiske og administrative konsekvenser for erhvervslivet m.v.

4.1. Økonomiske konsekvenser for erhvervslivet m.v.

Den foreslåede afgift på nikotinprodukter og sammenlægningen af afgiftssatserne for røgfri tobak vil give en umiddelbar afgiftsbelastning for erhvervslivet svarende til det

umiddelbare provenu, som dog må forventes overvæltet til forbrugerne i form af højere priser. Afgiften ventes at medføre et fald i det indenlandske salg.

Det bemærkes, at afgiften af nikotinholdige væsker blev vedtaget ved lov nr. 1182 af 8. juni 2021. Med lovforslagets § 14 foreslås lov nr. 1182 af 8. juni 2021 ophævet. De ophævede bestemmelser foreslås i tilrettet version genindsat i lovforslagets § 2, nr. 1-3, 7, 9, 11-13, 15 og 16, og § 13. Det medfører ingen økonomiske konsekvenser for erhvervslivet, at de vedtagne – men ikke ikrafttrådte – bestemmelser om afgift på nikotinholdige væsker foreslås ophævet og vedtaget på ny. Dette lovforslag ændrer med andre ord ikke de økonomiske konsekvenser for erhvervslivet m.v. ved indførelse af afgift på nikotinholdige væsker, som anført i forbindelse med vedtagelsen af lov nr. 1182 af 8. juni 2021, jf. Folketingstidende 2010-21, A, L 217, s. 16.

4.2. Administrative konsekvenser for erhvervslivet m.v.

Lovforslaget medfører administrative konsekvenser for erhvervslivet. De administrative konsekvenser består hovedsageligt i, at fabrikanter og importører af visse produkter skal påføre produkterne stempelmærker forud for markedsføring. Det forventes, at påføring af stempelmærker vil indgå i en automatiseret proces, hvorfor omkostningerne hovedsageligt består i omstillingsomkostninger. Kravet om påføring af stempelmærker skal efterleves af producenter og importører af røgfri tobak og nikotinprodukter.

Det bemærkes, at afgiften af nikotinholdige væsker blev vedtaget ved lov nr. 1182 af 8. juni 2021. Med lovforslagets § 14 foreslås lov nr. 1182 af 8. juni 2021 ophævet. De ophævede bestemmelser foreslås i tilrettet version genindsat i lovforslagets § 2, nr. 1-3, 7, 9, 11-13, 15 og 16, og § 13. Det medfører ingen administrative konsekvenser for erhvervslivet m.v., at de vedtagne – men ikke ikrafttrådte – bestemmelser om afgift på nikotinholdige væsker foreslås ophævet og vedtaget på ny. Dette lovforslag ændrer med andre ord ikke de administrative konsekvenser for erhvervslivet m.v. ved indførelse af afgift på nikotinholdige væsker, som anført i forbindelse med vedtagelsen af lov nr. 1182 af 8. juni 2021, jf. Folketingstidende 2010-21, A, L 217, s. 16.

De samlede administrative konsekvenser for erhvervslivet ved dette lovforslag vurderes at være under 4 mio. kr., hvorfor de ikke kvantificeres nærmere.

Lovforslaget vurderes ikke at medføre nævneværdige øvrige efterlevelseseffekter for erhvervslivet.

På baggrund af de indkomne høringssvar er ovenstående vurderinger af de administrative konsekvenser og øvrige efterlevelseseffekter for erhvervslivet under konsolidering.

Princippet for agil erhvervsrettet regulering vurderes ikke at være relevante, idet lovforslaget ikke påvirker virksomhederne i at teste, udvikle og anvende nye digitale forretningsmodeller.

5. Administrative konsekvenser for borgerne

Forslaget har administrative konsekvenser for borgerne i

det omfang, borgerne indfører eller modtager afgiftspligtige varer omfattet af forbrugsafgiftslovens § 13, § 13 a, stk. 1, eller § 13 b, stk. 1, (røgfri tobak, nikotinholdige væsker og nikotinprodukter) fra udlandet. I disse situationer vil borgeren skulle angive den afgiftspligtige mængde og betale afgiften af varerne, dog alene i det omfang sælgeren ikke er registreret som oplagshaver for fjernsalg og derfor står for betalingen af afgiften.

Forslaget om at justere, hvornår virksomheder i andre EU-lande skal registreres for fjernsalg af visse punktafgiftspligtige varer, forventes at lette den administrative byrde for borgerne, da det med forslaget i mindre omfang vil være borgerne selv, der skal kontakte Skatteforvaltningen med henblik på at betale punktafgifter.

Lovforslagets øvrige dele har ikke administrative konsekvenser for borgerne.

6. Klimamæssige konsekvenser

Lovforslaget vurderes ikke at have klimamæssige konsekvenser.

7. Miljø- og naturmæssige konsekvenser

Lovforslaget vurderes ikke at have miljø- og naturmæssige konsekvenser.

8. Forholdet til EU-retten

Med lovforslaget foreslås det at gennemføre Rådets direktiv (EU) 2021/1159 af 13. juli 2021 om ændring af direktiv 2006/112/EF, for så vidt angår midlertidige fritagelser ved indførelse og visse leveringer som reaktion på covid-19-pandemien.

Lovforslagets øvrige dele indeholder ingen EU-retlige aspekter.

9. Hørte myndigheder og organisationer m.v.

Et udkast til lovforslag indeholdende elementerne om regulering af antallet af cigaretter i en pakke, indførelse af afgift på nikotinprodukter og sammenlægning af afgiftssatserne for røgfri tobak har i perioden fra og med den 17. september 2021 til og med den 15. oktober 2021 været sendt i høring hos følgende myndigheder og organisationer m.v.: Advokatsamfundet, Arbejderbevægelsens Erhvervsråd, Astma-Allergi Danmark, BECIG, borger- og retssikkerhedschefen i Skatteforvaltningen, CEPOS, Cevea, DADAFO, Dansk Erhverv, Danske Advokater, De Samvirkende Købmænd, DI, Digitaliseringsstyrelsen, Erhvervsstyrelsen – Team Effektiv Regulering, Finans Danmark, Foreningen Danske Revisorer, FSR – danske revisorer, Justitia, Kraka, Kræftens Bekæmpelse, Landsskatteretten, Lungeforeningen, Lægeforeningen, Nikotinbranchen, Nærbutikkernes Landsforening, Skatteankestyrelsen, SRF Skattefaglig Forening, Tobaksindustrien og Tobaksproducenterne.

Et udkast til lovforslag indeholdende elementerne fjernsalgsvirksomheders registrering for visse punktafgifter, ændring af momsloven som reaktion på covid-19-pandemien og tekniske ændringer i e-handelsreglerne har - sam-

men med en række øvrige forslag, der ikke medtages i nærværende lovforslag - i perioden fra og med den 17. september 2021 til og med den 15. oktober 2021 været sendt i høring hos følgende myndigheder og organisationer m.v.: Advokatsamfundet, Affald Plus, Akademikerne, Aluminium Danmark, Arbejderbevægelsens Erhvervsråd, ARI (Affalds- og ressourceindustrien under DI), Biobrændselsforeningen, Blik- og Rørarbejderforbundet, borger- og retssikkerhedschefen i Skatteforvaltningen, Brancheforeningen for Skov, Have og Park-Forretninger, Brintbranchen, Bryggeriforeningen, Business Danmark, Børsmæglerforeningen, CEPOS, Cevea, Copydan – Arkiv, Copydan AVI-medier, Copydan – Tekst og Node, Copydan – Verdens TV, DAKOFA, Danmarks Fiskeriforening, Danmarks Jordbrugsforskning, Danmarks Naturfredningsforening, Dansk Artist Forbund, Dansk Affaldsforening, Dansk Byggeri, Dansk Boligadvokat, Dansk Energi, Dansk Erhverv, Dansk Metal, Dansk Filmfotograf Forbund, Dansk Forfatterforening, Danske Forlag, Dansk Journalistforbund, Dansk Kapelmesterforening, Dansk kunstnerråd, Dansk Methanolforening, Dansk Musiker Forbund, Dansk Told- og Skatteforbund, Danske A-kasser, Danske Advokater, Danske Dramatikere, Danske Filminstruktører, Danske Rederier, Danske Regioner, Danske Sceneinstruktører, Danske Scenografer, Dansk Skuespillerforbund, Danske Skønlitterære Forfattere, Danske Speditører, DANVA, Decentral Energi, De Danske Bilimportører, De Samvirkende Købmænd, Den Danske Bilbranche, Den Danske Dommerforening, DFIM Garantifond

(Dansk Forening for International Motorkøretøjsforsikring), DI, DI Byggeri, DI Transport, Digitaliseringsstyrelsen, Drivkraft Danmark, Eksportrådet, Emballageindustrien, Energi Danmark, Energinet.dk, Energistyrelsen, Energitilsynet, Erhvervsstyrelsen – Område for Bedre Regulering, FAF, FDM, FH - Fagbevægelsens Hovedorganisation, Finans og Leasing, Finans Danmark, Forbrugerrådet Tænk, Foreningen af Danske Skatteankenævn, Foreningen af Rådgivende Ingeniører, Foreningen Biogasbranchen, Foreningen Danske Kraftvarmeværker, Foreningen Danske Revisorer, Forsikring & Pension, Forsikringsmæglerforeningen, Frie Funktionærer, FSE, FSR - danske revisorer, GAFSAM, GRAKOM, Gramex, Greenpeace Danmark, HK-Kommunal, HK-Privat, HOFOR, HORESTA, IBIS, Investering Danmark, Justitia, KL – Kommunernes Landsforening, Koda, Koda Dramatik, Kraka, Kræftens Bekæmpelse, Landbrug & Fødevarer, Landsforeningen for Bæredygtigt Landbrug, Landskatteretten, Ledernes Hovedorganisation, Mellemfolkeligt Samvirke, Mineralolie Brancheorganisationen, Nationalt Center for Miljø og Energi, NCB, Nikotinbranchen, Nordisk Folkecenter for Vedvarende Energi, Nærbutikkernes Landsforening, Olie Gas Danmark (ODM), Plastindustrien, PRD – Producentrettigheder Danmark, SEGES, Serviceforbundet, SKAD - Autoskade- og Køretøjsopbyggerbranchen i Danmark, Skatteankestyrelsen, SMVdanmark, SRF Skattefaglig Forening, Tobaksindustrien, Tobaksproducenterne, UBVA, Visda, Vurderingsankenævnsforeningen.

10. Sammenfattende skema

	Positive konsekvenser/ mindreudgifter (hvis ja, angiv omfang/ Hvis nej, anfør »Ingen«)	Negative konsekvenser/ merudgifter (hvis ja, angiv omfang/ Hvis nej, anfør »Ingen«)
Økonomiske konsekvenser for stat, kommuner og regioner	Forslaget om en afgift på nikotinprodukter skønnes at indebære at varigt provenu på ca. 135 mio. kr. efter tilbageløb og adfærd. Forslaget om en sammenlægning af de to afgiftskategorier for røgfri tobak skønnes at indebære at varigt provenu på ca. 10 mio. kr. efter tilbageløb og adfærd.	Ingen
Implementeringskonsekvenser for stat, kommuner og regioner	Ingen	Lovforslaget vurderes isoleret set at medføre administrative omkostninger for Skatteforvaltningen på 7,4 mio. kr. i 2022, 6,3 mio. kr. årligt i 2023-2025 og 6,2 mio. kr. årligt fra og med 2026. Udgifterne kan primært henføres til administration af stempelemærker og kontrol.
Økonomiske konsekvenser for erhvervslivet	Ingen	Forslaget forventes at medføre en umiddelbar merudgift for erhvervslivet svarende til det umiddelbare merprovenu, som dog ventes overvæltet til forbrugerne i form af højere priser.
Administrative konsekvenser for erhvervslivet	Ingen	Lovforslaget vurderes at medføre administrative konsekvenser for erhvervslivet

		vet. Disse konsekvenser vurderes at være under 4 mio. kr., hvorfor de ikke kvantificeres nærmere.
Administrative konsekvenser for borgerne	For så vidt angår forslaget om at justere, hvornår virksomheder i andre EU-lande skal registreres for fjernsalg af visse punktafgiftspligtige varer, forventes det at lette den administrative byrde for borgerne, da det med forslaget i mindre omfang vil være borgerne selv, der skal kontakte Skatteforvaltningen med henblik på at betale punktafgifter.	Forslaget har administrative konsekvenser for borgerne i det omfang, borgerne indfører eller modtager afgiftspligtige varer omfattet af § 13, § 13 a, stk. 1, eller § 13 b, stk. 1, (røgfri tobak, nikotinholdige væsker og nikotinprodukter) fra udlandet. I disse situationer vil borgeren skulle angive den afgiftspligtige mængde og betale afgift af varerne.
Klimamæssige konsekvenser	Ingen	Ingen
Miljø- og naturmæssige konsekvenser	Ingen	Ingen
Forholdet til EU-retten	Med lovforslaget foreslås det at gennemføre Rådets direktiv (EU) 2021/1159 af 13. juli 2021 om ændring af direktiv 2006/112/EF, for så vidt angår midlertidige fritagelser ved indførsel og visse leveringer som reaktion på covid-19-pandemien. Lovforslagets øvrige dele indeholder ingen EU-retlige aspekter.	
Er i strid med de principper for implementering af erhvervsrettet EU-regulering/ Går videre end minimumskrav i EU-regulering (sæt X)	Ja	Nej X

Bemærkninger til lovforslagets enkelte bestemmelser

Til § 1

Efter tobaksafgiftslovens § 3, stk. 1, skal pakninger med cigaretter indeholde mindst 20 cigaretter. Der må således godt være flere end 20 cigaretter i en pakke, men ikke færre.

Bestemmelsen blev indsat med lov nr. 278 af 27. marts 2012. Formålet med bestemmelsen var, at de forhøjelser af tobaksafgifterne, som blev vedtaget i december 2011, skulle afspejles i forbrugspriserne, så de kunne få den ønskede forbrugs- og sundhedsmæssige effekt, jf. Folketingstidende 2012-13, A, L 82 som fremsat, side 3. Loven skulle således forhindre, at forhøjelserne af tobaksafgifterne blev omgået, ved at producenterne af tobak reducerer antallet af cigaretter i en pakke, så pakken kan sælges til den samme pris som før afgiftsforhøjelsen, jf. Folketingstidende 2012-13, A, L 82 som fremsat, side 2. Dermed blev muligheden for, at producenterne kunne fastholde prisen på en pakke cigaretter begrænset, da producenterne ikke kan tage en eller to cigaretter ud af en pakke, når pakkerne indeholder 20 cigaretter.

Herudover betød loven, at barrieren for køb af cigaretter bliver højere for nye rygere, da de ikke længere har mulighed for at købe de billigere 10-styks-pakker, jf. Folketingstidende 2012-13, A, L 82 som fremsat, side 2.

Manglende overholdelse af reglen om minimumspakkestørrelse kan straffes med bøde, jf. tobaksafgiftslovens § 25, stk. 1, nr. 2.

Langt størstedelen af cigaretpakkerne indeholder i dag 20 cigaretter. Der er dog sket en udvikling, hvor producenterne begynder at komme flere cigaretter i pakkerne, f.eks. 28 cigaretter pr. pakke. Et øget antal cigaretter i en pakke kan medføre et øget forbrug. Herudover gør det varierende antal cigaretter i en pakke, at priserne bliver uigennemsigtige for forbrugeren. Endeligt kan virksomhederne fortsat tage en eller to cigaretter ud af en pakke i forbindelse med afgiftsstigninger, således at prisen forbliver den samme for selve pakken efter en afgiftsstigning.

Det foreslås, at ændre i § 3, stk. 3, således at »mindst 20 cigaretter« ændres til »20 cigaretter, hverken flere eller færre«. Det foreslåede betyder, at pakninger med cigaretter fremover skal indeholde 20 stk. cigaretter hverken flere eller færre.

Det foreslås, at ændringen træder i kraft den 1. januar 2022.

Det vil betyde, at cigaretpakker, der fra og med den 1. januar 2022 overgår til forbrug, skal indeholde 20 stk. cigaretter.

Med det foreslåede må autoriserede oplagshavere fra og med den 1. januar 2022 ikke sælge cigaretter i pakker med flere eller færre end 20 stk. cigaretter. Det betyder, at autoriserede oplagshaveres lager af cigaretter i pakker med flere end 20 stk. cigaretter, som ikke er overgået til forbrug, det vil sige solgt inden den 1. januar 2022, ikke må sælges fra og med den 1. januar 2022. Af tobaksafgiftslovens § 8 fremgår, hvad der forstås ved varens overgang til forbrug. Det

følger blandt andet heraf, at der ved varens overgang til forbrug forstås, når varen forlader afgiftssuspensionsordningen, jf. § 8, stk. 1, nr. 1.

Baggrunden for det foreslåede er et ønske om at fjerne producenterens mulighed for at tage en eller to cigaretter ud af en pakke og dermed omgå fremtidige afgiftsforhøjelser, herunder de afgiftsforhøjelser for cigaretter, som indføres fra og med den 1. januar 2022 med § 1, nr. 5, i lov nr. 1588 af 27. december 2019. Herudover gøres prisen mere gennemskuelig for forbrugerne, da alle pakker fremover vil indeholde det samme antal cigaretter uanset mærke eller producent.

Manglende overholdelse af reglen om pakkestørrelse vil fortsat kunne straffes med bøde efter tobaksafgiftslovens § 25, stk. 1, nr. 2.

Til § 2

Til nr. 1

I forbrugsafgiftslovens afsnit IX, Afgift af skrå og snus (røgfri tobak), er afgiften for røgfri tobak fastsat i § 13. Efter forbrugsafgiftslovens § 13, stk. 1, skal der betales afgift af karduskrå og snus til nasalt brug, som er lovligt at markedsføre efter lov om tobaksvarer m.v. Afgiften beregnes pr. kilogram og udgør 113 kr. pr. kilogram. Efter bestemmelsens stk. 2 skal der betales afgift af anden røgfri tobak, som er lovligt at markedsføre efter lov om tobaksvarer m.v. Afgiften beregnes pr. kilogram og udgør 410 kr. og 76 øre pr. kilogram. Som det fremgår nedenfor, foreslås afgiftskategoriene og afgiftssatserne for røgfri tobak samles i en.

Efter gældende ret skal der ikke betales afgift af nikotinprodukter, som ikke indeholder tobak. Med dette lovforslag foreslås det, at der indføres afgift på nikotinprodukter. Afgiften på nikotinprodukter foreslås indsat i afsnit IX i forbrugsafgiftsloven som § 13 b.

Herudover er der ved lov nr. 1182 af 8. juni 2021 indsat et nyt afsnit i forbrugsafgiftsloven, afsnit IX a, Afgift af nikotinholdige væsker, som indeholder 10 nye paragraffer, §§ 13 a-13 j. Reglerne træder i kraft den 1. juli 2022. Lov nr. 1182 af 8. juni 2021 foreslås af lovtekniske årsager ophævet, jf. lovforslagets § 14. Bestemmelserne foreslås i en tilrettet version genindsat ved dette lovforslag. Det foreslås, at bestemmelserne §§ 13 a-13 j i en tilrettet version indsættes i afsnit IX, Afgift af skrå og snus (røgfri tobak). Denne del af lovforslaget indeholder ingen væsentlig materielle ændring af den vedtagne – men ikke ikrafttrådte – regulering af afgift på nikotinholdige væsker. Forslaget skyldes, at der af lovtekniske årsager ikke kan ændres i ikke ikrafttrådte bestemmelser.

Der er dog en materiel forskel fra de tidligere vedtagne – men ikke ikrafttrådte – regler, da det med nærværende lovforslag ikke indholder krav om tilladelse til at overføre varer til udlandet. Afgiftsfriheden for varer, der skal leveres til udlandet er således heller ikke afhængig af en tilladelse. Baggrunden herfor er, at tilladelsesordningen ikke findes nødvendig, når varerne skal leveres til udlandet og dermed ikke er afgiftspligtige her i landet.

Det foreslås at samle afgifterne for røgfri tobak, nikotinprodukter og nikotinholdige væsker i et samlet afsnit i forbrugsafgiftsloven, Afsnit IX, hvorfor det foreslås at nyaffatte dette afsnit, jf. nedenfor under den foreslåede nyaffattelse. Det foreslås, at det nye afsnit skal indeholde bestemmelserne §§ 13-13 l, jf. nærmere herom under de enkelte foreslåede bestemmelser.

Ad overskriften til afsnit IX

Det foreslås, at *overskriften* til afsnit IX affattes således: Afsnit IX, Afgift af røgfri tobak, nikotinprodukter og nikotinholdige væsker.

Med det foreslåede vil forbrugsafgiftslovens afsnit IX skulle omhandle både røgfri tobak, nikotinprodukter og nikotinholdige væsker. Det foreslås på den baggrund, at overskriften til afsnit IX i forbrugsafgiftsloven nyaffattes.

Ad § 13

Efter forbrugsafgiftslovens § 13, stk. 1, skal der betales afgift af karduskrå og snus til nasalt brug, som er lovligt at markedsføre efter lov om tobaksvarer m.v. Afgiften beregnes pr. kilogram og udgør 113 kr. pr. kilogram. Efter bestemmelsens stk. 2 skal der betales afgift af anden røgfri tobak, som er lovligt at markedsføre efter lov om tobaksvarer m.v. Afgiften beregnes pr. kilogram og udgør 410 kr. og 76 øre pr. kilogram.

Det foreslås at nyaffatte § 13, således at der af røgfri tobak, som er lovligt at markedsføre efter lov om tobaksvarer m.v., vil skulle betales en afgift på 461 kr. og 37 øre pr. kilogram, jf. dog den foreslåede § 13 c. Der henvises i øvrigt til lovforslagets almindelige bemærkninger pkt. 2.3.1.

Det foreslås, at nyaffattelsen træder i kraft den 1. juli 2022, jf. lovforslagets § 16, stk. 1.

Ved røgfri tobak vil blandt andet skulle forstås karduskrå, snus til nasalt brug, tyggetobak og anden røgfri tobak.

Med det foreslåede vil bestemmelsen om røgfri tobak i forbrugsafgiftslovens § 13, som efter gældende ret er opdelt i to afgiftskategorier med forskellig afgiftssats, således blive slået sammen til én afgiftskategori med samme afgiftssats.

Med det foreslåede er der ikke tiltænkt en ændring af det afgiftspligtige vareområde for røgfri tobak, som således er uændret. Enhver form for røgfri tobak vil dog med det foreslåede fremover skulle pålægges samme afgiftssats.

Baggrunden for det foreslåede er, at det kan være vanskeligt at afgøre, om et produkt skal anses som karduskrå, snus til nasal brug eller anden røgfri tobak, og dermed hvilken afgift der skal betales. Med sammenlægningen af de to afgiftskategorier for røgfri tobak opnås en enklere og mere gennemskuelig lovgivning, hvor virkighederne ikke længere vil skulle sondre mellem forskellige afgiftskategorier, som der ikke vurderes at være fagligt grundlag for at opretholde.

Med det foreslåede vil der herudover ikke skulle betales afgift af de i den foreslåede § 13 c fritagne varer.

I forhold til afgrænsningen mellem røgfri tobak og den foreslåede afgift på nikotinprodukter bemærkes, at røgfri

tobak skal forstås som produkter, der helt eller delvist indeholder tobak, mens nikotinprodukter skal forstås som produkter, der hverken helt eller delvist indeholder tobak.

Ad § 13 a

Efter gældende ret skal der ikke betales afgift af nikotinholdige væsker.

Ved lov nr. 1182 af 8. juni 2021 er der dog vedtaget regler om, at der fra og med den 1. juli 2022 vil blive indført en afgift på nikotinprodukter, jf. lovens § 1, nr. 1, hvor der indsættes et nyt afsnit i forbrugsafgiftsloven som lovens afsnit IX a indeholdende §§ 13 a-13 j. Lov nr. 1182 af 8. juni 2021 foreslås dog ophævet jf. lovforslagets § 14. Bestemmelserne foreslås i tilrettet version genindsat ved dette lovforslag. Forslaget skyldes, at der ikke kan ændres i ikke ikrafttrådte bestemmelser. Denne del af lovforslaget indeholder ingen væsentlige materielle ændringer af de vedtagne – men ikke-ikrafttrådte – bestemmelser for så vidt angår afgiften på nikotinholdige væsker.

Der er dog en materiel forskel fra de tidligere vedtagne – men ikke ikrafttrådte – regler, da det med nærværende lovforslag ikke indholder krav om tilladelse til at overføre varer til udlandet. Afgiftsfriheden for varer, der skal leveres til udlandet er således heller ikke afhængig af en tilladelse. Baggrunden herfor er, at tilladelsesordningen ikke findes nødvendig, når varerne skal leveres til udlandet og dermed ikke er afgiftspligtige her i landet.

Det foreslås i § 13 a at fastsætte det afgiftspligtige vareområde for nikotinholdige væsker.

Det foreslås i *stk. 1, 1. pkt.*, at der vil skulle betales afgift af nikotinholdige væsker.

Det betyder, at nikotinholdige væsker som udgangspunkt bliver afgiftspligtige, og at nikotinholdige væsker fra og med den 1. juli 2022 vil blive en punktafgiftspligtig vare. Med det foreslåede vil det afgiftspligtige vareområde omfatte alle nikotinholdige væsker, der ikke er foreslået fritaget for afgift, jf. det foreslåede § 13 a, stk. 2 og § 13 c.

Ved nikotinholdig væske vil der skulle forstås alle nikotinholdige væsker. Definitionen vil dække både nikotinholdige væsker, der kan forbruges direkte i e-cigaretter, og nikotinholdige væsker, der kan bruges til at fremstille væsker, der kan forbruges i e-cigaretter. Nikotinholdige væsker vil således ikke nødvendigvis være e-væsker. Med den foreslåede definition vil den tiltænkte brug af væsken, ikke være afgørende for, om væsken er afgiftspligtig. Det foreslås derfor, at det afgiftspligtige vareområde defineres som ”nikotinholdige væsker”, og at det vil skulle omfatte alle nikotinholdige væsker, bortset fra de væsker, som der foreslås fritagelse for. Hvis en væske således indeholder nikotin, vil den være omfattet af afgiftspligten, uanset om den kan forbruges eller er tiltænkt forbrugt i en e-cigaret, medmindre væsken er omfattet af de i stk. 2 eller § 13 c foreslåede fritagelser. Dermed vil afgiften omfatte alle nikotinholdige væsker, der ikke er direkte fritaget.

Det foreslås i *stk. 1, 2. pkt.*, at afgiften skal betales efter

satserne fastsat i det foreslåede stk. 1, nr. 1 og 2, på grundlag af den afgiftspligtige volumen.

Det betyder, at afgiften fastsættes ud fra volumen af den nikotinholdige væske, og at afgiftens størrelse foreslås at skulle være differentieret.

Baggrunden for, at det foreslås, at afgiften vil skulle beregnes på baggrund af volumen, er, at der er tale om en væske. Baggrunden for, at afgiften foreslås at skulle differentieres, er, at det er muligt at blande væsker, så nikotinkoncentrationen bliver lavere, når væsken forbruges. Afgiften ville – hvis der ikke indføres differentierede satser – kunne omgås ved, at man køber 10 ml nikotinholdig væske med 20 mg nikotin pr. milliliter og blander dette med 10 ml væske uden nikotin i. Dermed får man 20 ml væske med 10 mg nikotin pr. milliliter, hvor der kun er betalt afgift af de 10 ml. Hvis væsken var købt færdigblandet, ville der være betalt afgift af den samlede mængde på 20 ml. Med differentierede satser vil afgiften ikke i samme grad skabe incitament til, at nikotinholdige væsker købes med en høj koncentration på 20 mg pr. milliliter og derefter blandes med væske uden nikotin i.

Det foreslås at indføre differentierede afgiftssatser for at mindske en del af incitamentet til at fortynde væske med høje koncentrationer af nikotin. Ved at differentiere afgiftssatsen fjernes der således en del af incitamentet til denne form for omgåelse af afgiften. Som det fremgår under det foreslåede stk. 1, nr. 1, foreslås det, at der indføres en lav sats for væsker, som har en koncentration af nikotin på 12 mg pr. milliliter eller derunder og i nr. 2, foreslås det, at der indføres en højere afgift for væsker, som har en koncentration af nikotin på over 12 mg pr. milliliter.

Det foreslås i *stk. 1, nr. 1*, at der af varer, hvis indhold af nikotin udgør 12 mg nikotin eller derunder pr. milliliter, skal betales en afgift på 1,5 kr. pr. milliliter.

Det betyder, at når nikotinindholdet i en nikotinholdig væske er 12 mg pr. milliliter eller lavere, vil der skulle betales en afgift på 1,5 kr. pr. milliliter nikotinholdige væsker.

Det foreslås i *stk. 1, nr. 2*, at der af varer, hvis indhold af nikotin er højere end 12 mg nikotin pr. milliliter skal betales en afgift på 2,5 kr. pr. milliliter.

Det betyder, at når nikotinindholdet i en nikotinholdig væske er højere end 12 mg pr. milliliter, vil der skulle betales en afgift på 2,5 kr. pr. milliliter nikotinholdige væsker.

Det foreslås i *stk. 2*, at der ikke vil skulle betales afgift af de i det foreslåede stk. 2, nr. 1 og 2, nævnte nikotinholdige væsker.

Det betyder, at de væsker, som nævnes i de foreslåede stk. 2, nr. 1 og 2, efter det foreslåede vil være fritaget for afgift efter den foreslåede § 13 a, stk. 1.

Baggrunden for det foreslåede er, at der er visse væsker, som det er fundet hensigtsmæssigt at fritage for afgift, da disse væsker anvendes til formål, som ikke bør afgiftsbelægges.

Det foreslås i *stk. 2, nr. 1*, at der ikke vil skulle betales afgift af nikotinholdige væsker, der er godkendt ved

en markedsføringstilladelse efter lov om lægemidler (her-efter lægemiddeloven) eller i medfør af EU-retlige regler om fastlæggelse af fællesskabsprocedurer for godkendelse af humanmedicinske lægemidler, eller som markedsføres som medicinsk udstyr forsynet med CE-mærkning i overensstemmelse med bekendtgørelse nr. 1263 af 15. december 2008 om medicinsk udstyr.

Det betyder, at de nikotinholdige væsker, der er lægemidler med markedsføringstilladelse og nikotinholdige væsker, som markedsføres som medicinsk udstyr forsynet med CE-mærkning, vil skulle fritages for afgift efter det foreslåede stk. 1.

Baggrunden for det foreslåede er, at disse væsker anvendes til formål, som ikke bør afgiftsbelægges.

Efter § 1, stk. 1, i lov om elektroniske cigaretter m.v. omfatter loven elektroniske cigaretter og genopfyldningsbeholdere med nikotin, som ikke er godkendt ved en markedsføringstilladelse efter lægemiddeloven eller i medfør af EU-retlige regler om fastlæggelse af fællesskabsprocedurer for godkendelse af humanmedicinske lægemidler, eller som markedsføres som medicinsk udstyr forsynet med CE-mærkning i overensstemmelse med bekendtgørelse nr. 1263 af 15. december 2008 om medicinsk udstyr. Det betyder således, at elektroniske cigaretter og genopfyldningsbeholdere med nikotin kan ansøges godkendt ved en markedsførings-tilladelse i overensstemmelse med lægemiddelovens § 7, stk. 1, eller EU-retlige regler for fastlæggelse af fællesskabsprocedurer for godkendelse og overvågning af lægemidler.

Det foreslås i *stk. 2, nr. 2*, at der ikke vil skulle betales afgift af nikotinholdige væsker, som er omfattet af kemikalielovens kapitel 5, og som ikke er omfattet af lov om elektroniske cigaretter m.v.

Det betyder, at nikotinholdige væsker, som grundet deres klassifikation som akut toksiske er omfattet af kemikalielovens kapitel 5, og som grundet et indhold på over 20 mg nikotin ikke er omfattet af lov om elektroniske cigaretter m.v., vil skulle fritages fra afgiftspligten i det foreslåede stk. 1.

Baggrunden for, at nikotinholdige væsker omfattet af kemikalielovens kapitel 5 foreslås fritaget for afgift er, at disse blandinger er klassificeret som akut toksiske og derved mærkes som giftige, og derfor ikke er egnede til konsum. Produkterne er omfattet af lovgivningen om giftige stoffer og blandinger m.v. og vil således ikke være tilgængelige for den almindelige borger, medmindre denne har en rekvisition, som er påtegnet af politiet. Nogle nikotinholdige væsker med et maksimalt nikotinindhold på 20 mg pr. milliliter er på baggrund af den bagvedliggende EU-lovgivning klassificeret som akut toksiske. Såfremt disse nikotinholdige væsker markedsføres som væsker til e-cigaretter, er de omfattet af lov om elektroniske cigaretter m.v. og vil derfor også være omfattet af den foreslåede afgiftspligt i § 13 a, stk. 1. Der er dermed parallelitet i regelsættene.

Med det foreslåede vil der således være to betingelser for, at nikotinholdige væsker vil være fritaget efter det foreslåede § 13 a, stk. 2, nr. 2. Først og fremmest skal der være

tale om nikotinholdige væsker, der er omfattet af kemikalielovens kapitel 5, og dernæst at væsken ikke er omfattet af lov om elektroniske cigaretter m.v.

Kemikalielovens kapitel 5 angår salg af giftige stoffer og blandinger m.v. Lovens § 24, stk. 1, fastsætter, at meget giftige og giftige stoffer og blandinger kun må sælges mod rekvisition. Dette gælder dog ikke de virksomheder, institutioner og personer, der er opregnet i lovens § 25, stk. 1. Det drejer sig blandt andet om sygehuse, læger, tandlæger m.v. Herudover er der tale om virksomheder, der under visse nærmere angivne betingelser, har ret til at fremstille eller sælge sådanne meget giftige eller giftige stoffer og blandinger. Miljøministeren har endvidere udnyttet hjemlen i lovens § 24, stk. 4, til at fastsætte regler om, at meget giftige og giftige stoffer og blandinger kun må importeres af de i § 25, stk. 1, nævnte virksomheder, institutioner og personer.

De i kemikalielovens § 25, stk. 1, opregnede virksomheder, institutioner og personer er på forskellig vis underlagt en offentlig kontrol. Hovedsigtet med rekvisitionsordningen er således at kontrollere og begrænse salget af disse meget giftige og giftige stoffer og blandinger til private. Private, som ønsker at erhverve sådanne stoffer eller blandinger, skal udfylde en rekvisition, som skal påtegnes af politiet. I den forbindelse skal formålet med anvendelsen anføres. Tilsvarende gør sig gældende for personer eller virksomheder, der ikke er direkte undtaget for rekvisitionskravet, herunder f.eks. en folkeskolelærer, som skal bruge det giftige eller meget giftige stof eller blanding i sin kemiundervisning. Der kan kun lovligt sælges meget giftige og giftige stoffer og blandinger til private, der kan forevise en politipåtegnet rekvisition.

Ad § 13 b

Efter gældende ret skal der ikke betales afgift af nikotinprodukter.

Det foreslås, at der i forbrugsafgiftsloven indføres afgift på nikotinprodukter. Det foreslås på den baggrund at indsætte § 13 b, som vil skulle fastsætte det afgiftspligtige vareområde for nikotinprodukter.

Det foreslås i *stk. 1, 1. pkt.*, at der af nikotinprodukter, som ikke er afgiftspligtige efter § 13, § 13 a, stk. 1, eller tobaksafgiftsloven, skal betales en afgift på 5,5 øre pr. mg nikotin, jf. dog det foreslåede stk. 2 og § 13 c.

Ved nikotinprodukter vil skulle forstås ethvert produkt, der indeholder nikotin, og som ikke er røgfri tobak efter § 13, nikotinholdig væske efter § 13 a, stk. 1, eller en tobaks-vare efter tobaksafgiftsloven.

I forhold til afgrænsningen mellem røgfri tobak og den foreslåede afgift på nikotinprodukter bemærkes, at røgfri tobak skal forstås som produkter, der helt eller delvist indeholder tobak, mens nikotinprodukter skal forstås som produkter, der hverken helt eller delvist indeholder tobak.

Definitionen af nikotinprodukter foreslås dermed at skulle dække alle produkter, der indeholder nikotin uanset den tiltænkte brug af nikotinproduktet. Den tiltænkte brug af produktet vil dermed ikke være afgørende for, om produk-

tet er afgiftspligtigt. Det afgørende er, hvorvidt produktet indeholder nikotin. Hvis et produkt indeholder nikotin, vil det således være omfattet af afgiftspligten, medmindre nikotinproduktet er omfattet af de foreslåede fritagelser, eller hvis produktet vil skulle pålægges afgift som røgfri tobak, jf. den foreslåede § 13 i forbrugsafgiftsloven, nikotinholdig væske, jf. den foreslåede § 13 a, stk. 1, i forbrugsafgiftsloven eller en tobaksvare efter tobaksafgiftsloven. Dermed vil afgiften omfatte alle nikotinprodukter, der ikke er direkte fritaget eller afgiftsbelagt i henhold til andre bestemmelser i forbrugsafgiftsloven eller tobaksafgiftsloven.

Det betyder, at alle produkter, der indeholder nikotin, som udgangspunkt bliver afgiftspligtige, og at nikotinprodukter fra og med den 1. juli 2022 vil blive en punktafgiftspligtig vare. Med det foreslåede vil det afgiftspligtige vareområde omfatte alle nikotinprodukter, der ikke er omfattet af § 13, § 13 a, stk. 1, eller tobaksafgiftsloven, eller som ikke er foreslået fritaget for afgift, jf. det foreslåede § 13 b, stk. 2, og § 13 c. Afgiften vil skulle beregnes på grundlag af den afgiftspligtige mængde pr. mg.

Det foreslås i *stk. 2*, at der ikke vil skulle betales afgift af nikotinprodukter, der er godkendt ved en markedsføringstilladelse efter lov om lægemidler (herefter lægemiddeloven) eller i medfør af EU-retlige regler om fastlæggelse af fælleskabsprocedurer for godkendelse af humanmedicinske lægemidler.

Det betyder, at de nikotinprodukter, der er lægemidler med markedsføringstilladelse, vil skulle fritages for afgift efter det foreslåede § 13 b, stk. 1.

Baggrunden for det foreslåede er, at der er visse produkter, som det er fundet hensigtsmæssigt at fritage for afgift, da disse produkter anvendes til formål, som ikke bør afgiftspålægges.

Ad § 13 c

Det foreslås i § 13 c, at varer omfattet af afgiftspligten i de foreslåede § 13, § 13 a, stk. 1, eller § 13 b, stk. 1, vil skulle være fritaget for afgift i tre situationer; når de leveres til en anden oplagshaver (nr. 1) eller til udlandet (nr. 2), eller når de hos den registrerede oplagshaver eller under transport til og fra virksomheden er fuldstændig tilintetgjort eller gået uigenkaldeligt tabt (nr. 3).

I modsætning til de foreslåede fritagelser i § 13 a, stk. 2, og § 13 b, stk. 2, hvor de fritagne varer ikke vil være omfattet af det afgiftspligtige område, vil de omhandlede varer i den foreslåede § 13 c være fritaget for afgift i de specifikt nævnte situationer, selv om varerne er omfattet af det afgiftspligtige vareområde.

Det foreslås i *stk. 1, nr. 1*, at der ikke vil skulle betales afgift af varer omfattet af afgiftspligten i de foreslåede § 13, § 13 a, stk. 1, eller § 13 b, stk. 1, der leveres til en anden registreret oplagshaver, jf. den foreslåede § 13 e, stk. 4.

Det betyder, at en registreret oplagshaver ikke skal betale afgift af varer omfattet af afgiftspligten i de foreslåede § 13, § 13 a, stk. 1, eller § 13 b, stk. 1, som denne leverer til en anden registreret oplagshaver. Med henvisningen til den

foreslåede § 13 e, stk. 4, vil det være et krav, at den registrerede oplagshaver har fået tilladelse af Skatteforvaltningen til at overføre afgiftspligtige varer til andre oplagshavere.

I tilfælde, hvor der er tale om engrospakker, vil varerne ikke være omfattet af det foreslåede stempelmærkekrav, og oplagshaveren har 1 måned fra fremstillingen eller modtagelsen fra udlandet til at påsætte stempelmærket. Oplagshaveren vil med tilladelse efter den foreslåede § 13 e, stk. 4, kunne levere varer til en anden oplagshaver afgiftsfrit. Fristen i den foreslåede § 13 d, stk. 1, for at ompakke/omhælde den nikotinholdige væske på 1 måned forlænges ikke ved denne levering til den anden oplagshaver.

Det foreslås i § 13 d, stk. 1, at detailsalgspakninger skal påføres stempelmærke ved pakningen af varen heri eller senest ved modtagelsen fra udlandet, hvis de afgiftspligtige varer modtages fra udlandet i detailsalgspakninger. Hvis detailsalgspakningerne skal leveres til en anden oplagshaver, og dermed omfattes af den foreslåede fritagelse i § 13 c, stk. 1, nr. 1, vil detailsalgspakken dog ikke skulle påføres stempelmærke efter den foreslåede § 13 d, stk. 1. Oplagshaveren vil med tilladelse efter § 13 e, stk. 4, kunne levere den nikotinholdige væske til en anden oplagshaver afgiftsfrit. Det vil derefter være den oplagshaver, som modtager detailsalgspakningerne, som vil skulle påføre stempelmærket.

Det skal kunne dokumenteres, at varerne er blevet leveret eller skal leveres til en anden oplagshaver, f.eks. i oplagshaverens regnskaber i form af faktura, ordrebekræftelse, kvittering eller følgeseddel. Baggrunden herfor er, at Skatteforvaltningen på et kontrolbesøg skal kunne kontrollere, hvorvidt der er betalt korrekt afgift, og at der er overensstemmelse mellem beholdningen og regnskaberne, jf. blandt andet den foreslåede § 18, stk. 2. Hvis der ikke er tilstrækkelig dokumentation for dette, vil Skatteforvaltningen skulle opkræve afgift af de afgiftspligtige varer, jf. det foreslåede § 13 c, stk. 2.

Det foreslås i *stk. 1, nr. 2*, at der ikke vil skulle betales afgift af varer omfattet af afgiftspligten i de foreslåede § 13, § 13 a, stk. 1, eller § 13 b, stk. 1, der leveres til udlandet.

Det betyder, at en registreret oplagshaver ikke skal betale afgift af afgiftspligtige varer, som denne leverer til udlandet.

I tilfælde, hvor der er tale om engrospakker, vil de afgiftspligtige varer endnu ikke være omfattet af det foreslåede stempelmærkekrav, og oplagshaveren har 1 måned fra fremstillingen eller modtagelsen fra udlandet til at påsætte stempelmærket.

Det foreslås i § 13 d, stk. 1, at detailsalgspakninger skal påføres stempelmærke ved pakningen af varen heri eller senest ved modtagelsen fra udlandet, hvis de afgiftspligtige varer modtages fra udlandet i detailsalgspakninger. Hvis detailsalgspakningerne skal leveres til udlandet, og dermed omfattes af den foreslåede fritagelse i § 13 c, stk. 1, nr. 2, vil detailsalgspakken dog ikke skulle påføres stempelmærke efter den foreslåede § 13 d, stk. 1.

Det skal kunne dokumenteres, at de afgiftspligtige varer er blevet leveret eller skal leveres til udlandet, f.eks. i oplagshaverens regnskaber i form af faktura, ordrebekræftelse,

kvittering eller følgeseddel. Baggrunden herfor er, at Skatteforvaltningen på et kontrolbesøg skal kunne kontrollere, hvorvidt der er betalt korrekt afgift, og at der er overensstemmelse mellem beholdningen og regnskaberne, jf. blandt andet den foreslåede § 18, stk. 2. Hvis der ikke er tilstrækkelig dokumentation for dette, vil Skatteforvaltningen skulle opkræve afgift af de afgiftspligtige varer, jf. det foreslåede § 13 c, stk. 2.

Det foreslås i *stk. 1, nr. 3*, at der ikke vil skulle betales afgift af varer omfattet af afgiftsplikten i de foreslåede § 13, § 13 a, stk. 1, eller § 13 b, stk. 1, der hos den registrerede oplagshaver eller under transport til og fra virksomheden er fuldstændig tilintetgjort eller gået uigenkaldeligt tabt.

Det betyder, at der ikke skal betales afgift af afgiftspligtige varer, der hos den registrerede oplagshaver eller under transporten til og fra den registrerede oplagshaver er fuldstændig tilintetgjort eller gået uigenkaldeligt tabt.

Det skal kunne dokumenteres, at de afgiftspligtige varer er fuldstændig tilintetgjort eller gået uigenkaldeligt tabt. Ved fuldstændig tilintetgjort eller uigenkaldeligt tabt vil skulle forstås, når varen er blevet gjort uanvendelig som vare. Det kan f.eks. være, at en eller flere beholdere med nikotinholdig væske går i stykker under transporten og den nikotinholdige væske derfor flyder ud af beholderen og derfor er gået uigenkaldeligt tabt, eller at der er opstået brand i oplagshaverens lokaler med den følge, at den røgfri tobak, nikotinproduktet eller den nikotinholdige væske i oplagshaverens lokaler er fuldstændig tilintetgjort. Hvis dele af varen fortsat består og ikke er gjort uanvendelig som varer, vil fritagelsen ikke kunne anvendes for denne del af varepartiet.

Det foreslås i *stk. 2, 1. pkt.*, at den registrerede oplagshaver skal kunne dokumentere, at varerne er omfattet af stk. 1.

Det betyder, at den registrerede oplagshaver skal kunne dokumentere, at varerne 1) skal leveres til en anden registreret oplagshaver, 2) skal leveres til udlandet eller 3) hos den registrerede oplagshaver eller under transport til og fra virksomheden er fuldstændig tilintetgjort eller gået uigenkaldeligt tabt.

For så vidt angår nr. 1 og 2, vil dokumentationen f.eks. kunne ske i oplagshaverens regnskaber i form af faktura, ordrebekræftelse, kvittering eller følgeseddel. Herudover vil det for nr. 1 også være et krav, at den registrerede oplagshaver har en tilladelse til at sende varerne afgiftsfrit til en anden oplagshaver. For så vidt angår nr. 3 vil den registrerede oplagshaver blandt andet kunne fremvise billeder eller videomateriale af de varer, der er fuldstændig tilintetgjort eller gået uigenkaldeligt tabt, eller logbøger, politirapporter m.v. med beskrivelse af hændelsesforløbet som var skyld i den fuldstændige tilintetgørelse eller det uigenkaldelige tab.

Såfremt oplagshaveren ikke kan dokumentere, at varerne er omfattet af de foreslåede fritagelser i § 13 c, stk. 1, nr. 1-3, vil Skatteforvaltningen skulle opkræve afgift af varerne, hvis der ikke foreligger tilstrækkelig dokumentation.

Det betyder f.eks., at Skatteforvaltningen skal opkræve afgift af varer hos den registrerede oplagshaver, hvis den registrerede oplagshaver ikke har betalt afgift af varerne eller

ikke har pakket dem i detailsalgspakninger inden for fristen på 1 måned i den foreslåede § 13 d, stk. 1, med begrundelse om, at varerne skal sendes til en anden oplagshaver, men dette ikke er tilstrækkeligt dokumenteret.

Tilsvarende vil Skatteforvaltningen f.eks. skulle opkræve afgift af varer, hvis den registrerede oplagshaver ikke på tilstrækkelig vis kan dokumentere, at varerne er fuldstændig tilintetgjort eller gået uigenkaldeligt tabt.

Ad § 13 d

Det foreslås, at der i § 13 d fastsættes stempelmærkekrav, tidspunkt for punktafgiftens betaling og regler for, hvordan begrænsningen i salg og opbevaring af røgfri tobak, nikotinprodukter og nikotinholdige væsker skal fungere ved afgifternes indførelse (nikotinprodukter og nikotinholdige væsker) og ved afgiftsforhøjelser (røgfri tobak, nikotinprodukter og nikotinholdige væsker).

Det foreslås i *stk. 1, 1. pkt.*, at afgiftspligtige varer omfattet af § 13, § 13 a, stk. 1, eller § 13 b, stk. 1, vil skulle være pakket i detailsalgspakninger senest 1 måned efter fremstillingen af varerne her i landet eller modtagelsen af varerne fra udlandet.

Det betyder, at det foreslås at indføre et krav om, at røgfri tobak, nikotinprodukter og nikotinholdige væsker vil skulle være pakket i detailsalgspakninger senest 1 måned efter, at den røgfri tobak, nikotinproduktet eller den nikotinholdige væske er fremstillet her i landet eller senest 1 måned efter modtagelsen af den røgfri tobak, nikotinproduktet eller den nikotinholdige væske fra udlandet. Det foreslåede vil medføre, at den røgfri tobak, nikotinproduktet eller den nikotinholdige væske hos oplagshavere, enten i forbindelse med indførslen her i landet eller umiddelbart efter fremstillingen, kan opbevares i f.eks. engrospakninger i op til 1 måned.

Afgiftspligtige varer omfattet af de foreslåede § 13, § 13 a, stk. 1, eller § 13 b, stk. 1, som fremstilles her i landet eller modtages fra udlandet i engrospakninger, vil således senest 1 måned efter fremstillingen eller modtagelsen skulle ompakkes til detailsalgspakninger. Hvis oplagshaveren således fremstiller eller modtager den røgfri tobak, nikotinproduktet eller den nikotinholdige væske i engrospakninger, vil oplagshaveren have 1 måned til at ompakke disse til detailsalgspakninger. I den måned, hvor de afgiftspligtige varer er opbevaret i engrospakningerne, vil disse skulle opbevares i oplagshaverens ubeskattede del af lageret, jf. den foreslåede § 13 i.

Hvis en oplagshaver skal sende varerne til udlandet, jf. den foreslåede § 13 c, stk. 2, vil varerne således ikke være omfattet af det foreslåede krav om ompakning.

Hvis en oplagshaver efter det foreslåede § 13 e, stk. 4, har tilladelse til at overføre afgiftspligtige varer omfattet af de foreslåede § 13, § 13 a, stk. 1, eller § 13 b, stk. 1, til andre oplagshavere her i landet, vil tidspunktet for, hvornår ompakningen af varerne skal være sket, ikke blive forlænget. Det skyldes, at oplagshavere ellers ville have mulighed for at sende varerne frem og tilbage mellem sig uden at lade dem ompakke.

Ved detailsalgspakninger med røgfri tobak eller nikotinprodukter vil blandt andet skulle forstås æsker, dåser, pakker og poser.

Ved detailsalgspakninger med nikotinholdige væsker vil blandt andet skulle forstås genopfyldningsbeholdere, elektroniske engangsigaretter og patroner til engangsbrug, som defineret i § 2 i bekendtgørelse nr. 499 af 30. maj 2016 om kvalitet, mærkning, alderskontrolsystem og reklame m.v. af elektroniske cigaretter og genopfyldningsbeholdere m.v.

Baggrunden for det foreslåede er blandt andet, at nikotinholdig væske, som er omfattet af lov om elektroniske cigaretter, alene må markedsføres i beholdere som defineret i § 2 i bekendtgørelse nr. 499 af 30. maj 2016 om kvalitet, mærkning, alderskontrolsystem og reklame m.v. af elektroniske cigaretter og genopfyldningsbeholdere m.v. Den nikotinholdige væske, som er omfattet af lov om elektroniske cigaretter, må således ikke markedsføres i andre beholdere end dem, der er defineret i § 2 i bekendtgørelse nr. 499 af 30. maj 2016 om kvalitet, mærkning, alderskontrolsystem og reklame m.v. af elektroniske cigaretter og genopfyldningsbeholdere m.v.

Det foreslås i *stk. 1, 2. pkt.*, at detailsalgspakninger vil skulle påføres stempelmærker ved pakningen af varerne heri eller senest ved modtagelsen fra udlandet, hvis de afgiftspligtige varer modtages fra udlandet i detailsalgspakninger.

Det foreslåede betyder, at der foreslås indført et stempelmærkekrav for detailsalgspakninger med røgfri tobak, nikotinprodukter og nikotinholdige væsker. Kravet om påsætning af stempelmærker indtræder, når den røgfri tobak, nikotinproduktet eller den nikotinholdige væske pakkes/hældes i detailsalgspakken eller senest ved modtagelsen af detailsalgspakningerne fra udlandet, hvis den afgiftspligtige vare modtages i detailsalgspakninger. Kravet om stempelmærker vil således alene skulle gælde detailsalgspakninger. Hvis den røgfri tobak, nikotinproduktet eller den nikotinholdige væske påfyldes detailsalgspakken direkte efter fremstillingen, vil kravet om stempelmærke indtræde her. Hvis den røgfri tobak, nikotinproduktet eller den nikotinholdige væske f.eks. påfyldes engrospakninger direkte efter fremstillingen, vil den registrerede oplagshaver have 1 måned til at pakke varen i/hælde væsken over på detailpakninger. Når den røgfri tobak, nikotinproduktet eller den nikotinholdige væske ompakkes/omhældes fra en engrospakning til en detailsalgspakning, vil stempelmærkekravet indtræde. Den røgfri tobak, nikotinproduktet eller den nikotinholdige væske, som er forsynet med stempelmærker, vil skulle opbevares i den beskattede del af oplagshaverens lokaler, jf. under den foreslåede § 13 i.

Det foreslåede betyder herudover, at varer, der er omfattet af den foreslåede § 13 c, stk. 1, ikke vil skulle påføres stempelmærker. Efter den foreslåede § 13 c, stk. 1, vil varer omfattet af § 13, § 13 a, stk. 1, eller § 13 b, stk. 1, være fritaget for afgift. Det foreslås, at der vil være afgiftsfrihed for følgende:

- 1) Varer, der leveres til en anden registreret oplagshaver.
- 2) Varer, der leveres til udlandet.
- 3) Varer, der hos en registreret oplagshaver eller under

transport til og fra virksomheden er fuldstændig tilintetgjort eller gået uigenkaldeligt tabt.

Med det foreslåede vil der således ikke være krav om stempelmærker for disse varer. For så vidt angår § 13 c, stk. 1, nr. 1, vil varerne dog hos den anden oplagshaver skulle påføres stempelmærker. Fristen for ompakning/omhældning i det foreslåede § 13 d, stk. 1, 1. pkt., vil ikke blive forlænget som følge af overførslen.

Der henvises i øvrigt til lovforslagets almindelige bemærkninger pkt. 2.5.2.2.

Det foreslås i *stk. 2*, at afgiften vil skulle betales i forbindelse med bestillingen af stempelmærker, medmindre den registrerede oplagshaver har stillet sikkerhed efter den foreslåede § 13 g, stk. 1.

Det betyder, at registrerede oplagshavere, som ikke vælger at stille sikkerhed efter den foreslåede § 13 g, stk. 1, vil skulle betale afgiften i forbindelse med virksomhedens bestilling af stempelmærkerne.

De registrerede oplagshavere vil efter det foreslåede skulle sende en bestilling til Skatteforvaltningen på stempelmærker. Som det foreslås under § 13 h, stk. 1, vil stempelmærkerne skulle fremstilles ved Skatteforvaltningens foranstaltning. Det betyder, at Skatteforvaltningen i praksis vil skulle give bestillingen videre til trykkeriet, således at trykkeriet kan trykke stempelmærkerne på baggrund af bestillingen.

Det foreslås i § 13 g, at de registrerede oplagshavere vil kunne vælge at stille sikkerhed, for at få kredit for betalingen af afgiften. De registrerede oplagshavere, som vælger ikke at stille denne sikkerhed, vil med det foreslåede skulle betale afgiften i forbindelse med selve bestillingen af stempelmærkerne hos Skatteforvaltningen. Det betyder, at stempelmærkerne i disse tilfælde ikke trykkes, før der er betalt for de stempelmærker, som den registrerede oplagshaver har bestilt. Det kan i praksis f.eks. foregå ved, at Skatteforvaltningen sender den registrerede oplagshavers bestillingsmail retur med oplysninger om, hvordan betalingen af afgiften vil skulle foregå.

Baggrunden for det foreslåede er, at man på den måde undgår en situation, hvor der bliver trykt stempelmærker, som der hverken er betalt eller stillet sikkerhed for, og hvor Skatteforvaltningen har et krav på betaling imod en virksomhed, som efterfølgende ikke ønsker at få udleveret eller betale for de bestilte stempelmærker. Stempelmærkerne vil skulle have anført en række oplysninger og vil derfor være ubrugelige, hvis den oplagshaver, som har bestilt stempelmærkerne, ikke vil have stempelmærkerne alligevel. Med den foreslåede ordning vil de registrerede oplagshavere dog kunne få tilbagebetalt afgiften mod at tilbagelevere de ubrugte stempelmærker, jf. den foreslåede § 13 h, stk. 2.

Det bemærkes i den forbindelse, at der er tale om en national punktafgift. Reglerne for betaling af afgiften ved stempelmærkeordningen svarer derfor ikke nødvendigvis fuldstændig til den tilsvarende ordning for cigaretter og røgtobak, hvor der ved udleveringen af stempelmærkerne betales en stempelmærkeværdi, og først ved overgangen til forbrug forfalder afgiften. Ved de nationale punktafgifter an-

vendes udtrykket ”overgang til forbrug” ikke, hvorfor stempelmærkeordningen blandt andet i denne henseende ikke vil være fuldstændig identisk.

Det foreslås i *stk. 3*, at afgiftspligtige varer omfattes af § 13, § 13 a, stk. 1, eller § 13 b, stk. 1, alene må sælges i ubrudte detailsalgspakninger.

Det betyder f.eks., at afgiftspligtig nikotinholdig væske omfattes af den foreslåede § 13 b, stk. 1, ikke må blive solgt ved at tappe væsken fra en stor dunk. Den nikotinholdige væske skal således ved salget være pakket i en lukket detailsalgspakning, som er behørigt stemplet.

Baggrunden for det foreslåede er, at afgiften på røgfri tobak, nikotinprodukter og nikotinholdige væsker betales på baggrund af nikotinkoncentration og/eller mængde. For så vidt angår nikotinprodukter og nikotinholdige væsker er det ikke muligt med det blotte øje at se, hvilken nikotinkoncentration et produkt eller en væske har. Hvis et nikotinprodukt eller en nikotinholdig væske sælges i andet end ubrudte detailsalgspakninger, ville det ikke være muligt for Skatteforvaltningen at konstatere nikotindholdet og dermed, hvorvidt afgiften er afregnet korrekt, uden at sende en prøve til tekniske undersøgelser. For så vidt angår røgfri tobak afregnes afgiften via stempelmærkeordningen på baggrund af mængden. Hvis den røgfri tobak ikke er i den beholder, som er påsat stempelmærket, er det ikke muligt at konstatere, hvorvidt der er betalt korrekt afgift af varen.

Med henblik på at undgå ovennævnte situationer foreslås det at indføre forbud mod salg i andet end ubrudte detailsalgspakninger. Ved detailsalgspakninger skal blandt andet forstås æsker, dåser, pakker, poser, særlige genopfyldningsbeholdere, elektroniske engangscigaretter og patroner til engangsbrug som defineret i § 2 i bekendtgørelse nr. 499 af 30. maj 2016 om kvalitet, mærkning, alderskontrollsystem og reklame m.v. af elektroniske cigaretter og genopfyldningsbeholdere m.v. Der henvises i øvrigt til lovforslagets § 2, nr. 15, hvor det foreslås, at der indføres en straf for overtrædelse af den foreslåede bestemmelse.

Det foreslås i *stk. 4, 1. pkt.*, at detailsalgspakninger med afgiftspligtige varer som registrerede oplagshavere udleverer, vil skulle være påført stempelmærker.

Det betyder, at alle detailsalgspakninger med varer omfattes af afgiftspligten i § 13, § 13 a, stk. 1, eller § 13 b, stk. 1, som registrerede oplagshavere udleverer fra og med den 1. juli 2022, vil skulle være påført stempelmærke. Hvis en registreret oplagshaver har et lager af de afgiftspligtige varer på denne dag, vil dette lager skulle påsættes stempelmærker, inden den røgfri tobak, nikotinproduktet eller den nikotinholdige væske må udleveres fra den registrerede oplagshaver. Hvis der på lageret er engrospakninger med røgfri tobak, nikotinprodukter eller nikotinholdige væsker, vil disse skulle ompakkes/omhældes til detailsalgspakninger, førend de kan udleveres, jf. den foreslåede § 13 d, stk. 1. Røgfri tobak, nikotinprodukter eller nikotinholdige væsker, som den registrerede oplagshaver fremstiller, modtager eller indfører fra og med den 1. juli 2022 vil ligeledes skulle påføres stem-

pelmærker, før den registrerede oplagshaver kan udlevere disse, jf. den foreslåede § 13 d, stk. 1.

Baggrunden for det foreslåede er, at afgiften på nikotinprodukter og nikotinholdige væsker foreslås indført fra og med den 1. juli 2022 og derfor skal pålægges varer, der sælges fra oplagshavere fra og med denne dato. Afgiften på nikotinprodukter og nikotinholdige væsker foreslås omfattes af en stempelmærkeordning, hvorfor betalingen af afgiften sker på baggrund af stempelmærker. Afgiften på røgfri tobak foreslås i den forbindelse ligeledes omfattes af en stempelmærkeordning, da røgfri tobak som f.eks. tyggetobak er substituerbar med nikotinprodukter som f.eks. nikotinposer.

Hvis den foreslåede bestemmelse overtrædes, vil der være tale om, at den registrerede oplagshaver, der har solgt den røgfri tobak, nikotinproduktet eller den nikotinholdige væske uden stempelmærke, har overdraget en vare, hvoraf der ikke er betalt den afgift, som skulle være betalt.

Det foreslås i *stk. 4, 2. pkt.*, at virksomheder, der ikke er registrerede oplagshavere, i erhvervsmæssigt øjemed ikke må sælge afgiftspligtige varer her i landet uden stempelmærker, når der er forløbet 3 måneder fra kravet om stempelmærke efter 1. pkt. er trådt i kraft.

Det foreslåede betyder, at virksomheder, der ikke er registreret som oplagshavere, alene må sælge afgiftspligtige varer omfattes af de foreslåede § 13, § 13 a, stk. 1, eller § 13 b, stk. 1, uden stempelmærker i erhvervsmæssigt øjemed i en begrænset periode på 3 måneder fra kravet om stempelmærke efter 1. pkt. er trådt i kraft. Salg af røgfri tobak, nikotinprodukter og nikotinholdige væsker i erhvervsmæssigt øjemed omfatter enhver virksomhed, der som led i udøvelsen af sit erhverv sælger røgfri tobak, nikotinprodukter eller nikotinholdige væsker, bortset fra når virksomheden er registreret som oplagshaver. Bestemmelsen omfatter således blandt andet grossister og detailhandlere, der handler med varer omfattes af afgiftspligten i § 13, § 13 a, stk. 1, eller § 13 b, stk. 1. Grossister og detailhandlere m.v. har således 3 måneder fra kravet om stempelmærke er trådt i kraft til at sælge røgfri tobak, nikotinprodukter og nikotinholdige væsker, som ikke er påført stempelmærker. Den pågældende 3-månedersperiode vil være fra og med den 1. juli 2022 til og med den 30. september 2022. Forbuddet mod salg af røgfri tobak, nikotinprodukter og nikotinholdige væsker uden stempelmærke indtræder dermed den 1. oktober 2022.

Det er alene ikkeregistreringspligtige virksomheder, der som led i udøvelsen af deres erhverv sælger røgfri tobak, nikotinprodukter eller nikotinholdige væsker, som lovligt må sælge disse varer uden stempelmærke i en periode på 3 måneder, efter at kravet om stempelmærke efter 1. pkt. er trådt i kraft. Bestemmelsen omfatter derimod ikke registrerede oplagshaveres lagre af røgfri tobak, nikotinprodukter eller nikotinholdige væsker, da disse vil være omfattes af det foreslåede *stk. 4, 1. pkt.*

Det foreslåede betyder desuden, at grossister og detailhandlere m.v., når der er gået 3 måneder, efter at kravet om stempelmærke efter 1. pkt. er trådt i kraft, har pligt til at sikre, at de afgiftspligtige varer omfattes af de foreslåede §

13, § 13 a, stk. 1, eller § 13 b, stk. 1, som de sælger, er påført stempelmærker, og at der dermed er betalt afgift af varerne.

Hvis den foreslåede bestemmelse overtrædes, vil der være tale om, at den, der har solgt røgfri tobak, nikotinprodukter eller nikotinholdige væsker uden stempelmærker i erhvervsmæssigt øjemed, har overdraget varer, hvoraf der ikke er betalt den afgift, som skulle være betalt.

Hvis der er forløbet 3 måneder, fra kravet om stempelmærke efter 1. pkt. er trådt i kraft, og det konstateres, at en grossist, detailhandler m.v. omfattet af bestemmelsen fortsat har afgiftspligtige varer omfattet af de foreslåede § 13, § 13 a, stk. 1, eller § 13 b, stk. 1, uden stempelmærker i forretningslokalet, vil der – medmindre det konstateres i umiddelbar nærhed af 3-månedersfristens udløb – være en formodning for, at den pågældende har solgt varerne i erhvervsmæssigt øjemed efter 3-månedersfristens udløb og dermed overtrådt den foreslåede bestemmelse i forbrugsafgiftslovens § 13 d, stk. 4.

Det betyder, at Skatteforvaltningen med hjemmel i toldlovens § 83 efter en konkret vurdering vil have mulighed for at tage varerne i bevaring eller anmode om, at de pågældende varer beslaglægges, selvom der alene straffes for overtrædelse af den foreslåede § 13 d, stk. 5 om opbevaring.

Det foreslås i *stk. 5*, at virksomheder, der ikke er registrerede oplagshavere, ikke må opbevare afgiftspligtige varer uden stempelmærker, når der er forløbet 4 måneder fra, at kravet om stempelmærke efter stk. 4, 1. pkt. er trådt i kraft.

Det foreslåede betyder, at virksomheder, der ikke er registreret som oplagshavere, der efter udløbet af de 3 måneder i det foreslåede stk. 4, 2. pkt., stadig har et lager af røgfri tobak, nikotinprodukter eller nikotinholdige væsker, som ikke er påført stempelmærker, har 1 måned til enten at returnere disse varer til den registrerede oplagshaver eller tilintetgøre dem. Bestemmelsen omfatter blandt andet grossister og detailhandlere, som handler med røgfri tobak, nikotinprodukter eller nikotinholdige væsker. Det er den enkelte grossist og detailhandler, der bærer ansvaret for, at der efter de 4 måneder er forløbet, ikke opbevares røgfri tobak, nikotinprodukter eller nikotinholdige væsker, som ikke er påført stempelmærker. Det betyder, at røgfri tobak, nikotinprodukter og nikotinholdige væsker i detailsalgspakninger uden stempelmærker efter det foreslåede må opbevares fra og med den 1. juli 2022 til og med den 31. oktober 2022. Forbuddet mod opbevaring af røgfri tobak, nikotinprodukter og nikotinholdige væsker uden stempelmærker indtræder dermed fra og med den 1. november 2022.

Hvis der er forløbet 4 måneder, fra kravet om stempelmærke efter stk. 4, 1. pkt. er trådt i kraft, og det konstateres, at en grossist, detailhandler m.v. omfattet af bestemmelsen fortsat opbevarer afgiftspligtige varer omfattet af de foreslåede § 13, § 13 a, stk. 1, eller § 13 b, stk. 1, uden stempelmærker, vil der – medmindre det konstateres i umiddelbar nærhed af 4-månedersfristens udløb – være en formodning for, at den pågældende har solgt eller forsøgt at sælge va-

rerne i erhvervsmæssigt øjemed, og således har unddraget eller forsøgt at unddrage afgift.

Det foreslås i *stk. 6*, at afgiftspligtige varer, der er udleveret fra en registreret oplagshaver, og som er påført stempelmærker, der var gældende før en afgiftsforhøjelses ikrafttræden, ikke må sælges i erhvervsmæssigt øjemed her i landet, når der er forløbet 3 måneder fra afgiftsforhøjelsen er trådt i kraft.

Det foreslåede betyder, at røgfri tobak, nikotinprodukter eller nikotinholdig væske, der er udleveret fra en registreret oplagshaver, og som er påført stempelmærker, der var gældende før en afgiftsforhøjelses ikrafttræden, ikke må sælges i erhvervsmæssigt øje med i en begrænset periode på 3 måneder, fra afgiftsforhøjelsen trådte i kraft. Ved stempelmærker, der var gældende før en afgiftsforhøjelses ikrafttræden, forstås stempelmærker, hvor afgiften er beregnet ud fra de afgiftssatser, der var gældende, før afgiftsforhøjelsen trådte i kraft. Salg af røgfri tobak, nikotinprodukter og nikotinholdig væske i erhvervsmæssigt øjemed omfatter enhver virksomhed, der som led i udøvelsen af sit erhverv sælger røgfri tobak, nikotinprodukter eller nikotinholdig væske, der er udleveret fra en registreret oplagshaver. Bestemmelsen omfatter således blandt andet grossister og detailhandlere, der handler med røgfri tobak, nikotinprodukter eller nikotinholdige væsker. Grossister og detailhandlere vil således have 3 måneder fra en afgiftsforhøjelse er trådt i kraft, til at sælge røgfri tobak, nikotinprodukter og nikotinholdige væske, som er påført stempelmærker, der var gældende, før afgiftsforhøjelsen trådte i kraft. Det betyder eksempelvis, at hvis en afgiftsforhøjelse træder i kraft den 1. januar, vil den omtalte 3 måneders periode være fra og med den 1. januar til og med den 31. marts. Forbuddet mod salg af røgfri tobak, nikotinprodukter og nikotinholdige væsker med gamle stempelmærker indtræder dermed fra og med den 1. april.

Det er alene virksomheder, der som led i udøvelsen af deres erhverv sælger røgfri tobak, nikotinprodukter eller nikotinholdig væske, der er udleveret fra en registreret oplagshaver, som lovligt må sælge røgfri tobak, nikotinprodukter og nikotinholdig væske med gamle stempelmærker i en periode på 3 måneder, fra afgiftsforhøjelsen er trådt i kraft. Bestemmelsen omfatter derimod ikke registrerede oplagshaveres lagre af detailsalgspakninger med røgfri tobak, nikotinprodukter eller nikotinholdig væske, som er påført stempelmærker, der var gældende før en afgiftsforhøjelses ikrafttræden, men som ikke er udleveret inden afgiftsforhøjelses ikrafttræden.

Det foreslåede betyder desuden, at grossister og detailhandlere m.v., når der er gået 3 måneder efter, at en afgiftsforhøjelse er trådt i kraft, har pligt til at sikre, at der er betalt afgift efter de satser, som er gældende efter afgiftsforhøjelses ikrafttræden, af de varer, som de sælger. Grossister og detailhandlere m.v. vil blandt andet kunne sikre, at der er betalt korrekt afgift ved at kontrollere varens afgiftskode.

Hvis den foreslåede bestemmelse overtrædes, vil der være tale om, at den, der har solgt den røgfri tobak, nikotinproduktet eller den nikotinholdige væske med gamle stempel-

mærker i erhvervmæssigt øjemed, har overdraget varer, hvoraf der ikke er betalt den afgift, som skulle være betalt.

Hvis der er forløbet 3 måneder, fra en afgiftsforhøjelse er trådt i kraft, og det konstateres, at en grossist, detailhandler m.v. omfattet af bestemmelsen fortsat har afgiftspligtige varer omfattet af de foreslåede § 13, § 13 a, stk. 1, eller § 13 b, stk. 1, med gamle stempelmærker i forretningslokalet, vil der – medmindre det konstateres i umiddelbar nærhed af 3-månedersfristens udløb – være en formodning for, at den pågældende har solgt varerne i erhvervmæssigt øjemed efter 3-månedersfristens udløb og dermed overtrådt den foreslåede bestemmelse i forbrugsafgiftslovens § 13 d, stk. 6.

Det foreslås i *stk. 7*, at virksomheder, der ikke er registrerede oplagshavere, ikke må opbevare afgiftspligtige varer, som er påført stempelmærker, der var gældende før en afgiftsforhøjelses ikrafttræden, når der er forløbet 4 måneder, fra afgiftsforhøjelsen er trådt i kraft.

Det foreslåede betyder, at virksomheder, der ikke er registreret som oplagshaver, og som efter 3 måneder fra en afgiftsforhøjelse er trådt i kraft, stadig har et lager af røgfri tobak, nikotinprodukter eller nikotinholdig væske, som er påført stempelmærker, der var gældende før afgiftsforhøjelses ikrafttræden, har 1 måned til enten at returnere disse varer til den registrerede oplagshaver eller tilintetgøre dem. Bestemmelsen omfatter blandt andet grossister og detailhandlere, der handler med røgfri tobak, nikotinprodukter eller nikotinholdig væske. Ved stempelmærker, der var gældende før en afgiftsforhøjelses ikrafttræden, forstås stempelmærker, hvor afgiften er beregnet ud fra de afgiftssatser, der var gældende, før afgiftsforhøjelsen trådte i kraft. Varerne skal returneres senest 4 måneder, efter at en afgiftsforhøjelse er trådt i kraft. Det betyder eksempelvis, at hvis en afgiftsforhøjelse træder i kraft den 1. januar, vil den omtalte periode på 4 måneder være fra og med den 1. januar til og med den 30. april. Forbuddet mod opbevaring af varer med gamle stempelmærker indtræder dermed fra og med den 1. maj.

Det er den enkelte grossist og detailhandler, der bærer ansvaret for, at der 4 måneder efter, at en afgiftsforhøjelse er trådt i kraft, ikke opbevares røgfri tobak, nikotinprodukter eller nikotinholdige væsker, som er påført stempelmærker, der var gældende før afgiftsforhøjelsens ikrafttræden.

Hvis der er forløbet 4 måneder, fra en afgiftsforhøjelse er trådt i kraft, og det konstateres, at en grossist, detailhandler m.v. omfattet af bestemmelsen fortsat opbevarer afgiftspligtige varer omfattet af de foreslåede § 13, § 13 a, stk. 1, eller § 13 b, stk. 1, med gamle stempelmærker, vil der – medmindre det konstateres i umiddelbar nærhed af 4-månedersfristens udløb – være en formodning for, at den pågældende har solgt eller forsøgt at sælge varerne i erhvervmæssigt øjemed, og således har unddraget eller forsøgt at undrage afgift.

Det betyder, at Skatteforvaltningen med hjemmel i toldlovens § 83 efter en konkret vurdering vil have mulighed for at tage varerne i bevaring eller anmode om, at de pågældende varer beslaglægges, selvom der alene straffes for overtrædelse af den foreslåede § 13 d, stk. 5 om opbevaring.

Ad § 13 e

Det foreslås, at det i § 13 e fastsættes, hvilke krav der vil skulle stilles til pakningerne, herunder hvilke oplysninger der skal fremgå.

Det foreslås i *stk. 1*, at afgiftspligtige varer omfattet af de foreslåede § 13, § 13 a, stk. 1, eller § 13 b, stk. 1, i forbindelse med stemplingen vil skulle være pakket i fuldstændig lukkede detailsalgspakninger.

Det betyder, at den røgfri tobak, nikotinproduktet eller den nikotinholdige væske vil skulle være omsluttet af pakningen, således at den røgfri tobak, nikotinproduktet eller den nikotinholdige væske ikke er tilgængelig, uden at pakningen brydes. Det kan f.eks. være, hvis varen er i en beholder, hvor låget er omsluttet af en plastlukning, som skal rives af, før låget kan skrues af. Hvis stempelmærket anbringes hen over låg og beholder og derved brydes, når låget skrues af, vil dette ligeledes være at anse som fuldstændig lukket. Tilsvarende vil være tilfældet, hvis beholderen er pakket i en æske, hvor stempelmærket sidder hen over lukningen.

Baggrunden for det foreslåede er, at det ikke skal være muligt at bytte, blande eller ændre på indholdet i den beholder, som den registrerede oplagshaver har udleveret og betalt afgift af.

Det foreslås i *stk. 2, 1. pkt.*, at detailsalgspakninger vil skulle være forsynet med angivelse af indholdets art, mængde og fremstilleren eller den afgiftsberigtigendes navn og hjemsted.

Med det foreslåede vil hver enkelt pakning af røgfri tobak, nikotinprodukt og nikotinholdig væske skulle være forsynet med en angivelse af indholdets art, mængde og fremstilleren eller den, der har betalt afgiftens navn og hjemsted. Ved mængde forstås produktet angivet i vægt eller volumen. Oplysningerne skal fremgå tydeligt og på en letlæselig måde. Hvis en oplagshaver ikke fremstiller varerne, men alene modtager disse fra udlandet, vil det således være oplagshaverens navn og hjemsted, der efter det foreslåede vil skulle fremgå af pakningen. Oplysningerne vil skulle fremgå af den enkelte pakning og ikke af f.eks. den fragtkasse, som væskerne er opbevaret i, når de sælges videre.

Baggrunden for det foreslåede er, at den information, som er nødvendig for Skatteforvaltningen i forbindelse med kontrol, fremgår af de afgiftspligtige varer. Herudover vil det også gøre det muligt for forbrugerne at tilegne sig information om det indhold, der er i pakningerne. Herudover skal Skatteforvaltningen kunne spore pakkerne tilbage til den, der har fremstillet varerne eller har betalt afgiften.

Det foreslås i *stk. 2, 2. pkt.*, at Skatteforvaltningen dog vil kunne give tilladelse til at anvende en forhandlers navn og hjemsted eller et anonymitetsmærke.

Det betyder, at Skatteforvaltningen kan give tilladelse til, at det ikke er fremstillere eller den afgiftsberigtigendes navn og hjemsted, som anvendes. I stedet kan det være en forhandlers navn og hjemsted eller et anonymitetsmærke. Det kan f.eks. være i tilfælde, hvor en erhvervsdrivende i strid med reglerne har indført afgiftspligtige varer omfattet af de foreslåede § 13, § 13 a, stk. 1, eller § 13 b, stk. 1,

som Skatteforvaltningen har beslået. Hvis den erhvervsdrivende ønsker at få udleveret den afgiftspligtige vare, vil varen skulle påsættes stempelmærker. I disse tilfælde kan der gives tilladelse til, at der anvendes et stempelmærke med forhandlerens navn og hjemsted eller et anonymitetsmærke. Ved et anonymitetsmærke forstås et mærke, hvor fremstillere, den afgiftsberigtigendes eller forhandlerens navn og hjemsted ikke fremgår, men hvor initialerne for virksomheden er anført. Skatteforvaltningen skal tillade brugen af anonymitetsmærker og kender derfor identiteten af virksomheden. Det vil således alene være over for forbrugeren, at virksomheden er anonym.

Det foreslås i *stk. 2, 3. pkt.*, at detailsalgspakninger med nikotinprodukter eller nikotinholdige væsker endvidere vil skulle være forsynet med angivelse af nikotinkoncentrationen.

Med det foreslåede vil hver enkelt pakning af nikotinprodukt og nikotinholdig væske - ud over de i 1. pkt. anførte oplysninger - også skulle være forsynet med en angivelse af nikotinkoncentrationen.

Baggrunden for det foreslåede er, at den information, som er nødvendig for Skatteforvaltningen i forbindelse med kontrol, fremgår af de afgiftspligtige varer. Herudover vil det også gøre det muligt for forbrugerne at tilegne sig information om det indhold, der er i pakningerne. Det skal særligt ses ud fra det faktum, at det ikke er muligt på baggrund af selve varen at konstatere, hvilken nikotinkoncentration den konkrete vare har.

Det foreslås i *stk. 2, 4. pkt.*, at for nikotinholdige væsker vil afgiftsklassen desuden skulle angives på stempelmærket.

Baggrunden for det foreslåede er, at der foreslås indført to afgiftssatser for nikotinholdige væsker omfattet af § 13 a, stk. 1. Det vil således alene være muligt at konstatere om der er betalt afgift efter den korrekte sats, hvis det fremgår af varen, hvilken afgiftsklasse, der er betalt afgift efter. Skatteforvaltningen vil således kunne sammenholde oplysningerne krævet efter *stk. 2, 3. pkt.*, om nikotinkoncentrationen og dermed konstatere om der er betalt afgift til den korrekte sats. Da varens afgiftsklasse, modsat oplysninger om art, nikotinkoncentration og mængde, er en oplysning, som ikke fastsættes af fremstilleren/importøren selv, findes det mest hensigtsmæssigt, at denne oplysning fremgår af selve stempelmærket.

Det foreslås i *stk. 2, 5. pkt.*, at indholdets art, mængde, nikotinkoncentrationen og navn eller anonymitetsmærke vil skulle anbringes på stempelmærket i stedet for selve pakningen.

Baggrunden for det foreslåede er, at når stempelmærkerne bestilles, vil det blandt andet skulle angives, hvad arten og mængden (samt for nikotinprodukter og nikotinholdige væsker også nikotinkoncentrationen) af den afgiftspligtige varer, som stempelmærket skal påsættes, er. Dette skyldes, at disse oplysninger vil være nødvendige for at kunne beregne den korrekte afgift. Disse oplysninger skal derfor fremgå af stempelmærket.

For at der ikke er krav om, at oplysningerne fremgår af

både detailsalgspakken og stempelmærket, foreslås det, at oplysningerne skal fremgå af stempelmærket.

Det foreslås i *stk. 3, 1. pkt.*, at engrospakninger skal være forsynet med angivelse af indholdet art, mængden og fremstillere, navn og hjemsted. Det foreslås i *stk. 3, 2. pkt.*, at engrospakninger med nikotinholdige væsker, jf. § 13 a, stk. 1, og nikotinprodukter, jf. § 13 b, stk. 1, endvidere vil skulle være forsynet med angivelse af nikotinkoncentrationen.

Det betyder, at afgiftspligtige varer omfattet af de foreslåede § 13, § 13 a, stk. 1, eller § 13 b, stk. 1, som opbevares i ustemplede engrospakninger, vil skulle være forsynet med en angivelse af indholdets art, mængde og fremstillere, navn og hjemsted. Det foreslåede betyder endvidere, at afgiftspligtige nikotinprodukter og nikotinholdige væsker, som opbevares i ustemplede engrospakninger - ud over de i 1. pkt. anførte oplysninger - også vil skulle være forsynet med en angivelse af nikotinkoncentrationen.

Baggrunden for det foreslåede er, at engrospakningerne efter det foreslåede ikke vil skulle påføres stempelmærker. Derfor vil de nævnte oplysninger skulle være påført selve engrospakningen. Det foreslåede skal blandt andet ses i sammenhæng med det foreslåede *stk. 4*, hvorefter overførsel af røgfri tobak, nikotinprodukter og nikotinholdige væsker til andre oplagshavere alene kan ske med tilladelse fra Skatteforvaltningen. Det foreslåede giver mulighed for, at Skatteforvaltningen på en kontrol kan undersøge, hvorvidt varerne kommer fra en registreret oplagshaver, der har en tilladelse til at overføre røgfri tobak, nikotinprodukter eller nikotinholdig væske efter det foreslåede *stk. 4*.

Det foreslås i *stk. 4*, at en her i landet registreret oplagshaver, der fremstiller afgiftspligtige varer, af Skatteforvaltningen kan få tilladelse til at overføre afgiftspligtige varer til en anden registreret oplagshaver.

Det foreslåede betyder, at registrerede oplagshavere, der fremstiller røgfri tobak, nikotinprodukter eller nikotinholdige væsker, vil skulle have Skatteforvaltningens tilladelse til at overføre disse varer til andre registrerede oplagshavere.

Baggrunden for det foreslåede er, at varer, der overføres fra en oplagshaver til en anden oplagshaver, foreslås fritaget for afgift, jf. den foreslåede § 13 c, stk. 1, nr. 1. Samtidig foreslås varerne fritaget for stempelmærkekravet, jf. den foreslåede § 13 d, stk. 1, 2. pkt. Oplagshavere, der vil overføre varer til andre oplagshavere, vil derfor kunne opbevare varerne i detailsalgspakninger uden stempelmærker. Hvis Skatteforvaltningen på en kontrol finder detailsalgspakninger, som ikke er behørigt stemplet efter den foreslåede § 13 d, stk. 1, med begrundelse om, at varerne skal leveres til en anden oplagshaver, vil Skatteforvaltningen skulle opkræve afgiften af varerne, hvis oplagshaveren ikke har tilladelse fra Skatteforvaltningen til at levere varerne til en anden oplagshaver. Dermed vil mulighederne for at omgå afgiften ved at begrunde opbevaringen af varer i detailsalgspakninger med, at de skal overføres til andre oplagshavere uden den fornødne tilladelse blive begrænset. Ud over tilladelsen skal oplagshaveren kunne dokumentere over for Skatteforvaltningen, at varerne de facto skal leveres til en anden

oplagshaver. Dette skyldes, at oplagshaveren kan have et lager, hvor ikke al den nikotinholdige væske skal overføres til andre oplagshavere, men noget måske er tiltænkt salg i Danmark.

Herudover er baggrunden for det foreslåede, at røgfri tobak, nikotinprodukter og nikotinholdige væsker, som opbevares i engrospakninger, ikke skal afgiftsberigtiges i form af påført stempelmærke, førend de ompakkes/omhældes til detailsalgspakninger. Det er derfor fundet mest hensigtsmæssigt, at overførsel af sådanne varer mellem oplagshavere her i landet alene kan ske med tilladelse fra Skatteforvaltningen.

Hvis en oplagshaver har tilladelse til at overføre afgiftspligtige varer omfattet af de foreslåede § 13, § 13 a, stk. 1, eller § 13 b, stk. 1, til andre oplagshavere her i landet, vil tidspunktet for, hvornår ompakningen af varerne skal være sket efter den foreslåede § 13 c, stk. 1, ikke blive forlænget i forbindelse med overførslen af varer til andre oplagshavere.

Det foreslås i *stk. 5*, at skatteministeren vil kunne fastsætte nærmere regler om de tekniske standarder for stempelmærkerne.

Det foreslåede betyder, at skatteministeren bemyndiges til at fastsætte regler om de tekniske standarder for stempelmærkerne i en bekendtgørelse. Hensigten med bemyndigelsen er, at der udstedes en bekendtgørelse, hvor der fastsættes regler, der med tillempler svarer til dem, der er fastsat i bekendtgørelse nr. 1012 af 1. oktober 2019 om sikkerhedsstempelmærker på tobaksvarer. Det fremgår af bekendtgørelsens § 1, at sikkerhedsstempelmærker skal påføres enkeltpakninger af tobaksvarer på en sådan måde, at de 1) på ingen måde er skjult eller brydes heller ikke af prismærker eller andre elementer, der er påkrævet i henhold til lovgivningen, i al den tid en tobaksvarer markedsføres, og at de 2) er beskyttet mod at blive udskiftet, genanvendt eller ændret på nogen måde.

Bekendtgørelsen gælder alene for sikkerhedsstempelmærker på tobaksvarer. Med det foreslåede gives der hjemmel til at udstede en bekendtgørelse med tilsvarende krav til påføringen af stempelmærker på detailsalgspakninger med røgfri tobak, nikotinprodukt og nikotinholdig væske.

Ad § 13 f

Det foreslås i § 13 f, at virksomheder, der ikke er registreret, ikke må modtage eller opbevare afgiftspligtige varer omfattet af de foreslåede § 13, § 13 a, stk. 1, eller § 13 b, stk. 1, der ikke er pakket i forskriftsmæssigt lukkede og behørigt stemplede pakninger.

Det betyder, at virksomheder, der ikke er registreret som oplagshavere, kun må modtage og opbevare røgfri tobak, nikotinprodukter eller nikotinholdige væsker, der er pakket i forskriftsmæssigt lukkede pakker med påført stempelmærke. Det kan f.eks. være grossister eller detailhandlere. Pakningerne skal, for at være forskriftsmæssigt lukkede, være lukket på den måde, som er beskrevet under det foreslåede § 13 e. Det betyder, at den røgfri tobak, nikotinproduktet og den nikotinholdige væske vil skulle være omsluttet af pakningen, således at den røgfri tobak, nikotinproduktet el-

ler den nikotinholdige væske ikke er tilgængelig, uden at pakningen brydes. Det kan f.eks. være, hvis den pågældende vare er i en pakke, hvor låget er omsluttet af en plastlukning, som skal rives af, før låget kan skrues af.

Baggrunden for det foreslåede er, dels at det ikke skal være muligt at bytte, blande eller ændre på indholdet i den beholder, som den registrerede oplagshaver har udleveret og betalt afgift af. Da det ikke er muligt f.eks. at se på varen, hvilken nikotinkoncentration den indeholder, vil det med den foreslåede stempelmærkeordning blive muligt for Skatteforvaltningen og for forbrugerne at konstatere, hvorvidt der er betalt afgift af den pågældende væske, og at denne kommer fra en registreret oplagshaver. Herudover betyder den foreslåede stempelmærkeordning, at det alene vil være de registrerede oplagshavere, der kan bestille stempelmærkerne. Der kan således ikke være betalt afgift af røgfri tobak, nikotinprodukter eller nikotinholdige væsker, hvis de ikke er påsat stempelmærker, og de ikke registrerede virksomheder vil ikke have mulighed for at bestille stempelmærkerne og dermed betale afgiften. Derfor må de heller ikke modtage eller opbevare røgfri tobak, nikotinprodukter eller nikotinholdige væsker, som ikke er behørigt stemplede.

Ad § 13 g

Det foreslås, at reglerne for kredittid og betaling af punkt-afgift fastsættes i § 13 g.

Det foreslås i *stk. 1, 1. pkt.*, Skatteforvaltningen vil kunne give registrerede oplagshavere kredit på afgiftsbetalingen mod fuld sikkerhed, således at afgiften skal være betalt senest 1 måned efter udleveringen af stempelmærkerne.

Det betyder, at de registrerede oplagshavere vil have mulighed for at stille sikkerhed for betalingen af afgift og dermed få kredit på afgiftsbetalingen, så afgiften først skal være betalt 1 måned fra udleveringen af stempelmærkerne.

Kredittiden giver således virksomhederne 1 måned til at betale afgiften fra det tidspunkt, hvor stempelmærkerne er udleveret til virksomheden.

Baggrunden herfor er at give virksomhederne mulighed for at få tid til at hente/få tilsendt stempelmærkerne og solgt den røgfri tobak, nikotinproduktet eller afgiftspligtige nikotinholdige væske, inden afgiften vil skulle betales.

Stempelmærkerne bliver, jf. den foreslåede § 13 h, stk. 1, udleveret af Skatteforvaltningen. Det vil således være fra det tidspunkt, at stempelmærkerne udleveres til den registrerede oplagshaver, at 1-månedersfristen begynde at løbe.

Ordningen vil være frivillig. Hvis de registrerede oplagshavere vælger ikke at stille sikkerhed, vil betalingen af afgiften skulle ske efter reglerne i den foreslåede § 13 d, stk. 2. Efter denne bestemmelse vil betalingen skulle ske i forbindelse med bestillingen af stempelmærkerne. Sikkerhedsstillelsesordningen giver virksomhederne en grad af fleksibilitet for bestillingen af stempelmærkerne. Det vil være Skatteforvaltningen, som håndterer og behandler bestillingerne.

Det foreslås i *stk. 1, 2. pkt.*, at såfremt betaling ikke sker rettidigt, vil beløbet blive forrentet efter opkrævningslovens § 7.

Det betyder, at der efter opkrævningslovens § 7 vil skulle betales en månedlig rente med tillæg af 0,7 procentpoint regnet fra den senest rettidige betalingsdag for beløbet. Den sidste rettidige betalingsdag vil være den dag, der ligger 1 måned efter udleveringen. Den månedlige rente fastsættes for kalenderåret og offentliggøres senest den 15. december forud for det år, hvor den skal være gældende, jf. opkrævningslovens § 7, stk. 2.

En registreret oplagshaver, der har stillet sikkerhed, og som 1 måned efter, at virksomheden havde fået udleveret stempelmærkerne enten fra trykkeriet eller Skatteforvaltningen, ikke har betalt afgiften til Skatteforvaltningen, vil således blive opkrævet en månedlig rente med tillæg af 0,7 procentpoint. Renten regnes fra den dag, der ligger 1 måned efter udleveringen. Hvis stempelmærkerne er udleveret den 2. august, skal afgiften således være betalt den 2. september, og det vil være fra denne dato, at beløbet efter det foreslåede skal forrentes.

Det foreslås i *stk. 1, 3. pkt.*, at såfremt stempelmærkerne skal påsættes pakninger i et andet EU-land, vil virksomheden kunne få en yderligere kredit svarende til stempelmærkernes og varenes normale forsendelsestid til og fra det pågældende land.

Hensigten med det foreslåede er at tage højde for, at nogle virksomheder får produceret varer i andre EU-lande. Med det foreslåede vil der således ikke ske forskelsbehandling af virksomheder inden for EU. Det skal derfor stå virksomhederne frit for, om de vil producere deres varer i Danmark eller et andet EU-land. Hvis produktionen foregår i et andet EU-land, og varerne derfor skal forsendes efter fremstillingen, vil det med det foreslåede være muligt at give virksomhederne en længere kredittid svarer til den normale forsendelsestid for stempelmærkerne og varerne til og fra det pågældende land. Det vil sige den tid, det normalt tager at få stempelmærkerne til det pågældende produktionsland og derefter få varerne til Danmark.

Hvis produktionen foregår i et tredjeland, vil det med det foreslåede ikke være muligt at opnå en længere kredittid.

Det foreslås i *stk. 1, 4. pkt.*, at forlængelse af kredittiden grundet påsætningen af stempelmærker i et andet EU-land alene vil kunne ske efter tilladelse fra Skatteforvaltningen.

Det foreslåede betyder, at en oplagshaver, som vil have påsat stempelmærker i et andet EU-land, skal anmode Skatteforvaltningen om tilladelse hertil.

Baggrunden for det foreslåede er, der efter *stk. 1, 4. pkt.*, gives en yderligere kredit for betalingen af afgiften til virksomheder, som får påsat stempelmærkerne i et andet EU-land.

Det foreslås i *stk. 2*, at hvis den sidste rettidige betalingsdag efter *stk. 1* er en banklukkedag, vil den førstkommande bankdag skulle anses som sidste rettidige betalingsdag.

Det betyder, at hvis den sidste rettidige betalingsdag f.eks. er en lørdag, søndag, en helligdag eller anden banklukkedag, vil den sidste rettidige betalingsdag skulle anses for at være den førstkommande bankdag. Det vil blandt andet medføre, at forældelsesfristen for kravet først løber fra denne dag.

Det foreslås i *stk. 3*, at den i *stk. 1* nævnte kredittid efter anmodning, og såfremt der er tale om særlige omstændigheder, vil kunne forlænges. Det betyder, at de registrerede oplagshavere kan anmode om, at kredittiden forlænges, hvis der er tale om særlige omstændigheder. De særlige omstændigheder kan f.eks. være særlig lagertid for varerne på grund af f.eks. større produktion til lager som følge af udskiftning af produktionsudstyr.

Ved anmodning om forlængelse af kredittiden vil der kunne lægges vægt på, at virksomhedens samlede gennemsnitlige lageromsætningshastighed for den røgfri tobak, nikotinproduktet eller den nikotinholdige væske overstiger kredittiden.

En ansøgning om forlængelse af kredittiden vil skulle sendes til Skatteforvaltningen inden køb af stempelmærker, og Skatteforvaltningen vil kunne stille krav om, at der ved ansøgningen f.eks. oplyses følgende:

Varens art, type og beløb, samt en specificeret opgørelse over den gennemsnitlige lageromsætningshastighed for den røgfri tobak, nikotinproduktet eller den nikotinholdige væske for den seneste 12 måneders periode.

Det foreslås i *stk. 4*, at Skatteforvaltningen vil kunne fastsætte nærmere regler for forlængelse af kredittiden efter det foreslåede *stk. 3*.

Med det foreslåede vil Skatteforvaltningen kunne fastsætte de nærmere regler for forlængelsen i de konkrete tilfælde, således at forlængelsen af kredittiden bliver tilpasset virksomhedens konkrete behov, men at der samtidig heller ikke gives forlængelse i længere tid end nødvendigt.

Det foreslås i *stk. 5*, at skatteministeren bemyndiges til at fastsætte den yderligere kredittid til påsætning af stempelmærker i andre EU-lande efter *stk. 1, 3. pkt.*

Det betyder, at skatteministeren får mulighed for ved bekendtgørelse af fastsætte nogle generelle forlængelser af kredittiden for virksomheder, der får påsat stempelmærker i andre EU-lande. Derved gives der mulighed for, at den forlængede kredittid bliver ens for alle lande. Herudover kan der tages højde for, at der gives ens kredittid for lande, hvor det tager lige lang tid at transportere stempelmærker til landet og derefter få varerne til Danmark.

Ad § 13 h

Det foreslås, at reglerne for fremstilling, udlevering og videresalg af stempelmærker samt godtgørelse af afgift fastsættes i § 13 h.

Det foreslås i *stk. 1, 1. pkt.*, at stempelmærker vil skulle fremstilles ved Skatteforvaltningens foranstaltning og udleveres af Skatteforvaltningen til de registrerede oplagshavere, medmindre der er truffet andet aftale med Skatteforvaltningen.

Det betyder, at trykkeriet alene fremstiller stempelmærker på Skatteforvaltningens foranledning. Virksomhederne kan således ikke henvende sig direkte til trykkeriet med henblik på at få trykt stempelmærker uden om Skatteforvaltningen. Baggrunden herfor er, at afgiftsbetalingen base-res på stempelmærkebestillingen og udleveringen. Skattefor-

valtningen skal derfor være ind over bestillingerne. Herudover kan virksomhederne stille sikkerhed. I disse tilfælde skal Skatteforvaltningen kunne kontrollere, om bestillingen ligger inden for sikkerheden.

Herudover betyder det, at stempelmærkerne udleveres til de registrerede oplagshavere fra Skatteforvaltningen, medmindre der er truffet anden aftale med Skatteforvaltningen. Det kunne f.eks. være, at oplagshaveren selv ønsker at stå for afhentningen direkte hos trykkeriet. I disse tilfælde vil trykkeriet skulle oplyse Skatteforvaltningen om afhentningen. Baggrunden herfor er, at betalingstidspunktet regnes fra udleveringen, jf. den foreslåede § 13 g, stk. 1. Derfor skal Skatteforvaltningen have overblik over, hvornår stempelmærkerne til den røgfri tobak, nikotinproduktet eller den nikotinholdige væske er udleveret til virksomhederne.

Det foreslås i *stk. 1, 2. pkt.*, at de registrerede oplagshavere kun må benytte de stempelmærker, som de selv har bestilt og modtaget.

Det betyder, at de stempelmærker, som den registrerede oplagshaver bestiller og får udleveret fra Skatteforvaltningen, alene må anvendes af den pågældende oplagshaver. En registreret oplagshaver må således alene benytte sine egne stempelmærker.

Baggrunden for det foreslåede er, at stempelmærkerne alene er til brug for den registrerede oplagshaver og dennes varer, da det er igennem stempelmærkerne, at afgiften bliver betalt. Den registrerede oplagshaver bestiller stempelmærkerne på baggrund af den konkrete nikotinkoncentration, dennes varer har, og/eller mængden i beholderne afhængig af om der er tale om røgfri tobak, nikotinprodukter eller nikotinholdige væsker. Hvis de registrerede oplagshavere måtte sælge stempelmærkerne, ville stempelmærkerne miste noget af kontrolsikkerheden, da mærkerne kan være påsat varer med en højere nikotinkoncentration og/eller større mængde.

Det foreslås i *stk. 2, 1. pkt.*, at afgiften vil skulle tilbagebetales for ikkebrugte stempelmærker, der tilbageleveres eller tilintetgøres.

Da afgiften afregnes på baggrund af bestilte stempelmærker, bør virksomhederne have mulighed for at levere ubrugte stempelmærkerne tilbage eller tilintetgøre disse, og derefter få tilbagebetalt afgiften. Det foreslås i *stk. 3*, at Skatteforvaltningen vil kunne fastsætte de nærmere vilkår for tilbagebetalingen, herunder betingelser for tilbagebetaling ved tilintetgørelse.

Det foreslås i *stk. 2, 2. pkt.*, at afgiften ligeledes vil skulle tilbagebetales for stempelmærker påsat pakninger, der hos en registreret oplagshaver eller under transport til og fra virksomheden er fuldstændig tilintetgjort eller gået uigenkaldeligt tabt.

Det betyder, at virksomhederne ligeledes vil kunne få tilbagebetalt afgiften for stempelmærker, som er påsat pakninger, der hos den registrerede oplagshaver eller under transporten til og fra virksomheden er fuldstændig tilintetgjort eller gået uigenkaldeligt tabt.

Det foreslås i *stk. 2, 3. pkt.*, at det vil være en betingelse

for tilbagebetaling af afgiften efter det foreslåede 2. pkt., at den registrerede oplagshaver kan dokumentere, at varerne er fuldstændig tilintetgjort eller gået uigenkaldeligt tabt.

Det foreslåede betyder, at afgiften kun tilbagebetales, hvis de registrerede oplagshavere kan dokumentere, at den røgfri tobak, nikotinproduktet eller nikotinholdige væske er fuldstændig tilintetgjort eller gået uigenkaldeligt tabt. Ved fuldstændig tilintetgjort eller uigenkaldeligt tabt vil skulle forstås, når varen er blevet gjort uanvendelig som vare. Det kan f.eks. være, at en eller flere beholdere med den pågældende vare går i stykker under transporten.

Det foreslås i *stk. 3*, at Skatteforvaltningen vil kunne fastsætte de nærmere vilkår for tilbagebetalingen.

Det kan f.eks. være, at tilintetgørelsen skal ske efter Skatteforvaltningens tilladelse, førend afgiften kan tilbagebetales.

Ad § 13 i

Det foreslås, at de skærpede regnskabskrav for virksomheder, der er registreret som oplagshaver for afgift efter de foreslåede § 13, § 13 a, stk. 1, eller § 13 b, stk. 1, og virksomheder, der handler med afgiftspligtige varer omfattet af de foreslåede § 13, § 13 a, stk. 1, eller § 13 b, stk. 1, vil skulle fremgå af § 13 i.

Det betyder, at der indsættes en bestemmelse, som fastsætter de særlige skærpede regnskabskrav, som det foreslås at indføre for de registrerede oplagshavere og virksomheder, der handler med røgfri tobak, nikotinprodukter eller nikotinholdige væsker. Bestemmelserne foreslås ikke indført for de virksomheder, der er registreret for afgift efter forbrugsafgiftslovens øvrige bestemmelser, eller de virksomheder, der handler med de varer, som efter gældende ret er omfattet af loven. Virksomheder, der handler med afgiftspligtige varer omfattet af de foreslåede § 13, § 13 a, stk. 1, eller § 13 b, stk. 1, vil blandt andet kunne være grossister og detailhandlere, som her i landet handler med røgfri tobak, nikotinprodukter eller nikotinholdige væsker til f.eks. andre grossister eller detailhandlere eller til forbrugere.

Baggrunden for det foreslåede er, at der forventes at være et incitament til omgåelse af blandt andet den foreslåede afgift på henholdsvis nikotinprodukter og nikotinholdige væsker. Der henvises i øvrigt til lovforslagets almindelige bemærkninger pkt. 2.5.3.

Det foreslås i *stk. 1, 1. pkt.*, at det vil være en betingelse for at opnå registrering som oplagshaver efter § 14 a, stk. 1, for afgiftspligtige varer omfattet af de foreslåede § 13, § 13 a, stk. 1, eller § 13 b, stk. 1, at virksomheden eller personen har et lokale her i landet, som Skatteforvaltningen har godkendt inden registreringen.

Det betyder, at der alene vil kunne opnås registrering som oplagshaver efter § 14 a, stk. 1, for afgift efter de foreslåede § 13, § 13 a, stk. 1, eller § 13 b, stk. 1, hvis virksomheden eller personen har et lokale her i landet. Herudover betyder det, at det med det foreslåede vil være et krav for registreringen som oplagshaver, at Skatteforvaltningen inden registreringen har godkendt lokalet. Skatteforvaltningen vil i den

forbindelse blandt andet lægge vægt på, at lokalet kan anvendes til det formål, som virksomheden ønsker at benytte lokalet til, herunder om varer, der er påsat stempelmærker, kan holdes lagermæssigt adskilt fra varer, hvor der ikke er påsat stempelmærker.

Det bemærkes, at lokalekravet således ikke vil gælde for virksomheder, der er registreret som oplagshavere efter § 14 a, stk. 8.

Det betyder, at virksomheder, der er registreret som oplagshavere for fjernsalg her i landet, ikke skal have et lokale her i landet, førend de kan lade sig registrere som oplagshavere. Baggrunden for det foreslåede er, at for at der kan være tale om fjernsalg, så skal virksomheden være hjemmørende i et andet land end Danmark. Det er således ikke muligt at udøve fjernsalg og have lokaler her i landet.

Det bemærkes, at § 14 a, stk. 8, foreslås nyaffattet med lovforslagets § 2, nr. 4, med ikrafttrædelse den 1. februar 2022 og med lovforslagets § 2, nr. 5, med ikrafttrædelse den 1. juli 2022 som følge af den i lovforslagets § 2, nr. 1, foreslåede § 13 l, hvor det foreslås, at bagatelgransereglerne i § 14, stk. 2, ikke skal finde anvendelse for varer omfattet af § 13, § 13 a, stk. 1, eller § 13 b, stk. 1.

De foreslåede nyaffattelser af forbrugsafgiftsloven § 14 a, stk. 8, vil medføre, at betingelserne for, hvornår virksomheder i andre EU-lande skal registreres for fjernsalg af varer omfattet af afgiftspligten i forbrugsafgiftsloven, ændres. Efter det foreslåede vil registreringspligten være afhængig af, hvorvidt virksomheder fra andre EU-lande vil være betalingspligtig af dansk moms, når de sælger eller formidler salg af varer til danske forbrugere. Det vil således ikke længere være momsregistreringen, som er afgørende for, hvornår virksomheder i andre EU-lande skal registreres for punktafgift efter forbrugsafgiftsloven.

Uanset de foreslåede nyaffattelser af § 14 a, stk. 8, vil det foreslåede lokalekrav, som beskrevet under lovforslagets almindelige bemærkninger pkt. 2.5.1.2, ikke skulle finde anvendelse for virksomheder, der er registreret som oplagshaver efter § 14 a, stk. 8.

Der henvises i øvrigt til lovforslagets almindelige bemærkninger pkt. 2.6 og lovforslagets § 2, nr. 4 og 5.

Det foreslås i *stk. 2*, at oplagshavere skal holde varer, der er påsat stempelmærke, lagermæssigt adskilt fra varer, der ikke er påsat stempelmærke.

Det betyder, at registrerede oplagshavere skal kunne holde røgfri tobak, nikotinprodukter og nikotinholdig væske, der er påsat stempelmærker, og der dermed er betalt afgift af, lagermæssigt adskilt fra røgfri tobak, nikotinprodukter og nikotinholdig væske, der ikke er påsat stempelmærker, og der dermed ikke er betalt afgift af.

Baggrunden for det foreslåede er, at oplagshavere, som beskrevet ovenfor, har ret til at modtage varer, hvor der ikke er betalt afgift, og fremstille varer. Oplagshavere vil derfor typisk have både varer, der er betalt afgift af, og varer, der ikke er betalt afgift af. Det foreslåede har til formål at gøre det lettere for Skatteforvaltningen at foretage deres kontrol

af virksomhedens lager og de dertilhørende regnskaber, og at konstatere, om der er beregnet korrekt afgift.

Det foreslås i *stk. 3, 1. pkt.*, at virksomheder, der handler med afgiftspligtige varer, vil skulle føre et regnskab, som vil kunne danne grundlag for opgørelsen af, om afgiften af de afgiftspligtige varer er betalt, og hvorfra varerne er leveret.

Det betyder, at virksomheder, der handler med afgiftspligtige varer omfattet af de foreslåede § 13, § 13 a, stk. 1, eller § 13 b, stk. 1, vil skulle føre regnskab, som vil kunne danne grundlag for opgørelsen af, om afgiften af de afgiftspligtige varer er betalt, og hvorfra varerne er leveret.

Da virksomhederne kan føre regnskabet enten fysisk eller i elektronisk form, vil regnskabs- og fakturareglerne i den foreslåede §§ 13 i og 13 j finde tilsvarende anvendelse herpå.

Baggrunden for det foreslåede er blandt andet, at den foreslåede afgift på nikotinholdige væsker har en størrelse, som forventes at give incitament til afgiftsunddragelse. Dette medfører behov for et øget kontroltryk, som vil rette sig mod både de registrerede virksomheder og detailhandlen. Der er således behov for, at Skatteforvaltningen har de nødvendige oplysninger til brug for deres kontrol. Der henvises i øvrigt til lovforslagets almindelige bemærkninger pkt. 2.5.3.

Virksomheder, der handler med afgiftspligtige varer omfattet af de foreslåede § 13, § 13 a, stk. 1, eller § 13 b, stk. 1, vil blandt andet kunne være grossister og detailhandlere, som her i landet handler med de pågældende varer til f.eks. andre grossister eller detailhandlere eller til forbrugere. Men bestemmelsen omfatter ligeledes de registrerede oplagshavere. Med det foreslåede vil disse virksomheder skulle føre regnskab, som skal kunne danne grundlag for opgørelsen af, om afgiften af den afgiftspligtige varer omfattet af de foreslåede § 13, § 13 a, stk. 1, eller § 13 b, stk. 1, er betalt, og hvorfra varerne er leveret.

Med det foreslåede vil Skatteforvaltningen lettere kunne føre kontrol i de ikkeregistrerede virksomheder, da der vil blive fastsat regnskabskrav til disse virksomheder. Det foreslås i lovforslagets § 2, nr. 15 og 16, at hvis virksomhederne ikke fører det nødvendige regnskab, vil Skatteforvaltningen kunne udstede bøder, hvis det kan konstateres, at overtrædelsen er sket forsætligt eller groft uagtsomt. Der henvises til lovforslagets § 2, nr. 15 og 12, og lovforslagets almindelige bemærkninger pkt. 2.5.4.

Det foreslås i *stk. 3, 2. pkt.*, at det af regnskaberne vil skulle fremgå, hvilke varer der er blevet leveret (art, mængde og pris), hvilken dag leverancen er sket, hvem der har leveret varerne, om varerne er betalt, og på hvilken måde betalingen er foregået.

Det betyder, at det af regnskaberne nævnt i det foreslåede 1. pkt. vil skulle fremgå, hvilke varer der er blevet leveret (art, mængde og pris), hvilken dag leverancen er sket, hvem der har leveret varerne, om varerne er betalt, og på hvilken måde betalingen er foregået.

Med det foreslåede vil Skatteforvaltningen kunne følge varerne og kunne konstatere, hvem der har leveret disse,

og om/hvordan varerne er betalt. På den måde vil Skatteforvaltningen altså kunne konstatere, om den kontrollerede virksomheds regnskaber stemmer overens med regnskabet i virksomheden, som har stået for leverancen.

Det foreslås i *stk. 3, 3. pkt.*, at regnskabet vil skulle føres i overensstemmelse med reglerne i bogføringsloven, ligesom momslovens § 55 ligeledes vil skulle finde anvendelse på virksomheder, der handler med afgiftspligtige varer.

Det betyder, at regnskabet i det foreslåede 1. og 2. pkt. vil skulle føres i overensstemmelse med reglerne i bogføringsloven, ligesom momslovens § 55 ligeledes vil skulle finde anvendelse på virksomheder, der handler med afgiftspligtige varer omfattet af de foreslåede § 13, § 13 a, stk. 1, eller § 13 b, stk. 1.

Alle virksomheder, der handler med afgiftspligtige varer omfattet af de foreslåede § 13, § 13 a, stk. 1, eller § 13 b, stk. 1, vil efter det foreslåede skulle føre et regnskab, der er i overensstemmelse med bogføringsloven, herunder overholde god bogføringsskik, som den er beskrevet i bogføringsvejledningen. Alle virksomheders regnskaber vil desuden skulle være i overensstemmelse med momslovens § 55. Dette medfører, at der skal føres et regnskab, der for det første kan danne grundlag for afgiftens berigtigelse, men derudover medfører henvisningen til momslovens § 55, at også regler udstedt i medfør af momslovens § 55 vil finde anvendelse. Efter gældende ret vil det omfatte §§ 72 og 73 i bekendtgørelse nr. 808 af 30. juni 2015 (momsbekendtgørelsen).

Med dette menes, at de af virksomhedens transaktioner, der er relevante for regnskabsaflæggelsen, hurtigst muligt registreres i bogføringen, og at regnskabsmateriale, der ligger til grund for transaktionerne, opbevares på en måde, der med rimelighed sikrer, at materialet ikke går tabt. Derudover fordres, at de enkelte bilag forholdsvis nemt kan fremfindes. Det kræves tillige, at der i detailhandelsvirksomheder forefindes og benyttes et kasseapparat og i øvrigt føres kassekladde, at der forefindes dokumentation for køb/salg og ind- og udbetalinger, samt at der foretages daglige kasseafstemninger. Bestemmelser om beholdningsregnskab, udformning af dokumentation og dennes tilgængelighed og regler om overholdelse af bogføringsloven, herunder god bogføringsskik, vil gøre det muligt for Skatteforvaltningen enten at finde frem til den virksomhed, der skal betale afgiften i henhold til loven (hvilket normalt vil være fremstilleren eller importøren) eller at fastsætte og udstede en bøde til virksomheden, jf. forbrugsafgiftslovens § 22 og lovforslagets § 2, nr. 15 og 16, som ikke har orden i regnskaberne, og som opbevarer de afgiftspligtige varer.

Det foreslås i *stk. 4, 1. pkt.*, at virksomhedens øvrige regnskabsmateriale vil skulle opbevares i virksomheden, medmindre det vil kunne gøres tilgængeligt for Skatteforvaltningen inden 5 hverdage.

Den foreslåede bestemmelse angår, hvor virksomhedernes regnskabsmateriale skal opbevares.

Efter det foreslåede vil regnskabsmateriale skulle være fysisk eller elektronisk tilgængeligt i virksomheden, med-

mindre dette kan gøres tilgængeligt for Skatteforvaltningen inden 5 hverdage. Denne frist er sat ud fra en vurdering af, at hvis regnskabsmateriale befinder sig hos tredjemand (eksempelvis revisor), bør en anmodning om fremskaffelse af regnskabsmateriale kunne ske inden for dette tidsrum. Der er alene tale om, at regnskabsmateriale skal kunne gøres tilgængeligt. Revisor eller andre behøver således ikke at være til stede.

Det foreslås i *stk. 4, 2. pkt.*, at følgesedler, kvitteringer, kvitterede fakturaer eller fakturakopier for afgiftspligtige varer, der befinder sig på et forretningssted, vil skulle opbevares på forretningsstedet i mindst 3 måneder fra udstedelsesdagen.

Det betyder, at følgesedler, kvitteringer, kvitterede fakturaer eller fakturakopier skal opbevares og være direkte tilgængelige i mindst 3 måneder fra udstedelsesdagen, for afgiftspligtige varer omfattet af de foreslåede § 13, § 13 a, stk. 1, eller § 13 b, stk. 1, der er til stede på virksomhedens forretningssted eller forretningssteder.

Med det foreslåede vil følgesedler og fakturakopier, som benyttes i forbindelse med selve leverancen, skulle opbevares i forretningslokalet, indtil varen forlader virksomheden. Som det vil fremgå under det foreslåede § 13 j, stk. 2, vil følgesedler, kvitteringer eller fakturakopier dog mindst skulle opbevares i 3 måneder fra udstedelsen. Det betyder, at selv om virksomheden har solgt varerne, og disse derfor ikke er til stede i virksomheden, vil denne skulle opbevare følgesedler, kvitteringer eller fakturakopier i mindst 3 måneder efter udstedelsen. Dermed sikres det, at Skatteforvaltningen kan danne sig det bedst mulige overblik, når de er på kontrol på forretningsstedet.

Bestemmelsen vil skulle finde anvendelse, uanset om virksomheden anvender elektroniske kasseafstemninger. Dog vil følgesedler, når varerne befinder sig i virksomheden, skulle foreligge en fysisk følgeseddel. Følgesedler er altid fysiske og skal være tilgængelige på kontroltidspunktet, når varerne befinder sig på forretningsstedet. Følgesedler kan dog efterfølgende scannes ind og opbevares elektronisk, når varerne er solgt. Baggrunden for, at følgesedler skal foreliggende fysisk, er, at det ikke skal være muligt for virksomhederne at skaffe sig den nødvendige dokumentation efter, at Skatteforvaltningen har været på kontrol.

Det foreslås i *stk. 5, 1. pkt.*, at regnskabsmateriale, herunder fakturaer, fakturakopier, følgesedler og opgørelser, vil skulle opbevares i 5 år efter regnskabsårets afslutning.

Det betyder, at virksomheder, der efter den foreslåede § 13 i, stk. 4, skal føre regnskab, vil skulle opbevare dette regnskabsmateriale, herunder fakturaer, fakturakopier, følgesedler og opgørelser i 5 år efter regnskabsårets afslutning.

Med det foreslåede vil der altså være krav om, at alle virksomheder, der handler med varer, som er afgiftspligtige efter de foreslåede § 13, § 13 a, stk. 1, eller § 13 b, stk. 1, vil skulle opbevare regnskabsmateriale i 5 år efter regnskabsårets afslutning. Bestemmelsen skal ses i sammenhæng med det foreslåede stk. 5, 2. pkt., og § 91 i bekendtgørelse nr. 808 af 30. juni 2015 (momsbekendtgørelsen).

Det foreslås i *stk. 5, 2. pkt.*, at detailhandelsvirksomhedernes kassestrimler og tilsvarende interne bilag alene vil skulle opbevares i ét år fra tidspunktet for underskrivelsen af årsregnskabet.

Det betyder, at detailhandelsvirksomhedernes kassestrimler og tilsvarende interne bilag ikke vil være omfattet af det foreslåede krav om opbevaring af regnskabsmateriale i 5 år fra regnskabsårets afslutning, jf. det foreslåede *stk. 5, 1. pkt.*, men alene i ét år fra tidspunktet for underskrivelsen af årsregnskabet.

Denne regel er i overensstemmelse med momsbekendtgørelsens § 91 og vil skulle praktiseres i overensstemmelse med denne bestemmelse. Det fremgår af momsbekendtgørelsens § 91, at detailhandelsvirksomhederne kun skal opbevare kassestrimler og tilsvarende interne bilag i ét år fra tidspunktet for underskrivelsen af årsregnskabet. Med det foreslåede vil der være overensstemmelse mellem kravene til virksomhedernes opbevaring af regnskabsmateriale på momsområdet og afgiftsområdet.

Det foreslås i *stk. 6, 1. pkt.*, at Skatteforvaltningen vil kunne give den afgiftspligtige påbud om at efterleve de i *stk. 2-5* fastsatte bestemmelser.

Det betyder, at hvis Skatteforvaltningen finder ud af, at en virksomhed ikke efterlever reglerne til førelse af regnskab i de foreslåede § 13 i, *stk. 2-5*, vil Skatteforvaltningen kunne give den afgiftspligtige virksomhed eller person et påbud om at efterleve de i *stk. 2-5* fastsatte bestemmelser.

Formålet med det foreslåede er at få virksomhederne til at følge de foreslåede regler om lagermæssig adskillelse og regnskabsreglerne.

Med det foreslåede vil Skatteforvaltningen således kunne udstede et påbud om at efterleve reglen om lagermæssig adskillelse af varer, der er betalt afgift af, og varer, der ikke er betalt afgift af (*stk. 2*), og om at regnskabsbestemmelserne (*stk. 3-5*) efterleves. Hvis Skatteforvaltningen i en kontrol ikke finder, at der er snydt med afgiften, men blot at regnskabsreglerne i de foreslåede *stk. 2-5* ikke er overholdt, vil Skatteforvaltningen kunne påbyde virksomheden at efterleve reglerne.

Det foreslås i *stk. 6, 2. pkt.*, at Skatteforvaltningen vil kunne pålægge den afgiftspligtige daglige tvangsbøder efter § 13 k indtil påbuddet efterleves.

Det betyder, at Skatteforvaltningen vil kunne pålægge den afgiftspligtige daglige tvangsbøder efter den foreslåede § 13 k, indtil påbuddet efter 1. pkt., vedrørende overtrædelse af en eller flere af de foreslåede bestemmelser i *stk. 2-5*, efterleves.

De foreslåede tvangsbøder vil skulle anses som et pressionsmiddel til at øge virksomhedernes incitament til at efterleve påbud og dermed efterleve de skærpede regnskabsbestemmelser, som foreslås indført. Behovet for, at disse regnskabsbestemmelser efterleves, skal navnlig ses i lyset af, at der forventes at være en forhøjet risiko for omgåelse af afgiften på særligt nikotinholdige væsker, jf. lovforslagets almindelige bemærkninger pkt. 2.5.1.

Tvangsbøden vil kunne anvendes over for en virksomhed, selvom Skatteforvaltningen senere måtte udstede et bødeforelæg som følge af, at virksomheden har overtrådt regnskabsbestemmelserne (se lovforslagets § 2, nr. 15). I relation hertil bemærkes, at en tvangsbøde ikke er en strafretlig sanktion og derfor må anses som et mindre indgribende middel end et bødeforelæg. Uanset dette vil det imidlertid ikke være en forudsætning for at udstede bødeforelægget, at Skatteforvaltningen forud for udstedelsen har anvendt tvangsbøder med henblik på regnskabsbestemmelsernes overholdelse.

Det foreslås i *stk. 7, 1. pkt.*, at påbuddet vil skulle indeholde en henvisning til den relevante bestemmelse og en anvisning af, hvilke konkrete handlinger eller foranstaltninger virksomheden skal gennemføre for at overholde den pågældende bestemmelse.

Det betyder, at det påbud, som Skatteforvaltningen kan give efter det foreslåede *stk. 6*, vil skulle indeholde en henvisning til den relevante bestemmelse, som virksomheden får et påbud for manglende efterlevelse af, og en anvisning af, hvilke konkrete handlinger eller foranstaltninger virksomheden vil skulle gennemføre for at overholde den pågældende bestemmelse.

Med det foreslåede stilles der således krav om, at Skatteforvaltningen, når denne udsteder et påbud, skal kunne redegøre for, hvilke præcise bestemmelser virksomheden ikke lever op til. Herudover stilles der krav om, at Skatteforvaltningen angiver, hvilke konkrete handlinger eller foranstaltninger Skatteforvaltningen mener, at virksomheden skal gennemføre for at overholde den pågældende bestemmelse. Skatteforvaltningen vil således ikke generelt kunne påpege, at virksomheden ikke overholder regnskabsreglerne, men skal kunne pege på de konkrete bestemmelser, som ikke er overholdt, og fremvise en løsning for, hvordan virksomheden kan efterleve påbuddet.

Det foreslås i *stk. 7, 2. pkt.*, at påbuddet vil skulle gives skriftligt, og det vil skulle fremgå af påbuddet, at hvis påbuddet ikke efterleves inden for den angivne frist, vil modtageren af påbuddet kunne pålægges daglige tvangsbøder, indtil påbuddet efterleves.

Det betyder, at Skatteforvaltningen vil skulle give påbuddet skriftligt. Herudover betyder det, at det skal fremgå af påbuddet, at hvis ikke påbuddet efterleves inden for den angivne frist, vil modtageren af påbuddet kunne pålægges daglige tvangsbøder, indtil modtageren efterlever påbuddet.

Med det foreslåede vil påbuddet således skulle afgives skriftligt. En mundtlig udtalelse fra Skatteforvaltningen vil ikke være tilstrækkelig til at kunne påvise, at der er udstedt et påbud. Herudover vil de daglige tvangsbøder efter det foreslåede først kunne pålægges virksomheden, hvis denne ikke inden den angivne frist efterlever påbuddet.

Ad § 13 j

Det foreslås endvidere at indsætte § 13 j, hvori de skærpede fakturakrav for virksomheder registreret som oplagshaver eller registreret varemottager og virksomheder, der handler

med afgiftspligtige varer omfattet af de foreslåede § 13, § 13 a, stk. 1, eller § 13 b, stk. 1, skal reguleres.

Det foreslås i *stk. 1, 1. pkt.*, at oplagshavere, der indfører eller modtager afgiftspligtige varer fra udlandet, ved salg af disse varer vil skulle udstede faktura til virksomheder.

Det betyder, at virksomheder eller personer registrerede som oplagshaver efter § 14 a, stk. 1, og som indfører eller modtager afgiftspligtige varer omfattet af de foreslåede § 13, § 13 a, stk. 1, eller § 13 b, stk. 1, skal udstede fakturaer til de virksomheder, som oplagshaveren sælger den afgiftspligtige varer til.

Med det foreslåede indføres der således en pligt for de virksomheder, som er registreret som oplagshaver med henblik på at afregne afgift af afgiftspligtige varer omfattet af de foreslåede § 13, § 13 a, stk. 1, eller § 13 b, stk. 1, til at udstede fakturaer ved salg af disse varer. Hermed vil varerne kunne følges allerede fra udleveringen fra en registreret oplagshaver.

Det foreslås i *stk. 1, 2. pkt.*, at fakturaen vil skulle være forsynet med fortløbende nummer, fakturadato, oplysninger om sælgers navn, cvr- eller SE-nummer og adresse, købers navn og adresse samt leverancens art, mængde og pris.

Det betyder, at oplagshavere skal udstede fakturaer efter stk. 1, nr. 1, som er forsynet med fortløbende nummer og fakturadato og indeholder oplysninger om sælgers navn, cvr- eller SE-nummer og adresse, købers navn og adresse samt leverancens art, mængde og pris.

Forslaget skal ses i sammenhæng med det i § 13 i, stk. 3, 2. pkt., foreslåede, hvor det fremgår, at virksomheder, som handler med røgfri tobak, nikotinprodukter eller nikotinholdige væsker, der er afgiftspligtige efter § 13, § 13 a, stk. 1, eller § 13 b, stk. 1, i deres regnskabsmateriale vil skulle have oplysninger om, hvilke varer der er blevet leveret (art, mængde og pris), hvilken dag leverancen er sket, hvem der har leveret varerne, om varerne er betalt, og på hvilken måde betalingen er foregået. Med det foreslåede vil detailhandlen således få en række af de oplysninger, som skal fremgå af deres regnskabsmateriale fra den faktura, som de registrerede oplagshavere har udstedt. Herudover letter det Skatteforvaltningens kontrol, ved at det kan kontrolleres, om der er overensstemmelse mellem faktura og regnskaber. Herudover gør de foreslåede regler det muligt for Skatteforvaltningen at følge varerne.

Det foreslås i *stk. 2, 1. pkt.*, at leverandøren ved enhver leverance af afgiftspligtige varer til en virksomhed vil skulle udstede en følgeseddel.

Det betyder, at alle virksomheder, der leverer varer, som omfattes af de foreslåede § 13, § 13 a, stk. 1, eller § 13 b, stk. 1, vil skulle udstede følgesedler. Kravet angår således ikke kun virksomheder, der er registrerede eller som indfører eller modtager varerne fra udlandet. Der kan f.eks. også være tale om en grossist, som sælger til en detailhandler. Med det foreslåede lettes Skatteforvaltningens mulighed for at følge varernes bevægelser. Skatteforvaltningen får derved mulighed for at afgøre, hvem der i sidste ende er ansvarlig for, at de relevante afgifter betales.

Hvis leverancen sker til en privatperson, vil der efter det foreslåede ikke skulle udstedes en følgeseddel.

Det foreslås i *stk. 2, 2. pkt.*, at hvis leverancen betales kontant, vil leverandøren i stedet skulle udstede en kvittering.

Det betyder, at der ved alle leverancer af afgiftspligtige varer omfattet af de foreslåede § 13, § 13 a, stk. 1, eller § 13 b, stk. 1, der betales kontant, vil skulle udstedes en kvittering.

Med det foreslåede vil kravet om følgesedler således gælde alle leverancer, som betales på andre måder end kontant. Hvis leverancen betales kontant, vil der skulle udstedes en kvittering for leverancen.

Det foreslås i *stk. 2, 3. pkt.*, at køberen, som er den virksomhed, der får leveret de afgiftspligtige varer, vil skulle opbevare følgesedler eller kvitteringer i mindst 3 måneder fra udstedelsesdagen på det forretningssted, hvor salget af de varer, som følgesedlen eller kvitteringen vedrører, finder sted.

Det betyder, at køberen, som er den virksomhed, der får leveret de afgiftspligtige varer, (f.eks. en detailhandler) skal opbevare følgesedlen eller kvitteringen i mindst 3 måneder fra udstedelsesdagen på det forretningssted, hvor salget af den afgiftspligtige varer omfattet af de foreslåede § 13, § 13 a, stk. 1, eller § 13 b, stk. 1, som følgesedlen eller kvitteringen vedrører, finder sted. I f.eks. større butikskæder, som har et fælles varelager, vil følgesedler og fakturaer således skulle ligge i selve deres forretningslokale/udsalgssted (detailhandlen). Derved vil Skatteforvaltningen under deres kontrolbesøg kunne finde de relevante følgesedler og kvitteringer. Samtidig sikres, at det nødvendige regnskabsmateriale til at fastsætte et afgiftstilsvær vil være til stede hos den, der skal betale afgiften.

Det foreslås i *stk. 2, 4. pkt.*, at hvis varerne fordeles til forskellige forretningssteder i køberens virksomhed, vil køberen skulle udarbejde interne følgesedler eller lignende for hvert enkelt vareparti, som henviser til den oprindelige følgeseddel eller kvittering.

Det betyder, at hvis det parti afgiftspligtige varer omfattet af de foreslåede § 13, § 13 a, stk. 1, eller § 13 b, stk. 1, som en følgeseddel eller kvittering vedrører, fordeles til forskellige forretningssteder i køberens virksomhed, vil køberen skulle udarbejde interne følgesedler eller lignende for hvert enkelt vareparti. Køberen skal i denne sammenhæng forstås som den virksomhed, der får leveret de afgiftspligtige varer.

Med det foreslåede tages der højde for, at en virksomhed, som har flere forretningssteder/udsalgssteder, ikke blot opbevarer følgesedler på et varelager eller andet, men udarbejder materiale, som kan dokumentere, hvor i virksomheden det enkelte vareparti er flyttet hen. Det kan f.eks. være, at en kæde af forretningssteder i samme virksomhed har et varelager, hvor der sendes varer ud til det enkelte forretningssted efter behov. I disse tilfælde vil virksomheden, køberen, selv skulle udarbejde materiale, som kan følge varerne til det sted, hvor de skal sælges.

Det foreslås i *stk. 2, 5. pkt.*, at følgesedler eller kvitteringer vil skulle indeholde de samme oplysninger som faktura-

er, jf. det foreslåede stk. 1, idet dog prisangivelser vil kunne undlades på følgesedler.

Det betyder, at kvitteringer og følgesedler skal være forsynet med fortløbende nummer og fakturadato og indeholde oplysninger om sælgers navn, cvr- eller SE-nummer og adresse, købers navn og adresse samt leverancens art, mængde og pris. Kravet om prisangivelse vil dog efter det foreslåede ikke skulle gælde for følgesedler.

Det foreslås i *stk. 2, 6. pkt.*, at en kopi af en faktura, der opfylder betingelserne i stk. 1, kan erstatte en følgeseddel, såfremt fakturaen udleveres til virksomheden senest samtidig med leverancen.

Det betyder, at kravet til virksomhederne lettes således, at der kan anvendes kopier af fakturaer, som er forsynet med fortløbende nummer og fakturadato og indeholder oplysninger om sælgers navn, cvr- eller SE-nummer og adresse, købers navn og adresse samt leverancens art, mængde og pris i stedet for følgesedler. Det gælder dog alene i det omfang, at alle varer, som er omfattet af fakturaen udleveres eller sælges til én og samme køber/modtager senest samtidig med leverancen.

Det foreslås i *stk. 3*, at Skatteforvaltningen vil kunne fastsætte nærmere regler om følgende:

- 1) Overførelse af varer mellem registrerede virksomheder efter § 13 e, stk. 4.
- 2) Fakturaudstedelse.
- 3) Regnskabsførelse.

Det betyder, at Skatteforvaltningen bemyndiges til at kunne fastsætte de nærmere regler om overførelse af varer mellem registrerede virksomheder efter den foreslåede § 13 e, stk. 4, fakturaudstedelse og regnskabsførelse efter de i §§ 13 i og 13 j foreslåede regler, i det omfang Skatteforvaltningen finder det nødvendigt. Det kan f.eks. være ved handel mellem to registrerede virksomheder, hvor begge virksomheder påstår, at den anden skal betale afgiften. Her kan Skatteforvaltningen pålægge sælgeren fremadrettet klart at anføre på fakturaen, at der ikke er betalt afgift af varerne, hvorved køberen har afgiftsforpligtigelsen.

Baggrunden for det foreslåede er, at Skatteforvaltningen bør have mulighed for at fastsætte de nærmere regler om disse forhold, hvis Skatteforvaltningen skønner det nødvendigt på baggrund af erfaringer fra kontrol m.v.

Det foreslås i *stk. 4, 1. pkt.*, at Skatteforvaltningen vil kunne give den afgiftspligtige påbud om at efterleve de i stk. 1 og 2 fastsatte bestemmelser.

Det betyder, at hvis Skatteforvaltningen finder ud af, at en virksomhed eller person ikke efterlever kravene i de foreslåede § 13 j, stk. 1 eller 2, vil Skatteforvaltningen kunne give den afgiftspligtige virksomhed eller person et påbud om at efterleve de i stk. 1 og 2 fastsatte bestemmelser.

Baggrunden for det foreslåede er at få virksomhederne til at følge de foreslåede regler om lagermæssig adskillelse og regnskabsreglerne.

Med det foreslåede vil Skatteforvaltningen således kunne udstede et påbud om at efterleve fakturareglerne for de regi-

strerede oplagshavere og registrerede varemottagere (stk. 1) og reglerne om leverandørens udstedelse af følgeseddel m.v. (stk. 2). Hvis Skatteforvaltningen i en kontrol ikke finder, at der er snydt med afgiften, men blot at regnskabsreglerne i de foreslåede stk. 1 eller 2 ikke er overholdt, vil Skatteforvaltningen kunne påbyde virksomheden at efterleve reglerne.

Det foreslås i *stk. 4, 2. pkt.*, at Skatteforvaltningen vil kunne pålægge den afgiftspligtige daglige tvangsbøder efter § 13 k, indtil påbuddet efterleves.

Det betyder, at Skatteforvaltningen vil kunne pålægge den afgiftspligtige daglige tvangsbøder efter den foreslåede § 13 k, indtil påbuddet efter 1. pkt., vedrørende overtrædelse af en eller flere af de foreslåede bestemmelser i stk. 1 og 2, efterleves.

De foreslåede tvangsbøder vil skulle anses som et presionsmiddel til at øge virksomhedernes incitament til at efterleve påbud og dermed efterleve de skærpede regnskabsbestemmelser, som foreslås indført. Behovet for, at disse regnskabsbestemmelser efterleves, skal navnlig ses i lyset af, at der forventes at være en forhøjet risiko for omgåelse af afgiften på særligt nikotinholdige væsker, jf. lovforslagets almindelige bemærkninger pkt. 2.5.1.

Tvangsbøden vil kunne anvendes over for en virksomhed, selvom Skatteforvaltningen senere måtte udstede et bødeforelæg som følge af, at virksomheden har overtrådt regnskabsbestemmelserne (se lovforslagets § 2, nr. 15). I relation hertil bemærkes, at en tvangsbøde ikke er en strafkerlig sanktion og derfor må anses som et mindre indgribende middel end et bødeforelæg. Uanset dette vil det imidlertid ikke være en forudsætning for at udstede bødeforelægget, at Skatteforvaltningen forud for udstedelsen har anvendt tvangsbøder med henblik på regnskabsbestemmelsernes overholdelse.

Det foreslås i *stk. 5, 1. pkt.*, at påbuddet vil skulle indeholde en henvisning til den relevante bestemmelse og en anvisning af, hvilke konkrete handlinger eller foranstaltninger virksomheden skal gennemføre for at overholde den pågældende bestemmelse.

Det betyder, at det påbud, som Skatteforvaltningen kan give efter det foreslåede stk. 4, vil skulle indeholde en henvisning til den relevante bestemmelse, som virksomheden får et påbud for manglende efterlevelse af, og en anvisning af, hvilke konkrete handlinger eller foranstaltninger som virksomheden skal gennemføre for at overholde den pågældende bestemmelse.

Med det foreslåede stilles der altså krav om, at Skatteforvaltningen, når denne udsteder et påbud skal kunne redegøre for, hvilke præcise bestemmelser, som virksomheden ikke lever op til. Herudover stilles der krav om, at Skatteforvaltningen angiver, hvilke konkrete handlinger eller foranstaltninger, som Skatteforvaltningen mener, at virksomheden skal gennemføre for at overholde den pågældende bestemmelse. Skatteforvaltningen vil således ikke generelt kunne sige, at virksomheden ikke overholder regnskabsreglerne, men skal kunne pege på de konkrete bestemmelser, som

ikke er overholdt, og fremvise en løsning for, hvordan virksomheden kan efterleve påbuddet.

Det foreslås i *stk. 5, 2. pkt.*, at påbuddet vil skulle gives skriftligt, og det skal fremgå heraf, at hvis påbuddet ikke efterleveres inden for den angivne frist, vil modtageren heraf kunne pålægges daglige tvangsbøder, indtil påbuddet efterleveres.

Det betyder, at Skatteforvaltningen skal give påbuddet skriftligt. Herudover betyder det, at det skal fremgå af påbuddet, at hvis ikke påbuddet efterleveres inden for den angivne frist, vil modtageren af påbuddet kunne pålægges daglige tvangsbøder, indtil modtageren efterlever påbuddet.

Med det foreslåede vil en mundtlig udtalelse fra Skatteforvaltningen ikke kunne anses for et påbud. Herudover vil de daglige tvangsbøder efter det foreslåede først kunne pålægges virksomheden, hvis denne ikke inden den angivne frist efterlever påbuddet.

Ad § 13 k

Dernæst foreslås det, at der indsættes en ny bestemmelse som § 13 k, som skal regulere Skatteforvaltningens udstedelse af daglige tvangsbøder for påbud efter § 13 i, stk. 6 og 7, og § 13 j, stk. 4 og 5.

Det foreslås i *1. pkt.*, at Skatteforvaltningen vil kunne pålægge ejeren af virksomheden eller den ansvarlige daglige ledelse heraf daglige tvangsbøder for manglende efterlevelse af påbud, efter § 13 h, stk. 6 og 7, og § 13 j, stk. 4 og 5.

Det betyder, at Skatteforvaltningen vil kunne pålægge virksomheder, som ikke efterkommer et påbud efter de foreslåede § 13 i, stk. 6 og 7, eller § 13 j, stk. 4 og 5, daglige tvangsbøder. Tvangsbøderne vil skulle gives til ejeren af virksomheden eller den ansvarlige daglige ledelse. De foreslåede påbud i § 13 i, stk. 6 og 7, angår manglende efterlevelse af de foreslåede bestemmelser i § 13 i, stk. 2-5. Disse bestemmelser angår de skærpede regnskabskrav som foreslås fastsat for oplagshavere, registrerede varemodtagere samt virksomheder, der handler med afgiftspligtige varer omfattet af de foreslåede § 13, § 13 a, stk. 1, eller § 13 b, stk. 1, (f.eks. grossister eller detailhandlere). De foreslåede påbud i § 13 j, stk. 4 og 5, angår manglende efterlevelse af de foreslåede bestemmelser i § 13 j, stk. 1 og 2. Disse bestemmelser angår blandt andet de skærpede fakturakrav, som foreslås fastsat for oplagshavere, registrerede varemodtagere samt virksomheder, der handler med afgiftspligtige varer omfattet af de foreslåede § 13, § 13 a, stk. 1, eller § 13 b, stk. 1, (f.eks. grossister eller detailhandlere).

De foreslåede tvangsbøder vil skulle anses som et pressionsmiddel til at øge virksomhedernes incitament til at efterleve påbud og dermed efterleve de skærpede regnskabs- og fakturabestemmelser, som foreslås indført. Behovet for, at disse bestemmelser efterleveres, skal navnlig ses i lyset af, at der forventes at være en forhøjet risiko for omgåelse af afgiften på særligt nikotinholdige væsker, jf. lovforslagets almindelige bemærkninger pkt. 2.5.1.

Som det fremgår af de foreslåede § 13 i, stk. 7, og § 13 j, stk. 5, vil varslet om de daglige tvangsbøder skulle gives

samtidig med påbuddet. Varslingen vil skulle indeholde oplysninger om tvangsbødens størrelse, og der vil skulle tages forbehold for en eventuel senere forhøjelse af tvangsbøden (normalt en fordobling).

Det foreslås i *2. pkt.*, at de daglige tvangsbøder vil skulle udgøre mindst 1.000 kr. og vil kunne forhøjes af Skatteforvaltningen med en uges skriftligt varsel.

Det betyder, at de tvangsbøder, som Skatteforvaltningen vil kunne pålægge efter de foreslåede § 13 i, stk. 6 og 7, og § 13 j, stk. 4 og 5, vil skulle udgøre mindst 1.000 kr., og at de daglige tvangsbøder vil kunne forhøjes af Skatteforvaltningen med en uges skriftligt varsel.

Med det foreslåede sættes der en minimumsgrænse for, hvad de daglige tvangsbøder skal udgøre, men størrelsen på tvangsbøden beror i øvrigt på et konkret skøn. Der gælder et almindeligt proportionalitetsprincip i relation til daglige tvangsbøder. Det betyder, at tvangsbødernes størrelse ikke må stå i misforhold til den konkrete undladelse, dvs. karakteren af undladelsen. Ved fastsættelsen af tvangsbøden vil der også skulle tages hensyn til den oplysningspligtiges økonomiske formåen, således at pressionen har effekt. Hvis den fastsatte tvangsbøde ikke har givet resultat, vil Skatteforvaltningen efter det foreslåede kunne forhøje tvangsbøden med en uges skriftligt varsel.

Der vil kunne blive beregnet én daglig tvangsbøde, f.eks. på minimumsbeløbet 1.000 kr. pr. dag, uanset antallet af forhold. De daglige tvangsbøder vil blive givet for hver kalenderdag, det vil sige syv dage om ugen, og uafhængigt af virksomhedens åbningstider, aktivitet etc.

Når påbuddet efterleveres, vil de tvangsbøder, som den oplysningspligtige har betalt, ikke blive tilbagebetalt, mens ikke betalte tvangsbøder vil bortfalde. Dette skyldes, at tvangsbøder er et pressionsmiddel og ikke en straf.

Endeligt foreslås der indsat en ny bestemmelse som § 13 l. Efter gældende ret kan virksomheder undlade at registrere sig som oplagshaver og undlade at betale afgift efter § 14 a, stk. 1, hvis mængden af de afgiftspligtige varer, svarer til en afgift, der ikke overstiger 10.000 kr. årligt, jf. § 14 a, stk. 2.

Virksomheder, der vælger ikke at lade sig registrere i medfør af § 14 a, stk. 2, skal efter § 15, stk. 3, føre et løbende regnskab, der dokumenterer, at mængden af afgiftspligtige varer svarer til en afgift, der ikke overstiger 10.000 kr. årligt.

Herudover kan virksomheder undlade at registrere sig som registreret varemodtager efter § 16 a, stk. 3, 2. pkt., hvis mængden af indførte og modtagne afgiftspligtige varer svarer til en afgift, der ikke overstiger 10.000 kr. årligt, jf. § 16 a, stk. 8.

Ad § 13 l

Det foreslås i § 13 l, at reglerne i lovens § 14 a, stk. 2-7, § 15, stk. 1, 3 og 4, § 16 a, stk. 1-8, § 21 og § 24, ikke skal finde anvendelse for virksomheder, der fremstiller, omhælder, ompakker, indfører eller fra udlandet modtager varer, der vil skulle betales afgift af efter de foreslåede § 13, § 13 a, stk. 1, eller § 13 b, stk. 1, virksomheder, der handler

med sådanne varer, eller personer, der er i besiddelse af varerne.

Det betyder, at bagatelgrænsereglerne i § 14 a, stk. 2 og § 15, stk. 3, og afregnings- og opgørelsesreglerne i § 14 a, stk. 3-7, og § 15, stk. 1 og 4, for registrerede oplagshavere foreslås ikke at skulle gælde for virksomheder, der fremstiller, indfører eller fra udlandet modtager afgiftspligtige varer omfattet af de foreslåede § 13, § 13 a, stk. 1, eller § 13 b, stk. 1, virksomheder, der handler med sådanne varer, eller personer, der er i besiddelse af varerne. Det drejer sig blandt andet om bagatelgrænsen for registrering som oplagshaver i forbrugsafgiftslovens § 14 a, stk. 2. Der henvises i øvrigt til lovforslagets almindelige bemærkninger 2.5.1.

Med det foreslåede vil alle virksomheder, der fremstiller eller fra udlandet modtager afgiftspligtige varer, skulle registrere sig som oplagshaver, uanset hvor lille en mængde afgiftspligtig røgfri tobak, nikotinprodukt eller nikotinholdig væske virksomheden fremstiller eller modtager. Dette skal blandt andet ses i sammenhæng med, at der foreslås indført en straf for manglende registrering som oplagshaver i lovforslagets § 2, nr. 15. Derfor bør det ikke være muligt at omgå registreringen ved at holde sig under bagatelgrænsen. Herudover medfører det foreslåede, at reglerne for afregning og opgørelse af afgiften ikke vil skulle finde anvendelse på den foreslåede afgift. Dette skal ses i sammenhæng med, at det foreslås, at der indføres en stempelmærkeordning, hvor afgiften betales i forbindelse med bestillingen af stempelmærker, medmindre virksomheden har stillet sikkerhed.

Det foreslåede skal herudover ses i sammenhæng med den foreslåede stempelmærkeordning, hvorefter afregningen af afgiften foreslås at skulle ske på baggrund af bestilling af stempelmærker og dermed ikke som en månedlig angivelse og indbetaling.

Det bemærkes, at forbrugsafgiftslovens § 15, stk. 2, hvor efter oplagshavere skal føre regnskab over fremstillingen af afgiftspligtige varer, tilgangen af uberigtigede varer og udleveringen af afgiftspligtige varer, fortsat foreslås at skulle finde anvendelse. Baggrunden herfor er, at de registrerede oplagshavere for røgfri tobak, nikotinprodukter og nikotinholdig væske ligeledes foreslås at skulle føre regnskab over fremstillingen af afgiftspligtige varer, tilgangen af uberigtigede varer og udleveringen af afgiftspligtige varer.

Det foreslåede betyder herudover, at reglerne om registrering som varemottager efter § 16 a heller ikke vil skulle finde anvendelse. Dette skal blandt andet ses i sammenhæng med, at der foreslås en stempelmærkeordning. For den gældende ordning for cigaretter og røgtobak er det ikke muligt at være varemottagerregistreret. Det foreslås, at dette heller ikke vil være muligt for de foreslåede afgifter på røgfri tobak, nikotinprodukter og nikotinholdige væsker. Da det foreslås, at der ikke skal være mulighed for varemottagerregistrering, vil forbrugsafgiftslovens § 21 heller ikke være relevant i forhold til de foreslåede afgifter på røgfri tobak, nikotinprodukter og nikotinholdige væsker. § 21 fastsætter, at udover den personkreds, som er nævnt i opkrævningslovens § 10, så hæfter også de i forbrugsafgiftslovens § 16 a,

stk. 3, nævnte varemottagere og personer, der er i besiddelse af varerne. Der henvises i øvrigt til lovforslagets § 2, nr. 13, om de foreslåede hæftelsesregler for afgiftspligtige varer omfattet af de foreslåede § 13, § 13 a, stk. 1, eller § 13 b, stk. 1.

Endeligt betyder det foreslåede, at godtgørelsesreglen i forbrugsafgiftslovens § 24, stk. 1, ikke vil skulle finde anvendelse. Baggrunden for det foreslåede er, at der i § 13 h foreslås indsat en specifik godtgørelsesordning for røgfri tobak, nikotinprodukter og nikotinholdige væsker, som er baseret på stempelmærkeordningen. Godtgørelsen af de foreslåede afgifter på nikotinprodukter og nikotinholdige væsker samt afgiften på røgfri tobak vil således skulle ske på baggrund af tilbageleverede eller tilintetgjorte stempelmærker.

Til nr. 2

Efter forbrugsafgiftslovens § 14 a, stk. 1, 1. pkt., skal virksomheder, der fremstiller eller fra udlandet modtager afgiftspligtige varer, registreres som oplagshavere hos Skatteforvaltningen. Efter 2. pkt. udstedes der et bevis for registreringen. Virksomheder, der fremstiller eller fra udlandet modtager kaffe, glødepærer, cigarettepapir eller røgfri tobak, skal således efter gældende ret registreres som oplagshavere efter forbrugsafgiftsloven. Når virksomheden er registreret, får denne et registreringsbevis fra Skatteforvaltningen.

Det foreslås i lovforslagets § 14 at ophæve den i § 1, nr. 2, i lov nr. 1182 af 8. juni 2021 vedtagne indsættelse af nyt punktum i forbrugsafgiftslovens § 14 a, stk. 1, som bestemmelsens 2. pkt., der skulle træde i kraft den 1. juli 2022. Bestemmelsen foreslås i tilrettet version genindsat som § 14 a, stk. 1, 2. pkt., i forbrugsafgiftsloven ved dette lovforslag. Forslaget skyldes, at der ikke kan ændres i ikke ikrafttrådte bestemmelser. Denne del af lovforslaget indeholder ingen materielle ændringer af den vedtagne – men ikke ikrafttrådte – bestemmelse for så vidt angår afgiften på nikotinholdige væsker.

Det foreslås at indsætte et nyt punktum i § 14 a, stk. 1, efter bestemmelsens 1. pkt., som 2. pkt., hvorefter virksomheder, der ompakker eller omhælder varer omfattet af afsnit IX, ligeledes vil skulle registreres som oplagshaver hos Skatteforvaltningen efter § 14 a, stk. 1, 1. pkt. 2. pkt. bliver herefter 3. pkt.

Det foreslås i lovforslagets § 2, nr. 1, at indsætte en bestemmelse i forbrugsafgiftsloven, som § 13 e, stk. 4. Efter denne bestemmelse vil oplagshavere få mulighed for at overføre røgfri tobak, nikotinprodukter og nikotinholdig væske til andre oplagshavere. Overførslen af den røgfri tobak, nikotinproduktet eller den nikotinholdige væske efter denne bestemmelse vil således alene ske mellem virksomheder i Danmark. De virksomheder, der modtager den røgfri tobak, nikotinproduktet eller den nikotinholdige væske, vil have modtaget produktet fra udlandet.

Røgfri tobak, nikotinprodukter og nikotinholdig væske, som er opbevaret i engrospakninger, vil efter de i lovforslagets § 2, nr. 1, foreslåede § 13, § 13 a, stk. 1, eller § 13 b, stk. 1, skulle ompakkes/omhældes til detailsalgspakninger

senest 1 måned efter fremstillingen eller modtagelsen fra udlandet.

Det betyder, at der vil kunne forekomme situationer, hvor virksomheder modtager røgfri tobak, nikotinprodukter eller nikotinholdig væske fra en anden virksomhed her i landet. Disse virksomheder vil efter ompakningen/omhældningen skulle påsætte stempelmærker på detailsalgspakningerne. Derfor foreslås det, at også virksomheder, der alene ompakker/omhælder røgfri tobak, nikotinprodukter eller nikotinholdige væsker, vil skulle registreres som oplagshavere.

Til nr. 3

Efter § 14 a, stk. 1, 1. pkt., i forbrugsafgiftsloven skal virksomheder, der fremstiller eller fra udlandet modtager afgiftspligtige varer, registreres som oplagshavere hos Skatteforvaltningen.

Det fremgår af forbrugsafgiftslovens § 14 a, stk. 2, at virksomheder omfattet af stk. 1 dog kan undlade at lade sig registrere som oplagshavere og betale afgift, hvis mængden af afgiftspligtige varer svarer til en afgift, der ikke overstiger 10.000 kr. årligt.

Ved lov nr. 1182 af 8. juni 2021 blev det vedtaget at præcisere henvisningen i § 14 a, stk. 2, 1. pkt., så der henvises til stk. 1, 1. pkt., og ikke blot stk. 1. Præciseringen træder i kraft den 1. juli 2022. Præciseringen, der således ikke er trådt i kraft endnu, foreslås af lovtekniske årsager ophævet, jf. lovforslagets § 14. Præciseringen foreslås gendansat i forbrugsafgiftslovens § 14 a, stk. 2, 1. pkt., ved dette lovforslag. Forslaget skyldes, at der ikke kan ændres i ikke ikrafttrådte bestemmelser. Denne del af lovforslaget indeholder ingen materielle ændringer af den vedtagne – men ikke ikrafttrådte – bestemmelse om præcisering for så vidt angår afgiften på nikotinholdige væsker.

Det foreslås at præcisere henvisningen i § 14 a, stk. 2, 1. pkt., så der henvises til stk. 1, 1. pkt., og ikke blot stk. 1.

Baggrunden herfor er, at det med lovforslagets § 2, nr. 1, foreslås indsat en bestemmelse som forbrugsafgiftslovens § 13 l, hvorefter enkelte bestemmelser i Afsnit X – Fællesbestemmelser ikke vil skulle finde anvendelse på de foreslåede afgifter for røgfri tobak, nikotinprodukter og nikotinholdige væsker. En af disse bestemmelser er forbrugsafgiftslovens § 14 a, stk. 2.

Det betyder, at virksomheder, der skal lade sig registrere efter det i lovforslagets § 2, nr. 2, foreslåede § 14 a, stk. 1, 2. pkt., efter det foreslåede ikke vil kunne undlade at lade sig registrere efter reglerne i forbrugsafgiftslovens § 14 a, stk. 2.

Det foreslås derfor, at henvisningen til forbrugsafgiftslovens § 14 a, stk. 1, i bestemmelsens stk. 2 præciseres, således at der henvises til forbrugsafgiftslovens § 14 a, stk. 1, 1. pkt.

Det bemærkes, at virksomheder, der fremstiller eller fra udlandet modtager røgfri tobak, nikotinprodukter eller nikotinholdige væsker og derfor skal lade sig registrere efter forbrugsafgiftslovens § 14 a, stk. 1, 1. pkt., ikke vil kunne

være omfattet af bagatelgrænsereglen i § 14 a, stk. 2, jf. den i lovforslagets § 2, nr. 1, foreslåede § 13 l.

Til nr. 4

Det fremgår af forbrugsafgiftslovens § 14 a, stk. 8, at virksomheder, der er registreret efter momslovens § 47, stk. 1, og som her til landet sælger afgiftspligtige varer ved fjernsalg, skal registreres som oplagshaver hos Skatteforvaltningen. Til og med den 30. juni 2021 skulle virksomheder ikke registreres efter momslovens § 47, stk. 1, hvis den samlede levering her til landet ved fjernsalg hverken i det løbende eller i det foregående kalenderår oversteg 280.000 kr., jf. dagældende § 48, stk. 3, i momsloven, som blev ophævet fra og med den 1. juli 2021, jf. § 1, nr. 18, i lov nr. 810 af 9. juni 2020. § 1, nr. 18, i lov nr. 810 af 9. juni 2020 trådte i kraft den 1. juli 2021, jf. bekendtgørelse nr. 1502 af 19. oktober 2020 om ikrafttræden af dele af lov om ændring af momsloven, kildeskatteloven, skatteindberetningsloven og lov om afgifter af spil.

Det fremgår af forbrugsafgiftslovens § 14 a, stk. 2, at hvis en dansk virksomhed udleverer varer, der svarer til en afgift, der ikke overstiger 10.000 kr. årligt, kan virksomheden undlade at lade sig registrere som oplagshaver og betale afgift.

Det foreslås at nyaffatte § 14 a, stk. 8.

Det følger af den foreslåede nyaffattelse af forbrugsafgiftslovens § 14 a, stk. 8, 1. pkt., at virksomheder, der fra et andet EU-land sælger eller formidler salg af varer ved fjernsalg her til landet, hvoraf virksomheden er betalingspligtig for dansk moms, og hvor der af varen skal betales afgift efter denne lov, vil skulle registreres hos Skatteforvaltningen for betaling af afgiften.

Formålet med nyaffattelsen af § 14 a, stk. 8, 1. pkt., er at rette op på en utilsigtet u hensigtsmæssighed, som de nye e-handelsregler på momsområdet medfører.

Den foreslåede nyaffattelse af § 14 a, stk. 8, 1. pkt., vil medføre, at betingelserne for, hvornår virksomheder i andre EU-lande skal registreres for fjernsalg ved salg eller formidling af varer omfattet af afgiftspligten i forbrugsafgiftsloven, ændres. Efter det foreslåede vil registreringspligten være afhængig af, hvorvidt virksomheder fra andre EU-lande vil være betalingspligtig af dansk moms, når de sælger eller formidler salg af varer til danske forbrugere. Det vil således ikke længere være momsregistreringen, som er afgørende for, hvornår virksomheder i andre EU-lande skal registreres for punktafgift efter forbrugsafgiftsloven.

En virksomhed fra et andet EU-land skal betale dansk moms af deres fjernsalg til danske forbrugere, når virksomheden har et samlet fjernsalg til de øvrige EU-lande (det vil sige inklusive Danmark, men eksklusivt virksomhedens hjemland) for mere end 10.000 euro årligt. Det gælder, uanset om virksomheden anvender OSS eller ej.

Ved fjernsalg forstås salg af varer, hvor varen direkte eller indirekte forsendes eller transporteres af sælgeren eller på dennes vegne fra et andet land til en privatperson i Danmark. Med den foreslåede nyaffattelse vil formidling af varer ligeledes være omfattet af bestemmelsen. Ved formid-

ling af varer skal forstås, at en virksomhed ved hjælp af en elektronisk grænseflade, såsom en markedsplads, platform, portal eller tilsvarende midler, forestår salg og levering af varer inden for EU fra en virksomhed uden for EU til en forbruger i EU.

Det følger af det foreslåede § 14 a, stk. 8, 2. pkt., at § 14 a, stk. 2, også vil finde anvendelse for virksomheder, der bliver omfattet af den foreslåede nyaffattelse af § 14 a, stk. 8, 1. pkt.

Formålet med det foreslåede § 14 a, stk. 8, 2. pkt., er, at valgmuligheden i § 14 a, stk. 2, også vil være tilgængelig for virksomheder fra andre EU-lande, der sælger varer til Danmark ved fjernsalg.

Det foreslåede nye § 14 a, stk. 8, 2. pkt., vil medføre, at virksomheder fra andre EU-lande vil få mulighed for at undlade at lade sig registrere og undlade at betale afgift af varer, som udleveres til Danmark ved fjernsalg, hvis mængden af disse varer svarer til en afgift, der ikke overstiger 10.000 kr. årligt. Danske virksomheder har samme valgmulighed, hvis mængden af varer, der er udleveret fra virksomheden, svarer til en afgift, der ikke overstiger 10.000 kr. årligt.

Der henvises i øvrigt til pkt. 2.6 i lovforslagets almindelige bemærkninger.

Til nr. 5

Det fremgår af forbrugsafgiftslovens § 14 a, stk. 8, at virksomheder, der er registreret efter momslovens § 47, stk. 1, og som her til landet sælger afgiftspligtige varer ved fjernsalg, skal registreres som oplagshaver hos Skatteforvaltningen. Til og med den 30. juni 2021 skulle virksomheder ikke registreres efter momslovens § 47, stk. 1, hvis den samlede levering her til landet ved fjernsalg hverken i det løbende eller i det foregående kalenderår oversteg 280.000 kr., jf. dagældende § 48, stk. 3, i momsloven, som blev ophævet fra og med den 1. juli 2021, jf. § 1, nr. 18, i lov nr. 810 af 9. juni 2020. § 1, nr. 18, i lov nr. 810 af 9. juni 2020 trådte i kraft den 1. juli 2021, jf. i bekendtgørelse nr. 1502 af 19. oktober 2020 om ikrafttræden af dele af lov om ændring af momsloven, kildeskatteloven, skatteindberetningsloven og lov om afgifter af spil.

Det fremgår af forbrugsafgiftslovens § 14 a, stk. 2, at hvis en dansk virksomhed udleverer varer, der svarer til en afgift, der ikke overstiger 10.000 kr. årligt, kan virksomheden undlade at lade sig registrere som oplagshaver og betale afgift.

Det foreslås at nyaffatte forbrugsafgiftslovens § 14 a, stk. 8, fra og med den 1. juli 2022.

Baggrunden herfor er, at det med den under lovforslagets § 2, nr. 1, foreslåede § 13 l foreslås, at bagatelgrænsereglen i forbrugsafgiftslovens § 14 a, stk. 2, ikke vil skulle finde anvendelse for de foreslåede afgifter på røgfri tobak, nikotinprodukter og nikotinholdige væsker (omfattet af de under lovforslagets § 2, nr. 1, foreslåede § 13, § 13 a, stk. 1, og § 13 b, stk. 1). Det foreslås, at bestemmelserne i lovforslagets § 2, nr. 1, skal træde i kraft den 1. juli 2022. Der er derfor behov for at nyaffatte forbrugsafgiftslovens § 14 a, stk. 8, fra og med den 1. juli 2022 for at tage højde for, at der ikke

vil være en bagatelgrænse for de foreslåede afgifter på røgfri tobak, nikotinprodukter og nikotinholdige væsker.

Det følger af den foreslåede nyaffattelse af forbrugsafgiftslovens § 14 a, stk. 8, 1. pkt., at virksomheder, der fra et andet EU-land sælger eller formidler salg af varer ved fjernsalg her til landet, hvoraf virksomheden er betalingspligtig for dansk moms, og hvor der af varen skal betales afgift efter denne lov, vil skulle registreres hos Skatteforvaltningen for betaling af afgiften.

Formålet med nyaffattelsen af § 14 a, stk. 8, 1. pkt., er at rette op på en utilsigtet uhensigtsmæssighed, som de nye e-handelsregler på momsområdet medfører.

Den foreslåede nyaffattelse af § 14 a, stk. 8, 1. pkt., vil medføre, at betingelserne for, hvornår virksomheder i andre EU-lande skal registreres for fjernsalg ved salg eller formidling af varer omfattet af afgiftspligten i forbrugsafgiftsloven, ændres. Efter det foreslåede vil registreringspligten være afhængig af, hvorvidt virksomheder fra andre EU-lande vil være betalingspligtig af dansk moms, når de sælger eller formidler salg af varer til danske forbrugere. Det vil således ikke længere være momsregistreringen, som er afgørende for, hvornår virksomheder i andre EU-lande skal registreres for punktafgift efter forbrugsafgiftsloven.

En virksomhed fra et andet EU-land skal betale dansk moms af deres fjernsalg til danske forbrugere, når virksomheden har et samlet fjernsalg til de øvrige EU-lande (det vil sige inklusive Danmark, men eksklusivt virksomhedens hjemland) for mere end 10.000 euro årligt. Det gælder, uanset om virksomheden anvender OSS eller ej.

Ved fjernsalg forstås salg af varer, hvor varen direkte eller indirekte forsendes eller transporteres af sælgeren eller på dennes vegne fra et andet land til en privatperson i Danmark. Med den foreslåede nyaffattelse vil formidling af varer ligeledes være omfattet af bestemmelsen. Ved formidling af varer skal forstås, at en virksomhed ved hjælp af en elektronisk grænseflade, såsom en markedsplads, platform, portal eller tilsvarende midler, forestår salg og levering af varer inden for EU fra en virksomhed uden for EU til en forbruger i EU.

Det følger af det foreslåede § 14 a, stk. 8, 2. pkt., at § 14 a, stk. 2, også vil finde anvendelse for virksomheder, der bliver omfattet af den foreslåede nyaffattelse af § 14 a, stk. 8, 1. pkt., hvis varerne er afgiftspligtige efter forbrugsafgiftslovens §§ 3, 11 eller 12.

Formålet med nyaffattelsen af § 14 a, stk. 8, 2. pkt., er at begrænse anvendelsen af valgmuligheden i § 14 a, stk. 2, så den kun gælder for EU-fjernsalg af visse varer.

Det foreslåede § 14 a, stk. 8, 2. pkt., vil medføre, at virksomheder fra andre EU-lande kun kan anvende valgmuligheden i § 14 a, stk. 2, for så vidt angår varer, der er afgiftspligtige efter forbrugsafgiftslovens §§ 3, 11 eller 12. Danske virksomheders anvendelse af valgmuligheden foreslås tilsvarende begrænset med den i lovforslagets § 2, nr. 1, foreslåede § 13 l, hvor bagatelgrænsen i § 14 a, stk. 2, ikke vil skulle finde anvendelse for virksomheder, der fremstiller, omhælder, ompakker, indfører eller fra udlandet

modtager varer, der skal betales afgift af efter § 13, § 13 a, stk. 1, eller § 13 b, stk. 1, virksomheder, der handler med sådanne varer, eller personer, som er i besiddelse af varerne.

Der henvises i øvrigt til pkt. 2.6 i lovforslagets almindelige bemærkninger.

Til nr. 6

Efter forbrugsafgiftslovens § 14 a, stk. 1, skal virksomheder, der fremstiller eller fra udlandet modtager afgiftspligtige varer, registreres som oplagshavere hos Skatteforvaltningen.

Der er i § 14, stk. 2, fastsat en bagatelgrænse for, hvornår en virksomhed kan undlade af registrere sig som oplagshaver, og i stk. 3-7 er reglerne om opgørelsen af afgift for oplagshavere reguleret.

Det foreslås at indsætte et nyt stykke i § 14 a som bestemmelsens *stk. 9*, hvorefter § 14 a, stk. 2-7, ikke skal finde anvendelse for virksomheder, der fremstiller, omhælder, ompakker, indfører eller fra udlandet modtager varer, der skal betales afgift af efter § 13, § 13 a, stk. 1, eller § 13 b, stk. 1, virksomheder, der handler med sådanne varer, eller personer, som er i besiddelse af varerne, jf. § 13 l.

Baggrunden for det foreslåede er, at det i den under lovforslagets § 2, nr. 1, foreslåede § 13 l foreslås, at § 14 a, stk. 2-7, § 15, stk. 1, 3 og 4, § 16 a, stk. 1-8, § 21 og § 24, stk. 1, ikke skal finde anvendelse for virksomheder, der fremstiller, omhælder, ompakker, indfører eller fra udlandet modtager varer, der skal betales afgift af efter § 13, § 13 a, stk. 1, eller § 13 b, stk. 1, virksomheder, der handler med sådanne varer, eller personer, som er i besiddelse af varerne.

De regler, der henvises til i den foreslåede § 13 l, er placeret i afsnittet ”fællesbestemmelser” og gælder derfor som udgangspunkt for alle afgiftspligtige varer i loven. For at gøre det tydeligt, at de konkrete bestemmelser dog ikke finder anvendelse i de nævnte situationer, foreslås det at indsætte en henvisning til § 13 l direkte i de relevante bestemmelser, herunder i § 14 a.

Der henvises i øvrigt til bemærkningerne til den under lovforslagets § 2, nr. 1, foreslåede § 13 l.

Til nr. 7

Efter forbrugsafgiftsloven skal der betales afgift af en række afgiftspligtige varer. Reglerne om registrering som oplagshaver og betalingen af afgiften reguleres i forbrugsafgiftslovens § 14 a. Efter forbrugsafgiftslovens § 14 a, stk. 1, 1. pkt., skal virksomheder, der fremstiller eller fra udlandet modtager afgiftspligtige varer, registreres som oplagshavere hos Skatteforvaltningen. Efter 2. pkt. udstedes der et bevis for registreringen. Virksomheder, der fremstiller eller fra udlandet modtager kaffe, glødepærer, cigaretpapir eller røgfri tobak, skal således efter gældende ret registreres som oplagshavere efter forbrugsafgiftsloven. Når virksomheden er registreret, får denne et registreringsbevis fra Skatteforvaltningen.

Efter § 14 a, stk. 3, skal oplagshavere opgøre den afgiftspligtige mængde for en afgiftsperiode på grundlag af den

mængde afgiftspligtige varer, der er udleveret fra virksomheden i afgiftsperioden.

Oplagshavere skal således efter gældende ret angive og betale afgiften ved at angive den afgiftspligtige mængde for afgiftsperioden, som er måneden.

Der er ikke efter gældende ret afgift på nikotinprodukter eller nikotinholdige væsker, og der er heller ikke en stempelmærkeordning i forbrugsafgiftsloven.

Med dette lovforslag foreslås det at indføre afgift på nikotinprodukter og genindføre afgift på nikotinholdige væsker, jf. lovforslagets § 2, nr. 1. Der foreslås ligeledes indført en stempelmærkeordning for både røgfri tobak, nikotinprodukter og nikotinholdige væsker. Herudover foreslås det, at også virksomheder, der ompakker og omhælder afgiftspligtige varer omfattet af de foreslåede § 13, § 13 a, stk. 1, eller § 13 b, stk. 1, vil skulle registreres som oplagshavere.

Det foreslås endvidere i lovforslagets § 14 at ophæve den i § 1, nr. 4, i lov nr. 1182 af 8. juni 2021 vedtagne § 14 b i forbrugsafgiftsloven, der skulle træde i kraft 1. april 2022. Bestemmelsen foreslås i en tilrettet version genindsat som § 14 b i forbrugsafgiftsloven ved dette lovforslag. Forslaget skyldes, at der ikke kan ændres i ikke ikrafttrådte bestemmelser. Denne del af lovforslaget indeholder ingen materielle ændringer af den vedtagne – men ikke ikrafttrådte – bestemmelse for så vidt angår afgiften på nikotinholdige væsker

Det foreslås at indsætte en ny bestemmelse i forbrugsafgiftsloven som lovens § 14 b, hvor der foreslås indført en overgangsbestemmelse, som giver virksomhederne mulighed for at registrere sig som oplagshavere for varer efter de foreslåede § 13 (røgfri tobak), § 13 a, stk. 1, (nikotinholdige væsker) og § 13 b, stk. 1, (nikotinprodukter) og bestille stempelmærker til de pågældende varer inden stempelmærkekravet træder i kraft den 1. juli 2022.

Det foreslås i *stk. 1, 1. pkt.*, at virksomheder, der fremstiller, ompakker, omhælder eller fra udlandet modtager røgfri tobak, nikotinprodukter eller nikotinholdige væsker, som fra og med den 1. juli 2022 bliver omfattet af afgiftspligten i § 13, § 13 a, stk. 1, eller § 13 b, stk. 1, kan lade sig registrere som oplagshaver.

Med det foreslåede gives der således virksomhederne, der fremstiller, ompakker, omhælder eller fra udlandet modtager røgfri tobak, nikotinprodukter eller nikotinholdige væsker, som fra og med den 1. juli 2022 bliver omfattet af afgiftspligten i § 13, § 13 a, stk. 1, eller § 13 b, stk. 1, en mulighed for at lade sig registrere som oplagshaver fra og med den 1. april 2022. Dermed får virksomhederne mulighed for at forberede sig på de kommende afgifter og stempelmærkekravet.

Baggrunden herfor er, at selve processen for at opnå oplagshaverregistreringen kan tage noget tid, da virksomhedens lokale efter det foreslåede *stk. 1, 2. pkt.* skal godkendes af Skatteforvaltningen inden registreringen. Herudover kan selve processen for bestillingen af stempelmærker, trykningen af stempelmærkerne m.v. også tage noget tid. Det foreslås derfor, at virksomhederne gives noget tid inden afgifter-

nes og stempelmærkekravets ikrafttræden til at få godkendt lokaler, opnå registrering, bestilt stempelmærker og få påført stempelmærkerne.

Med det foreslåede vil virksomheder, der er registreret som oplagshaver eller varemottager for røgfri tobak før den 1. april 2022, skulle registreres på ny. Den nye registrering vil kunne oprettes fra og med den 1. april 2022, og en virksomhed vil således kunne være dobbeltregistreret i perioden fra og med den 1. april 2022 til og med den 30. juni 2022. Derved har virksomhederne mulighed for både at afregne som hidtil for de produkter, som sælges til og med den 30. juni 2022, og at bestille stempelmærker til de produkter, som sælges fra og med den 1. juli 2022. Virksomheder, der er registreret som oplagshaver eller varemottager for røgfri tobak før den 1. april 2022, vil få afmeldt deres registrering fra og med den 1. juli 2022 og skal på eget initiativ anmode om registrering som oplagshaver på ny.

Den nye registrering indebærer blandt andet, at oplagshavere for røgfri tobak vil skulle have godkendt deres lokaler af Skatteforvaltningen, inden de kan opnå registrering, jf. det foreslåede § 14 b, stk. 1, 3. pkt.

Det foreslås i *stk. 1, 2. pkt.*, at virksomheder, der fra et andet EU-land sælger eller formidler salg af varer omfattet af afgiftspligten i § 13, § 13 a, stk. 1, eller § 13 b, stk. 1, ved fjernsalg her til landet, hvoraf virksomheden er betalingspligtig for dansk moms, ligesom virksomheder omfattet af 1. pkt. fra og med den 1. april 2022 kan registrere sig som oplagshaver.

Det bemærkes, at § 14 a, stk. 8, foreslås nyaffattet med lovforslagets § 2, nr. 4, med ikrafttrædelse den 1. februar 2022 og med lovforslagets § 2, nr. 5, med ikrafttrædelse den 1. juli 2022 som følge af den i lovforslagets § 2, nr. 1, foreslåede § 13 l, hvor det foreslås, at bagatelgrænsereglerne i § 14, stk. 2, ikke skal finde anvendelse for varer omfattet af § 13, § 13 a, stk. 1, eller § 13 b, stk. 1.

De to foreslåede nyaffattelser af forbrugsafgiftsloven § 14 a, stk. 8, vil blandt andet medføre, at betingelserne for, hvornår virksomheder i andre EU-lande skal registreres for fjernsalg af varer omfattet af afgiftspligten i forbrugsafgiftsloven, ændres. Efter det foreslåede vil registreringspligten være afhængig af, hvorvidt virksomheder fra andre EU-lande vil være betalingspligtig af dansk moms, når de sælger eller formidler salg af varer til danske forbrugere. Det vil således ikke længere være momsregistreringen, som er afgørende for, hvornår virksomheder i andre EU-lande skal registreres for punktafgift efter forbrugsafgiftsloven.

Det foreslås på den baggrund, at det i perioden fra og med den 1. april 2022 vil være muligt for virksomheder, der fra et andet EU-land sælger eller formidler salg af varer omfattet af afgiftspligten i § 13, § 13 a, stk. 1, eller § 13 b, stk. 1, ved fjernsalg her til landet, hvoraf virksomheden er betalingspligtig for dansk moms at registrere sig som oplagshavere og forberede sig på de foreslåede afgifter. På den måde tages der højde for den i den i lovforslagets § 2, nr. 4, foreslåede nyaffattelse af § 14 a, stk. 8.

Der henvises i øvrigt til bemærkningerne til 1. pkt. og til

lovforslagets almindelige bemærkninger pkt. 2.6 og lovforslagets § 2, nr. 4 og 5.

Det foreslås i *stk. 1, 3. pkt.*, at det vil være en betingelse for at opnå registrering som oplagshaver, at virksomheden eller personen har et lokale her i landet, som Skatteforvaltningen har godkendt inden registreringen.

Med det foreslåede skal virksomhederne, som vælger at benytte sig af muligheden for registrering som oplagshaver i perioden fra og med den 1. april 2022 til og med den 30. juni 2022, have godkendt deres lokaler af Skatteforvaltningen, inden de kan opnå registrering. Skatteforvaltningen vil i den forbindelse blandt andet lægge vægt på, at lokalet kan anvendes til det formål, som virksomheden ønsker at benytte lokalet til, herunder om varer, der er påsat stempelmærker, kan holdes lagermæssigt adskilt fra varer, hvor der ikke er påsat stempelmærker.

Betingelsen svarer til den, som foreslås indsat i den foreslåede § 13 i, stk. 1, jf. lovforslagets § 2, nr. 1.

Skatteforvaltningen kan først foretage eventuel besigtigelse af lokalerne eller godkende eventuelle plantegninger med henblik på godkendelse af lokaler fra og med den 1. april 2022, hvor bestemmelsen træder i kraft.

Baggrunden for det foreslåede er, at det også fra og med den 1. juli 2022 vil være et krav for registrering som oplagshaver, at virksomheden har fået sine lokaler godkendt af Skatteforvaltningen. Ved at give mulighed for, at dette kan ske allerede inden den 1. juli 2022, får virksomhederne mulighed for at være klar til afgifternes indførelse den 1. juli 2022.

Det foreslås i *stk. 1, 4. pkt.*, at de virksomheder, der efter 1. pkt. har ladet sig registrere som oplagshaver, mod fuld sikkerhed vil kunne bestille stempelmærker til påsætning på detailsalgspakninger med røgfri tobak, nikotinprodukter eller nikotinholdige væsker, som fra og med den 1. juli 2022 bliver omfattet af afgiftspligten i lovens § 13, § 13 a, stk. 1, eller § 13 b, stk. 1.

Det betyder, at virksomheder, der fra og med den 1. april 2022 og til afgiftens indførelse den 1. juli 2022 på henholdsvis røgfri tobak, nikotinprodukter og nikotinholdige væskers vælger at lade sig registrere som oplagshaver, mod fuld sikkerhed vil kunne bestille stempelmærker til de varer, som bliver omfattet af afgiftspligten i lovens § 13, § 13 a, stk. 1, eller § 13 b, stk. 1, fra og med den 1. juli 2022. Det foreslåede skal ses i sammenhæng med det foreslåede i stk. 1, 6. pkt., hvor det foreslås, at betalingen for de stempelmærker, der bliver bestilt i denne periode, først forfalder den 1. juli 2022 og skal betales senest den 15. juli 2022. Det vil være frivilligt for de virksomheder, der har valgt at lade sig registrere som oplagshaver før den 1. juli 2022, om de vil benytte sig af denne mulighed til at bestille stempelmærker, før afgiften træder i kraft.

Baggrunden for det foreslåede er, at der ikke kan kræves afgift for varer, som endnu ikke er afgiftspligtige. Det findes dog mest hensigtsmæssigt, at virksomhederne får mulighed for at forberede sig på, at der fra og med den 1. juli 2022 alene må sælges røgfri tobak, nikotinprodukter og nikotin-

holdige væsker, som er påsat stempelmærker. Virksomhederne kan dermed bestille og påsætte stempelmærker på varer, så de er klar til afgifternes indførelse for så vidt angår nikotinprodukter og nikotinholdige væsker og indførelse af krav om stempelmærke for så vidt angår både røgfri tobak, nikotinprodukter og nikotinholdige væsker.

Det foreslås i *stk. 1, 5. pkt.*, at detailsalgspakninger med røgfri tobak, nikotinprodukter eller nikotinholdige væsker med stempelmærker først må udleveres fra de registrerede oplagshavere fra og med den 1. juli 2022.

Det betyder, at de stempelmærker, som virksomhederne kan bestille og få udleveret inden den 1. juli 2022, og dermed inden henholdsvis afgifternes og stempelmærkekravets indførelse, kan påsættes den røgfri tobak, nikotinproduktet eller den nikotinholdige væske inden den 1. juli 2022, men at de først må sælges fra virksomheden fra og med den 1. juli 2022.

Det foreslås i *stk. 1, 6. pkt.*, at afgiften for stempelmærker udleveret til og med den 30. juni 2022 forfalder til betaling den 1. juli 2022 og skal betales senest den 15. juli 2022.

Det betyder, at de stempelmærker, som udleveres før afgiftens indførelse, først skal betales, når afgiften er trådt i kraft og dermed er indført. Der gives således en kredit til virksomhederne. Forslaget skal ses i sammenhæng med, at der efter det foreslåede *stk. 1, 3. pkt.*, vil blive krævet fuld sikkerhed for bestillingen af stempelmærkerne.

Med det foreslåede gives der således virksomhederne en mulighed for at forberede sig på afgifternes og stempelmærkekravets indførelse samtidig med, at selve betalingen af afgiften først kan ske, når den røgfri tobak, nikotinproduktet og den nikotinholdige væske bliver afgiftspligtig efter de foreslåede § 13, § 13 a, *stk. 1*, eller § 13 b, *stk. 1*, fra og med den 1. juli 2022.

Det foreslås i *stk. 1, 7. pkt.*, at den 15. juli 2022 vil skulle anses for sidste rettidige betalingsdag.

Det betyder, at virksomhederne har mulighed for at betale afgiften fra og med den 1. juli 2022 til og med den 15. juli 2022, og at afgiften senest skal være betalt den 15. juli 2022, for at kunne anses som rettidigt betalt.

Det foreslås i *stk. 1, 8. pkt.*, at hvis betalingen ikke sker rettidigt, forrentes beløbet efter opkrævningslovens § 7.

Det betyder, at der efter opkrævningslovens § 7 vil skulle betales en månedlig rente med tillæg af 0,7 procentpoint regnet fra den senest rettidige betalingsdag for beløbet. Den sidste rettidige betalingsdag er den 15. juli 2022. Den månedlige rente fastsættes for kalenderåret og offentliggøres senest den 15. december forud for det år, hvor den skal være gældende, jf. opkrævningslovens § 7, *stk. 2*.

Det foreslås i *stk. 2, 1. pkt.*, at stempelmærker bestilt efter *stk. 1, 4. pkt.*, vil skulle fremstilles ved Skatteforvaltningens foranstaltning og udleveres af Skatteforvaltningen til de registrerede oplagshavere, medmindre der er truffet anden aftale med Skatteforvaltningen.

Det betyder, at trykkeriet alene fremstiller stempelmærker på Skatteforvaltningens foranledning. Virksomhederne

kan således ikke henvende sig direkte til trykkeriet med henblik på at få trykt stempelmærker uden om Skatteforvaltningen. Baggrunden herfor er, at afgiftsbetalingen baseres på stempelmærkebestillingen og udleveringen. Skatteforvaltningen skal derfor være inde over bestillingerne. Herudover vil virksomhederne efter det foreslåede *stk. 1* skulle stille sikkerhed for betalingen af afgiften. Skatteforvaltningen skal således kunne kontrollere, om bestillingen ligger inden for sikkerheden.

Herudover betyder det, at stempelmærkerne udleveres til de registrerede oplagshavere fra Skatteforvaltningen, medmindre der er truffet anden aftale med Skatteforvaltningen. Det kunne f.eks. være, at oplagshaveren selv ønsker at stå for afhentningen direkte hos trykkeriet. I disse tilfælde vil trykkeriet skulle oplyse Skatteforvaltningen om afhentningen.

Det foreslås i *stk. 2, 2. pkt.*, at de registrerede oplagshavere kun må benytte de stempelmærker, som de selv har bestilt og modtaget.

Det betyder, at de stempelmærker, som den registrerede oplagshaver bestiller og får udleveret fra Skatteforvaltningen, alene må anvendes af den pågældende oplagshaver. En registreret oplagshaver må således alene benytte sine egne stempelmærker.

Baggrunden for det foreslåede er, at stempelmærkerne alene er til brug for den registrerede oplagshaver og dennes varer, da det er igennem stempelmærkerne, at afgiften bliver betalt. Den registrerede oplagshaver bestiller stempelmærkerne på baggrund af den konkrete nikotinkoncentration, dennes varer har, og/eller mængden i beholderne afhængig af om der er tale om røgfri tobak, nikotinprodukter eller nikotinholdige væsker. Hvis de registrerede oplagshavere måtte sælge stempelmærkerne, ville stempelmærkerne miste noget af kontrolsikkerheden, da mærkerne kan være påsat røgfri tobak, nikotinprodukter eller nikotinholdige væsker med en højere nikotinkoncentration og/eller anden mængde.

Til nr. 8

Forbrugsafgiftslovens § 15, *stk. 1, 3 og 4*, angår reglerne for angivelse og betaling af afgift for oplagshavere (*stk. 1*), krav om førelse af regnskab for virksomheder omfattet af bagatelgrænsen i § 14 a, *stk. 2*, (*stk. 3*) og bemyndigelse til Skatteforvaltningen til at fastsætte nærmere regler for overførsel af varer efter § 14 a, *stk. 4*, fakturaudstedelse og regnskabsførelse (*stk. 4*).

Det foreslås at indsætte et nyt stykke i § 15 som bestemmelsens *stk. 5*, hvorefter § 15, *stk. 1, 3 og 4*, ikke skal finde anvendelse for virksomheder, der fremstiller, omhælder, ompakker, indfører eller fra udlandet modtager varer, der skal betales afgift af efter § 13, § 13 a, *stk. 1*, eller § 13 b, *stk. 1*, virksomheder, der handler med sådanne varer, eller personer, som er i besiddelse af varerne, jf. § 13 l.

Baggrunden for det foreslåede er, at det i den under lovforslagets § 2, nr. 1, foreslåede § 13 l foreslås, at § 14 a, *stk. 2-7*, § 15, *stk. 1, 3 og 4*, § 16 a, *stk. 1-8*, § 21 og § 24, *stk. 1*, skal ikke finde anvendelse for virksomheder, der fremstiller,

omhælder, ompakker, indfører eller fra udlandet modtager varer, der skal betales afgift af efter § 13, § 13 a, stk. 1, eller § 13 b, stk. 1, virksomheder, der handler med sådanne varer, eller personer, som er i besiddelse af varerne.

De regler, der henvises til i den foreslåede § 13 l, er placeret i afsnittet ”fællesbestemmelser” og gælder derfor som udgangspunkt for alle afgiftspligtige varer i loven. For at gøre det tydeligt, at de konkrete bestemmelser dog ikke finder anvendelse i de nævnte situationer, foreslås det at indsætte en henvisning til § 13 l direkte i de relevante bestemmelser, herunder i § 15.

Der henvises i øvrigt til bemærkningerne til den under lovforslagets § 2, nr. 1, foreslåede § 13 l.

Til nr. 9

Efter forbrugsafgiftslovens § 16 a, stk. 1, 1. pkt., betales afgiften ved indførslen, når varer indføres fra steder uden for EU eller fra visse områder, der ikke er omfattet af de pågældende EU-landes afgiftsområde, medmindre varerne indføres efter reglerne i § 14 a.

Det foreslås, at »visse« udgår af § 16 a, stk. 1, 1. pkt.

Baggrunden for det foreslåede er, at formuleringen er upræcis, da det ikke fremgår, hvilke områder, der ikke er omfattet af de pågældende EU-landes afgiftsområde, som ”visse” dækker over. Bestemmelsen dækker over alle områder, som ikke er en del af de pågældende EU-landes afgiftsområde. Det drejer sig blandt andet om øen Helgoland, området Büsingen, Ceuta, Melilla og Livingo.

Med lovforslagets § 2, nr. 11, foreslås der indsat en tilsvarende formulering, hvor ”visse” ikke foreslås medtaget, da formuleringen ikke er præcis. For at ensrette lovens ordlyd og rette op på u hensigtsmæssige formuleringer foreslås formuleringen tilsvarende ændret her.

Til nr. 10

Forbrugsafgiftslovens § 16 a angår betaling, opgørelse og angivelse af afgift, når varerne indføres her i landet, samt en bagatelgrænse for virksomheder, der indfører afgiftspligtige varer svarende til en afgift, der ikke overstiger 10.000 kr. årligt.

Det foreslås at indsætte et nyt stykke i § 16 som bestemmelsens *stk. 9*, hvorefter § 16 a, stk. 1-8, skal ikke finde anvendelse for virksomheder, der fremstiller, omhælder, ompakker, indfører eller fra udlandet modtager varer, der skal betales afgift af efter § 13, § 13 a, stk. 1, eller § 13 b, stk. 1, virksomheder, der handler med sådanne varer, eller personer, som er i besiddelse af varerne, jf. § 13 l.

Baggrunden for det foreslåede er, at det i den under lovforslagets § 2, nr. 1, foreslåede § 13 l foreslås, at § 14 a, stk. 2-7, § 15, stk. 1, 3 og 4, § 16 a, stk. 1-8, § 21 og § 24, stk. 1, skal finde ikke anvendelse for virksomheder, der fremstiller, omhælder, ompakker, indfører eller fra udlandet modtager varer, der skal betales afgift af efter § 13, § 13 a, stk. 1, eller § 13 b, stk. 1, virksomheder, der handler med sådanne varer, eller personer, som er i besiddelse af varerne.

De regler, der henvises til i den foreslåede § 13 l, er pla-

ceret i afsnittet ”fællesbestemmelser” og gælder derfor som udgangspunkt for alle afgiftspligtige varer i loven. For at gøre det tydeligt, at de konkrete bestemmelser dog ikke finder anvendelse i de nævnte situationer, foreslås det at indsætte en henvisning til § 13 l direkte i de relevante bestemmelser, herunder i § 16 a.

Der henvises i øvrigt til bemærkningerne til den under lovforslagets § 2, nr. 1, foreslåede § 13 l.

Til nr. 11

Efter gældende ret er der ikke afgift på nikotinprodukter eller nikotinholdige væsker, og derfor opkræves der heller ikke afgift ved privates indførsel eller modtagelse af sådanne varer.

Når punktafgiftspligtige varer, herunder røgfri tobak, omfattet af forbrugsafgiftsloven indføres fra steder uden for EU eller fra visse områder, der ikke er omfattet af de pågældende EU-landes afgiftsområde, betales afgiften ved indførslen, medmindre varerne indføres efter reglerne i § 14 a, jf. § 16 a, stk. 1, 1. pkt. I § 14 a findes reglerne om registrering som oplagshaver. Når varerne indføres af disse virksomheder, sker betalingen af afgiften efter reglerne i §§ 14 a og 15. Det betyder, at oplagshaveren opgør den afgiftspligtige mængde på grundlag af den mængde afgiftspligtige varer, der er udleveret fra virksomheden i afgiftsperioden, jf. § 14 a, stk. 3. Ved indførslen af varerne i andre tilfælde afregnes afgiften toldlovens kapitel 4, jf. § 16 a, stk. 1, 2. pkt. Det betyder, at Skatteforvaltningen opkræver afgifterne af varer, som indføres i det danske toldområde.

Efter § 16 a, stk. 3, betales afgiften i andre tilfælde i forbindelse med varemottagelsen her i landet, medmindre varerne modtages efter reglerne i § 14 a. Tilfælde, som er omfattet af § 16 a, stk. 3, kan f.eks. være, når varerne modtages fra andre EU-lande.

Det er fastsat i § 16 a, stk. 5, at angivelsen og betalingen af afgiften for andre varemottagere, end de registrerede oplagshavere og varemottagere, sker efter reglerne i opkrævningslovens § 9, stk. 2-4.

Det fremgår af opkrævningslovens § 1, stk. 2, at lovens § 9 alene gælder i det omfang, det er fastsat i § 9, at denne gælder. I opkrævningslovens § 9, stk. 1, er der henvist til de love i bilag 1, liste A, som er omfattet af denne bestemmelse (de harmoniserede punktafgiftslove). I opkrævningslovens § 9, stk. 2, er der henvist til de love i bilag 1, liste A, som er omfattet af denne bestemmelse (de nationale punktafgiftslove). Det betyder, at bestemmelsen alene omfatter de love, der specifikt henvises til.

Forbrugsafgiftsloven er en national punktafgiftslov og nævnes i bilag 1, liste A, nr. 9. Der henvises i opkrævningslovens § 9, stk. 2, til blandt andet bilag 1, liste A, nr. 9, og dermed til forbrugsafgiftsloven. Efter opkrævningslovens § 9, nr. 2, skal varemottagere, der ikke er erhvervsdrivende, og som fra andre EU-lande modtager varer m.v., der er afgiftspligtige efter de afgiftslove, der er nævnt i bilag 1, liste A, nr. 5, 6, 9-16 og 31, ved modtagelsen af varerne angive den mængde varer, hvoraf der skal betales afgift til

Skatteforvaltningen. Angivelsen skal være underskrevet af varemottageren.

Det fremgår af § 9, stk. 3, at de i stk. 2 nævnte varemottagere skal indbetale afgiften til Skatteforvaltningen senest samtidig med indsendelsen af den i stk. 2 nævnte angivelse, og at lovens § 3, stk. 2, og §§ 5-7 og § 8, stk. 1, nr. 2 og 3, finder tilsvarende anvendelse. Det betyder blandt andet, at Skatteforvaltningen vil kunne give tilladelse til, at angivelsen indgives ved elektronisk dataoverførsel (§ 3, stk. 2), at hvis der er indgivet forkerte oplysninger og på den baggrund blevet betalt for lidt eller for meget i afgift, så vil det resterende beløb skulle efteropkræves eller godtgøres (§ 5, stk. 1), at Skatteforvaltningen vil kunne lave foreløbige fastsættelser (§ 5, stk. 2), at Skatteforvaltningen vil kunne træffe afgørelse om, at en virksomhed anvender en statsautoriseret eller registreret revisor (§§ 5 a-5 g), at der vil kunne pålægges gebyr for erindringsskrivelser (§ 6), at der vil kunne pålægges renter (§ 7), og at der vil kunne gives fritagelse for betaling af gebyret efter § 6 og renter efter § 7 (§ 8, stk. 1, nr. 2 og 3).

Det bemærkes, at de nævnte varemottagere ikke skal stå for betalingen af afgiften, hvis varerne er købt af en virksomhed, der efter forbrugsafgiftslovens § 14 a, stk. 8, skal lade sig registrere som oplagshaver, fordi virksomheden er registreret efter momslovens § 47, stk. 1, og sælger afgiftspligtige varer ved fjernsalg, og denne virksomhed på den baggrund skal betale afgiften.

I de tilfælde, hvor varerne medføres af rejsende ved indrejse i det danske toldområde fra et andet sted i EU's toldområde, eller hvor varer sendes til privatpersoner i det danske toldområde fra et andet sted i EU's toldområde, gælder toldlovens § 11. Efter bestemmelsens stk. 1 opkræver Skatteforvaltningen punktafgifter af punktafgiftspligtige varer, som rejsende medfører ved indrejse i det danske toldområde fra et andet sted i EU's toldområde, ud over hvad der kan anses for at være indført til eget brug. Tilsvarende fremgår det af stk. 2, at Skatteforvaltningen opkræver punktafgift af punktafgiftspligtige varer, som sendes til privatpersoner i det danske toldområde fra et andet sted i EU's toldområde. Stk. 2 tager således højde for, at privatpersoner ellers ville kunne omgå stk. 1 ved blot at få tilsendt varerne.

Hvad der skal anses for eget forbrug, kan Skatteforvaltningen fastsætte retningslinjerne for, jf. stk. 4. Dette er udmøntet og fastsat på skat.dk, at der er tale om eget forbrug, når det kun er personen, medlemmer af dennes husstand eller dennes private gæster, der bruger varerne. Det er ikke eget brug, hvis man for eksempel sælger varerne i en idrætsklub eller på en arbejdsplads. Hvis man gør det, skal der betales afgift.

Det foreslås i lovforslagets § 14 at ophæve den i § 1, nr. 6, i lov nr. 1182 af 8. juni 2021 vedtagne § 16 b i forbrugsafgiftsloven, der skulle træde i kraft den 1. juli 2022. Bestemmelsen foreslås i tilrettet version genindsat som § 16 b i forbrugsafgiftsloven ved dette lovforslag. Forslaget skyldes, at der ikke kan ændres i ikke ikrafttrådte bestemmelser. Denne del af lovforslaget indeholder ingen væsentlige ændringer af

den vedtagne – men ikke ikrafttrådte – bestemmelse for så vidt angår afgiften på nikotinholdige væsker.

Det foreslås, at der indsættes en ny bestemmelse i forbrugsafgiftsloven, som lovens § 16 b, som vil skulle fastsætte bestemmelserne for betalingen af afgiften ved privates indførsel og modtagelse af afgiftspligtige varer omfattet af de foreslåede § 13, § 13 a, stk. 1, eller § 13 b, stk. 1.

Det foreslås i *stk. 1, 1. pkt.*, at varemottagere, der ikke er erhvervsdrivende, og som fra andre EU-lande modtager varer omfattet af afsnit IX, ved modtagelsen af varerne vil skulle angive den mængde varer, hvoraf der skal betales afgift til Skatteforvaltningen. Det foreslås i *stk. 1, 2. pkt.*, at angivelsen vil skulle være underskrevet af varemottageren. Det foreslås i *stk. 1, 3. pkt.*, at indbetalingen vil skulle ske senest samtidig med indsendelsen af den i 2. pkt. nævnte angivelse. Det foreslås i *stk. 1, 4. pkt.*, at opkrævningslovens § 3, stk. 2, og §§ 5-7 og § 8, stk. 1, nr. 2 og 3, vil skulle finde tilsvarende anvendelse.

Det betyder, at ikkeerhvervsdrivende varemottagere i disse situationer vil skulle angive den mængde af modtagne varer, der skal betales afgift af til Skatteforvaltningen. Angivelsen vil skulle ske ved modtagelsen af varerne og vil skulle være underskrevet af varemottageren. Herudover betyder det foreslåede, at indbetalingen af afgiften vil skulle ske senest samtidig med indsendelsen af angivelsen. Det vil således være senest ved modtagelsen af varerne. Endeligt betyder det foreslåede, at opkrævningslovens § 3, stk. 2, og §§ 5-7 og § 8, stk. 1, nr. 2 og 3, vil skulle finde tilsvarende anvendelse. Det betyder blandt andet, at Skatteforvaltningen vil kunne give tilladelse til, at angivelsen indgives ved elektronisk dataoverførsel (§ 3, stk. 2), at hvis der er indgivet forkerte oplysninger og på den baggrund blevet betalt for lidt eller for meget i afgift, vil det resterende beløb skulle efteropkræves eller godtgøres (§ 5, stk. 1), at Skatteforvaltningen vil kunne lave foreløbige fastsættelser (§ 5, stk. 2), at Skatteforvaltningen vil kunne træffe afgørelse om, at en virksomhed anvender en statsautoriseret eller registreret revisor (§ 5 a-g), at der vil kunne pålægges gebyr for erindringsskrivelser (§ 6), at der vil kunne pålægges renter (§ 7), og at der vil kunne gives fritagelse for betaling af gebyret efter § 6 og renter efter § 7 (§ 8, stk. 1, nr. 2 og 3).

Reglen svarer til den, der findes i opkrævningslovens § 9, stk. 2 og 3. Det foreslås dog med lovforslagets § 13, nr. 1, at opkrævningslovens regler ikke vil skulle finde anvendelse på afgift omfattet af forbrugsafgiftslovens afsnit IX. Da opkrævningslovens § 9, stk. 2 og 3, alene gælder for de love, der er henvist til, vil bestemmelsen ikke finde anvendelse på de af afsnit IX omfattede afgifter, det vil sige afgift af røgfri tobak, nikotinprodukter og nikotinholdige væsker, jf. lovforslagets § 2, nr. 1. Det foreslås derfor, at bestemmelsens ordlyd indsættes i selve forbrugsafgiftsloven.

Det bemærkes, at den ikkeerhvervsdrivende varemottager ikke skal betale afgiften, hvis den virksomhed, som den ikkeerhvervsdrivende varemottager har købt varerne af, er registreret som oplagshaver for fjernsalg med den pågældende afgiftspligtige varer efter forbrugsafgiftslovens § 14 a, stk. 8, og derfor skal betale afgiften af varerne.

Det foreslås i *stk. 2, 1. pkt.*, at der ved indførsel af varer omfattet af afsnit IX fra steder uden for EU eller fra områder, der ikke er omfattet af de pågældende EU-landes afgiftsområde, vil skulle betales afgift ved indførslen, medmindre varerne indføres efter reglerne i § 14 a. Det foreslås i *stk. 2, 2. pkt.*, at afgiften vil skulle afregnes efter reglerne i toldlovens kapitel 4. Det foreslås i *stk. 2, 3. pkt.*, at reglerne i det foreslåede stk. 1 om angivelsen og betalingen vil skulle finde tilsvarende anvendelse.

Det foreslåede betyder, at hvis røgfri tobak, nikotinprodukter eller nikotinholdige væsker indføres til andre end de registrerede oplagshavere fra steder uden for EU eller fra områder, der ikke er omfattet af de pågældende EU-landes afgiftsområde, vil der skulle betales afgift ved indførslen. Herudover betyder det foreslåede, at afgiften vil skulle afregnes efter reglerne i toldlovens kapitel 4. Endeligt betyder det foreslåede, at angivelsen og betalingen af afgiften vil skulle ske efter reglerne i det foreslåede stk. 1. Det betyder, at mængden af afgiftspligtige varer vil skulle angives ved modtagelsen, at angivelsen vil skulle være skrevet under af varemottageren, og at opkrævningslovens § 3, stk. 2, og §§ 5-7 og § 8, stk. 1, nr. 2 og 3, vil finde tilsvarende anvendelse.

Ved områder, der ikke er omfattet af de pågældende EU-landes afgiftsområder, vil skulle forstås blandt andet øen Helgoland, området Büsingen, Ceuta, Melilla og Livingo.

Baggrunden for det foreslåede er, at § 16 a foreslås ikke at skulle gælde for afgiften på røgfri tobak, nikotinprodukter og nikotinholdige væsker, da bestemmelsen angår varemottagerregistrering. Det er derfor nødvendigt særskilt at regulere indførsel af røgfri tobak, nikotinprodukter og nikotinholdige væsker fra steder uden for EU eller fra områder, der ikke er omfattet af de pågældende EU-landes afgiftsområde.

Det bemærkes, at den ikkeerhvervsdrivende varemottager ikke skal betale afgiften, hvis den virksomhed, som den ikkeerhvervsdrivende varemottager har købt varerne af, er registreret som oplagshaver for fjernsalg med røgfri tobak, nikotinprodukter eller nikotinholdige væsker efter forbrugsafgiftslovens § 14 a, stk. 8, og derfor skal betale afgiften af varerne.

Til nr. 12

Forbrugsafgiftslovens § 17 fastsætter bestemmelserne for Skatteforvaltningens kontrol og virksomhedernes pligter til at udlevere og meddele oplysninger til brug for denne kontrol.

Efter stk. 1 har Skatteforvaltningen, hvis det skønnes nødvendigt, til enhver tid mod behørig legitimation uden retskendelse, adgang til at foretage eftersyn i de virksomheder, der omfattes af loven, og til at efterse virksomhedernes varebeholdninger, forretningsbøger, øvrige regnskabsmateriale samt korrespondance m.v. Virksomhederne og myndighederne skal på begæring meddele enhver oplysning til brug for kontrollen med afgifterne.

Det betyder, at Skatteforvaltningen har hjemmel til at foretage en fysisk kontrol af virksomheden og efterse virk-

somhedens varebeholdninger, forretningsbøger m.v., når Skatteforvaltningen er på fysisk kontrol.

Det foreslås i lovforslagets § 14 at ophæve de i § 1, nr. 7, i lov nr. 1182 af 8. juni 2021 vedtagne § 17, stk. 6 og 7, i forbrugsafgiftsloven, der skulle træde i kraft den 1. juli 2022. Bestemmelserne foreslås i tilrettet version gendindsat som § 17, stk. 6 og 7, i forbrugsafgiftsloven ved dette lovforslag. Forslaget skyldes, at der ikke kan ændres i ikke ikrafttrådte bestemmelser. Denne del af lovforslaget indeholder ingen materielle ændringer af de vedtagne – men ikke ikrafttrådte – bestemmelser for så vidt angår afgiften på nikotinholdige væsker.

Det foreslås at indsætte to nye stykker i § 17 efter stk. 5, Stk. 6 bliver herefter stk. 8.

Det foreslås i *stk. 6*, at det i stk. 1, 1. pkt., nævnte materiale på begæring vil skulle udleveres eller indsendes til Skatteforvaltningen.

Det foreslåede betyder, at Skatteforvaltningen får mulighed for at begære virksomhedens varebeholdninger, forretningsbøger, øvrige regnskabsmateriale samt korrespondance m.v. udleveret eller indsendt. Dermed vil det blive muligt for Skatteforvaltningen at foretage kontrollen af disse ting, uden at være fysisk til stede hos virksomhederne.

Baggrunden for det foreslåede er, at der i de øvrige punktafgiftslove allerede er en sådan hjemmel. Det foreslåede vil således bringe forbrugsafgiftsloven i overensstemmelse med den øvrige punktafgiftslovgivning. Herudover giver det foreslåede Skatteforvaltningen mulighed for i relevant omfang at anmode om at få udleveret eller indsendt materialet, fremfor at møde fysisk op. Det vil kunne mindske behovet for fysiske kontroller, i det omfang virksomhedernes indsendte materiale vurderes at være tilstrækkeligt i relation til den konkrete kontrol.

Det foreslås i *stk. 7*, at oplagshavere registreret for afgift efter de foreslåede § 13, § 13 a, stk. 1, eller § 13 b, stk. 1, for hvert kvartal vil skulle afgive oplysninger om indkøb og eventuelt videresalg af afgiftspligtige varer til Skatteforvaltningen til brug i statistisk øjemed.

Det betyder, at virksomheder, der fremstiller, ompakker, omhælder eller fra udlandet modtager afgiftspligtige varer omfattet af de foreslåede § 13, § 13 a, stk. 1, eller § 13 b, stk. 1, for hvert kvartal skal indsende en opgørelse over virksomhedens indkøb af de pågældende afgiftspligtige varer, og eventuelle videresalg af de afgiftspligtige varer omfattet af de foreslåede § 13, § 13 a, stk. 1, eller § 13 b, stk. 1. Oplysningerne vil fremgå af det regnskabsmateriale, som virksomheden skal føre efter forbrugsafgiftslovens § 15, stk. 2.

På den måde vil Skatteforvaltningen have overblik over, hvor meget afgiftspligtigt røgfri tobak, nikotinprodukt eller nikotinholdigt væske virksomhederne køber og sælger. Oplysningerne vil alene skulle anvendes i statistisk øjemed.

Til nr. 13

Efter gældende ret er der ikke regler om, at Skatteforvalt-

ningen kan opkræve afgiften hos andre end de registrerede virksomheder i forbrugsafgiftsloven.

Det foreslås i lovforslagets § 14 at ophæve de i § 1, nr. 8, i lov nr. 1182 af 8. juni 2021 vedtagne §§ 18-18 b i forbrugsafgiftsloven, der skulle træde i kraft den 1. juli 2022. Bestemmelsen foreslås i tilrettet version genindsat som §§ 18-18 b i forbrugsafgiftsloven ved dette lovforslag. Forslaget skyldes, at der ikke kan ændres i ikke ikrafttrådte bestemmelser. Denne del af lovforslaget indeholder ingen materielle ændringer af de vedtagne – men ikke ikrafttrådte – bestemmelser for så vidt angår afgiften på nikotinholdige væsker.

Det foreslås at indsætte en ny bestemmelse i forbrugsafgiftsloven efter lovens § 17 som § 18, som skal regulere situationen, hvor en registreret oplagshaver overdrager, erhverver eller anvender afgiftspligtige varer omfattet af de foreslåede § 13, § 13 a, stk. 1, eller § 13 b, stk. 1, på en sådan måde, at der ikke er betalt den korrekte afgift.

Baggrunden for bestemmelsen er, at opkrævningslovens regler ikke vil skulle finde anvendelse på den i lovforslagets § 2, nr. 1, foreslåede afgift på røgfri tobak, nikotinprodukter eller nikotinholdige væsker omfattet af de foreslåede § 13, § 13 a, stk. 1, eller § 13 b, stk. 1. Det betyder, at blandt andet opkrævningslovens § 5 om afgivelse af urigtig angivelse eller indberetning og skønsmæssig ansættelse ikke vil finde anvendelse. For at Skatteforvaltningen har mulighed for at foretage skønsmæssig ansættelse af afgiftstilsvaret i situationer, hvor det ikke er muligt at konstatere det konkrete afgiftstilsvare, foreslås det, at der indsættes en bestemmelse herom i forbrugsafgiftsloven. Baggrunden for, at opkrævningslovens regler ikke vil skulle finde anvendelse, er, at der foreslås indført en stempelmærkeordning.

Det foreslås i *stk. 1, 1. pkt.*, at hvis varer overdrages, erhverves eller anvendes af en registreret oplagshaver på en sådan måde, at der ikke er betalt den afgift, som skulle have været betalt efter § 13, § 13 a, stk. 1, eller § 13 b, stk. 1, afkræves det skyldige beløb til betaling senest 14 dage efter påkrav.

Det betyder, at hvis Skatteforvaltningen f.eks. i forbindelse med et kontrolbesøg hos en registreret oplagshaver konstaterer, at der er overdraget, erhvervet eller anvendt varer på en sådan måde, at der ikke er betalt den afgift, som skulle være betalt efter den i lovforslagets § 2, nr. 1, foreslåede § 13, § 13 a, stk. 1, eller § 13 b, stk. 1, vil det skyldige beløb skulle afkræves til betaling senest 14 dage efter, at Skatteforvaltningen har truffet afgørelse om hæftelse. Det kan f.eks. være, hvis virksomheden har detailsalgspakninger med røgfri tobak, nikotinprodukter eller nikotinholdig væske stående, som ikke er behørigt stemplede efter den foreslåede § 13 d, hvorefter detailsalgspakninger med røgfri tobak, nikotinprodukt eller nikotinholdig væske skal påføres stempelmærker ved pakningen af varen heri eller senest ved modtagelsen fra udlandet, hvis de afgiftspligtige varer modtages fra udlandet i detailsalgspakninger. Der kan også være tale om, at der er påsat stempelmærker med en forkert værdi, herunder f.eks. at der er påsat stempelmærker med

afgift efter den foreslåede § 13 b, stk. 1, nr. 1, på væsker med en nikotinkoncentration på over 12 mg pr. milliliter.

Det foreslås i *stk. 1, 2. pkt.*, at hvis størrelsen af det skyldige beløb ikke opgøres på grundlag af virksomhedens regnskaber, vil Skatteforvaltningen kunne foretage en skønsmæssig ansættelse af beløbet.

Det betyder, at hvis Skatteforvaltningen f.eks. i forbindelse med et kontrolbesøg hos en registreret oplagshaver konstaterer, at der ikke er betalt den afgift, som skulle være betalt efter de i lovforslagets § 2, nr. 1, foreslåede § 13, § 13 a, stk. 1, eller § 13 b, stk. 1, og det ikke er muligt at opgøre grundlaget af ubetalt afgift på baggrund af virksomhedens regnskaber, vil Skatteforvaltningen kunne foretage en skønsmæssig ansættelse af beløbet. Det kan f.eks. være, hvis der er mangler i virksomhedens regnskaber.

Det foreslås i *stk. 1, 3. pkt.*, at bestemmelserne i opkrævningslovens §§ 6 og 7 og § 8, stk. 1, nr. 2 og 3, vil skulle finde tilsvarende anvendelse.

Det betyder, at Skatteforvaltningen vil kunne pålægge et gebyr for erindringsskrivelser (opkrævningslovens § 6), at der vil kunne pålægges renter (opkrævningslovens § 7), og at der vil kunne gives fritagelse for betaling af gebyret efter § 6 og renter efter § 7 (opkrævningslovens § 8, stk. 1, nr. 2 og 3).

Det foreslås i *stk. 2*, at hvis den tilstedeværende beholdning af afgiftspligtige varer er mindre end beholdningen efter regnskabet, svares der afgift af det manglende kvantum, jf. dog § 13 e, stk. 4, og § 24, stk. 2 og 3.

Det betyder, at hvis mængden af afgiftspligtige varer omfattet af de foreslåede § 13, § 13 a, stk. 1, eller § 13 b, stk. 1, som er i oplagshaverens lokaler, er mindre end den mængde, som fremgår af virksomhedens regnskaber, vil Skatteforvaltningen skulle opkræve afgift af det manglende kvantum efter den i lovforslagets § 2, nr. 1, foreslåede § 13, § 13 a, stk. 1, eller § 13 b, stk. 1, jf. dog den foreslåede § 13 c, stk. 1, og § 24, stk. 2 og 3.

Efter § 13 c, stk. 1, er varer omfattet af § 13, § 13 a, stk. 1, og § 13 b, stk. 1, fritaget for afgift, når varen 1) skal leveres til en anden oplagshaver, 2) skal leveres til udlandet eller 3) er fuldstændig tilintetgjort eller gået uigenkaldeligt tabt. Hvis virksomheden kan godtgøre, at dette er baggrunden for det manglende kvantum, vil der ikke kunne opkræves afgift efter bestemmelsen.

Tilsvarende er der afgiftsfrihed for varer, der indføres eller modtages fra udlandet, i samme omfang og under tilsvarende betingelser som fastsat for afgiftsfrihed efter momslovens § 36, stk. 1, nr. 1-3, jf. § 24, stk. 2. Det betyder, at blandt andet er indførsel af varer fra steder uden for EU er fritaget for afgift, når der er toldfrihed ved midlertidig indførelse eller toldfrihed for proviant m.v., der medbringes af skibe og fly ved ankomst fra steder uden for EU, eller når der ikke opstår toldskyld, fordi varen er tilintetgjort eller overgivet til staten, eller når der indrømmes toldfrihed for returvarer, jf. momslovens § 36, stk. 1, nr. 1, i overensstemmelse med EU's regler om afgiftsfrihed ved indførsel. Skatteministeren kan fastsætte nærmere regler for gennemførelsen af afgifts-

friheden, jf. momslovens § 36, stk. 1, nr. 2, og når afgift skal angives i henhold til importordningen i kapitel 16, og når det individuelle momsregistreringsnummer til anvendelse af denne særordning, som er tildelt leverandøren eller den formidler, der handler på vedkommendes vegne, i henhold til bestemmelser fastsat af skatteministeren, jf. § 66 u, senest ved indgivelsen af indførselsangivelsen er blevet oplyst til det kompetente toldsted i indførselsmedlemslandet, jf. momslovens § 36, stk. 1, nr. 3. Herudover skal der efter forbrugsafgiftslovens § 24, stk. 3, ikke svares afgift af varer, der leveres til de i toldlovens § 4 omhandlede diplomatiske repræsentationer, internationale institutioner m.v. samt de hertil knyttede personer.

Det foreslås herudover at indsætte en ny bestemmelse som forbrugsafgiftslovens § 18 a.

Det foreslås i *1. pkt.*, at enhver virksomhed der overdrager, erhverver, tilegner sig, opbevarer eller anvender varer, hvoraf der ikke er betalt afgift, som skulle være betalt efter § 13, § 13 a, stk. 1, eller § 13 b, stk. 1, afkræves det skyldige beløb til betaling senest 14 dage efter påkrav.

Det betyder, at enhver virksomhed, der overdrager, erhverver, opbevarer, tilegner sig eller anvender afgiftspligtige varer som der skulle være betalt afgift af efter de foreslåede § 13, § 13 a, stk. 1, eller § 13 b, stk. 1, vil skulle afkræves det skyldige beløb til betaling senest 14 dage efter, at Skatteforvaltningen har truffet afgørelse om hæftelse. Med det foreslåede indføres der en solidarisk hæftelse, som gælder et hvilket som helst led i handelskæden fra fremstilleren eller importøren til den forretning, hvori varerne befinder sig. Der er således ikke krav om fortsæt eller uagtsomhed og bestemmelsen gælder således uanset om erhververen m.v. har været i god tro.

Det foreslåede medfører blandt andet, at den virksomhed, som måske reelt har modtaget varerne fra en anden virksomhed i Danmark, men som ikke kan eller ikke vil dokumentere varernes oprindelse, kan blive afkrævet afgiften af varerne. Hæftelses- og betalingsreglen er herudover umiddelbar og gælder et hvilket som helst led fra fremstilleren eller importøren til den forretning, hvori varerne befinder sig. For almindeligt lovligt drevne virksomheder er det ganske uproblematisk at løfte denne bevisbyrde på grundlag af regnskabsmaterialet, herunder særligt fakturaer.

Det kan forekomme, at fakturaen og øvrig dokumentation for varekøbet er falske, og at det ikke på nogen måde er muligt at identificere leverandøren. Denne situation er imidlertid meget usædvanlig, ikke mindst når køberen heller ikke på anden måde er i stand til at identificere sin leverandør. Udgangspunktet er derfor i afgiftsmæssig henseende, at virksomheden hæfter for afgiften.

Hvis Skatteforvaltningen finder varer i detailhandlen, der ikke er betalt korrekt afgift af, vil Skatteforvaltningen skulle opkræve afgiften hos detailhandleren. Dette foreslås at skulle gælde uanset, hvordan varerne er blevet erhvervet.

Det foreslås i *stk. 1, 2. pkt.*, at hvis størrelsen af det skyldige beløb ikke opgøres på grundlag af virksomhedens

regnskaber, vil Skatteforvaltningen kunne foretage en skønsmæssig ansættelse af beløbet.

Det betyder, at hvis Skatteforvaltningen konstaterer, at der ikke er betalt den afgift, som skulle være betalt efter de i lovforslagets § 2, nr. 1, foreslåede § 13, § 13 a, stk. 1, eller § 13 b, stk. 1, og det ikke er muligt at opgøre grundlaget af ubetalt afgift på baggrund af virksomhedens regnskaber, vil Skatteforvaltningen kunne foretage en skønsmæssig ansættelse af beløbet. Det kan f.eks. være, hvis der er mangler i virksomhedens regnskaber.

Det foreslås i *stk. 1, 3. pkt.*, at bestemmelserne i opkrævningslovens §§ 6 og 7 og § 8, stk. 1, nr. 2 og 3, vil skulle finde tilsvarende anvendelse.

Det betyder, at Skatteforvaltningen vil kunne pålægge et gebyr for erindringsskrivelser (opkrævningslovens § 6), at der vil kunne pålægges renter (opkrævningslovens § 7), og at der vil kunne gives fritagelse for betaling af gebyret efter § 6 og renter efter § 7 (opkrævningslovens § 8, stk. 1, nr. 2 og 3).

Det foreslås i § 18 b, *stk. 1, 1. pkt.*, at hvis Skatteforvaltningen finder nikotinholdige væsker, hvoraf der ikke er betalt den afgift, som skulle være betalt efter den i lovforslagets § 2, nr. 1, foreslåede § 13 a, stk. 1, og det ikke er muligt uden nærmere undersøgelse med tilstrækkelig sikkerhed at fastslå, hvad nikotinindholdet i varerne er, vil afgiften skulle opkræves efter satsen fastsat i den i lovforslagets § 2, nr. 1, foreslåede § 13 a, stk. 1, nr. 2.

Det foreslåede betyder, at hvis Skatteforvaltningen ikke ud fra informationerne på pakningen uden nærmere undersøgelse med tilstrækkelig sikkerhed kan fastslå, hvad nikotinindholdet i varerne er, vil der skulle opkræves afgift efter satsen i den i lovforslagets § 2, nr. 1, foreslåede § 13 a, stk. 1, nr. 2. Skatteforvaltningen vil således skulle opkræve den højeste afgiftssats i de tilfælde, hvor Skatteforvaltningen finder nikotinholdige væsker, hvor der ikke er betalt korrekt afgift, og nikotinkoncentrationen ikke står angivet, og det ikke er muligt uden nærmere undersøgelser med tilstrækkelig sikkerhed at fastslå, hvad nikotinindholdet er.

Baggrunden for det foreslåede er, at Skatteforvaltningen i situationer, hvor det ikke er muligt at fastslå nikotinindholdet, vil kunne sende den nikotinholdige væske til teknisk undersøgelse, hvilket medfører udgifter for Skatteforvaltningen. Med det foreslåede får Skatteforvaltningen imidlertid hjemmel til at opkræve den højeste afgiftssats, når det ikke ud fra informationerne på pakningen vil være muligt uden nærmere undersøgelse, herunder f.eks. i form af en teknisk prøve, med tilstrækkelig sikkerhed at fastslå nikotinindholdet. Det kan f.eks. være i tilfælde, hvor væsken findes i en beholder uden et mærkat eller med et mærkat, hvor nikotinindholdet ikke fremgår. Hvis nikotinindholdet er skrevet på beholderen i håndskrift eller med en label, som ikke er et officielt mærkat, vil dette ikke være tilstrækkelig sikkerhed.

Formålet med det foreslåede er at sikre incitament til at overholde den i lovforslagets § 2, nr. 1, foreslåede § 13 e om angivelse af nikotinkoncentration på pakningen. Det vil endvidere betyde, at Skatteforvaltningen i ovennævnte situa-

tioner med manglende information vil kunne spare udgifter til tekniske prøver med henblik på at få bekræftet nikotinindholdet i et givent produkt og sikre en hurtigere afklaring af den manglende afgift.

Det foreslås i § 18 b, stk. 2, 1. pkt., at hvis Skatteforvaltningen finder afgiftspligtige nikotinprodukter, hvoraf der ikke er betalt den afgift, som skulle være betalt efter den i lovforslagets § 2, nr. 1, foreslåede § 13 b, stk. 1, og det ikke er muligt uden nærmere undersøgelse med tilstrækkelig sikkerhed at fastslå, hvad nikotinindholdet i varerne er, beregnes afgiften på grundlag af en nikotinkoncentration på 7 pct. af varens vægt.

Det foreslåede betyder, at hvis Skatteforvaltningen ikke ud fra informationerne på pakningen uden nærmere undersøgelse med tilstrækkelig sikkerhed kan fastslå, hvad nikotinindholdet i varerne er, vil afgiften skulle beregnes på grundlag af en nikotinkoncentration på 7 pct. af varens vægt.

Skatteforvaltningen vil således skulle opkræve afgift på grundlag af en nikotinkoncentration på 7 pct. af varens vægt i de tilfælde, hvor Skatteforvaltningen finder nikotinprodukter, hvor der ikke er betalt korrekt afgift, og nikotinkoncentrationen ikke står angivet, og det ikke er muligt uden nærmere undersøgelser med tilstrækkelig sikkerhed at fastslå, hvad nikotinindholdet er.

Baggrunden for det foreslåede er, at Skatteforvaltningen i situationer, hvor det ikke er muligt at fastslå nikotinindholdet, vil kunne sende nikotinproduktet til teknisk undersøgelse, hvilket medfører udgifter for Skatteforvaltningen. Med det foreslåede får Skatteforvaltningen imidlertid hjemmel til at opkræve afgift på grundlag af en nikotinkoncentration på 7 pct. af varens vægt, når det ikke ud fra informationerne på pakningen er muligt uden nærmere undersøgelse, herunder f.eks. i form af en teknisk prøve, med tilstrækkelig sikkerhed at fastslå nikotinindholdet. Det kan f.eks. være i tilfælde, hvor varen findes i en beholder uden et mærkat eller med et mærkat, hvor nikotinindholdet ikke fremgår. Hvis nikotinindholdet er skrevet på beholderen i håndskrift eller med en label, som ikke er et officielt mærkat, vil dette ikke være tilstrækkelig sikkerhed. Med det foreslåede vil det i disse situationer kunne undgås at bruge penge på en teknisk prøve for bekræftelse af nikotinindholdet. Dette giver også incitament til at overholde den i lovforslagets § 2, nr. 1, foreslåede § 13 e om angivelse af nikotinkoncentration på pakningen.

Det foreslås i § 18 b, stk. 2, 2. pkt., at hvis Skatteforvaltningen skønner, at varens faktiske indhold af nikotin er højere end 7 pct. af varens vægt, beregnes afgiften på grundlag af en af Skatteforvaltningen foretaget fastsættelse af nikotinkoncentrationen.

Det foreslåede betyder, at Skatteforvaltningen f.eks. i situationer, hvor der på følgedokumenter eller angivelser på pakningerne er angivet information, som indikerer, at nikotinindholdet er højere end 7 pct., vil Skatteforvaltningen have mulighed for at beregne afgiften på baggrund af en

skønsmæssig fastsættelse af nikotinkoncentrationen, der er højere end 7 pct.

Der kunne f.eks. være tale om tilfælde, hvor Skatteforvaltningen finder en række forskellige nikotinprodukter uden angivelse af nikotinkoncentration men med skriftligt materiale (f.eks. en faktura eller følgeseddel), som indikerer en højere nikotinkoncentration end 7 pct.

Tilsvarende vil Skatteforvaltningen f.eks. i en situation, hvor de finder en stor mængde forskellige nikotinprodukter, have mulighed for at lave en stikprøvekontrol af ét af nikotinprodukterne for at finde nikotinkoncentration i dette ene produkt og herefter fastsætte nikotinkoncentrationen for de resterende produkter skønsmæssigt i overensstemmelse med resultatet fra stikprøvekontrollen. Såfremt Skatteforvaltningen ikke havde denne mulighed, ville der skulle laves tekniske prøver af samtlige nikotinprodukter med dertilhørende udgifter for Skatteforvaltningen.

Baggrunden for det foreslåede er, at Skatteforvaltningen skal kunne opkræve afgift, der er højere, end hvis afgiften opkræves på grundlag af en nikotinkoncentration på 7 pct. af varens vægt efter 1 pkt., i situationer, hvor Skatteforvaltningen skønner, at et nikotinprodukts faktiske indhold af nikotin er højere end 7 pct. af varens vægt. I modsat fald vil der kunne spekuleres i ikke at betale afgift og angive produktets nikotinkoncentration, hvis produktets nikotinkoncentration er højere end 7 pct. af varens vægt. Med det foreslåede får Skatteforvaltningen altså hjemmel til at opkræve afgift på grundlag af en nikotinkoncentration på mere end 7 pct. af varens vægt, herunder at fastsætte den nikotinkoncentration, som afgiften vil skulle opkræves på grundlag af.

Det foreslås i stk. 3, at stk. 1 skal finde tilsvarende anvendelse, hvis Skatteforvaltningen konstaterer, at der er solgt afgiftspligtige varer, uden at der er betalt afgift, jf. § 13 a, stk. 1, og det ikke er muligt med tilstrækkelig sikkerhed at fastslå, hvad nikotinindholdet i varerne er.

Det foreslåede betyder således, at hvis Skatteforvaltningen konstaterer, at der er solgt afgiftspligtige varer omfattet af de foreslåede § 13 a, stk. 1, uden at der er betalt afgift, og det ikke er muligt med tilstrækkelig sikkerhed at fastslå, hvad nikotinindholdet er, vil Skatteforvaltningen opkræve afgiften efter satsen i § 13 a, stk. 1, nr. 2, (nikotinholdige væsker). Afgiftssatsen i § 13 a, stk. 1, nr. 2, er den højeste afgiftssats.

Baggrunden for det foreslåede er, at der kan opstå situationer, hvor Skatteforvaltningen kan konstatere, at der ikke er betalt afgift, men ikke kan finde varerne. I disse situationer er der ingen varer at sende til tekniske undersøgelser. Derfor bør det være muligt for Skatteforvaltningen at opkræve den højeste sats. Herudover gives der også virksomhederne et incitament til at overholde den i lovforslagets § 2, nr. 1, foreslåede § 13 e om angivelse af nikotinkoncentration på pakningen.

Det foreslås i stk. 4, at stk. 2 finder tilsvarende anvendelse, hvis Skatteforvaltningen konstaterer, at der er solgt afgiftspligtige varer, uden at der er betalt afgift, jf. § 13 b,

stk. 1, og det ikke er muligt med tilstrækkelig sikkerhed at fastslå, hvad nikotinindholdet i varerne er.

Det foreslåede betyder således, at hvis Skatteforvaltningen konstaterer, at der er solgt afgiftspligtige varer omfattet af de foreslåede § 13 b, stk. 1, uden at der er betalt afgift, og det ikke er muligt med tilstrækkelig sikkerhed at fastslå, hvad nikotinindholdet er, vil Skatteforvaltningen opkræve afgiften på grundlag af en nikotinkoncentration på 7 pct. af nikotinproduktets vægt (nikotinprodukter).

Baggrunden for det foreslåede er, at der kan opstå situationer, hvor Skatteforvaltningen kan konstatere, at der ikke er betalt afgift, men ikke kan finde varerne. I disse situationer er der ingen varer at sende til tekniske undersøgelser. Derfor bør det være muligt for Skatteforvaltningen at opkræve den højeste sats. Herudover gives der også virksomhederne et incitament til at overholde den i lovforslagets § 2, nr. 1, foreslåede § 13 e om angivelse af nikotinkoncentration på pakningen.

Til nr. 14

Af forbrugsafgiftslovens § 21 fremgår, at foruden den personkreds, der er omhandlet i opkrævningslovens § 10, hæfter de i § 16 a, stk. 3, nævnte varemottagere og den, der er i besiddelse af varen, for betaling af afgift efter bestemmelserne i denne.

Det foreslås i § 21 at indsætte en henvisning til § 13 l ved at indsætte formuleringen », jf. dog § 13 l« efter »denne lov«.

Baggrunden for det foreslåede er, at det i den under lovforslagets § 2, nr. 1, foreslåede § 13 l foreslås, at § 14 a, stk. 2-7, § 15, stk. 1, 3 og 4, § 16 a, stk. 1-8, § 21 og § 24, stk. 1, skal ikke finde anvendelse for virksomheder, der fremstiller, omhælder, ompakker, indfører eller fra udlandet modtager varer, der skal betales afgift af efter § 13, § 13 a, stk. 1, eller § 13 b, stk. 1, virksomheder, der handler med sådanne varer, eller personer, som er i besiddelse af varerne.

De regler, der henvises til i den foreslåede § 13 l, er placeret i afsnittet ”fællesbestemmelser” og gælder derfor som udgangspunkt for alle afgiftspligtige varer i loven. For at gøre det tydeligt, at de konkrete bestemmelser dog ikke finder anvendelse i de nævnte situationer, foreslås det at indsætte en henvisning til § 13 l direkte i de relevante bestemmelser, herunder i § 21.

Der henvises i øvrigt til bemærkningerne til den under lovforslagets § 2, nr. 1, foreslåede § 13 l.

Til nr. 15

Forbrugsafgiftslovens strafbestemmelser fremgår af § 22. § 22 stk. 1, nr. 1-5, indeholder en række overtrædelser, som straffes med bøde, hvis de begås forsætligt eller groft uagtsomt. Nr. 2 omhandler overtrædelser af § 14 a, stk. 1, § 15, stk. 1-3, eller § 16 a, stk. 3, 2. pkt.

§ 22, stk. 1, nr. 2, medfører, at der kan straffes med bøde for overtrædelser af registreringsreglerne for oplagshavere (§ 14 a, stk. 1), opgørelsesreglerne for den afgiftspligtige mængde for oplagshavere (§ 15, stk. 1), krav til førelse af

regnskab for oplagshavere (§ 15, stk. 2), bagatelgrænsereglerne for oplagshavere (§ 15, stk. 3) og registreringsreglerne for registrerede varemottagere (§ 16 a, stk. 3, 2. pkt.).

Det følger af § 22, stk. 4, at der kan pålægges selskaber m.v. (juridiske personer) strafansvar efter reglerne i straffelovens 5. kapitel.

Reglerne om strafansvar for juridiske personer findes i straffelovens 5. kapitel, hvoraf det blandt andet følger, at en juridisk person kan straffes med bøde, når det er bestemt ved eller i medfør af lov, jf. straffelovens § 25.

Efter straffelovens § 26, stk. 1, omfatter bestemmelser om strafansvar for juridiske personer enhver juridisk person, herunder aktie-, anparts- og andelsselskaber, interessentskaber, foreninger, fonde, boer, kommuner og statslige myndigheder, medmindre andet er bestemt. Der er ikke tale om en udtømmende opregning. Betegnelsen juridisk person omfatter således alle organisationsformer m.v., der kan optræde i retsforhold, uanset om de driver kommerciel virksomhed eller er ikkeerhvervsdrivende. Efter straffelovens § 26, stk. 2, omfatter bestemmelser om strafansvar for juridiske personer endvidere enkeltmandsvirksomheder, for så vidt disse navnlig under hensyn til deres størrelse og organisation kan sidestilles med de i stk. 1 nævnte selskaber. Det fremgår af bemærkningerne til bestemmelsen, jf. Folketingstidende 1995-96, tillæg A, side 4051ff., at det er en forudsætning for et sådant ansvar, at enkeltmandsvirksomheden med hensyn til kompetence- og ansvarsfordeling er organiseret på en sådan måde, at det findes naturligt at sidestille virksomheden med en juridisk person, og at enkeltmandsvirksomheden på gerningstidspunktet beskæftiger omkring 10-20 ansatte eller flere.

Det er en forudsætning for at pålægge en juridisk person strafansvar, at der inden for dens virksomhed er begået en overtrædelse, der kan tilregnes en eller flere til virksomheden knyttede personer eller virksomheden som sådan, jf. straffelovens § 27, stk. 1

Enkeltmandsvirksomheder, der ikke beskæftiger flere end omkring 10-20 ansatte og således ikke er omfattet af reglerne i straffelovens 5. kapitel om strafansvar for juridiske personer, kan også ifalde strafansvar, dog således at det i denne situation er ejeren af enkeltmandsvirksomheden, der er strafsubjekt.

Bestemmelsen om juridiske personers ansvar udelukker ikke, at der samtidig eller alene kan gøres et personligt ansvar gældende mod den ansvarlige fysiske person, særligt hvis denne indtager en overordnet stilling og har handlet med forsæt eller udvist grov uagtsomhed. Udgangspunktet ved valg af ansvarsubjekt er imidlertid, at der rejses tiltale mod den juridiske person, jf. Rigsadvokatens Meddelelse nr. 5/1999.

Som eksempel på tilfælde, hvor det kan være relevant at overveje at gøre ansvar gældende mod den ansvarlige fysiske person, kan nævnes mindre detailsalgsvirksomheder drevet i selskabsform, hvor ejeren af selskabet står for den daglige drift.

Det følger af forbrugsafgiftslovens § 22 a, at reglerne i op-

krævningslovens §§ 18 og 19 finder tilsvarende anvendelse på sager om overtrædelse af forbrugsafgiftsloven.

Det følger af opkrævningslovens § 1, stk. 1, at loven gælder for opkrævning af skatter og afgifter m.v., for hvilke virksomheder, selskaber, fonde eller foreninger m.v. er eller skulle have været registreret hos eller anmeldt til Skatteforvaltningen, i det omfang der ikke er fastsat særlige bestemmelser i anden lovgivning eller i EU-forordninger. Endvidere følger det af stk. 3, at loven derudover gælder for opkrævning af andre skatter og afgifter m.v. end de i stk. 1 nævnte, i det omfang der i anden lovgivning henvises til denne lov.

Opkrævningslovens § 18 indeholder hjemmel til, at Skatteforvaltningen – hvis en række nærmere angivne betingelser er opfyldt – kan udstede administrative bødeforelæg. Det følger af opkrævningslovens § 18, stk. 1, 1. pkt., at skønnes en overtrædelse ikke at ville medføre højere straf end bøde, kan Skatteforvaltningen ved bødeforelæg tilkendegive den pågældende, at sagen kan afgøres uden retslig forfølgning, såfremt den pågældende erkender sig skyldig i overtrædelsen og erklærer sig rede til inden for en nærmere angivet frist, der efter ansøgning kan forlænges, at betale en bøde, der er angivet i tilkendegivelsen.

Det følger af § 18, stk. 1, 2. pkt., at retsplejelovens § 752, stk. 1, om regler for afhøringer af sigtede finder anvendelse i sager omfattet af opkrævningslovens § 18, stk. 1. Endvidere fremgår det af opkrævningslovens § 18, stk. 2, at retsplejelovens regler om kravet til indholdet af et anklageskrift finder tilsvarende anvendelse ved udfærdigelse af bødeforelæg i sagerne.

Betales bøden i henhold til bødeforelægget i rette tid, eller bliver den efter vedtagelsen inddrevet eller afsonet, bortfalder videre forfølgning, jf. opkrævningslovens § 18, stk. 3. Bøder i sager, der afgøres administrativt, opkræves af Skatteforvaltningen, jf. stk. 4.

Hvis betingelserne for, at sagen afsluttes af Skatteforvaltningen, ikke er til stede, skal sagen overgives til politiet med henblik på indbringelse for retten.

Det følger af opkrævningslovens § 19, at ransagning i sager om overtrædelser omfattet af opkrævningsloven sker i overensstemmelse med reglerne i retsplejeloven i sager, som efter loven kan medføre frihedsstraf.

Det foreslås i lovforslagets § 14 at ophæve den i § 1, nr. 9, i lov nr. 1182 af 8. juni 2021 vedtagne indsættelse af henvisninger i forbrugsafgiftslovens § 22, stk. 1, nr. 2, til § 13 b, stk. 1 og 3-7, § 13 c eller § 13 d, § 13 g, stk. 2-5, eller § 13 h, stk. 1 og 2, der skulle træde i kraft den 1. juli 2022. Henvisningerne foreslås i tilrettet version genindsat i forbrugsafgiftsloven som en henvisning til § 13 d, stk. 1 og 3-7, § 13 e eller § 13 f, § 13 i, stk. 2-5, eller § 13 j, stk. 1 og 2, ved dette lovforslag. Forslaget skyldes, at der ikke kan ændres i ikke ikrafttrådte bestemmelser. Denne del af lovforslaget indeholder ingen materielle ændringer af de vedtagne – men ikke ikrafttrådte – bestemmelser for så vidt angår afgiften på nikotinholdige væsker.

Det foreslås, at der i forbrugsafgiftslovens strafbestem-

melse indsættes en henvisning til de i lovforslagets § 2, nr. 1, foreslåede § 13 d, stk. 1 og 3-7, § 13 e eller § 13 f, § 13 i, stk. 2-5, eller § 13 j, stk. 1 og 2, således at forsætlige eller groft uagtsomme overtrædelser af disse bestemmelser vil kunne straffes med bøde efter § 22, stk. 1, nr. 2.

Det betyder, at den, der forsægtligt eller groft uagtsomt overtræder de i lovforslagets § 2, nr. 1, foreslåede krav om stempelmærke, reglen om, at afgiftspligtige varer omfattet af de foreslåede § 13, § 13 a, stk. 1, eller § 13 b, stk. 1, alene må sælges i ubrudte detailsalgspakninger, og regulering af salg og opbevaring af røgfri tobak, nikotinprodukter og nikotinholdige væsker i forbindelse med fremtidige afgiftsforhøjelser (§ 13 d, stk. 1 og 3-7), krav til pakningerne og oplysninger på pakningerne (§ 13 e), kravene til, hvilke virksomheder, der må modtage og opbevare røgfri tobak, nikotinprodukter og nikotinholdige væsker (§ 13 f), regnskabsbestemmelser (§ 13 i, stk. 2-5), eller fakturabestemmelser (§ 13 j, stk. 1 og 2), vil kunne straffes med bøde.

Baggrunden for det foreslåede er, at det i lovforslagets § 2, nr. 1, foreslås at indsætte en række bestemmelser i forbrugsafgiftsloven, som skal regulere virksomheder, der er registreret for eller handler med afgiftspligtige varer omfattet af de foreslåede § 13, § 13 a, stk. 1, eller § 13 b, stk. 1. Det foreslås i § 13 d, stk. 1, at der stilles krav om, at pakninger med røgfri tobak, nikotinprodukter eller nikotinholdige væsker, som skal sælges her i landet, vil skulle være forsynet med et stempelmærke. I § 13 d, stk. 3, foreslås det, at løssalg af afgiftspligtige varer skal være forbudt. I § 13 d, stk. 4-7, foreslås det, at der stilles en række krav til salg og opbevaring af røgfri tobak, nikotinprodukter og nikotinholdige væsker i forbindelse med indførelsen af afgifterne på nikotinprodukter og nikotinholdige væsker og i forbindelse med fremtidige afgiftsforhøjelser på røgfri tobak, nikotinprodukter og nikotinholdige væsker. Det foreslås i § 13 e, at stilles der krav om, at varerne ved stempelingen er pakket i fuldstændig lukkede pakninger og krav om, hvilke oplysninger pakningerne skal være påført. Det foreslås i § 13 f, at virksomheder, der ikke er registrerede, ikke må modtage eller opbevare afgiftspligtige varer, der ikke er pakket i forskriftsmæssigt lukkede pakker og behørigt stemplede. Det foreslås i § 13 i, stk. 2-5, at der stilles nogle skærpede regnskabskrav til de virksomheder, der er registreret for eller handler med røgfri tobak, nikotinprodukter eller nikotinholdig væske, som foreslås omfattet af afgiftspligten i de foreslåede § 13, § 13 a, stk. 1, eller § 13 b, stk. 1. I § 13 j, stk. 1 og 2, foreslås der indsat nogle fakturakrav for de virksomheder, som er registreret for eller handler med røgfri tobak, nikotinprodukter eller nikotinholdig væske, som foreslås omfattet af afgiftspligten i de foreslåede § 13, § 13 a, stk. 1, eller § 13 b, stk. 1.

Med det foreslåede vil en overtrædelse af den foreslåede § 13 d, stk. 1 og 3-7, § 13 e eller § 13 f, § 13 i, stk. 2-5, eller § 13 j, stk. 1 eller 2, medføre, at Skatteforvaltningen vil kunne udstede et bødeforelæg til den, der har begået overtrædelsen, hvis overtrædelsen er sket forsægtligt eller groft uagtsomt, jf. opkrævningslovens § 18. Dette er i tråd med den øvrige

afgiftslovgivning og forbrugsafgiftsloven, hvor overtrædelse af tilsvarende bestemmelser også er strafpålagt.

Hvis der er tale om en overtrædelse af § 13 i, stk. 2-5, eller § 13 j, stk. 1 eller 2, og overtrædelserne medfører, at det ikke er muligt at konstatere, om der er betalt afgift efter § 13, § 13 a, stk. 1, eller § 13 b, stk. 1, vil overtrædelserne være omfattet af den foreslåede bestemmelse i § 22, stk. 5, om skærpet bødestraf. For en beskrivelse af det foreslåede bødeniveau for overtrædelser omfattet af den foreslåede bestemmelse i § 22, stk. 5, henvises til bemærkningerne til lovforslagets § 2, nr. 16.

Hvis der er tale om en overtrædelse af § 13 i, stk. 2-5, eller § 13 j, stk. 1 eller 2, og det på trods af overtrædelserne er muligt at konstatere, om der er betalt afgift efter § 13, § 13 a, stk. 1, eller § 13 b, stk. 1, vil overtrædelserne ikke omfattes af den foreslåede bestemmelse i § 22, stk. 5. Det kan f.eks. være tilfældet, hvis overtrædelse af regnskabsreglerne alene har betydning for kontrollen af, om omsætningen er korrekt opgjort, men ikke er til hinder for at konstatere, om afgiften er betalt.

Overtrædelse	Førstegangstilfælde	Gentagelsestilfælde
§ 13 d, stk. 1, § 13 e, 13 f, § 13 i, stk. 2-5 eller § 13 j, stk. 1 eller 2	5.000 kr.	5.000 kr.
§ 13 i, stk. 2-5, jf. § 22, stk. 5, eller § 13 j, stk. 1 eller 2, jf. § 22, stk. 5	10.000 kr.	+ 10.000 kr. for hver efterfølgende ligeartede overtrædelse
§ 13 d, stk. 3-7	10.000 kr.	10.000 kr.

Fastsættelsen af straffen vil bero på domstolens konkrete vurdering i det enkelte tilfælde af samtlige omstændigheder i sagen, og det angivne strafniveau vil kunne fraviges i op- og nedadgående retning, hvis der i den konkrete sag foreligger skærpende eller formildende omstændigheder, jf. herved de almindelige regler om straffens fastsættelse i straffelovens kapitel 10.

Juridiske personer, der begår de nævnte overtrædelser, vil kunne ifalde bødestraf efter reglerne i straffelovens 5. kapitel, jf. forbrugsafgiftslovens § 22, stk. 4.

De straffeprocessuelle regler i opkrævningslovens §§ 18 og 19 vil gælde ved behandlingen af sager om de nævnte overtrædelser, jf. forbrugsafgiftslovens § 22 a. Dette vil blandt andet medføre, at Skatteforvaltningen – hvis en række nærmere angivne betingelser er opfyldt – vil kunne udstede administrative bødeforelæg som følge af overtrædelserne.

Til nr. 16

I forbrugsafgiftslovens § 22, stk. 1, er der hjemmel til bødestraf ved overtrædelser nævnt i nr. 1-5, hvis de begås forsætligt eller groft uagtsomt. Efter nr. 2 kan bødestrafen blandt andet anvendes ved overtrædelse af § 14 a, stk. 1, 1. pkt., hvoraf det fremgår, at virksomheder, der fremstiller eller modtager afgiftspligtige varer skal anmelde sig hos Skatteforvaltningen som oplagshavere, medmindre virksom-

Det er forudsat, at bødeniveauet for groft uagtsomme eller forsætlige overtrædelser af den foreslåede § 13 i, stk. 2-5, eller § 13 j, stk. 1 eller 2, skal udgøre 5.000 kr. pr. overtrædelse, hvis overtrædelserne ikke omfattes af den foreslåede bestemmelse i § 22, stk. 5. Tilsvarende er det forudsat, at bødeniveauet for groft uagtsomme eller forsætlige overtrædelser af den foreslåede § 13 d, stk. 1, § 13 e eller § 13 f skal udgøre 5.000 kr. pr. overtrædelse.

For groft uagtsomme eller forsætlige overtrædelser af den foreslåede § 13 d, stk. 2-5, er det forudsat, at bødeniveauet skal udgøre 10.000 kr. pr. overtrædelse.

Det er forudsat, at bødeniveauet på de 5.000 kr. og 10.000 kr. skal gælde, uanset om der er tale om et førstegang- eller gentagelsestilfælde. Det er endvidere forudsat, at der ved bødeudmålingen vil skulle ske absolut kumulation, således at der ved overtrædelser af bestemmelserne udmåles en bøde på 5.000 kr. eller 10.000 kr. for hver overtrædelse, uanset om pådømmelsen eller vedtagelsen sker ved én eller flere sager.

heden har et årligt salg svarende til en afgift på under 10.000 kr., jf. § 14 a, stk. 2.

Det følger af § 22, stk. 4, at der kan pålægges selskaber m.v. (juridiske personer) strafansvar efter reglerne i straffelovens 5. kapitel.

Reglerne om strafansvar for juridiske personer findes i straffelovens 5. kapitel, hvoraf det blandt andet følger, at en juridisk person kan straffes med bøde, når det er bestemt ved eller i medfør af lov, jf. straffelovens § 25.

Efter straffelovens § 26, stk. 1, omfatter bestemmelser om strafansvar for juridiske personer enhver juridisk person, herunder aktie-, anparts- og andelsselskaber, interessentskaber, foreninger, fonde, boer, kommuner og statslige myndigheder, medmindre andet er bestemt. Der er ikke tale om en udtømmende opregning. Betegnelsen juridisk person omfatter således alle organisationsformer m.v., der kan optræde i retsforhold, uanset om de driver kommerciel virksomhed eller er ikkeerhvervsdrivende. Efter straffelovens § 26, stk. 2, omfatter bestemmelser om strafansvar for juridiske personer endvidere enkeltmandsvirksomheder, for så vidt disse navnlig under hensyn til deres størrelse og organisation kan sidestilles med de i stk. 1 nævnte selskaber. Det fremgår af bemærkningerne til bestemmelsen, jf. Folketingstidende 1995-96, tillæg A, side 4051ff., at det er en forudsætning for et sådant ansvar, at enkeltmandsvirksomheden med hensyn til kompetence- og ansvarsfordeling er organiseret på en så-

dan måde, at det findes naturligt at sidestille virksomheden med en juridisk person, og at enkeltmandsvirksomheden på gerningstidspunktet beskæftiger omkring 10-20 ansatte eller flere.

Det er en forudsætning for at pålægge en juridisk person strafansvar, at der inden for dens virksomhed er begået en overtrædelse, der kan tilregnes en eller flere til virksomheden knyttede personer eller virksomheden som sådan, jf. straffelovens § 27, stk. 1.

Enkeltmandsvirksomheder, der ikke beskæftiger flere end omkring 10-20 ansatte og således ikke er omfattet af reglerne i straffelovens 5. kapitel om strafansvar for juridiske personer, kan også ifalde strafansvar, dog således at det i denne situation er ejeren af enkeltmandsvirksomheden, der er strafsubjekt.

Bestemmelsen om juridiske personers ansvar udelukker ikke, at der samtidig eller alene kan gøres et personligt ansvar gældende mod den ansvarlige fysiske person, særligt hvis denne indtager en overordnet stilling og har handlet med forsæt eller udvist grov uagtsomhed. Udgangspunktet ved valg af ansvarssubjekt er imidlertid, at der rejses tiltale mod den juridiske person, jf. Rigsadvokatens Meddelelse nr. 5/1999. Som eksempel på tilfælde, hvor det kan være relevant at overveje at gøre ansvar gældende mod den ansvarlige fysiske person, kan nævnes mindre detailsalgsvirksomheder drevet i selskabsform, hvor ejeren af selskabet står for den daglige drift.

Det følger af forbrugsafgiftslovens § 22 a, at reglerne i opkrævningslovens §§ 18 og 19 finder tilsvarende anvendelse på sager om overtrædelse af forbrugsafgiftsloven.

Det følger af opkrævningslovens § 18, stk. 1, at skønnes en overtrædelse ikke at ville medføre højere straf end bøde, kan Skatteforvaltningen ved bødeforelæg tilkendegive den pågældende, at sagen kan afgøres uden retslig forfølgning, såfremt den pågældende erkender sig skyldig i overtrædelsen og erklærer sig rede til inden for en nærmere angivet frist, der efter ansøgning kan forlænges, at betale en bøde, der er angivet i tilkendegivelsen. Retsplejelovens § 752, stk. 1, finder tilsvarende anvendelse. Hvis betingelserne for, at sagen afsluttes af Skatteforvaltningen, ikke er til stede, skal sagen overgives til politiet med henblik på indbringelse for retten. Med hensyn til Skatteforvaltningens tilkendegivelse finder bestemmelsen om tiltalerejsning i retsplejelovens § 895 tilsvarende anvendelse, og hvis bøden betales i rette tid, eller den efter vedtagelsen bliver inddrevet eller afsonet, bortfalder videre forfølgning, jf. opkrævningslovens § 18, stk. 2 og 3.

Det foreslås i lovforslagets § 14 at ophæve de i § 1, nr. 10, i lov nr. 1182 af 8. juni 2021 vedtagne § 22, stk. 5-7, i forbrugsafgiftsloven, der skulle træde i kraft den 1. juli 2022. Bestemmelsen foreslås i tilrettet version genindsat som § 22, stk. 5-7, i forbrugsafgiftsloven ved dette lovforslag. Forslaget skyldes, at der ikke kan ændres i ikke ikrafttrådte bestemmelser. Denne del af lovforslaget indeholder ingen materielle ændringer af de vedtagne – men ikke ikraft-

trådte – bestemmelser for så vidt angår afgiften på nikotinholdige væsker.

Det foreslås, at der i forbrugsafgiftsloven indsættes tre nye stykker i § 22 som stk. 5-7, hvorefter der i visse situationer vil kunne udmåles en skærpet bøde.

Det foreslås i *stk. 5, 1. pkt.*, at der kan udmåles en skærpet bøde efter § 22, stk. 1, nr. 2, for overtrædelse af § 14 a, stk. 1, 1. pkt., når der er tale om tale om, at der her til landet indføres eller fra udlandet modtages varer omfattet af de foreslåede § 13, § 13 a, stk. 1, eller § 13 b, stk. 1, jf. lovforslagets § 2, nr. 1.

Det betyder, at der vil kunne udmåles en skærpet bøde for virksomheder, der på trods af at være forpligtet hertil ikke lader sig registrere som oplagshaver efter § 14 a, stk. 1, 1. pkt., når overtrædelsen vedrører virksomheder, der her til landet indfører eller fra udlandet modtager varer omfattet af de i lovforslagets § 2, nr. 1, foreslåede § 13, § 13 a, stk. 1, eller § 13 b, stk. 1.

Det er ikke kun etablerede virksomheder, der vil være omfattet. Det vil også kunne være en privatperson, der i udlandet har foretaget indkøb i erhvervsmæssigt øjemed og enten selv transporterer eller på egne vegne får transporteret varerne her til landet.

Baggrunden for det foreslåede er, at der er en stor risiko for, at virksomheder indfører eller modtager afgiftspligtige varer fra udlandet uden at registrere sig som oplagshaver for afgift her i landet for dermed at undgå at skulle betale afgift.

Med det foreslåede vil der kunne udmåles en skærpet bøde, når en virksomhed ikke forud for indførslen eller modtagelsen af røgfri tobak, nikotinprodukter eller nikotinholdige væsker fra udlandet har ladet sig registrere som oplagshaver. Det bemærkes i den forbindelse, at bagatelgrænsereglen i § 14 a, stk. 2, ifølge forslaget ikke vil skulle gælde for oplagshavere registreret for afgift efter de i lovforslagets § 2, nr. 1, foreslåede § 13, § 13 a, stk. 1, eller § 13 b, stk. 1, jf. den i lovforslagets § 2, nr. 1, foreslåede § 13 l, hvorfor virksomheder, der fra udlandet indfører eller modtager røgfri tobak, nikotinprodukter eller nikotinholdige væsker ikke vil kunne undgå registrering som oplagshaver.

Endvidere foreslås i *stk. 5, 2. pkt.*, at der skal kunne udmåles en skærpet bøde for overtrædelse af de bestemmelser, som foreslås indført som § 13 i, stk. 2-5, eller § 13 j, stk. 1 eller 2, jf. lovforslagets § 2, nr. 1, hvis overtrædelsen medfører, at det ikke er muligt at konstatere, om der er betalt afgift efter § 13, § 13 a, stk. 1, eller § 13 b, stk. 1.

Det betyder, at der vil kunne pålægges en skærpet bøde, når en virksomhed ikke kan dokumentere, at der er betalt afgift af den røgfri tobak, nikotinproduktet eller den nikotinholdige væske, idet de nye regnskabs- og fakturaregler vedrørende afgiftspligtige varer omfattet af de foreslåede § 13, § 13 a, stk. 1, eller § 13 b, stk. 1, som foreslås indsat som §§ 13 i og 13 j, jf. lovforslagets § 2, nr. 1, ikke er overholdt, men hvor det er usikkert, hvor stor afgiftsunddragelsen faktisk er, fordi der er tale om et øjebliksbillede (stikprøvekontrol).

Den foreslåede § 22, stk. 5, om skærpet bødestraf vil

medføre, at der vil kunne udmåles en skærpet bøde for overtrædelser, der svarer til de overtrædelser, som kan medføre en skærpet bøde i henhold til tobaksafgiftsloven, spiritusafgiftsloven, øl- og vinafgiftsloven, chokoladeafgiftsloven og emballageafgiftsloven (colalovgivning), jf. lovforslagets almindelige bemærkninger pkt. 2.5.4 ovenfor.

Det er forudsat, at bødeniveauet for skærpede bøder efter den nye bestemmelse vil skulle svare til det bødeniveau, som Folketinget forudsatte skulle gælde for skærpede bøder i henhold til colalovgivningen, jf. Folketingstidende 2016-2017, A, L 26 som fremsat, side 5 og 6, jf. lov nr. 1554 af 13. december 2016.

Det er således forudsat, at bøden vil skulle udgøre 10.000 kr. i tilfælde, hvor der første gang begås en overtrædelse omfattet af bestemmelsen om skærpede bøder, forudsat at den pågældende ikke tidligere – i form af et vedtaget bødeforelæg eller ved dom – har fået en skærpet bøde for overtrædelse af colalovgivningen, jf. nærmere herom nedenfor. Det er forudsat, at bøden vil skulle stige med 10.000 kr. for hver efterfølgende ligeartede overtrædelse af denne lov, dvs. at den pågældende igen overtræder pligten til at registrere sig som oplagshaver, når overtrædelsen sker i forbindelse med indførsel af varer fra udlandet eller modtagelse af varer fra udlandet omfattet af de foreslåede § 13, § 13 a, stk. 1, eller § 13 b, stk. 1, eller igen overtræder de regnskabs- og fakturabestemmelser, som foreslås at skulle gælde for røgfri tobak, nikotinprodukter og nikotinholdige væsker, hvis overtrædelsen medfører, at det ikke er muligt at konstatere, om der er betalt afgift af de pågældende varer. Bøden vil således udgøre 20.000 kr. i andengangstilfælde, 30.000 kr. i tredjegangstilfælde, 40.000 kr. i fjerdegangstilfælde osv.

Det er forudsat, at der også vil være tale om et gentagelsestilfælde, hvis den pågældende begår en overtrædelse omfattet af den foreslåede § 22, stk. 5, om skærpede bøder og tidligere har fået en eller flere skærpede bøder for ligeartede overtrædelser af colalovgivningen. Hvis den pågældende f.eks. får en skærpet bøde for overtrædelse af chokoladeafgiftslovens regnskabsregler, vil en efterfølgende overtrædelse af regnskabsreglerne omfattet af den foreslåede § 22, stk. 5, om skærpede bøder udgøre et andengangstilfælde, der således vil kunne udløse en bøde på 20.000 kr. Hvis den pågældende får bøden på de 20.000 kr. og herefter begår endnu en overtrædelse af regnskabsreglerne omfattet af den foreslåede § 22, stk. 5, om skærpede bøder, vil der være tale om et tredjegangstilfælde, der således vil kunne udløse en bøde på 30.000 kr. Samme gentagelsesvirkning vil gøre sig gældende, hvis den pågældende får en skærpet bøde for overtrædelse af colalovgivningens regler om registrering og efterfølgende begår en overtrædelse af registreringsreglerne omfattet af den foreslåede § 22, stk. 5, om skærpede bøder.

Tilsvarende er det forudsat, at der også ved overtrædelser omfattet af bestemmelser om skærpede bøder i colalovgivningen vil være tale om et gentagelsestilfælde, hvis den pågældende tidligere har fået en skærpet bøde for overtrædelse af ligeartede bestemmelser omfattet af den foreslåede § 22, stk. 5. Hvis den pågældende får en skærpet bøde for overtrædelse af regnskabsreglerne omfattet af den foreslæ-

de § 22, stk. 5, i forbrugsafgiftsloven, vil en efterfølgende overtrædelse af regnskabsreglerne f.eks. omfattet af bestemmelsen om skærpede bøder i chokoladeafgiftsloven udgøre et andengangstilfælde, der således vil kunne udløse en bøde på 20.000 kr. Hvis den pågældende får bøden på de 20.000 kr. og herefter begår en overtrædelse af regnskabsreglerne f.eks. omfattet af bestemmelsen om skærpede bøder i tobaksafgiftsloven, vil der være tale om et tredjegangstilfælde, der således vil kunne udløse en bøde på 30.000 kr. Samme gentagelsesvirkning vil gøre sig gældende, hvis den pågældende får en skærpet bøde for overtrædelse af registreringsreglerne omfattet af den foreslåede § 22, stk. 5, om skærpede bøder og efterfølgende begår en overtrædelse af colalovgivningens regler om registrering, der er omfattet af reglerne om skærpede bøder.

Det foreslås i *stk. 6, 1. pkt.*, at hvis nogen har begået flere overtrædelser af forbrugsafgiftslovens § 14 a, stk. 1, 1. pkt., når der er tale om, at der her til landet indføres eller fra udlandet modtages varer omfattet af de foreslåede § 13, § 13 a, stk. 1, eller § 13 b, stk. 1, samt overtrædelser af § 13 i, stk. 2-5, eller § 13 j, stk. 1 eller 2, eller forskrifter fastsat i medfør heraf, og overtrædelserne medfører straf i form af bøde, sammenlægges bødestraffen for hver overtrædelse.

Det betyder, at hvis nogen har begået flere overtrædelser af § 14 a, stk. 1, 1. pkt., når overtrædelsen f.eks. vedrører virksomheder, der her til landet indfører eller fra udlandet modtager afgiftspligtige varer omfattet af de foreslåede § 13, § 13 a, stk. 1, eller § 13 b, stk. 1, jf. lovforslagets § 2, nr. 1, samt overtrædelser af § 13 i, stk. 2-5, eller § 13 j, stk. 1 eller 2, eller forskrifter fastsat i medfør heraf, og overtrædelserne medfører straf i form af bøde, sammenlægges bødestraffen for hver overtrædelse.

Endvidere foreslås i *stk. 6, 2. pkt.*, at hvis nogen har overtrådt § 14 a, stk. 1, 1. pkt., og der er tale om, at der her til landet indføres eller fra udlandet modtages varer omfattet af de foreslåede § 13, § 13 a, stk. 1, eller § 13 b, stk. 1, eller har overtrådt § 13 i, stk. 2-5, eller § 13 j, stk. 1 eller 2, eller forskrifter fastsat i medfør heraf og én eller flere andre skatte- og afgiftslove eller pantlovgivningen, og overtrædelserne medfører straf i form af bøde, sammenlægges bødestraffen for hver overtrædelse af denne lov eller forskrifter fastsat i medfør heraf og bødestraffen for overtrædelsen af den eller de andre skatte- og afgiftslove eller pantlovgivningen.

Det betyder, at hvis nogen har overtrådt § 14 a, stk. 1, 1. pkt., og overtrædelsen f.eks. vedrører virksomheder, der her til landet indfører eller fra udlandet modtager røgfri tobak, nikotinprodukter eller nikotinholdig væske omfattet af de i lovforslagets § 2, nr. 1, foreslåede § 13, § 13 a, stk. 1, eller § 13 b, stk. 1, eller har overtrådt de i lovforslagets § 2, nr. 1, foreslåede § 13 i, stk. 2-5, eller § 13 j, stk. 1 eller 2, eller forskrifter fastsat i medfør heraf og én eller flere andre skatte- og afgiftslove eller pantlovgivningen, og overtrædelserne medfører straf i form af bøde, sammenlægges bødestraffen for hver overtrædelse af denne lov eller forskrifter fastsat i medfør heraf og bødestraffen for overtrædelsen af den eller de andre skatte- og afgiftslove eller pantlovgivningen.

Bestemmelserne i § 22, stk. 6, 1. og 2. pkt., vil medføre, at

der skal ske en sammenlægning af bøderne efter princippet om absolut kumulation ved bødefastsættelsen i sager, hvor nogen har gjort sig skyldig i en eller flere overtrædelser omfattet af den foreslåede § 22, stk. 5, om skærpede bøder og én eller flere andre skatte- og afgiftslove eller pantlovgivningen.

Det foreslås i *stk. 7*, at § 22, stk. 6, vil kunne fraviges, når særlige grunde taler herfor.

Det betyder, at den i § 22, stk. 6, foreslåede sammenlægning af bøder efter princippet om absolut kumulation ved bødefastsættelsen i sager, hvor nogen har gjort sig skyldig i en eller flere overtrædelser omfattet af den foreslåede § 22, stk. 5, om skærpede bøder og én eller flere af de andre skatte- og afgiftslove eller pantlovgivningen, vil kunne fraviges, når særlige grunde taler herfor. Sådanne særlige grunde vil kunne være skærpende eller formildende omstændigheder i henhold til straffelovens §§ 81 og 82.

Fastsættelsen af straffen vil bero på domstolenes konkrete vurdering i det enkelte tilfælde af samtlige omstændigheder i sagen, og det angivne strafniveau vil kunne fraviges i op- og nedadgående retning, hvis der i den konkrete sag foreligger skærpende eller formildende omstændigheder, jf. herved de almindelige regler om straffens fastsættelse i straffelovens kapitel 10.

Til nr. 17

Af forbrugsafgiftslovens § 24, stk. 1, fremgår det, at afgiftspligtige varer, der af en oplagshaver leveres til udlandet, er fritaget for afgift, at Skatteforvaltningen kan meddele bevilling til godtgørelse af afgift af varer leveret til udlandet, og at registrerede varemottagere kan angive afgift af varer leveret til udlandet i opgørelsen af afgiftstilsvaret.

Det foreslås at indsætte et nyt stykke i § 24 som bestemmelsens *stk. 4*, hvorefter § 24, stk. 1 ikke skal finde anvendelse for virksomheder, der fremstiller, omhælder, ompakker, indfører eller fra udlandet modtager varer, der skal betales afgift af efter § 13, § 13 a, stk. 1, eller § 13 b, stk. 1, virksomheder, der handler med sådanne varer, eller personer, som er i besiddelse af varerne, jf. § 13 l.

Baggrunden for det foreslåede er, at det i den under lovforslagets § 2, nr. 1, foreslåede § 13 l foreslås, at § 14 a, stk. 2-7, § 15, stk. 1, 3 og 4, § 16 a, stk. 1-8, § 21 og § 24, stk. 1, ikke skal finde anvendelse for virksomheder, der fremstiller, omhælder, ompakker, indfører eller fra udlandet modtager varer, der skal betales afgift af efter § 13, § 13 a, stk. 1, eller § 13 b, stk. 1, virksomheder, der handler med sådanne varer, eller personer, som er i besiddelse af varerne.

De regler, der henvises til i den foreslåede § 13 l, er placeret i afsnittet ”fællesbestemmelser” og gælder derfor som udgangspunkt for alle afgiftspligtige varer i loven. For at gøre det tydeligt, at de konkrete bestemmelser dog ikke finder anvendelse i de nævnte situationer, foreslås det at indsætte en henvisning til § 13 l direkte i de relevante bestemmelser, herunder i § 24.

Der henvises i øvrigt til bemærkningerne til den under lovforslagets § 2, nr. 1, foreslåede § 13 l.

Til nr. 1

Fodnote 1 til momsloven indeholder henvisninger til de direktivbestemmelser, der er gennemført i dansk momslovgivning. Den seneste ændring af noten trådte i kraft den 1. juli 2021, jf. § 5, nr. 1, i lov nr. 1240 af 11. juni 2021.

Det foreslås at ændre momslovens *fodnote 1*, så Rådets direktiv (EU) 2021/1159 af 13. juli 2021 om ændring af direktiv 2006/112/EF for så vidt angår midlertidige fritagelser ved indførsel og visse leveringer som reaktion på covid-19-pandemien, der gennemføres i momsloven ved dette lovforslag, indsættes i fodnoten.

Det foreslås, at denne ændring af fodnoten træder i kraft den 1. januar 2021, som er tidspunktet for, hvornår EU-landene skal gennemføre direktivet.

Forslaget betyder, at det formelle krav om en notehenvisning til det relevante direktiv overholdes.

Der henvises til lovforslagets almindelige bemærkninger pkt. 2.7.

Til nr. 2

Fodnote 1 til momsloven indeholder henvisninger til de af Rådets direktiver, der er gennemført i dansk momslovgivning. Den seneste ændring af fodnoten trådte i kraft den 1. juli 2021, jf. § 5, nr. 1, i lov nr. 1240 af 11. juni 2021. I samme lovs § 5, nr. 2, blev fodnoten affattet således, at den også medtager gennemførelse af Rådets direktiv (EU) 2019/2235 af 16. december 2019 om ændring af direktiv 2006/112/EF om det fælles merværdiafgiftssystem og direktiv 2008/118/EF om den generelle ordning for punktafgifter, for så vidt angår forsvarsindsatsen inden for Unionens ramme. Da reglerne i direktiv (EU) 2019/2235 først skal træde i kraft den 1. juli 2022, træder denne nyaffattede fodnote også først i kraft den 1. juli 2022.

Det foreslås i lovforslaget, at Rådets direktiv (EU) 2021/1159 af 13. juli 2021 om ændring af direktiv 2006/112/EF for så vidt angår midlertidige fritagelser ved indførsel og visse leveringer som reaktion på covid-19-pandemien gennemføres i momsloven med ikrafttrædelse den 1. januar 2022, jf. de almindelige bemærkninger i pkt. 2.6. På baggrund af denne direktivgennemførelse er det i lovforslagets § 3, nr. 1, foreslået, at den gældende fodnote, som trådte i kraft den 1. juli 2021, ændres til at medtage henvisning til direktivet om momsfrigørelse til Europa-Kommissionen m.v.

Ovenstående betyder, at fodnoten som affattet ved § 5, nr. 2, i lov nr. 1240, og som træder i kraft den 1. juli 2022, ikke vil indeholde henvisningen til direktivet om momsfrigørelse til Europa-Kommissionen m.v.

Det foreslås derfor, at § 5, nr. 2, i lov nr. 1240 af 11. juni 2021 ophæves, jf. bemærkningerne til lovforslagets § 15, og der i stedet foretages en nyaffattelse af fodnoten til ikrafttrædelse den 1. juli 2022, der indeholder alle henvisningerne til direktiv gennemført til og med denne dato.

Forslaget betyder, at fodnoten ved ikrafttrædelse den 1.

juli 2022 vil indeholde henvisninger til alle direktiver, der til og med den dato er gennemført i momslovgivningen.

Til nr. 3

Europa-Kommissionen og agenturer og organer, der er oprettet i henhold til EU-retten, har ikke efter gældende momsregler mulighed for at foretage momsfri indkøb af varer, som doneres til brug for bekæmpelse m.v. af for eksempel covid-19 i EU-landene. Europa-Kommissionen og disse agenturer og organer udgør offentlige myndigheder, hvorfor de i medfør af momssystemdirektivet anses som endelige forbrugere, når de indkøber varer og ydelser. De har derfor heller ikke fradragsret for købsmoms i forbindelse med indkøb af varer og ydelser, der er belagt med moms.

Det foreslås, at der i momsloven indsættes en ny § 34 b, som i stk. 1, 1. pkt., som momsfritager leveringer inden for EU af varer og ydelser til Europa-Kommissionen eller et agentur eller organ, der er oprettet i henhold til EU-retten, når varerne eller ydelserne er indkøbt som led i udøvelsen af de opgaver, som de pågældende EU-institutioner m.v. har fået tildelt for at reagere på covid-19-pandemien.

Forslaget vil sikre den mest optimale udnyttelse af givne budgetter, som de omhandlede EU-institutioner m.v. har fået tildelt til opgaver i relation til håndteringen af covid-19-pandemien.

Det foreslås endvidere i § 34 b, stk. 1, 2 pkt., og i overensstemmelse med EU-reglerne, at momsfritagelsen ikke gælder, hvis de indkøbte varer eller ydelser straks eller på et senere tidspunkt anvendes til videreleveringer mod vederlag fra Europa-Kommissionen eller et agentur eller organ, der er oprettet i henhold til EU-retten.

Det foreslås i stk. 2, at den, der har modtaget en momsfri levering, hvor momsfritagelsen blev anvendt her i landet, men hvor betingelserne for momsfriheden senere ikke længere er opfyldt, skal underrette Skatteforvaltningen med henblik på korrektion og momsbetaling af varerne eller ydelserne efter momsreglerne på leveringstidspunktet. Korrektionen ved en efterfølgende momspligt vil f.eks. kunne foretages ved hjælp af en efterfølgende momsangivelse.

Forslaget betyder, at Europa-Kommissionen eller et agentur eller organ, der er oprettet i henhold til EU-retten, kan indkøbe varer og ydelser, som skal doneres til brug i relevante EU-lande i forbindelse med håndteringen af covid-19-pandemien. Momsfritagelsen er af midlertidig karakter, da den kun gælder indkøb, der har forbindelse til håndteringen af covid-19-pandemien. Da varigheden af covid-19-pandemien og dermed behovet for momsfritagelsen ikke kendes, er der ikke foreslået et fast tidspunkt for, hvornår fritagelsen ophører med at kunne anvendes. Det er derimod foreslået, jf. lovforslaget § 16, stk. 6, at fritagelsen får tilbagevirkende kraft fra den 1. januar 2021.

Til nr. 4

Europa-Kommissionen og agenturer og organer, der er oprettet i henhold til EU-retten, har ikke efter gældende momsregler mulighed for at foretage momsfri indkøb af varer, som doneres til brug for bekæmpelse m.v. af for ek-

sempel covid-19 i EU-landene. Europa-Kommissionen og disse agenturer og organer udgør offentlige myndigheder, hvorfor de i medfør af momssystemdirektivet anses som endelige forbrugere, når de indkøber varer og ydelser. De har derfor heller ikke fradragsret for købsmoms i forbindelse med indkøb af varer og ydelser, der er belagt med moms.

Det foreslås, at der i momsloven indsættes en ny § 35 a, som i stk. 1, 1. pkt., vil momsfritage indførsel af varer fra steder uden for EU foretaget af Europa-Kommissionen eller et agentur eller organ, der er oprettet i henhold til EU-retten, når varerne er indført som led i udøvelsen af de opgaver, som de pågældende EU-institutioner har fået tildelt for at reagere på covid-19-pandemien.

Forslaget vil sikre den mest optimale udnyttelse af givne budgetter, som de omhandlede EU-institutioner har fået tildelt til opgaver i relation til håndteringen af covid-19-pandemien.

Det foreslås endvidere i § 35 a, stk. 1, 2 pkt. og i overensstemmelse med EU-reglerne, at momsfritagelsen ikke skal gælde, hvis de indførte varer straks eller på et senere tidspunkt anvendes til videreleveringer mod vederlag fra Europa-Kommissionen eller et agentur eller organ, der er oprettet i henhold til EU-retten.

Det foreslås endelig i stk. 2, at den, der har indført varer momsfrit her til landet, men hvor betingelserne for momsfriheden senere ikke længere er opfyldt, skal underrette Skatteforvaltningen, men henblik på korrektion og momsbetaling af varerne efter momsreglerne på indførselstidspunktet. Korrektionen ved en efterfølgende momspligt vil kunne foretages ved hjælp af f.eks. en efterfølgende momsangivelse.

Forslaget betyder, at Europa-Kommissionen eller et agentur eller organ, der er oprettet i henhold til EU-retten, kan indføre varer, som skal doneres til brug i relevante EU-lande i forbindelse med håndteringen af covid-19-pandemien. Momsfritagelsen er af midlertidig karakter, da den kun gælder indførsel af varer, der har forbindelse til håndteringen af covid-19-pandemien. Da varigheden af covid-19-pandemien og dermed behovet for momsfritagelsen ikke kendes, er der ikke foreslået et fast tidspunkt for, hvornår fritagelsen ophører med at kunne anvendes. Det er derimod foreslået, jf. lovforslagets § 16, stk. 6, at fritagelsen får tilbagevirkende kraft fra den 1. januar 2021.

Til nr. 5

Den gældende momslovs §§ 66 b, stk. 3, og 66 e, stk. 2, blev indsat ved lov nr. 554 af 2. juni 2014. Bestemmelsen omhandler den såkaldte One Stop Shop momsordning, og omtales som henholdsvis EU-ordningen og ikke-EU-ordningen.

I § 66 b, stk. 2, og § 66 e, stk. 1, er det fastsat, at en virksomhed, der ønsker at bruge henholdsvis EU-ordningen og ikke-EU-ordningen med Danmark som identifikationsland, skal anmelde påbegyndelse af leveringer, der ønskes omfattet af ordningen elektronisk til Skatteforvaltningen.

I § 66 b, stk. 3, 1. pkt. og § 66 e, stk. 2, 1. pkt., fremgår, at ordningerne gælder fra den første dag i kalenderkvartalet,

efter at anmeldelse er afgivet. Som undtagelse fra denne hovedregel, er det i bestemmelsernes 2. pkt. fastsat, at hvis en virksomhed for første gang leverer ydelser, der kan omfattes af ordningen, i løbet af det kalenderkvartal, hvori anmeldelse finder sted, gælder ordningen fra første levering, forudsat at anmeldelsen sker senest den tiende dag i måneden efter at den første levering er foretaget.

Af bemærkningerne til bestemmelserne i lovforslaget (Folketingstidende 2013-14, A, L 153 som fremsat den 12. marts 2014), er anført, at ordningerne gælder fra den første dag i det kvartal, som følger efter anmeldelsen. Det anføres dog i overensstemmelse med en tilsvarende bestemmelse i Rådets forordning nr. 967/2021, at hvis en virksomhed i løbet af et kvartal for første gang begynder at sælge ydelser, der kan omfattes af ordningen, vil den kunne bruges fra det første salg, hvis anmeldelsen til Skatteforvaltningen indgives senest den 10. dag i måneden efter det første salg.

Efter bemærkningerne vil en virksomhed således kunne anvende den ønskede særordning for første salg, både hvis det første salg sker i samme kalenderkvartal som den efterfølgende angivelse, og hvis det første salg sker i kalenderkvartalet før angivelse, idet det afgørende er, at angivelsen skal indgives senest den tiende i måneden efter det første salg. Bemærkningerne er i overensstemmelse med den tilsvarende bestemmelse i EU-forordningen, som er direkte gældende i alle EU-lande. Lovteksten er imidlertid formulert sådan, at det første salg og angivelsen skal ske i samme kalenderkvartal.

Det foreslås, at ordlyden i § 66 b, stk. 3, 2. pkt., og § 66 e, stk. 2, 2 pkt., bringes i overensstemmelse med EU-forordningen og lovbemærkningerne fra 2014 ved, at ordlyden ”i løbet af det kalenderkvartal, hvori anmeldelse foretages” ændres til: ”før anmeldelse er givet«. Ordlyden bliver herefter: ”Hvis en afgiftspligtig person for første gang leverer ydelser, der kan omfattes af ordningen, før anmeldelse er givet, gælder ordningen imidlertid fra den første levering, forudsat, at anmeldelse af påbegyndt virksomhed sker senest den tiende dag i måneden, efter at den første leverance er foretaget”.

Ændringerne betyder, at lovteksten kommer i overensstemmelse med den tilsvarende og umiddelbart gældende forordningstekst således, at det første salg ikke behøver at ske i samme kalenderkvartal, som den senere anmeldelse.

Til nr. 6

Ved den nye affattelse af § 66 e, stk. 1, der blev gennemført ved lov nr. 810 af 9. juni 2021 med ikrafttrædelse den 1. juli 2021, er ordet ”elektronisk” i modsætning til tidligere ikke medtaget i ordlyden. Der har derfor i princippet ikke siden den 1. juli 2021 været krav om, at anmeldelsen til Skatteforvaltningen om påbegyndelse af brugen af særreglerne med Danmark som identifikationsland, skal ske elektronisk.

Det foreslås, at ordlyden af § 66 e, stk. 1, ændres således, at det igen fremgår, at anmeldelse af påbegyndelse af brugen af særreglerne med Danmark som identifikationsland, skal ske elektronisk.

Uanset den gældende ordlyd i § 66 e, stk. 1, har det både indtil og fra og med den 1. juli 2021 været muligt at foretage anmeldelsen elektronisk. Da en sådan elektronisk anmeldelse antages at være mere fordelagtig for virksomhederne end en papirbaseret procedure, vurderes ændringen ikke at have praktisk betydning.

Til nr. 7

I henhold til den til og med 30. juni 2021 gældende momslovens § 66 g, stk. 1, 2. pkt., skulle virksomheder ved brug af særreglerne om One Stop Shop i lovens kapitel 16 for elektroniske ydelser, teleydelser og radio- og tv-spredningstjenester indsende afgiftsangivelser for hver afgiftsperiode uanset, om de i perioden havde leveret ydelser omfattet af den anvendte særordning eller ej.

I lov nr. 810 af 9. juni 2020 blev § 66 g, stk. 1, 3. pkt., ændret som en konsekvens af, at særreglerne i kapitel 16 blev udvidet fra alene at omfatte elektroniske ydelser, teleydelser og radio- og tv-spredningsydelser til at omfatte alle ydelser og inkludere leveringer af fjernsalg af varer og visse nationale leveringer af varer.

Der skete imidlertid en mindre teknisk fejl i ændringen således, at den fra og med den 1. juli 2021 gældende § 66 g, stk. 1, 3. pkt., lyder ”1. pkt. gælder, uanset om der er foretaget leveringer af varer og ydelser omfattet af ordningerne omfattet af den anvendte særordning eller ej.”

Der foreslås i § 66 g, stk. 1, 1. pkt., at fejlen rettes ved at lade »omfattet af den anvendte særordning« udgå, så bestemmelsen bliver korrekt.

Den foreslåede ændring er alene en sproglig rettelser, der ikke har materiel betydning.

Til § 4

Det fremgår af batteriafgiftslovens § 23, 1. pkt., at virksomheder, der er registreret efter momslovens § 47, stk. 1, og som her til landet sælger afgiftspligtige eller dækningsafgiftspligtige varer ved fjernsalg, skal registreres som oplagshaver hos Skatteforvaltningen. Til og med den 30. juni 2021 skulle virksomheder ikke registreres efter momslovens § 47, stk. 1, hvis den samlede levering her til landet ved fjernsalg hverken i det løbende eller i det foregående kalenderår oversteg 280.000 kr., jf. dagældende § 48, stk. 3, i momsloven, som blev ophævet fra og med den 1. juli 2021, jf. § 1, nr. 18, i lov nr. 810 af 9. juni 2020. § 1, nr. 18, i lov nr. 810 af 9. juni 2020 trådte i kraft den 1. juli 2021, jf. bekendtgørelse nr. 1502 af 19. oktober 2020 om ikrafttræden af dele af lov om ændring af momsloven, kildeskatteloven, skatteindberetningsloven og lov om afgifter af spil.

Det fremgår af batteriafgiftslovens § 3, stk. 4, at hvis en dansk virksomhed udleverer varer, der svarer til en afgift, der ikke overstiger 10.000 kr. årligt, kan virksomheden undlade at lade sig registrere som oplagshaver og betale afgift.

Det foreslås at ophæve § 23, 1. pkt., og i stedet indsætte to nye punktummer som § 23, 1. og 2. pkt.

Det følger af det foreslåede § 23, 1. pkt., at virksomheder, der fra et andet EU-land sælger eller formidler salg af

varer ved fjernsalg her til landet, hvoraf virksomheden er betalingspligtig for dansk moms, og hvor der af varen skal betales afgift eller dækningsafgift efter denne lov, vil skulle registreres hos Skatteforvaltningen for betaling af afgiften.

Formålet med den foreslåede § 23, 1. pkt., er at rette op på en utilsigtet uhensigtsmæssighed, som de nye e-handelsregler på momsområdet medfører.

Den foreslåede § 23, 1. pkt., vil medføre, at betingelserne for, hvornår virksomheder i andre EU-lande skal registreres for fjernsalg ved salg eller formidling af varer omfattet af afgiftspligten i batteriafgiftsloven, ændres. Efter det foreslåede vil registreringspligten være afhængig af, hvorvidt virksomheder fra andre EU-lande vil være betalingspligtig af dansk moms, når de sælger eller formidler salg af varer til danske forbrugere. Det vil således ikke længere være momsregistreringen, som er afgørende for, hvornår virksomheder i andre EU-lande skal registreres for punktafgift efter batteriafgiftsloven.

En virksomhed fra et andet EU-land skal betale dansk moms af deres fjernsalg til danske forbrugere, når virksomheden har et samlet fjernsalg til de øvrige EU-lande (det vil sige inklusive Danmark, men eksklusive virksomhedens hjemland) for mere end 10.000 euro årligt. Det gælder, uanset om virksomheden anvender OSS eller ej.

Ved fjernsalg forstås salg af varer, hvor varen direkte eller indirekte forsendes eller transporteres af sælgeren eller på dennes vegne fra et andet land til en privatperson i Danmark. Med den foreslåede ændring vil formidling af varer ligeledes være omfattet af bestemmelsen. Ved formidling af varer skal forstås, at en virksomhed ved hjælp af en elektronisk grænseflade, såsom en markedsplads, platform, portal eller tilsvarende midler, forestår salg og levering af varer inden for EU fra en virksomhed uden for EU til en forbruger i EU.

Det foreslås med § 23, 2. pkt., at § 3, stk. 4, også vil finde anvendelse for virksomheder, der bliver omfattet af den foreslåede § 23, 1. pkt.

Formålet med det foreslåede § 23, 2. pkt., er, at valgmuligheden i § 3, stk. 4, også vil være tilgængelig for virksomheder fra andre EU-lande, der sælger varer til Danmark ved fjernsalg.

Det foreslåede nye § 23, 2. pkt., vil medføre, at virksomheder fra andre EU-lande vil få mulighed for at undlade at lade sig registrere og undlade at betale afgift af varer, som udleveres til Danmark ved fjernsalg, hvis mængden af disse varer svarer til en afgift, der ikke overstiger 10.000 kr. årligt. Danske virksomheder har samme valgmulighed, hvis mængden af varer, der er udleveret fra virksomheden, svarer til en afgift, der ikke overstiger 10.000 kr. årligt.

Der henvises i øvrigt til lovforslagets almindelige bemærkninger pkt. 2.6.

Til § 5

Til nr. 1

Det fremgår af bekæmpelsesmiddelafgiftslovens § 30, 1.

pkt., at virksomheder, der er registreret efter momslovens § 47, stk. 1, og som her til landet sælger afgiftspligtige varer ved fjernsalg, skal registreres som oplagshaver hos Skatteforvaltningen. Til og med den 30. juni 2021 skulle virksomheder ikke registreres efter momslovens § 47, stk. 1, hvis den samlede levering her til landet ved fjernsalg hverken i det løbende eller i det foregående kalenderår oversteg 280.000 kr., jf. dagældende § 48, stk. 3, i momsloven, som blev ophævet fra og med den 1. juli 2021, jf. § 1, nr. 18, i lov nr. 810 af 9. juni 2020. § 1, nr. 18, i lov nr. 810 af 9. juni 2020 trådte i kraft den 1. juli 2021, jf. bekendtgørelse nr. 1502 af 19. oktober 2020 om ikrafttræden af dele af lov om ændring af momsloven, kildeskatteloven, skatteindberetningsloven og lov om afgifter af spil.

Det følger af den foreslåede nyaffattelse af bekæmpelsesmiddelafgiftslovens § 30, 1. pkt., at virksomheder, der fra et andet EU-land sælger eller formidler salg af varer ved fjernsalg her til landet, hvoraf virksomheden er betalingspligtig for dansk moms, og hvor der af varen skal betales afgift efter denne lov, vil skulle registreres hos Skatteforvaltningen for betaling af afgiften.

Formålet med nyaffattelsen er at rette op på en utilsigtet uhensigtsmæssighed, som de nye e-handelsregler på momsområdet medfører.

Den foreslåede nyaffattelse af § 30, 1. pkt., vil medføre, at betingelserne for, hvornår virksomheder i andre EU-lande skal registreres for fjernsalg ved salg eller formidling af varer omfattet af afgiftspligten i bekæmpelsesmiddelafgiftsloven, ændres. Efter det foreslåede vil registreringspligten være afhængig af, hvorvidt virksomheder fra andre EU-lande vil være betalingspligtig af dansk moms, når de sælger eller formidler salg af varer til danske forbrugere. Det vil således ikke længere være momsregistreringen, som er afgørende for, hvornår virksomheder i andre EU-lande skal registreres for punktafgift efter bekæmpelsesmiddelafgiftsloven.

En virksomhed fra et andet EU-land skal betale dansk moms af deres fjernsalg til danske forbrugere, når virksomheden har et samlet fjernsalg til de øvrige EU-lande (det vil sige inklusive Danmark, men eksklusive virksomhedens hjemland) for mere end 10.000 euro årligt. Det gælder, uanset om virksomheden anvender OSS eller ej.

Ved fjernsalg forstås salg af varer, hvor varen direkte eller indirekte forsendes eller transporteres af sælgeren eller på dennes vegne fra et andet land til en privatperson i Danmark. Med den foreslåede nyaffattelse vil formidling af varer ligeledes være omfattet af bestemmelsen. Ved formidling af varer skal forstås, at en virksomhed ved hjælp af en elektronisk grænseflade, såsom en markedsplads, platform, portal eller tilsvarende midler, forestår salg og levering af varer inden for EU fra en virksomhed uden for EU til en forbruger i EU.

Der henvises i øvrigt til lovforslagets almindelige bemærkninger pkt. 2.6.

Til § 6

Det fremgår af cfc-afgiftslovens § 13, at virksomheder,

der er registreret efter momslovens § 47, stk. 1, og som her til landet sælger afgiftspligtige eller dækningsafgiftspligtige varer ved fjernsalg, skal registreres som oplagshaver hos Skatteforvaltningen. Til og med den 30. juni 2021 skulle virksomheder ikke registreres efter momslovens § 47, stk. 1, hvis den samlede levering her til landet ved fjernsalg hverken i det løbende eller i det foregående kalenderår oversteg 280.000 kr., jf. dagældende § 48, stk. 3, i momsloven, som blev ophævet fra og med den 1. juli 2021, jf. § 1, nr. 18, i lov nr. 810 af 9. juni 2020. § 1, nr. 18, i lov nr. 810 af 9. juni 2020 trådte i kraft den 1. juli 2021, jf. bekendtgørelse nr. 1502 af 19. oktober 2020 om ikrafttræden af dele af lov om ændring af momsloven, kildeskatteloven, skatteindberetningsloven og lov om afgifter af spil.

Det fremgår af cfc-afgiftslovens § 3 d, stk. 6, at hvis en dansk virksomhed indfører eller modtager dækningsafgiftspligtige varer fra andre EU-lande, fra steder udenfor EU eller fra visse områder, der ikke er omfattet af de pågældende EU-lands afgiftsområde efter § 3 d, stk. 1, § 3, stk. 1, og § 3 c, stk. 1, der svarer til en afgift, der ikke overstiger 10.000 kr. årligt, kan virksomheden undlade at lade sig registrere som varemottager og betale afgift.

Det fremgår af cfc-afgiftslovens § 4, stk. 6, at hvis en dansk virksomhed udleverer varer eller udtager varer til eget brug, der svarer til en afgift, der ikke overstiger 10.000 kr. årligt, kan virksomheden undlade at lade sig registrere som oplagshaver og betale afgift.

Det foreslås at ophæve § 13, 1. pkt., og i stedet indsætte to nye punkttummer som § 13, 1. og 2. pkt.

Det følger af det foreslåede § 13, 1. pkt., at virksomheder, der fra et andet EU-land sælger eller formidler salg af varer ved fjernsalg her til landet, hvoraf virksomheden er betalingspligtig for dansk moms, og hvor der af varen skal betales afgift efter denne lov, vil skulle registreres hos Skatteforvaltningen for betaling af afgiften.

Formålet med nyaffattelsen er at rette op på en utilsigtet u hensigtsmæssighed, som de nye e-handelsregler på momsområdet medfører.

Den foreslåede nyaffattelse af § 13, 1. pkt., vil medføre, at betingelserne for, hvornår virksomheder i andre EU-lande skal registreres for fjernsalg ved salg eller formidling af varer omfattet af afgiftspligten i cfc-afgiftsloven, ændres. Efter det foreslåede vil registreringspligten være afhængig af, hvorvidt virksomheder fra andre EU-lande vil være betalingspligtig af dansk moms, når de sælger eller formidler salg af varer til danske forbrugere. Det vil således ikke længere være momsregistreringen, som er afgørende for, hvornår virksomheder i andre EU-lande skal registreres for punktafgift efter cfc-afgiftsloven.

En virksomhed fra et andet EU-land skal betale dansk moms af deres fjernsalg til danske forbrugere, når virksomheden har et samlet fjernsalg til de øvrige EU-lande (det vil sige inklusive Danmark, men eksklusivt virksomhedens hjemland) for mere end 10.000 euro årligt. Det gælder, uanset om virksomheden anvender OSS eller ej.

Ved fjernsalg forstås salg af varer, hvor varen direkte

eller indirekte forsendes eller transporteres af sælgeren eller på dennes vegne fra et andet land til en privatperson i Danmark. Med den foreslåede nyaffattelse vil formidling af varer ligeledes være omfattet af bestemmelsen. Ved formidling af varer skal forstås, at en virksomhed ved hjælp af en elektronisk grænseflade, såsom en markedsplads, platform, portal eller tilsvarende midler, forestår salg og levering af varer inden for EU fra en virksomhed uden for EU til en forbruger i EU.

Det følger af det foreslåede § 13, 2. pkt., at § 3 d, stk. 6, og § 4, stk. 6, også vil finde anvendelse for virksomheder, der bliver omfattet af den foreslåede nyaffattelse af § 13, 1. pkt.

Formålet med det foreslåede § 13, 2. pkt., er, at valgmuligheden i henholdsvis § 3 d, stk. 6, og § 4, stk. 6, også skal være tilgængelig for virksomheder fra andre EU-lande, der sælger varer til Danmark ved fjernsalg.

Det foreslåede nye § 13, 2. pkt., vil medføre, at virksomheder fra andre EU-lande vil få mulighed for at undlade at lade sig registrere og undlade at betale afgift af varer, som udleveres til Danmark ved fjernsalg, hvis mængden af disse varer svarer til en afgift, der ikke overstiger 10.000 kr. årligt. Danske virksomheder har samme valgmulighed, hvis mængden af varer, der er udleveret fra virksomheden eller udtaget til brug i virksomheden, svarer til en afgift, der ikke overstiger 10.000 kr. årligt.

Det foreslåede 1. pkt. omhandler også dækningsafgift. Bagatelgrænsen i § 4, stk. 6, angår dog ikke disse varer. Der findes dog også en bagatelgrænse for danske virksomheder, der modtager dækningsafgiftspligtige varer i § 3 d, stk. 6. Det foreslås, at denne bagatelgrænse også skal gælde virksomheder i andre EU-lande, således at de kan undlade at lade sig registrere og undlade at betale afgift af varer, som udleveres til Danmark ved fjernsalg, hvis mængden af disse dækningsafgiftspligtige varer svarer til en afgift, der ikke overstiger 10.000 kr. årligt. Derved får virksomheder i andre EU-lande mulighed for at sælge eller formidle dækningsafgiftspligtige varer ved fjernsalg på tilsvarende betingelser som danske virksomheder, der her i landet modtager dækningsafgiftspligtige varer.

Der henvises i øvrigt til lovforslagets almindelige bemærkninger pkt. 2.6.

Til § 7

Det fremgår af chokoladeafgiftslovens § 3, stk. 6, at virksomheder, der er registreret efter momslovens § 47, stk. 1, og som her til landet sælger afgiftspligtige varer ved fjernsalg, skal registreres som oplagshaver hos Skatteforvaltningen. Til og med den 30. juni 2021 skulle virksomheder ikke registreres efter momslovens § 47, stk. 1, hvis den samlede levering her til landet ved fjernsalg hverken i det løbende eller i det foregående kalenderår oversteg 280.000 kr., jf. dagældende § 48, stk. 3, i momsloven, som blev ophævet fra og med den 1. juli 2021, jf. § 1, nr. 18, i lov nr. 810 af 9. juni 2020. § 1, nr. 18, i lov nr. 810 af 9. juni 2020 trådte i kraft den 1. juli 2021, jf. bekendtgørelse nr. 1502 af 19.

oktober 2020 om ikrafttræden af dele af lov om ændring af momsloven, kildeskatteloven, skatteindberetningsloven og lov om afgifter af spil.

Det foreslås at nyaffatte § 3, stk. 6.

Det følger af den foreslåede nyaffattelse af chokoladeafgiftslovens § 3, stk. 6, at virksomheder, der fra et andet EU-land sælger eller formidler salg af varer ved fjernsalg her til landet, hvoraf virksomheden er betalingspligtig for dansk moms, og hvor der af varen skal betales afgift efter denne lov, vil skulle registreres hos Skatteforvaltningen for betaling af afgiften.

Formålet med nyaffattelsen er at rette op på en utilsigtet u hensigtsmæssighed, som de nye e-handelsregler på momsområdet medfører.

Den foreslåede nyaffattelse af § 3, stk. 6, vil medføre, at betingelserne for, hvornår virksomheder i andre EU-lande skal registreres for fjernsalg ved salg eller formidling af varer omfattet af afgiftspligten i chokoladeafgiftsloven, ændres. Efter det foreslåede vil registreringspligten være afhængig af, hvorvidt virksomheder fra andre EU-lande vil være betalingspligtig af dansk moms, når de sælger eller formidler salg af varer til danske forbrugere. Det vil således ikke længere være momsregistreringen, som er afgørende for, hvornår virksomheder i andre EU-lande skal registreres for punktafgift efter chokoladeafgiftsloven.

En virksomhed fra et andet EU-land skal betale dansk moms af deres fjernsalg til danske forbrugere, når virksomheden har et samlet fjernsalg til de øvrige EU-lande (det vil sige inklusive Danmark, men eksklusive virksomhedens hjemland) for mere end 10.000 euro årligt. Det gælder, uanset om virksomheden anvender OSS eller ej.

Ved fjernsalg forstås salg af varer, hvor varen direkte eller indirekte forsendes eller transporteres af sælgeren eller på dennes vegne fra et andet land til en privatperson i Danmark. Med den foreslåede nyaffattelse vil formidling af varer ligeledes være omfattet af bestemmelsen. Ved formidling af varer skal forstås, at en virksomhed ved hjælp af en elektronisk grænseflade, såsom en markedsplads, platform, portal eller tilsvarende midler, forestår salg og levering af varer inden for EU fra en virksomhed uden for EU til en forbruger i EU.

Der henvises i øvrigt til lovforslagets almindelige bemærkninger pkt. 2.6.

Til § 8

Det fremgår af emballageafgiftslovens § 3, stk. 6, at virksomheder, der er registreret efter momslovens § 47, stk. 1, og som her til landet sælger afgiftspligtige varer ved fjernsalg, skal registreres som oplagshaver hos Skatteforvaltningen. Til og med den 30. juni 2021 skulle virksomheder ikke registreres efter momslovens § 47, stk. 1, hvis den samlede levering her til landet ved fjernsalg hverken i det løbende eller i det foregående kalenderår oversteg 280.000 kr., jf. dagældende § 48, stk. 3, i momsloven, som blev ophævet fra og med den 1. juli 2021, jf. § 1, nr. 18, i lov nr. 810 af 9. juni 2020. § 1, nr. 18, i lov nr. 810 af 9. juni 2020 trådte

i kraft den 1. juli 2021, jf. i bekendtgørelse nr. 1502 af 19. oktober 2020 om ikrafttræden af dele af lov om ændring af momsloven, kildeskatteloven, skatteindberetningsloven og lov om afgifter af spil.

Det fremgår af emballageafgiftslovens § 3, stk. 8, at hvis en dansk virksomhed udleverer eller forbruger varer, der svarer til en afgift, der ikke overstiger 10.000 kr. årligt, kan virksomheden undlade at lade sig registrere som oplagshaver og betale afgift.

Det foreslås at nyaffatte § 3, stk. 6.

Det følger af den foreslåede nyaffattelse af emballageafgiftslovens § 3, stk. 6, 1. pkt., at virksomheder, der fra et andet EU-land sælger eller formidler salg af varer ved fjernsalg her til landet, hvoraf virksomheden er betalingspligtig for dansk moms, og hvor der af varen skal betales afgift efter denne lov, vil skulle registreres hos Skatteforvaltningen for betaling af afgiften.

Formålet med nyaffattelsen af § 3, stk. 6, 1. pkt., er at rette op på en utilsigtet u hensigtsmæssighed, som de nye e-handelsregler på momsområdet medfører.

Den foreslåede nyaffattelse af § 3, stk. 6, 1. pkt., vil medføre, at betingelserne for, hvornår virksomheder i andre EU-lande skal registreres for fjernsalg ved salg eller formidling af varer omfattet af afgiftspligten i emballageafgiftsloven, ændres. Efter det foreslåede vil registreringspligten være afhængig af, hvorvidt virksomheder fra andre EU-lande vil være betalingspligtig af dansk moms, når de sælger eller formidler salg af varer til danske forbrugere. Det vil således ikke længere være momsregistreringen, som er afgørende for, hvornår virksomheder i andre EU-lande skal registreres for punktafgift efter emballageafgiftsloven.

En virksomhed fra et andet EU-land skal betale dansk moms af deres fjernsalg til danske forbrugere, når virksomheden har et samlet fjernsalg til de øvrige EU-lande (det vil sige inklusive Danmark, men eksklusive virksomhedens hjemland) for mere end 10.000 euro årligt. Det gælder, uanset om virksomheden anvender OSS eller ej.

Ved fjernsalg forstås salg af varer, hvor varen direkte eller indirekte forsendes eller transporteres af sælgeren eller på dennes vegne fra et andet land til en privatperson i Danmark. Med den foreslåede nyaffattelse vil formidling af varer ligeledes være omfattet af bestemmelsen. Ved formidling af varer skal forstås, at en virksomhed ved hjælp af en elektronisk grænseflade, såsom en markedsplads, platform, portal eller tilsvarende midler, forestår salg og levering af varer inden for EU fra en virksomhed uden for EU til en forbruger i EU.

Det følger af det foreslåede § 3, stk. 6, 2. pkt., at § 3, stk. 8, også vil finde anvendelse for virksomheder, der bliver omfattet af den foreslåede nyaffattelse af § 3, stk. 6, 1. pkt.

Formålet med det foreslåede § 3, stk. 6, 2. pkt., er, at valgmuligheden i § 3, stk. 8, også vil være tilgængelig for virksomheder fra andre EU-lande, der sælger varer til Danmark ved fjernsalg.

Det foreslåede nye § 3, stk. 6, 2. pkt., vil medføre, at virk-

somheder fra andre EU-lande vil få mulighed for at undlade at lade sig registrere og undlade at betale afgift af varer, som udleveres til Danmark ved fjernsalg, hvis mængden af disse varer svarer til en afgift, der ikke overstiger 10.000 kr. årligt. Danske virksomheder har samme valgmulighed, hvis mængden af varer, der er udleveret fra eller forbrugt i virksomheden, svarer til en afgift, der ikke overstiger 10.000 kr. årligt.

Der henvises i øvrigt til lovforslagets almindelige bemærkninger pkt. 2.6.

Til § 9

Det fremgår af isafgiftslovens § 3, stk. 4, at virksomheder, der er registreret efter momslovens § 47, stk. 1, og som her til landet sælger afgiftspligtige varer ved fjernsalg, skal registreres som oplagshaver hos Skatteforvaltningen. Til og med den 30. juni 2021 skulle virksomheder ikke registreres efter momslovens § 47, stk. 1, hvis den samlede levering her til landet ved fjernsalg hverken i det løbende eller i det foregående kalenderår oversteg 280.000 kr., jf. dagældende § 48, stk. 3, i momsloven, som blev ophævet fra og med den 1. juli 2021, jf. § 1, nr. 18, i lov nr. 810 af 9. juni 2020. § 1, nr. 18, i lov nr. 810 af 9. juni 2020 trådte i kraft den 1. juli 2021, jf. bekendtgørelse nr. 1502 af 19. oktober 2020 om ikrafttræden af dele af lov om ændring af momsloven, kildeskatteloven, skatteindberetningsloven og lov om afgifter af spil.

Det fremgår af isafgiftslovens § 2, stk. 2, at hvis en dansk virksomhed udleverer varer, der svarer til en afgift, der ikke overstiger 10.000 kr. årligt, kan virksomheden undlade at lade sig registrere som oplagshaver og betale afgift.

Det foreslås at nyaffatte isafgiftslovens § 3, stk. 4.

Det følger af den foreslåede nyaffattelse af isafgiftslovens § 3, stk. 4, 1. pkt., at virksomheder, der fra et andet EU-land sælger eller formidler salg af varer ved fjernsalg her til landet, hvoraf virksomheden er betalingspligtig for dansk moms, og hvor der af varen skal betales afgift efter denne lov, vil skulle registreres hos Skatteforvaltningen for betaling af afgiften.

Formålet med nyaffattelsen er at rette op på en utilsigtet u hensigtsmæssighed, som de nye e-handelsregler på momsområdet medfører.

Den foreslåede nyaffattelse af § 3, stk. 4, 1. pkt., vil medføre, at betingelserne for, hvornår virksomheder i andre EU-lande skal registreres for fjernsalg ved salg eller formidling af varer omfattet af afgiftspligten i isafgiftsloven, ændres. Efter det foreslåede vil registreringspligten være afhængig af, hvorvidt virksomheder fra andre EU-lande vil være betalingspligtig af dansk moms, når de sælger eller formidler salg af varer til danske forbrugere. Det vil således ikke længere være momsregistreringen, som er afgørende for, hvornår virksomheder i andre EU-lande skal registreres for punktafgift efter isafgiftsloven.

En virksomhed fra et andet EU-land skal betale dansk moms af deres fjernsalg til danske forbrugere, når virksomheden har et samlet fjernsalg til de øvrige EU-lande (det

vil sige inklusive Danmark, men eksklusive virksomhedens hjemland) for mere end 10.000 euro årligt. Det gælder, uanset om virksomheden anvender OSS eller ej.

Ved fjernsalg forstås salg af varer, hvor varen direkte eller indirekte forsendes eller transporteres af sælgeren eller på dennes vegne fra et andet land til en privatperson i Danmark. Med den foreslåede nyaffattelse vil formidling af varer ligeledes være omfattet af bestemmelsen. Ved formidling af varer skal forstås, at en virksomhed ved hjælp af en elektronisk grænseflade, såsom en markedsplads, platform, portal eller tilsvarende midler, forestår salg og levering af varer inden for EU fra en virksomhed uden for EU til en forbruger i EU.

Det følger af det foreslåede § 3, stk. 4, 2. pkt., at § 2, stk. 2, også vil finde anvendelse for virksomheder, der bliver omfattet af den foreslåede nyaffattelse af § 3, stk. 4, 1. pkt.

Formålet med det foreslåede § 3, stk. 4, 2. pkt., er, at valgmuligheden i § 2, stk. 2, også vil være tilgængelig for virksomheder fra andre EU-lande, der sælger varer til Danmark ved fjernsalg.

Det foreslåede nye § 3, stk. 4, 2. pkt., vil medføre, at virksomheder fra andre EU-lande vil få mulighed for at undlade at lade sig registrere og undlade at betale afgift af varer, som udleveres til Danmark ved fjernsalg, hvis mængden af disse varer svarer til en afgift, der ikke overstiger 10.000 kr. årligt. Danske virksomheder har samme valgmulighed, hvis mængden af varer, der er udleveret fra virksomheden, svarer til en afgift, der ikke overstiger 10.000 kr. årligt.

Der henvises i øvrigt til lovforslagets almindelige bemærkninger pkt. 2.6.

Til § 10

Det fremgår af kvælstofafgiftslovens § 24, 1. pkt., at virksomheder, der er registreret efter momslovens § 47, stk. 1, og som her til landet ved fjernsalg sælger varer omfattet af § 1 eller varer som nævnt i § 20, stk. 1, skal anmeldes til registrering efter denne lov hos Skatteforvaltningen. Til og med den 30. juni 2021 skulle virksomheder ikke registreres efter momslovens § 47, stk. 1, hvis den samlede levering her til landet ved fjernsalg hverken i det løbende eller i det foregående kalenderår oversteg 280.000 kr., jf. dagældende § 48, stk. 3, i momsloven, som blev ophævet fra og med den 1. juli 2021, jf. § 1, nr. 18, i lov nr. 810 af 9. juni 2020. § 1, nr. 18, i lov nr. 810 af 9. juni 2020 trådte i kraft den 1. juli 2021, jf. bekendtgørelse nr. 1502 af 19. oktober 2020 om ikrafttræden af dele af lov om ændring af momsloven, kildeskatteloven, skatteindberetningsloven og lov om afgifter af spil.

Det fremgår af kvælstofafgiftslovens § 2, stk. 4, at hvis en dansk virksomhed udleverer varer, der svarer til en afgift, der ikke overstiger 10.000 kr. årligt, kan virksomheden undlade at lade sig registrere som oplagshaver og betale afgift.

Det foreslås at ophæve § 24, 1. pkt., og i stedet indsætte to nye punktummer som § 24, 1. og 2. pkt.

Det følger af den foreslåede § 24, 1. pkt., at virksomheder, der fra et andet EU-land sælger eller formidler salg

af varer ved fjernsalg her til landet, hvoraf virksomheden er betalingspligtig for dansk moms, og hvor der af varen skal betales afgift efter denne lov, vil skulle registreres hos Skatteforvaltningen for betaling af afgiften.

Formålet med nyaffattelsen af § 24, 1. pkt., er at rette op på en utilsigtet u hensigtsmæssighed, som de nye e-handelsregler på momsområdet medfører.

Den foreslåede nyaffattelse af § 24, 1. pkt., vil medføre, at betingelserne for, hvornår virksomheder i andre EU-lande skal registreres for fjernsalg ved salg eller formidling af varer omfattet af afgiftspligten i kvælstofafgiftsloven, ændres. Efter det foreslåede vil registreringspligten være afhængig af, hvorvidt virksomheder fra andre EU-lande vil være betalingspligtig af dansk moms, når de sælger eller formidler salg af varer til danske forbrugere. Det vil således ikke længere være momsregistreringen, som er afgørende for, hvornår virksomheder i andre EU-lande skal registreres for punktafgift efter kvælstofafgiftsloven.

En virksomhed fra et andet EU-land skal betale dansk moms af deres fjernsalg til danske forbrugere, når virksomheden har et samlet fjernsalg til de øvrige EU-lande (det vil sige inklusive Danmark, men eksklusive virksomhedens hjemland) for mere end 10.000 euro årligt. Det gælder, uanset om virksomheden anvender OSS eller ej.

Ved fjernsalg forstås salg af varer, hvor varen direkte eller indirekte forsendes eller transporteres af sælgeren eller på dennes vegne fra et andet land til en privatperson i Danmark. Med den foreslåede nyaffattelse vil formidling af varer ligeledes være omfattet af bestemmelsen. Ved formidling af varer skal forstås, at en virksomhed ved hjælp af en elektronisk grænseflade, såsom en markedsplads, platform, portal eller tilsvarende midler, forestår salg og levering af varer inden for EU fra en virksomhed uden for EU til en forbruger i EU.

Det følger af det foreslåede § 24, 2. pkt., at § 2, stk. 4, også vil finde anvendelse for virksomheder, der bliver omfattet af den foreslåede nyaffattelse af § 24, 1. pkt.

Formålet med det foreslåede § 24, 2. pkt., er, at valgmuligheden i § 2, stk. 4, også vil være tilgængelig for virksomheder fra andre EU-lande, der sælger varer til Danmark ved fjernsalg.

Det foreslåede nye § 24, 2. pkt., vil medføre, at virksomheder fra andre EU-lande vil få mulighed for at undlade at lade sig registrere og undlade at betale afgift af varer, som udleveres til Danmark ved fjernsalg, hvis mængden af disse varer svarer til en afgift, der ikke overstiger 10.000 kr. årligt. Danske virksomheder har samme valgmulighed, hvis mængden af varer, der er udleveret fra virksomheden, svarer til en afgift, der ikke overstiger 10.000 kr. årligt.

Der henvises i øvrigt til lovforslagets almindelige bemærkninger pkt. 2.6.

Til § 11

Det fremgår af opløsningsmiddelafgiftslovens § 22, 1. pkt., at virksomheder, der er registreret efter momslovens § 47, stk. 1, og som her til landet sælger afgiftspligtige eller

dækningsafgiftspligtige varer ved fjernsalg, skal registreres som oplagshaver hos Skatteforvaltningen. Til og med den 30. juni 2021 skulle virksomheder ikke registreres efter momslovens § 47, stk. 1, hvis den samlede levering her til landet ved fjernsalg hverken i det løbende eller i det foregående kalenderår oversteg 280.000 kr., jf. dagældende § 48, stk. 3, i momsloven, som blev ophævet fra og med den 1. juli 2021, jf. § 1, nr. 18, i lov nr. 810 af 9. juni 2020. § 1, nr. 18, i lov nr. 810 af 9. juni 2020 trådte i kraft den 1. juli 2021, jf. bekendtgørelse nr. 1502 af 19. oktober 2020 om ikrafttræden af dele af lov om ændring af momsloven, kilde-skatteloven, skatteindberetningsloven og lov om afgifter af spil.

Det fremgår af opløsningsmiddelafgiftslovens § 2, stk. 3, at hvis en dansk virksomhed udleverer varer, der svarer til en afgift, der ikke overstiger 10.000 kr. årligt, kan virksomheden undlade at lade sig registrere som oplagshaver og betale afgift.

Det foreslås at ophæve opløsningsmiddelafgiftslovens § 22, 1. pkt., og i stedet indsætte to nye punktnummer som § 22, 1. og 2. pkt.

Det følger af den foreslåede § 22, 1. pkt., at virksomheder, der fra et andet EU-land sælger eller formidler salg af varer ved fjernsalg her til landet, hvoraf virksomheden er betalingspligtig for dansk moms, og hvor der af varen skal betales afgift efter denne lov, vil skulle registreres hos Skatteforvaltningen for betaling af afgiften.

Formålet med den foreslåede § 22, 1. pkt., er at rette op på en utilsigtet u hensigtsmæssighed, som de nye e-handelsregler på momsområdet medfører.

Den foreslåede § 22, 1. pkt., vil medføre, at betingelserne for, hvornår virksomheder i andre EU-lande skal registreres for fjernsalg ved salg eller formidling af varer omfattet af afgiftspligten i opløsningsmiddelafgiftsloven, ændres. Efter det foreslåede vil registreringspligten være afhængig af, hvorvidt virksomheder fra andre EU-lande vil være betalingspligtig af dansk moms, når de sælger eller formidler salg af varer til danske forbrugere. Det vil således ikke længere være momsregistreringen, som er afgørende for, hvornår virksomheder i andre EU-lande skal registreres for punktafgift efter opløsningsmiddelafgiftsloven.

En virksomhed fra et andet EU-land skal betale dansk moms af deres fjernsalg til danske forbrugere, når virksomheden har et samlet fjernsalg til de øvrige EU-lande (det vil sige inklusive Danmark, men eksklusive virksomhedens hjemland) for mere end 10.000 euro årligt. Det gælder, uanset om virksomheden anvender OSS eller ej.

Ved fjernsalg forstås salg af varer, hvor varen direkte eller indirekte forsendes eller transporteres af sælgeren eller på dennes vegne fra et andet land til en privatperson i Danmark. Med den foreslåede nyaffattelse vil formidling af varer ligeledes være omfattet af bestemmelsen. Ved formidling af varer skal forstås, at en virksomhed ved hjælp af en elektronisk grænseflade, såsom en markedsplads, platform, portal eller tilsvarende midler, forestår salg og levering af

varer inden for EU fra en virksomhed uden for EU til en forbruger i EU.

Det følger af det foreslåede § 22, 2. pkt., at § 2, stk. 3, også vil finde anvendelse for virksomheder, der bliver omfattet af den foreslåede nyaffattelse af § 22, 1. pkt.

Formålet med det foreslåede § 22, 2. pkt., er, at valgmuligheden i § 2, stk. 3, også vil være tilgængelig for virksomheder fra andre EU-lande, der sælger varer til Danmark ved fjernsalg.

Det foreslåede nye § 22, 2. pkt., vil medføre, at virksomheder fra andre EU-lande vil få mulighed for at undlade at lade sig registrere og undlade at betale afgift af varer, som udleveres til Danmark ved fjernsalg, hvis mængden af disse varer svarer til en afgift, der ikke overstiger 10.000 kr. årligt. Danske virksomheder har samme valgmulighed, hvis mængden af varer, der er udleveret fra virksomheden, svarer til en afgift, der ikke overstiger 10.000 kr. årligt.

Der henvises i øvrigt til lovforslagets almindelige bemærkninger pkt. 2.6.

Til § 12

Til nr. 1

Det fremgår af pvc-afgiftslovens § 18, 1. pkt., at virksomheder, der er registreret efter momslovens § 47, stk. 1, og som her til landet sælger afgiftspligtige varer ved fjernsalg, der er afgiftspligtige efter §§ 1 og 2, skal registreres som oplagshaver hos Skatteforvaltningen. Til og med den 30. juni 2021 skulle virksomheder ikke registreres efter momslovens § 47, stk. 1, hvis den samlede levering her til landet ved fjernsalg hverken i det løbende eller i det foregående kalenderår oversteg 280.000 kr., jf. dagældende § 48, stk. 3, i momsloven, som blev ophævet fra og med den 1. juli 2021, jf. § 1, nr. 18, i lov nr. 810 af 9. juni 2020. § 1, nr. 18, i lov nr. 810 af 9. juni 2020 trådte i kraft den 1. juli 2021, jf. bekendtgørelse nr. 1502 af 19. oktober 2020 om ikrafttræden af dele af lov om ændring af momsloven, kildeskatteloven, skatteindberetningsloven og lov om afgifter af spil.

Det fremgår af pvc-afgiftslovens § 3, stk. 3, at hvis en dansk virksomhed udleverer varer, der svarer til en afgift, der ikke overstiger 10.000 kr. årligt, kan virksomheden undlade at lade sig registrere som oplagshaver og betale afgift.

Det foreslås at ophæve pvc-afgiftslovens § 18, 1. pkt., og i stedet indsætte to nye punkummer som § 18, 1. og 2. pkt.

Det følger af den foreslåede § 18, 1. pkt., at virksomheder, der fra et andet EU-land sælger eller formidler salg af varer ved fjernsalg her til landet, hvoraf virksomheden er betalingspligtig for dansk moms, og hvor der af varen skal betales afgift efter denne lov, vil skulle registreres hos Skatteforvaltningen for betaling af afgiften.

Formålet med nyaffattelsen af § 18, 1. pkt., er at rette op på en utilsigtet u hensigtsmæssighed, som de nye e-handelsregler på momsområdet medfører.

Den foreslåede nyaffattelse af § 18, 1. pkt., vil medføre, at betingelserne for, hvornår virksomheder i andre EU-lande skal registreres for fjernsalg ved salg eller formidling af va-

rer omfattet af afgiftspligten i pvc-afgiftsloven, ændres. Efter det foreslåede vil registreringspligten være afhængig af, hvorvidt virksomheder fra andre EU-lande vil være betalingspligtig af dansk moms, når de sælger eller formidler salg af varer til danske forbrugere. Det vil således ikke længere være momsregistreringen, som er afgørende for, hvornår virksomheder i andre EU-lande skal registreres for punktafgift efter pvc-afgiftsloven.

En virksomhed fra et andet EU-land skal betale dansk moms af deres fjernsalg til danske forbrugere, når virksomheden har et samlet fjernsalg til de øvrige EU-lande (det vil sige inklusive Danmark, men eksklusivt virksomhedens hjemland) for mere end 10.000 euro årligt. Det gælder, uanset om virksomheden anvender OSS eller ej.

Ved fjernsalg forstås salg af varer, hvor varen direkte eller indirekte forsendes eller transporteres af sælgeren eller på dennes vegne fra et andet land til en privatperson i Danmark. Med den foreslåede nyaffattelse vil formidling af varer ligeledes være omfattet af bestemmelsen. Ved formidling af varer skal forstås, at en virksomhed ved hjælp af en elektronisk grænseflade, såsom en markedsplads, platform, portal eller tilsvarende midler, forestår salg og levering af varer inden for EU fra en virksomhed uden for EU til en forbruger i EU.

Det følger af det foreslåede § 18, 2. pkt., at § 3, stk. 3, også vil finde anvendelse for virksomheder, der bliver omfattet af den foreslåede nyaffattelse af § 18, 1. pkt.

Formålet med det foreslåede § 18, 2. pkt., er, at valgmuligheden i § 3, stk. 3, også vil være tilgængelig for virksomheder fra andre EU-lande, der sælger varer til Danmark ved fjernsalg.

Det foreslåede nye § 18, 2. pkt., vil medføre, at virksomheder fra andre EU-lande vil få mulighed for at undlade at lade sig registrere og undlade at betale afgift af varer, som udleveres til Danmark ved fjernsalg, hvis mængden af disse varer svarer til en afgift, der ikke overstiger 10.000 kr. årligt. Danske virksomheder har samme valgmulighed, hvis mængden af varer, der er udleveret fra virksomheden, svarer til en afgift, der ikke overstiger 10.000 kr. årligt.

Der henvises i øvrigt til lovforslagets almindelige bemærkninger pkt. 2.6.

Til § 13

Optrækningsloven indeholder bestemmelser om opkrævning af skatter og henviser til et bilag til loven (bilag 1, liste A), som indeholder en opremsning af de skatte- og afgiftslove, som opkrævningsloven regulerer, herunder forbrugsafgiftsloven, jf. bilag 1, liste A, nr. 9.

Ved § 2 i lov nr. 1182 af 8. juni 2021 blev henvisningen til forbrugsafgiftsloven i opkrævningslovens bilag 1, liste A, nr. 9, nyaffattet, således at det fra og med den 1. juli 2022 fremgår, at opkrævningsloven finder anvendelse på forbrugsafgiftsloven, bortset fra det nye afsnit IX a.

Det foreslås, at henvisningen til forbrugsafgiftsloven i opkrævningslovens bilag 1, liste A, nr. 9, nyaffattes, således at

det fremover fremgår, at opkrævningsloven finder anvendelse på forbrugsafgiftsloven, bortset fra afsnit IX.

Ændringen har sammenhæng med lovforslagets § 14, hvor nyaffattelsen af opkrævningslovens bilag 1, liste A, nr. 9, som vedtaget ved § 2 i lov nr. 1182 af 8. juni 2021 af lovtekniske årsager foreslås ophævet. Ændringen har endvidere sammenhæng med lovforslagets § 2, nr. 1, hvor det foreslås at nyaffatte afsnit IX i forbrugsafgiftsloven samt indsætte en række nye bestemmelser i afsnittet, som vil skulle regulere afgifterne på røgfri tobak, nikotinprodukter og nikotinholdige væsker. Det foreslås, at afgifterne skal afregnes på baggrund af stempelmærker. Derfor vil opkrævningslovens regler om angivelse og indbetaling ikke skulle finde anvendelse på disse afgifter.

Til § 14

Ved lov nr. 1182 af 8. juni 2021 blev bestemmelserne i forbrugsafgiftslovens §§ 13 a-13 j, § 14 a, stk. 1, 1. pkt., § 14 b, § 16 b, § 17, stk. 6 og 7, §§ 18-18 b og § 22, stk. 5-7, vedrørende indførelse af afgift på nikotinholdige væsker indsat.

Med lovforslaget foreslås det at indføre en afgift på nikotinprodukter samtidig med, at det foreslås at sammenlægge afgiftskategorierne og afgiftssatserne for røgfri tobak. Det foreslås, at afgiften på røgfri tobak og nikotinprodukter ligeledes skal være omfattet af den samme regulering som nikotinholdige væsker.

Det er ikke muligt at ændre i ikke ikrafttrådte bestemmelser. Af lovtekniske årsager er det derfor nødvendigt at ophæve de vedtagne – men endnu ikke ikrafttrådte – bestemmelser.

Det foreslås at ophæve *lov nr. 1182 af 8. juni 2021*.

De ophævede bestemmelser foreslås i tilrettet version genindsat med lovforslagets § 2, nr. 1-3, 7, 9, 11-13, 15 og 16, og § 13.

Til § 15

Fodnote 1 til momsloven indeholder henvisninger til de af Rådets direktiver, der er gennemført i dansk momslovgivning. Den seneste ændring af fodnoten trådte i kraft den 1. juli 2021, jf. § 5, nr. 1, i lov nr. 1240 af 11. juni 2021. I samme lovs § 5, nr. 2, blev fodnoten affattet således, at den også medtager gennemførelse af Rådets direktiv (EU) 2019/2235 af 16. december 2019 om ændring af direktiv 2006/112/EF om det fælles merværdiafgiftssystem og direktiv 2008/118/EF om den generelle ordning for punktafgifter, for så vidt angår forsvarsindsatsen inden for Unionens ramme. Da reglerne i direktiv (EU) 2019/2235 først skal træde i kraft den 1. juli 2022, træder denne nyaffattede fodnote også først i kraft den 1. juli 2022.

Det foreslås i lovforslaget, at Rådets direktiv (EU) 2021/1159 af 13. juli 2021 om ændring af direktiv 2006/112/EF for så vidt angår midlertidige fritagelser ved indførelse og visse leveringer som reaktion på covid-19-pandemien gennemføres i momsloven med ikrafttrædelse den 1. januar 2022, jf. de almindelige bemærkninger i pkt. 2.6. På

baggrund af denne direktivgennemførelse er det i lovforslagets § 3, nr. 1, foreslået, at den gældende fodnote, som trådte i kraft den 1. juli 2021, ændres til at medtage henvisning til direktivet om momsfrigtagelse til Europa-Kommissionen m.v.

Ovenstående betyder, at fodnoten som affattet ved § 5, nr. 2, i lov nr. 1240, og som træder i kraft den 1. juli 2022, ikke vil indeholde henvisningen til direktivet om momsfrigtagelse til Europa-Kommissionen m.v.

Det foreslås derfor i lovforslagets § 3, nr. 2, at noten nyaffattes, og denne nyaffattelse træder i kraft den 1. juli 2022.

Som konsekvens heraf foreslås § 5, nr. 2, i lov nr. 1240 af 11. juni 2021 ophævet.

Til § 16

Det foreslås i *stk. 1*, at loven træder i kraft den 1. januar 2022, jf. dog *stk. 2-4*.

Det betyder, at lovens § 1, § 3, nr. 1 og nr. 3-7, og § 14, vil træde i kraft den 1. januar 2022. Lovens § 1 angår fastsættelse af antallet af cigaretter i en pakke til 20 stk. Lovens § 3 angår en række ændringer i momsloven. Lovens § 14 vedrører ophævelse af de vedtagne – men ikke ikrafttrådte – bestemmelser om afgift af nikotinholdige væsker.

Det foreslås i *stk. 2*, at lovens § 2, nr. 1-3, 5, 6 og 8-17, § 3, nr. 2, og § 13, træder i kraft den 1. juli 2022.

Det betyder, at indførelsen af afgift på nikotinprodukter og sammenlægning af afgiftssatserne for røgfri tobak træder i kraft den 1. juli 2022 samtidig med de vedtagne – men ikke ikrafttrådte – bestemmelser om nikotinholdige væsker, jf. lov nr. 1182 af 8. juni 2021. Med det foreslåede fastholdes samtidig, at afgiften på nikotinholdige væsker indføres fra og med den 1. juli 2022, som det blev aftalt som led i aftale om finansloven for 2020. Det foreslås desuden, at lovens § 3, nr. 2, der indeholder en pr. 1. juli 2022 opdateret fodnote 1 til momsloven, træder i kraft den 1. juli 2022.

Det foreslås i *stk. 3*, at lovens § 2, nr. 4, og §§ 4-12 træder i kraft den 1. februar 2022.

Dette indebærer en fravigelse af princippet om, at erhvervsrettet lovgivning som udgangspunkt træder i kraft 1. januar eller 1. juli. Årsagen til fravigelsen er behovet for at opdatere relevante vejledningstekster på skat.dk i forbindelse med de foreslåede ændringer, hvilket ikke vil kunne nå at ske, hvis bestemmelserne skal træde i kraft 1. januar 2022. Det bemærkes i øvrigt, at lovens § 2, nr. 4, og §§ 4-12 er rettet mod virksomheder i andre EU-lande, der skal registreres for fjernsalg til danske forbrugere.

Det foreslås i *stk. 4*, at lovens § 2, nr. 7, træder i kraft den 1. april 2022.

Dette indebærer en fravigelse af princippet om, at erhvervsrettet lovgivning som udgangspunkt træder i kraft 1. januar eller 1. juli. Lovens § 2, nr. 7, giver imidlertid virksomhederne mulighed for at lade sig registrere og bestille stempelmærker, inden afgiften på nikotinprodukter og nikotinholdige væsker samt stempelmærkekravet indføres. Det

er vurderet mest hensigtsmæssigt, at der gives virksomhederne en sådan mulighed, da virksomhederne både skal have godkendt lokaler og påsætte stempelmærkerne inden, at de er klar til at sælge røgfri tobak, nikotinprodukter og nikotinholdige væsker omfattet af de foreslåede § 13, § 13 a, stk. 1, eller § 13 b, stk. 1, den 1. juli 2022.

Det foreslås i *stk. 5*, at lovens § 1 har virkning for varer, der overgår til forbrug fra og med den 1. januar 2022.

Det betyder, at pakker med cigaretter, der overgår til forbrug fra og med den 1. januar 2022, skal indeholde 20 stk. cigaretter, hverken flere eller færre.

Det foreslås i *stk. 6*, at lovens § 3, nr. 3 og 4, hvor der indføres midlertidige momsfratagelser som reaktion på co-

vid-19-pandemien, har virkning fra den 1. januar 2021. Denne tilbagevirkende kraft er vedtaget i Rådets direktiv (EU) 2021/1159 af 13. juli 2021. Den tilbagevirkende kraft betyder, at skulle en virksomhed i løbet af 2020 have opkrævet og betalt moms af en levering til Europa-Kommissionen eller et af de omhandlede agenturer, vil denne moms skulle tilbageføres i alle led, hvilket betyder, at det ikke har økonomisk betydning for sælgervirksomhederne.

Loven gælder hverken for Færøerne eller Grønland, fordi de love, der foreslås ændret, ikke gælder for Færøerne eller Grønland og ikke indeholder en hjemmel til at sætte lovene i kraft for Færøerne eller Grønland.

Lovforslaget sammenholdt med gældende lov

Gældende formulering

Lovforslaget

§ 1

I tobaksafgiftsloven, jf. lovbekendtgørelse nr. 1447 af 21. juni 2021, som ændret ved § 21 i lov nr. 1728 af 27. december 2018, § 1 i lov nr. 1588 af 27. december 2019, § 1 i lov nr. 1183 af 8. juni 2021 og § 3 i lov nr. 1240 af 11 juni 2021, foretages følgende ændringer:

§ 3. ---

Stk. 2. ---

Stk. 3. Pakninger med cigaretter skal indeholde mindst 20 cigaretter.

1. I § 3, stk. 3, ændres »mindst20 cigaretter« til: »20 cigaretter, hverken flere eller færre«.

§ 2

I lov om forskellige forbrugsafgifter, jf. lovbekendtgørelse nr. 1445 af 21. juni 2021, som ændret ved § 8 i lov nr. 1728 af 27. december 2018, § 2 i lov nr. 1588 af 27. december 2019, § 1 i lov nr. 1182 af 8. juni 2021 og § 11 i lov nr. 1240 af 11. juni 2021, foretages følgende ændringer:

1. *Afsnit IX* affattes således:

»Afsnit IX

Afsnit IX

Afgift af skrå og snus (røgfri tobak)

Afgift af røgfri tobak, nikotinprodukter og nikotinholdige væsker«.

§ 13. Der skal af kardusskrå og snus til nasalt brug, som er lovligt at markedsføre efter lov om tobaksvarer m.v., betales en afgift på 113 kr. pr. kg.

§ 13. Der skal af røgfri tobak, som er lovlig at markedsføre efter lov om tobaksvarer m.v. betales en afgift på 461 kr. og 37 øre pr. kg, jf. dog § 13 c.«

Stk. 2. Der skal af anden røgfri tobak, som er lovligt at markedsføre efter lov om tobaksvarer m.v., betales en afgift på 410 kr. og 76 øre pr. kg.

§ 13 a. Der skal betales afgift af nikotinholdige væsker, jf. dog stk. 2 og § 13 c. Afgiften betales efter følgende satser på grundlag af den afgiftspligtige volumen:

1) Varer, hvis indhold af nikotin udgør 12 mg nikotin eller derunder pr. milliliter

1,5 kr. pr. milliliter

2) Varer, hvis indhold af nikotin er højere end 12 mg nikotin pr. milliliter

2,5 kr. pr. milliliter

Stk. 2. Der skal ikke betales afgift af følgende:

1) Nikotinholdige væsker, der er godkendt ved en markedsføringstilladelse efter lov om lægemidler eller i medfør af EU-retlige regler om fastlæggelse af fællesskabsprocedurer for godkendelse af humanmedicinske lægemidler, eller som markedsføres som medicinsk udstyr forsynet med CE-mærkning i overensstemmelse med bekendtgørelse nr. 1263 af 15. december 2008 om medicinsk udstyr.

2) Nikotinholdige væsker, der er omfattet af kapitel 5 i lov om kemikalier, og som ikke er omfattet af lov om elektroniske cigaretter m.v.

§ 13 b. Der skal af nikotinprodukter, som ikke er afgiftspligtige efter § 13, § 13 a, stk. 1, eller tobaksafgiftsloven, betales en afgift på 5,5 øre pr. mg nikotin, jf. dog stk. 2 og § 13 c.

Stk. 2. Der skal ikke betales afgift af nikotinprodukter, der er godkendt ved en markedsføringstilladelse efter lov om lægemidler eller i medfør af EU-retlige regler om fastlæggelse af fællesskabsprocedurer for godkendelse af humanmedicinske lægemidler.

§ 13 c. Følgende varer omfattet af § 13, § 13 a, stk. 1, eller § 13 b, stk. 1, er fritaget for afgift:

1) Varer, der leveres til en anden registreret oplagshaver, jf. § 13 e, stk. 4.

2) Varer, der leveres til udlandet.

3) Varer, der hos en registreret oplagshaver eller under transport til og fra virksomheden er fuldstændig tilintetgjort eller gået uigenkaldeligt tabt.

Stk. 2. Den registrerede oplagshaver skal kunne dokumentere, at varerne er omfattet af stk. 1.

§ 13 d. Afgiftspligtige varer omfattet af § 13, § 13 a, stk. 1, eller § 13 b, stk. 1, skal være pakket i detailsalgspakninger senest 1 måned efter fremstillingen af varen her i landet eller modtagelsen af varen fra udlandet. Detailsalgspakninger skal påføres et stempelmærke ved pakning af varen heri eller senest ved modtagelsen fra udlandet,

hvis de afgiftspligtige varer modtages fra udlandet i detailsalgspakninger.

Stk. 2. Betalingen af afgiften skal ske i forbindelse med bestillingen af stempelmærker, medmindre den registrerede oplagshaver har stillet sikkerhed efter § 13 g, stk. 1.

Stk. 3. Afgiftspligtige varer omfattet af § 13, § 13 a, stk. 1, eller § 13 b, stk. 1, må i erhvervsmæssigt øjemed alene sælges i ubrudte detailsalgspakninger.

Stk. 4. Detailsalgspakninger med afgiftspligtige varer, som registrerede oplagshavere udleverer, skal være påført stempelmærker. Virksomheder, der ikke er registrerede oplagshavere, må ikke i erhvervsmæssigt øjemed sælge afgiftspligtige varer her i landet uden stempelmærker, når der er forløbet 3 måneder fra kravet om stempelmærke efter 1. pkt. er trådt i kraft.

Stk. 5. Virksomheder, der ikke er registrerede oplagshavere, må ikke opbevare afgiftspligtige varer uden stempelmærker, når der er forløbet 4 måneder fra kravet om stempelmærke efter stk. 4, 1. pkt. er trådt i kraft.

Stk. 6. Afgiftspligtige varer, der er udleveret fra en registreret oplagshaver, og som er påført stempelmærker, der var gældende før en afgiftsforhøjelses ikrafttræden, må ikke sælges i erhvervsmæssigt øjemed her i landet, når der er forløbet 3 måneder fra afgiftsforhøjelsens ikrafttræden.

Stk. 7. Virksomheder, der ikke er registrerede oplagshavere, må ikke opbevare afgiftspligtige varer, som er påført stempelmærker, der var gældende før en afgiftsforhøjelses ikrafttræden, når der er forløbet 4 måneder fra afgiftsforhøjelsens ikrafttræden.

§ 13 e. Afgiftspligtige varer omfattet af § 13, § 13 a, stk. 1, eller § 13 b, stk. 1, skal i forbindelse med stemplingen være pakket i fuldstændig lukkede detailsalgspakninger.

Stk. 2. Detailsalgspakninger skal være forsynet med angivelse af indholdets art, mængde og fremstillernes eller den afgiftsberigtigendes navn og hjemsted. Told- og skatteforvaltningen kan dog give tilladelse til at anvende en forhandlers navn og hjemsted eller et anonymitetsmærke. Detailsalgs-

pakninger med nikotinprodukter eller nikotinholdige væsker skal endvidere være forsynet med angivelse af nikotinkoncentrationen. For nikotinholdige væsker skal afgiftsklassen desuden angives på selve stempelmærket. Indholdets art, mængde, nikotinkoncentration og navn eller anonymitetsmærke skal anbringes på stempelmærket i stedet for på selve pakningen.

Stk. 3. Engrospakninger skal være forsynet med angivelse af indholdets art, mængden og fremstillernes eller importørens navn og hjemsted. Engrospakninger med nikotinprodukter og nikotinholdige væsker skal endvidere være forsynet med angivelse af nikotinkoncentrationen.

Stk. 4. En her i landet registreret oplagshaver, der fremstiller afgiftspligtige varer, kan af told- og skatteforvaltningen få tilladelse til at overføre afgiftspligtige varer uden stempelmærker til en anden registreret oplagshaver.

Stk. 5. Skatteministeren kan fastsætte nærmere regler om de tekniske standarder for stempelmærkerne.

§ 13 f. Virksomheder, der ikke er registrerede som oplagshavere, må ikke modtage eller opbevare afgiftspligtige varer, der ikke er pakket i forskriftsmæssigt lukkede og behørigt stemplede pakninger.

§ 13 g. Told- og skatteforvaltningen kan give registrerede oplagshavere kredit på afgiftsbetalingen mod fuld sikkerhed, således at afgiften skal være betalt senest 1 måned efter udleveringen af stempelmærkerne. Sker betaling ikke rettidigt, forrentes beløbet efter opkrævningslovens § 7. Såfremt stempelmærkerne skal påsættes pakninger i et andet EU-land, kan virksomheden få en yderligere kredit svarende til stempelmærkernes og varernes normale forsendelsestid til og fra det pågældende land. Forlængelse af kredittiden grundet påsætning af stempelmærker i et andet EU-land kan alene ske efter tilladelse fra told- og skatteforvaltningen.

Stk. 2. Hvis den sidste rettidige betalingsdag efter stk. 1 er en banklukkedag, anses den førstkommande bankdag som sidste rettidige betalingsdag.

Stk. 3. Den i stk. 1 nævnte kredittid kan efter anmodning, og såfremt der er tale om særlige omstændigheder, forlænges.

Stk. 4. Told- og skatteforvaltningen kan fastsætte nærmere regler for forlængelse af kredittiden, jf. stk. 3.

Stk. 5. Skatteministeren kan fastsætte regler om den yderligere kredittid til påsætning af stempelmærker i andre EU-lande efter stk. 1, 3. pkt.

§ 13 h. Stempelmærker fremstilles ved told- og skatteforvaltningens foranstaltning og udleveres af told- og skatteforvaltningen til de registrerede oplagshavere, medmindre der er truffet anden aftale med told- og skatteforvaltningen. De registrerede oplagshavere må kun benytte de stempelmærker, som de selv har bestilt og modtaget.

Stk. 2. Afgiften tilbagebetales for ikkebrugte stempelmærker, der tilbageleveres eller tilintetgøres. Ligeledes tilbagebetales afgiften for stempelmærker påsat pakninger, der hos en registreret oplagshaver eller under transport til og fra virksomheden er fuldstændig tilintetgjort eller gået uigenkaldeligt tabt.

Stk. 3. Told- og skatteforvaltningen kan fastsætte de nærmere vilkår for tilbagebetalingen.

§ 13 i. Det er en betingelse for at opnå registrering som oplagshaver efter § 14 a, stk. 1, for afgiftspligtige varer omfattet af § 13, § 13 a, stk. 1, eller § 13 b, stk. 1, at virksomheden eller personen har et lokale her i landet, som told- og skatteforvaltningen har godkendt inden registreringen.

Stk. 2. Oplagshavere skal holde varer, der er påsat stempelmærker, lagermæssigt adskilt fra varer, der ikke er påsat stempelmærker.

Stk. 3. Virksomheder, der handler med afgiftspligtige varer, skal føre et regnskab, som kan danne grundlag for opgørelsen af, om afgiften af de afgiftspligtige varer er betalt, og hvorfra varerne er leveret. Af regnskaberne skal det fremgå, hvilke varer der er blevet leveret (art, mængde og pris), hvilken dag leverancen er sket, hvem der har leveret varerne, om varerne er betalt, og på hvilken måde betalingen er foregået. Regnskabet skal føres i overensstemmelse med reglerne i bog-

føringsloven, ligesom momslovens § 55 finder tilsvarende anvendelse på virksomheder, der handler med afgiftspligtige varer.

Stk. 4. Virksomhedens øvrige regnskabsmateriale skal opbevares i virksomheden, medmindre det kan gøres tilgængeligt for told- og skatteforvaltningen inden 5 hverdage. Følgesedler, kvitteringer, kvitterede fakturaer og fakturakopier for afgiftspligtige varer, der befinder sig på et forretningssted, skal dog opbevares på forretningsstedet i mindst 3 måneder fra udstedelsesdagen.

Stk. 5. Regnskabsmateriale, herunder fakturaer, fakturakopier, følgesedler og opgørelser, skal opbevares i 5 år efter regnskabsårets afslutning. Dog skal detailhandelsvirksomheders kassestrimler og tilsvarende interne bilag kun opbevares i 1 år fra tidspunktet for underskrivelsen af årsregnskabet.

Stk. 6. Told- og skatteforvaltningen kan give den afgiftspligtige et påbud om at efterleve de i stk. 2-5 fastsatte bestemmelser. Told- og skatteforvaltningen kan pålægge den afgiftspligtige daglige tvangsbøder efter § 13 k, indtil påbuddet efterleveres.

Stk. 7. Påbuddet skal indeholde en henvisning til den relevante bestemmelse og en anvisning af, hvilke konkrete handlinger eller foranstaltninger virksomheden skal gennemføre for at overholde den pågældende bestemmelse. Påbuddet gives skriftligt, og det skal fremgå heraf, at hvis påbuddet ikke efterleveres inden for den angivne frist, kan modtageren heraf pålægges daglige tvangsbøder, indtil påbuddet efterleveres.

§ 13 j. Oplagshavere, der indfører eller modtager afgiftspligtige varer fra udlandet, skal ved salg af disse varer til virksomheder udstede en faktura. Fakturaen skal være forsynet med fortløbende nummer og fakturadato og indeholde oplysninger om sælgers navn, cvr- eller SE-nummer og adresse, købers navn og adresse samt leverancens art, mængde og pris.

Stk. 2. Ved enhver leverance af afgiftspligtige varer til en virksomhed skal leverandøren udstede en følgeseddel. Betales leverancen kontant, skal leverandøren i stedet udstede en kvittering. Køberen skal opbevare følgesedler eller kvitteringer i mindst 3 måneder fra udstedelsesdagen på det

forretningssted, hvor salget af de varer, som følgesedlen eller kvitteringen vedrører, finder sted. Fordeles varerne til forskellige forretningssteder i køberens virksomhed, skal virksomheden udarbejde interne følgesedler eller lignende for hvert enkelt vareparti, som henviser til den oprindelige følgeseddel eller kvittering. Følgesedler eller kvitteringer skal indeholde de samme oplysninger som fakturaer, jf. stk. 1, idet dog prisangivelser kan undlades på følgesedler. En kopi af en faktura, der opfylder betingelserne i stk. 1, kan erstatte en følgeseddel, hvis fakturaen udleveres til virksomheden senest samtidig med leverancen.

Stk. 3. Told- og skatteforvaltningen kan fastsætte nærmere regler om følgende:

- 1) Overførelse af varer mellem registrerede oplagshavere efter § 13 e, stk. 4.
- 2) Fakturaudstedelse.
- 3) Regnskabsførelse.

Stk. 4. Told- og skatteforvaltningen kan give den afgiftspligtige et påbud om at efterleve de i stk. 1 og 2 fastsatte bestemmelser. Told- og skatteforvaltningen kan pålægge den afgiftspligtige daglige tvangsbøder efter § 13 k, indtil påbuddet efterleveres.

Stk. 5. Påbuddet skal indeholde en henvisning til den relevante bestemmelse og en anvisning af, hvilke konkrete handlinger eller foranstaltninger virksomheden skal gennemføre for at overholde den pågældende bestemmelse. Påbuddet gives skriftligt, og det skal fremgå heraf, at hvis påbuddet ikke efterleveres inden for den angivne frist, kan modtageren heraf pålægges daglige tvangsbøder, indtil påbuddet efterleveres.

§ 13 k. Told- og skatteforvaltningen kan pålægge ejeren af virksomheden eller den ansvarlige daglige ledelse heraf daglige tvangsbøder for manglende efterlevelse af påbud efter § 13 i, stk. 6 og 7, og § 13 j, stk. 4 og 5. De daglige tvangsbøder skal udgøre mindst 1.000 kr. og kan forhøjes af told- og skatteforvaltningen med en uges skriftligt varsel.

§ 13 l. § 14 a, stk. 2-7, § 15, stk. 1, 3 og 4, § 16 a, stk. 1-8, § 21 og § 24, stk. 1, finder ikke

§ 14 a. Virksomheder, der fremstiller eller fra udlandet modtager afgiftspligtige varer, skal registreres som oplagshaver hos told- og skatteforvaltningen. Til oplagshavere udstedes et bevis for registreringen.

Stk. 2. Virksomheder omfattet af stk. 1 kan dog undlade at lade sig registrere som oplagshaver og betale afgift, hvis mængden af afgiftspligtige varer opgjort efter stk. 3 svarer til en afgift, der ikke overstiger 10.000 kr. årligt. Den årlige periode er virksomhedens regnskabsår, dog højst 12 på hinanden følgende måneder. Hvad angår den årlige periode for nystiftede virksomheder, hvis første regnskabsperiode overstiger 12 måneder, dog højst 18 måneder, jf. årsregnskabslovens § 15, stk. 2, anses den årlige periode for påbegyndt ved stiftelsen af virksomheden.

Stk. 3-7. ---

Stk. 8. Virksomheder, der er registreret efter momslovens § 47, stk. 1, og som her til landet sælger afgiftspligtige varer ved fjernsalg, skal registreres som oplagshaver hos told- og skatteforvaltningen.

anvendelse for virksomheder, der fremstiller, omhælder, ompakker, indfører eller fra udlandet modtager varer, der skal betales afgift af efter § 13, § 13 a, stk. 1, eller § 13 b, stk. 1, virksomheder, der handler med sådanne varer, eller personer, som er i besiddelse af varerne.«

2. I § 14 a, stk. 1, indsættes efter 1. pkt. som nyt punktum:

»Virksomheder, der ompakker eller omhælder varer omfattet af afsnit IX, skal ligeledes registreres som oplagshaver hos told- og skatteforvaltningen.«

3. I § 14 a, stk. 2, 1. pkt., indsættes efter »stk. 1«: »», 1. pkt.,«.

4. § 14 a, stk. 8, affattes således:

»Stk. 8. Virksomheder, der fra et andet EU-land sælger eller formidler salg af varer ved fjernsalg her til landet, hvoraf virksomheden er betalingspligtig for dansk moms, og hvor der af varen skal betales afgift efter denne lov, skal registreres som oplagshaver hos told- og skatteforvaltningen. Dog finder § 14 a, stk. 2, også anvendelse for virksomheder omfattet af 1. pkt.«

5. § 14 a, stk. 8, affattes således:

»Stk. 8. Virksomheder, der fra et andet EU-land sælger eller formidler salg af varer ved fjernsalg her til landet, hvoraf virksomheden er betalingspligtig for dansk moms, og hvor der af varen skal betales afgift efter denne lov, skal registreres som oplagshaver hos told- og skatteforvaltningen. Dog finder § 14 a, stk. 2, også anvendelse for virksom-

heder omfattet af 1. pkt., hvis varerne er afgiftspligtige efter §§ 3, 11 eller 12.«

6. I § 14 a indsættes som *stk. 9*:

»*Stk. 9.* Stk. 2-7 finder ikke anvendelse for virksomheder, der fremstiller, omhælder, ompakker, indfører eller fra udlandet modtager varer, der skal betales afgift af efter § 13, § 13 a, stk. 1, eller § 13 b, stk. 1, virksomheder, der handler med sådanne varer, eller personer, som er i besiddelse af varerne, jf. § 13 l.«

7. Efter § 14 a indsættes:

»§ 14 b. Virksomheder, der fremstiller, ompakker, omhælder eller fra udlandet modtager varer omfattet af afgiftspligten i § 13, § 13 a, stk. 1, eller § 13 b, stk. 1, kan registrere sig som oplagshavere. Det samme gælder for virksomheder, der fra et andet EU-land sælger eller formidler salg af varer omfattet af afgiftspligten i § 13, § 13 a, stk. 1, eller § 13 b, stk. 1, ved fjernsalg her til landet, hvoraf virksomheden er betalingspligtig for dansk moms. Det er en betingelse for at opnå registrering som oplagshaver efter 1. pkt., at virksomheden eller personen har et lokale her i landet, som told- og skatteforvaltningen har godkendt inden registreringen. Virksomhederne, der efter 1. eller 2. pkt. har registreret sig som oplagshaver, kan mod fuld sikkerhed bestille stempelmærker til påsætning på detailsalgspakninger med varer omfattet af afgiftspligten i § 13, § 13 a, stk. 1, eller § 13 b, stk. 1. Detailsalgspakninger med varer, jf. § 13, § 13 a, stk. 1, eller § 13 b, stk. 1, påsat stempelmærker må først udleveres fra de registrerede oplagshavere fra og med den 1. juli 2022. Afgiften for stempelmærker udleveret til og med den 30. juni 2022 forfalder den 1. juli 2022 og skal betales senest den 15. juli 2022. Den 15. juli 2022 anses dermed for sidste rettidige betalingsdag. Sker betaling ikke rettidigt, forrentes beløbet efter opkrævningslovens § 7.

Stk. 2. Stempelmærker bestilt efter stk. 1, 4. pkt., fremstilles ved told- og skatteforvaltningens foranstaltning og udleveres af told- og skatteforvaltningen til de registrerede oplagshavere, medmindre der er truffet anden aftale med told- og skatteforvaltningen. De registrerede oplagshavere

§ 15. ---

§ 16 a. Ved indførsel af varer fra steder uden for EU eller fra visse områder, der ikke er omfattet af de pågældende EU-landes afgiftsområde, svares afgiften ved indførslen, medmindre varerne indføres efter reglerne i § 14 a. Afgiften afregnes efter reglerne i toldlovens kapitel 4, jf. dog stk. 2.

Stk. 2-8. ---

må kun benytte de stempelmærker, som de selv har bestilt og modtaget.«

8. I § 15 indsættes som *stk. 5*:

»Stk. 5. Stk. 1, 3 og 4 finder ikke anvendelse for virksomheder, der fremstiller, omhælder, ompakker, indfører eller fra udlandet modtager varer, der skal betales afgift af efter § 13, § 13 a, stk. 1, eller § 13 b, stk. 1, virksomheder, der handler med sådanne varer, eller personer, som er i besiddelse af varerne, jf. § 13 l.«

9. I § 16 a, *stk. 1, 1. pkt.*, udgår »visse«.

10. I § 16 a indsættes som *stk. 9*:

»Stk. 9. Stk. 1-8 finder ikke anvendelse for virksomheder, der fremstiller, omhælder, ompakker, indfører eller fra udlandet modtager varer, der skal betales afgift af efter § 13, § 13 a, stk. 1, eller § 13 b, stk. 1, virksomheder, der handler med sådanne varer, eller personer, som er i besiddelse af varerne, jf. § 13 l.«

11. Efter § 16 a indsættes:

»§ 16 b. Varemodtagere, der ikke er erhvervsdrivende, og som fra andre EU-lande modtager varer omfattet af afsnit IX, skal ved modtagelsen af varerne angive den mængde varer, hvoraf der skal betales afgift til told- og skatteforvaltningen. Angivelsen skal være underskrevet af varemodtageren. Indbetalingen skal ske senest samtidig med indsendelsen af den i 2. pkt. nævnte angivelse. Opkrævningslovens § 3, stk. 2, §§ 5-7 og § 8, stk. 1, nr. 2 og 3, finder tilsvarende anvendelse.

Stk. 2. Ved indførsel af varer omfattet af afsnit IX fra steder uden for EU eller fra områder, der ikke er omfattet af de pågældende EU-landes afgiftsområde, betales afgiften ved indførslen, medmindre varerne indføres efter reglerne i § 14 a. Afgiften afregnes efter reglerne i toldlovens kapitel

4. Reglerne om angivelse og betaling efter stk. 1 finder tilsvarende anvendelse.«

12. I § 17 indsættes efter stk. 5 som nye stykker:

»*Stk. 6.* Det i stk. 1, 1. pkt., nævnte materiale skal på begæring udleveres eller indsendes til told- og skatteforvaltningen.

Stk. 7. Oplagshavere registreret for afgift efter § 13, § 13 a, stk. 1, eller § 13 b, stk. 1, skal for hvert kvartal afgive oplysninger om indkøb og eventuelt videresalg af afgiftspligtige varer til told- og skatteforvaltningen til brug i statistisk øjemed.«

Stk. 6 bliver herefter stk. 8.

13. Efter § 17 indsættes:

»**§ 18.** Såfremt varer overdrages, erhverves eller anvendes af en registreret oplagshaver på en sådan måde, at der ikke er betalt den afgift, som skulle have været betalt efter § 13, § 13 a, stk. 1, eller § 13 b, stk. 1, afkræves det skyldige beløb til betaling senest 14 dage efter påkrav. Kan størrelsen af det skyldige beløb ikke opgøres på grundlag af virksomhedens regnskaber, kan told- og skatteforvaltningen foretage en skønsmæssig ansættelse af beløbet. Opkrævningslovens §§ 6 og 7 og § 8, stk. 1, nr. 2 og 3, finder tilsvarende anvendelse.

Stk. 2. Såfremt den tilstedeværende beholdning af afgiftspligtige varer er mindre end beholdningen efter regnskabet, svares der afgift af det manglende kvantum, jf. dog § 13 e, stk. 4, og § 24, stk. 2 og 3.

§ 18 a. Enhver virksomhed, der overdrager, erhverver, tilegner sig, opbevarer eller anvender varer, hvoraf der ikke er betalt afgift, som skulle være betalt efter § 13, § 13 a, stk. 1, eller § 13 b, stk. 1, afkræves det skyldige beløb til betaling senest 14 dage efter påkrav. Kan størrelsen af det skyldige beløb ikke opgøres på grundlag af virksomhedens regnskaber, kan told- og skatteforvaltningen foretage en skønsmæssig ansættelse af beløbet. Opkrævningslovens §§ 6 og 7 og § 8, stk. 1, nr. 2 og 3, finder tilsvarende anvendelse.

§ 18 b. Hvis told- og skatteforvaltningen finder afgiftspligtige nikotinholdige væsker, hvoraf der ikke er betalt afgift, jf. § 13 a, stk. 1, og det ikke er

muligt uden nærmere undersøgelse med tilstrækkelig sikkerhed at fastslå, hvad nikotinindholdet i varerne er, opkræves afgiften efter satsen i § 13 a, stk. 1, nr. 2.

Stk. 2. Hvis told- og skatteforvaltningen finder afgiftspligtige nikotinprodukter, hvoraf der ikke er betalt afgift, jf. § 13 b, stk. 1, og det ikke er muligt uden nærmere undersøgelse med tilstrækkelig sikkerhed at fastslå, hvad nikotinindholdet i varerne er, beregnes afgiften på grundlag af en nikotinkoncentration på 7 pct. af varens vægt. Hvis told- og skatteforvaltningen skønner, at varens faktiske indhold af nikotin er højere end 7 pct. af varens vægt, beregnes afgiften på grundlag af en af told- og skatteforvaltningen foretaget skønsmæssig fastsættelse af nikotinkoncentrationen.

Stk. 3. Stk. 1 finder tilsvarende anvendelse, hvis told- og skatteforvaltningen konstaterer, at der er solgt afgiftspligtige varer, uden at der er betalt afgift, jf. § 13 a, stk. 1, og det ikke er muligt med tilstrækkelig sikkerhed at fastslå, hvad nikotinindholdet i varerne er.

Stk. 4. Stk. 2 finder tilsvarende anvendelse, hvis told- og skatteforvaltningen konstaterer, at der er solgt afgiftspligtige varer, uden at der er betalt afgift, jf. § 13 b, stk. 1, og det ikke er muligt med tilstrækkelig sikkerhed at fastslå, hvad nikotinindholdet i varerne er.«

§ 21. Foruden den personkreds, der er omhandlet i § 10 i lov om opkrævning af skatter og afgifter m.v. hæfter de i § 16 a, stk. 3, nævnte varemottagere og den, der er i besiddelse af varen, for betaling af afgift efter bestemmelserne i denne lov.

§ 22. Med bøde straffes den, som forsætligt eller groft uagtsomt:

- 1) ---
 - 2) overtræder § 14 a, stk. 1, § 15 stk. 1-3, eller § 16 a, stk. 3, 2. pkt.,
 - 3-5) ---
- Stk. 2-4.* ---

14. I § 21 indsættes efter »denne lov«: », jf. dog § 13 l«.

15. I § 22, *stk. 1, nr. 2*, indsættes efter »overtræder«: »§ 13 d, stk. 1 eller 3-7, §§ 13 e eller 13 f, § 13 i, stk. 2-5, § 13 j, stk. 1 eller 2,«.

16. I § 22 indsættes som *stk. 5-7*:

»*Stk. 5.* Ved fastsættelse af bøde for overtrædelse af § 14 a, stk. 1, 1. pkt., udmåles en skærpet

bøde, når der er tale om, at der her til landet indføres eller fra udlandet modtages varer omfattet af § 13, § 13 a, stk. 1, eller § 13 b, stk. 1. Det samme gælder ved overtrædelse af § 13 i, stk. 2-5, eller § 13 j, stk. 1 eller 2, hvis overtrædelsen medfører, at det ikke er muligt at konstatere, om der er betalt afgift efter § 13, § 13 a, stk. 1, eller § 13 b, stk. 1.

Stk. 6. Har nogen begået flere overtrædelser af § 14 a, stk. 1, 1. pkt., når der er tale om, at der her til landet indføres eller fra udlandet modtages varer omfattet af § 13, § 13 a, stk. 1, eller § 13 b, stk. 1, samt overtrædelser af § 13 i, stk. 2-5, eller § 13 j, stk. 1 eller 2, eller forskrifter fastsat i medfør heraf, og medfører overtrædelserne straf i form af bøde, sammenlægges bødestrafen for hver overtrædelse. Har nogen overtrådt § 14 a, stk. 1, 1. pkt., når der er tale om en virksomhed, der her til landet indføres eller fra udlandet modtages varer omfattet af § 13, § 13 a, stk. 1, § 13 b, stk. 1, eller har overtrådt § 13 i, stk. 2-5, eller § 13 j, stk. 1 eller 2, eller forskrifter fastsat i medfør heraf og én eller flere andre skatte- og afgiftslove eller pantlovgivningen, og medfører overtrædelserne straf i form af bøde, sammenlægges bødestrafen for hver overtrædelse af denne lov eller forskrifter fastsat i medfør heraf og bødestrafen for overtrædelsen af den eller de andre skatte- og afgiftslove eller pantlovgivningen.

Stk. 7. Stk. 6 kan fraviges, når særlige grunde taler herfor.«

§ 24. Afgiftspligtige varer, der af oplagshavere leveres til udlandet, er fritaget for afgift. Told- og skatteforvaltningen kan meddele bevilling til godtgørelse af afgiften af afgiftsberigtigede varer, der erhvervsmæssigt leveres til udlandet. Registrerede varemodtagere kan uden bevilling efter udløbet af hver afgiftsperiode frem for at søge told- og skatteforvaltningen om godtgørelse i stedet angive afgift af afgiftsberigtigede varer, der er leveret til udlandet, jf. § 16 a, stk. 4, på afgiftsangivelsen, således at den godtgørelsesberettigede afgift indgår i opgørelsen af afgiftstilsvaret.

Stk. 2 og 3. ---

17. I § 24 indsættes som *stk. 4*:

»*Stk. 4.* Stk. 1 finder ikke anvendelse for virksomheder, der fremstiller, omhælder, ompakker, indfører eller fra udlandet modtager varer, der skal

betales afgift af efter § 13, § 13 a, stk. 1, eller § 13 b, stk. 1, virksomheder, der handler med sådanne varer, eller personer, som er i besiddelse af varerne, jf. § 13 l.«

§ 3

I momsloven, jf. lovbekendtgørelse nr. 1021 af 26. september 2019, som ændret bl.a. ved § 4 i lov nr. 1548 af 18. december 2018, § 4 i lov nr. 1295 af 5. december 2019, § 1 i lov nr. 1310 af 6. december 2019, § 1 i lov nr. 810 af 9. juni 2020 og § 5 i lov nr. 2197 af 29. december 2020 og senest ved § 5 i lov nr. 1240 af 11. juni 2021, foretages følgende ændringer:

1) Loven indeholder bestemmelser, der gennemfører Rådets trettende direktiv 86/560/EØF af 17. november 1986 om harmonisering af medlemsstaternes lovgivning om omsætningsafgifter - Foranstaltninger til tilbagebetaling af merværdiafgift til afgiftspligtige personer, der ikke er etableret på Fællesskabets område, EF-Tidende 1986, nr. L 326, side 40, Rådets direktiv 2006/112/EF af 28. november 2006 om det fælles merværdiafgiftssystem, EU-Tidende 2006, nr. L 347, side 1, Rådets direktiv 2006/138/EF af 19. december 2006 om ændring af direktiv 2006/112/EF om det fælles merværdiafgiftssystem hvad angår anvendelsesperioden for merværdiafgiftssystemet for radio- og tv-spredningstjenester og visse elektronisk leverede tjenesteydelser, EU-Tidende 2006, nr. L 384, side 92, Rådets direktiv 2008/8/EF af 12. februar 2008 om ændring af direktiv 2006/112/EF med hensyn til leveringsstedet for tjenesteydelser, EU-Tidende 2008, nr. L 44, side 11, Rådets direktiv 2008/9/EF af 12. februar 2008 om detaljerede regler for tilbagebetaling af moms i henhold til direktiv 2006/112/EF til afgiftspligtige personer, der ikke er etableret i tilbagebetalingsmedlemsstaten, men i en anden medlemsstat, EU-Tidende 2008, nr. L 44, side 23, Rådets direktiv 2008/117/EF af 16. december 2008 om ændring af direktiv 2006/112/EF om det fælles merværdiafgiftssystem med henblik på forebyggelse af momsunddragelse i forbindelse med transaktioner inden for Fællesskabet, EU-Tidende 2009, nr. L 14, side 7, Rådets direktiv 2009/69/EF af 25.

1. I *fodnote 1* ændres »L 244, side 3, og« til: »L 244, side 3,« og »Rådets direktiv 2020/1756 af 20. november 2020 om ændring af direktiv 2006/112/EF om det fælles merværdiafgiftssystem, for så vidt angår identifikation af afgiftspligtige personer i Nordirland, EU-Tidende 2020, nr. L 396, side 1« ændres til: »Rådets direktiv (EU) 2020/1756 af 20. november 2020 om ændring af direktiv 2006/112/EF om det fælles merværdiafgiftssystem, for så vidt angår identifikation af afgiftspligtige personer i Nordirland, EU-Tidende 2020, nr. L 396, side 1, og Rådets direktiv (EU) 2021/1159 af 13. juli 2021 om ændring af direktiv 2006/112/EF for så vidt angår midlertidige fritagelser ved indførsel og visse leveringer som reaktion på covid-19-pandemien, EU-Tidende 2021, nr. L 250, side 1«.

juni 2009 om ændring af direktiv 2006/112/EF om det fælles merværdiafgiftssystem for så vidt angår afgiftssvig i forbindelse med indførsel, EU-Tidende 2009, nr. L 175, side 12, Rådets direktiv 2009/132/EF af 19. oktober 2009 om fastlæggelse af anvendelsesområdet for artikel 143, litra b og c, i direktiv 2006/112/EF for så vidt angår fritagelse for merværdiafgift ved visse former for endelig indførsel af goder, EU-Tidende 2009, nr. L 292, side 5, Rådets direktiv 2009/162/EU af 22. december 2009 om ændring af visse bestemmelser i direktiv 2006/112/EF om det fælles merværdiafgiftssystem, EU-Tidende 2010, nr. L 10, side 14, Rådets direktiv 2010/23/EU af 16. marts 2010 om ændring af direktiv 2006/112/EF om det fælles merværdiafgiftssystem for så vidt angår en fakultativ og midlertidig anvendelse af ordningen for omvendt betalingspligt ved levering af bestemte tjenesteydelser, som kan være udsat for svig, EU-Tidende 2010, nr. L 72, side 1, Rådets direktiv 2010/45/EU af 13. juli 2010 om ændring af direktiv 2006/112/EF om det fælles merværdiafgiftssystem for så vidt angår faktureringsreglerne, EU-Tidende 2010, nr. L 189, side 1, Rådets direktiv 2013/43/EU af 22. juli 2013 om ændring af momssystemdirektivet for så vidt angår en fakultativ og midlertidig anvendelse af ordningen for omvendt betalingspligt ved levering af bestemte varer og tjenesteydelser, som kan være udsat for svig, EU-Tidende 2013, nr. L 201, side 4-6, Rådets direktiv 2013/61/EU af 17. december 2013 om ændring af direktiv 2006/112/EF og 2008/118/EF hvad angår de franske regioner i den yderste periferi og særlig Mayotte, EU-Tidende 2013, nr. L 353, side 5 og 6, Rådets direktiv 2016/1065/EU af 27. juni 2016 om ændring af direktiv 2006/112/EF for så vidt angår behandlingen af vouchere, EU-Tidende 2016, nr. L 177, side 9, dele af Rådets direktiv 2017/2455/EU af 5. december 2017 om ændring af direktiv 2006/112/EF og 2009/132/EF for så vidt angår visse momsforpligtelser i forbindelse med levering af ydelser og fjernsalg af varer, EU-Tidende 2017, nr. L 348, side 7, Rådets direktiv 2018/912/EU af 22. juni 2018 om ændring af direktiv 2006/112/EF om det fælles merværdiafgiftssystem for så vidt angår forpligtelsen til at overholde et minimumsniveau for normalsatsen, EU-Tidende 2018, nr. L 162, si-

de 1, Rådets direktiv 2018/1713/EU af 6. november 2018 om ændring af direktiv 2006/112/EF, for så vidt angår momssatser for bøger, aviser og tidsskrifter, EU-Tidende 2018, nr. L 286, side 20, Rådets direktiv 2018/1695/EU af 6. november 2018 om ændring af direktiv 2006/112/EF om det fælles merværdiafgiftssystem, for så vidt angår anvendelsesperioden for den fakultative ordning for omvendt betalingspligt ved levering af bestemte varer og ydelser, som kan være udsat for svig, og for den hurtige reaktionsmekanisme til bekæmpelse af momssvig, EU-Tidende 2018, nr. L 282, side 5, Rådets direktiv 2018/1910/EU af 4. december 2018 om ændring af direktiv 2006/112/EF, for så vidt angår harmonisering og forenkling af visse regler i det fælles merværdiafgiftssystem for beskatning af samhandlen mellem medlemsstaterne, EU-Tidende 2018, nr. L 311, side 3, og Rådets direktiv 2019/475/EU af 18. februar 2019 om ændring af direktiv 2006/112/EF og 2008/118/EF for så vidt angår medtagelse af den italienske kommune Campione d'Italia og den italienske del af Luganosøen i Unionens toldområde og i den territoriale anvendelse af direktiv 2008/118/EF, EU-Tidende 2019, nr. L 83, side 42, Rådets direktiv (EU) 2019/1995 af 21. november 2019 om ændring af direktiv 2006/112/EF for så vidt angår bestemmelserne om fjernsalg af varer og visse indenlandske leveringer af varer, EU-Tidende 2019, nr. L 310, side 1, Rådets afgørelse 2020/1109/EU af 20. juli 2020 om ændring af direktiv (EU) 2017/2455 og (EU) 2019/1995, for så vidt angår datoerne for gennemførelse og anvendelse som reaktion på covid-19-pandemien, EU-Tidende 2020, nr. L 244, side 3, og Rådets direktiv (EU) 2020/1756 af 20. november 2020 om ændring af direktiv 2006/112/EF om det fælles merværdiafgiftssystem, for så vidt angår identifikation af afgiftspligtige personer i Nordirland, EU-Tidende 2020, nr. L 396, side 1.

2. *Fodnote 1* til titlen affattes således:

»1) Loven indeholder bestemmelser, der gennemfører Rådets trettende direktiv 86/560/EØF af 17. november 1986 om harmonisering af medlemsstaternes lovgivning om omsætningsafgifter - Foranstaltninger til tilbagebetaling af merværdiafgift til afgiftspligtige personer, der ikke er etableret på Fællesskabets område, EF-Tidende 1986,

nr. L 326, side 40, Rådets direktiv 2006/112/EF af 28. november 2006 om det fælles merværdiafgiftssystem, EU-Tidende 2006, nr. L 347, side 1, Rådets direktiv 2006/138/EF af 19. december 2006 om ændring af direktiv 2006/112/EF om det fælles merværdiafgiftssystem hvad angår anvendelsesperioden for merværdiafgiftssystemet for radio- og tv-spredningstjenester og visse elektronisk leverede tjenesteydelser, EU-Tidende 2006, nr. L 384, side 92, Rådets direktiv 2008/8/EF af 12. februar 2008 om ændring af direktiv 2006/112/EF med hensyn til leveringsstedet for tjenesteydelser, EU-Tidende 2008, nr. L 44, side 11, Rådets direktiv 2008/9/EF af 12. februar 2008 om detaljerede regler for tilbagebetaling af moms i henhold til direktiv 2006/112/EF til afgiftspligtige personer, der ikke er etableret i tilbagebetalingsmedlemsstaten, men i en anden medlemsstat, EU-Tidende 2008, nr. L 44, side 23, Rådets direktiv 2008/117/EF af 16. december 2008 om ændring af direktiv 2006/112/EF om det fælles merværdiafgiftssystem med henblik på forebyggelse af momsunddragelse i forbindelse med transaktioner inden for Fællesskabet, EU-Tidende 2009, nr. L 14, side 7, Rådets direktiv 2009/69/EF af 25. juni 2009 om ændring af direktiv 2006/112/EF om det fælles merværdiafgiftssystem for så vidt angår afgiftssvig i forbindelse med indførsel, EU-Tidende 2009, nr. L 175, side 12, Rådets direktiv 2009/132/EF af 19. oktober 2009 om fastlæggelse af anvendelsesområdet for artikel 143, litra b og c, i direktiv 2006/112/EF for så vidt angår fritagelse for merværdiafgift ved visse former for endelig indførsel af goder, EU-Tidende 2009, nr. L 292, side 5, Rådets direktiv 2009/162/EU af 22. december 2009 om ændring af visse bestemmelser i direktiv 2006/112/EF om det fælles merværdiafgiftssystem, EU-Tidende 2010, nr. L 10, side 14, Rådets direktiv 2010/23/EU af 16. marts 2010 om ændring af direktiv 2006/112/EF om det fælles merværdiafgiftssystem for så vidt angår en fakultativ og midlertidig anvendelse af ordningen for omvendt betalingspligt ved levering af bestemte tjenesteydelser, som kan være udsat for svig, EU-Tidende 2010, nr. L 72, side 1, Rådets direktiv 2010/45/EU af 13. juli 2010 om ændring af direktiv 2006/112/EF om det fælles merværdiafgiftssystem for så vidt angår fakture-

ringsreglerne, EU-Tidende 2010, nr. L 189, side 1, Rådets direktiv 2013/43/EU af 22. juli 2013 om ændring af momssystemdirektivet for så vidt angår en fakultativ og midlertidig anvendelse af ordningen for omvendt betalingspligt ved levering af bestemte varer og tjenesteydelser, som kan være udsat for svig, EU-Tidende 2013, nr. L 201, side 4-6, Rådets direktiv 2013/61/EU af 17. december 2013 om ændring af direktiv 2006/112/EF og 2008/118/EF hvad angår de franske regioner i den yderste periferi og særlig Mayotte, EU-Tidende 2013, nr. L 353, side 5 og 6, Rådets direktiv 2016/1065/EU af 27. juni 2016 om ændring af direktiv 2006/112/EF for så vidt angår behandlingen af vouchere, EU-Tidende 2016, nr. L 177, side 9, dele af Rådets direktiv 2017/2455/EU af 5. december 2017 om ændring af direktiv 2006/112/EF og 2009/132/EF for så vidt angår visse momsforpligtelser i forbindelse med levering af ydelser og fjernsalg af varer, EU-Tidende 2017, nr. L 348, side 7, Rådets direktiv 2018/912/EU af 22. juni 2018 om ændring af direktiv 2006/112/EF om det fælles merværdiafgiftssystem for så vidt angår forpligtelsen til at overholde et minimumsniveau for normalsatsen, EU-Tidende 2018, nr. L 162, side 1, Rådets direktiv 2018/1713/EU af 6. november 2018 om ændring af direktiv 2006/112/EF, for så vidt angår momssatser for bøger, aviser og tidskrifter, EU-Tidende 2018, nr. L 286, side 20, Rådets direktiv 2018/1695/EU af 6. november 2018 om ændring af direktiv 2006/112/EF om det fælles merværdiafgiftssystem, for så vidt angår anvendelsesperioden for den fakultative ordning for omvendt betalingspligt ved levering af bestemte varer og ydelser, som kan være udsat for svig, og for den hurtige reaktionsmekanisme til bekæmpelse af momssvig, EU-Tidende 2018, nr. L 282, side 5, Rådets direktiv 2018/1910/EU af 4. december 2018 om ændring af direktiv 2006/112/EF, for så vidt angår harmonisering og forenkling af visse regler i det fælles merværdiafgiftssystem for beskatning af samhandlen mellem medlemsstaterne, EU-Tidende 2018, nr. L 311, side 3, og Rådets direktiv 2019/475/EU af 18. februar 2019 om ændring af direktiv 2006/112/EF og 2008/118/EF for så vidt angår medtagelse af den italienske kommune Campione d'Italia og den italienske del af Luganosøen i Unionens toldområde og i den ter-

ritoriale anvendelse af direktiv 2008/118/EF, EU-Tidende 2019, nr. L 83, side 42, Rådets direktiv (EU) 2019/2235 af 19. december 2019 om ændring af direktiv 2006/112/EF om det fælles merværdiafgiftssystem og direktiv 2008/118/EF om den generelle ordning for punktafgifter, for så vidt angår forsvarsindsatsen inden for Unionens rammer, EU-Tidende 2019, nr. L 336, side 10, Rådets direktiv (EU) 2019/1995 af 21. november 2019 om ændring af direktiv 2006/112/EF for så vidt angår bestemmelserne om fjernsalg af varer og visse indenlandske leveringer af varer, EU-Tidende 2019, nr. L 310, side 1, Rådets afgørelse 2020/1109/EU af 20. juli 2020 om ændring af direktiv (EU) 2017/2455 og (EU) 2019/1995, for så vidt angår datoerne for gennemførelse og anvendelse som reaktion på covid-19-pandemien, EU-Tidende 2020, nr. L 244, side 3, Rådets direktiv (EU) 2020/1756 af 20. november 2020 om ændring af direktiv 2006/112/EF om det fælles merværdiafgiftssystem, for så vidt angår identifikation af afgiftspligtige personer i Nordirland, EU-Tidende 2020, nr. L 396, side 1, og Rådets direktiv (EU) 2021/1159 af 13. juli 2021 om ændring af direktiv 2006/112/EF for så vidt angår midlertidige fritagelser ved indførsel og visse leveringer som reaktion på covid-19-pandemien, EU-Tidende 2021, nr. 250, side 1.«

3. Efter § 34 a indsættes før overskriften før § 35:

»§ 34 b. Levering af varer og ydelser til Europa-Kommissionen eller et agentur eller organ, der er oprettet i henhold til EU-retten, er fritaget for afgift, når varerne eller ydelserne er indkøbt som led i udøvelsen af de opgaver, som de pågældende har fået tildelt for at reagere på covid-19-pandemien. Fritagelsen gælder ikke, hvis de indkøbte varer straks eller på et senere tidspunkt anvendes til videreleveringer mod vederlag fra Europa-Kommissionen eller et agentur eller organ, der er oprettet i henhold til EU-retten.

Stk. 2. Hvis betingelserne for fritagelsen i stk. 1 ikke længere er opfyldt, skal Europa-Kommissionen eller det relevante agentur eller organ, der har modtaget den fritagne levering, underrette told- og skatteforvaltningen herom, såfremt fritagelsen er blevet anvendt her i landet, og leveringen af de

pågældende varer eller ydelser pålægges afgift på de betingelser, der var gældende på leveringstidspunktet.«

4. Efter overskriften før § 36 indsættes:

»§ 35 a. Indførsel af varer fra steder uden for EU, som foretages af Europa-Kommissionen eller et agentur eller organ, der er oprettet i henhold til EU-retten, er fritaget for afgift, når varerne er indført som led i udøvelsen af de opgaver, som de pågældende har fået tildelt for at reagere på covid-19-pandemien. Fritagelsen gælder ikke, hvis de indførte varer straks eller på et senere tidspunkt anvendes til videreleveringer mod vederlag fra Europa-Kommissionen eller et agentur eller organ, der er oprettet i henhold til EU-retten.

Stk. 2. Hvis betingelserne for fritagelsen i stk. 1 ikke længere er opfyldt, skal Europa-Kommissionen eller det relevante agentur eller organ underrette told- og skatteforvaltningen herom, og indførslen af de pågældende varer pålægges afgift på de betingelser, der var gældende på indførselstidspunktet.«

§ 66 b. ---

Stk. 2. ---

Stk. 3. Ikke-EU-ordningen gælder, fra den første dag i kalenderkvartalet efter at anmeldelsen i henhold til stk. 2 er afgivet. Hvis en afgiftspligtig person for første gang leverer ydelser, der kan omfattes af ordningen, i løbet af det kalenderkvar- tal, hvori anmeldelse foretages, gælder ordningen imidlertid fra den første levering, på betingelse af at anmeldelsen af påbegyndt virksomhed sker, senest den tiende dag i måneden efter at den første levering er foretaget.

Stk. 4-6. ---

§ 66 e. En afgiftspligtig person, der foretager fjernsalg af varer inden for EU eller formidler levering af varer i henhold til § 4 c, stk. 2, hvis forsendelsen eller transporten af de leverede varer påbegyndes og afsluttes i det samme medlemsland, eller en afgiftspligtig person, der ikke er etableret i forbrugsmedlemslandet, og som leverer ydelser til en ikkeafgiftspligtig person, og som vælger at tilslutte sig EU-ordningen med Danmark

5. I § 66 b, stk. 3, 2. pkt., og § 66 e, stk. 2, 2. pkt., ændres » i løbet af det kalenderkvar- tal, hvori anmeldelse foretages« til: »før anmeldelse er givet«.

6. I § 66 e, stk. 1, ændres »skal til « til: »skal elektronisk til «.

som identifikationsmedlemsland, skal til told- og skatteforvaltningen anmelde påbegyndelse af afgiftspligtig virksomhed inden for ordningen.

Stk. 2. EU-ordningen gælder, fra den første dag i kalenderkvartalet efter at anmeldelsen i henhold til stk. 1 er afgivet. Hvis en afgiftspligtig person for første gang leverer varer eller ydelser, der kan omfattes af ordningen, i løbet af det kalenderkvartal, hvori anmeldelse foretages, gælder ordningen imidlertid fra den første levering, forudsat at anmeldelse af påbegyndt virksomhed sker, senest den tiende dag i måneden efter at den første leverance er foretaget.

Stk. 3-5. ---

§ 66 g. Er Danmark identifikationsmedlemsland, skal den afgiftspligtige person med udgangspunkt i det efter § 66 h førte regnskab elektronisk indsende en afgiftsangivelse for hver afgiftsperiode til told- og skatteforvaltningen. Afgiftsperioden er kalenderkvartalet. 1. pkt. gælder, uanset om der er foretaget leveringer af varer og ydelser omfattet af ordningerne omfattet af den anvendte særordning eller ej. Afgiftsangivelsen skal indsendes inden udgangen af den måned, der følger efter udgangen af den afgiftsperiode, som angivelsen vedrører. Den afgiftspligtige person skal under henvisning til den relevante afgiftsangivelse indbetale afgiften til told- og skatteforvaltningen, når afgiftsangivelsen indsendes, dog senest ved udløbet af fristen for indsendelse af afgiftsangivelsen.

Stk. 2-3. ---

§ 23. Virksomheder, der er registreret efter momslovens § 47, stk. 1, og som her til landet ved fjernsalg sælger afgiftspligtige eller dækningsafgiftspligtige varer, skal anmeldes til registrering hos told- og skatteforvaltningen. For disse virksomheder opgøres den afgiftspligtige mængde

7. I § 66 g, stk. 1, 3. pkt., udgår »omfattet af den omfattede særordning«.

§ 4

I lov om afgift af hermetisk forseglede nikkel-cadmium-akkumulatorer (lukkede nikkel-cadmium-batterier), jf. lovbekendtgørelse nr. 886 af 12. juni 2020, som ændret ved § 6 i lov nr. 1240 af 11. juni 2021, foretages følgende ændring:

1. § 23, 1. pkt., ophæves, og i stedet indsættes:

»Virksomheder, der fra et andet EU-land sælger eller formidler salg af varer ved fjernsalg her til landet, hvoraf virksomheden er betalingspligtig for dansk moms, og hvor der af varen skal betales afgift eller dækningsafgift efter denne lov, skal

som den mængde varer, virksomheden i perioden har solgt her til landet ved fjernsalg. For de i § 19, stk. 1, nævnte dækningsafgiftspligtige varer finder § 19, stk. 4 og 5, tilsvarende anvendelse.

§ 30. Virksomheder, der er registreret efter momslovens § 47, stk. 1, og som her til landet ved fjernsalg sælger afgiftspligtige varer, skal anmeldes til registrering hos told- og skatteforvaltningen. For disse virksomheder opgøres den afgiftspligtige omsætning som den afgiftspligtige værdi af varer, virksomheden i perioden har solgt her til landet ved fjernsalg. For disse virksomheder opgøres den afgiftspligtige mængde af plantebeskyttelsesmidler som mængden af afgiftspligtige varer opgjort efter § 12, stk. 1.

§ 13. Virksomheder, der er registreret efter momslovens § 47, stk. 1, og som her til landet ved fjernsalg sælger afgiftspligtige eller dækningsafgiftspligtige varer, skal registreres som oplagshaver hos told- og skatteforvaltningen. For disse virksomheder opgøres den afgiftspligtige mængde som den mængde varer, virksomheden i perioden har solgt her til landet ved fjernsalg.

anmeldes til registrering hos told- og skatteforvaltningen. Dog finder § 3, stk. 4, også anvendelse for virksomheder omfattet af 1. pkt.«

§ 5

I lov om afgift af bekæmpelsesmidler, jf. lovbekendtgørelse nr. 595 af 29. april 2020, som ændret ved § 3 i lov nr. 168 af 29. februar 2020, foretages følgende ændring:

1. § 30, 1. pkt., affattes således:

»Virksomheder, der fra et andet EU-land sælger eller formidler salg af varer ved fjernsalg her til landet, hvoraf virksomheden er betalingspligtig for dansk moms, og hvor der af varen skal betales afgift efter denne lov, skal anmeldes til registrering hos told- og skatteforvaltningen.«

§ 6

I lov om afgift af cfc og visse industrielle drivhusgasser, jf. lovbekendtgørelse nr. 448 af 17. april 2020, som ændret ved § 4 i lov nr. 1728 af 27. december 2018, § 2 i lov nr. 811 af 9. juni 2020, § 5 i lov nr. 2225 af 29. december 2020 og § 7 i lov nr. 1240 af 11. juni 2021, foretages følgende ændring:

1. § 13, 1. pkt., ophæves, og i stedet indsættes:

»Virksomheder, der fra et andet EU-land sælger eller formidler salg af varer ved fjernsalg her til landet, hvoraf virksomheden er betalingspligtig for dansk moms, og hvor der af varen skal betales afgift eller dækningsafgift efter denne lov, skal registreres som oplagshaver hos told- og skatteforvaltningen. Dog finder § 3 d, stk. 6, og § 4, stk. 6, også anvendelse for virksomheder omfattet af 1. pkt.«

§ 7

§ 3. ---*Stk. 2-5. ---*

Stk. 6. Virksomheder, der er registreret efter momslovens § 47, stk. 1, og som her til landet sælger afgiftspligtige varer ved fjernsalg, skal registreres som oplagshaver hos told- og skatteforvaltningen.

§ 3. ---*Stk. 2-5. ---*

Stk. 6. Virksomheder, der er registreret efter momslovens § 47, stk. 1, og som her til landet sælger afgiftspligtige varer ved fjernsalg, skal registreres efter denne lov hos told- og skatteforvaltningen.

§ 3. ---*Stk. 2-3. ---*

Stk. 4. Virksomheder, der er registreret efter momslovens § 47, stk. 1, og som her til landet sælger afgiftspligtige varer ved fjernsalg, skal registreres som oplagshaver hos told- og skatteforvaltningen.

I chokoladeafgiftsloven, jf. lovbekendtgørelse nr. 1446 af 21. juni 2021, som ændret ved § 5 i lov nr. 1728 af 27. december 2018 og § 8 i lov nr. 1240 af 11. juni 2021, foretages følgende ændring:

1. § 3, *stk. 6*, affattes således:

»*Stk. 6.* Virksomheder, der fra et andet EU-land sælger eller formidler salg af varer ved fjernsalg her til landet, hvoraf virksomheden er betalingspligtig for dansk moms, og hvor der af varen skal betales afgift efter denne lov, skal registreres som oplagshaver hos told- og skatteforvaltningen.«

§ 8

I emballageafgiftsloven, jf. lovbekendtgørelse nr. 600 af 5. maj 2020, som ændret bl.a. ved § 6 i lov nr. 1728 af 27. december 2018, § 1 i lov nr. 2226 af 29. december 2020 og senest ved § 10 i lov nr. 1240 af 11. juni 2021, foretages følgende ændring:

1. § 3, *stk. 6*, affattes således:

»*Stk. 6.* Virksomheder, der fra et andet EU-land sælger eller formidler salg af varer ved fjernsalg her til landet, hvoraf virksomheden er betalingspligtig for dansk moms, og hvor der af varen skal betales afgift efter denne lov, skal registreres efter denne lov hos told- og skatteforvaltningen. Dog finder § 3, stk. 8, også anvendelse for virksomheder omfattet af 1. pkt.«

§ 9

I lov om afgift af konsum-is, jf. lovbekendtgørelse nr. 1148 af 2. juni 2021, som ændret ved § 13 i lov nr. 1240 af 11. juni 2021, foretages følgende ændring:

1. § 3, *stk. 4*, affattes således:

»*Stk. 4.* Virksomheder, der fra et andet EU-land sælger eller formidler salg af varer ved fjernsalg her til landet, hvoraf virksomheden er betalings-

pligtig for dansk moms, og hvor der af varen skal betales afgift efter denne lov, skal registreres som oplagshaver hos told- og skatteforvaltningen. Dog finder § 2, stk. 2, også anvendelse for virksomheder omfattet af 1. pkt.«

§ 10

I lov om afgift af kvælstof indeholdt i gødninger m.m., jf. lovbekendtgørelse nr. 1098 af 29. juni 2020, som ændret ved § 11 i lov nr. 1728 af 27. december 2018 og § 15 i lov nr. 1240 af 11. juni 2021, foretages følgende ændring:

1. § 24, 1. pkt., ophæves, og i stedet indsættes:

»Virksomheder, der fra et andet EU-land sælger eller formidler salg af varer omfattet af § 1 eller varer som nævnt i § 20, stk. 1, ved fjernsalg her til landet, og hvoraf virksomheden er betalingspligtig for dansk moms, skal anmeldes til registrering efter denne lov hos told- og skatteforvaltningen. Dog finder § 2, stk. 4, også anvendelse for virksomheder omfattet af 1. pkt.«

§ 24. Virksomheder, der er registreret efter momslovens § 47, stk. 1, og som her til landet ved fjernsalg sælger varer omfattet af § 1 eller varer som nævnt i § 20, stk. 1, skal anmeldes til registrering efter denne lov hos told- og skatteforvaltningen. For disse virksomheder opgøres den afgiftspligtige mængde som indholdet af kvælstof i den mængde af de i § 1 nævnte varer, som virksomheden i perioden har solgt her til landet ved fjernsalg. For de i § 20, stk. 1, nævnte varer finder § 20, stk. 4 og 5, tilsvarende anvendelse. § 5, stk. 3, § 6, stk. 1, nr. 1 og 2, og stk. 2, og § 7, stk. 3, finder tilsvarende anvendelse.

§ 22. Virksomheder, der er registreret efter momslovens § 47, stk. 1, og som her til landet ved fjernsalg sælger afgiftspligtige eller dækningsafgiftspligtige varer, skal anmeldes til registrering efter denne lov hos told- og skatteforvaltningen. For disse virksomheder opgøres den afgiftspligtige vægt som den mængde varer, som virksomheden i perioden har solgt her til landet ved fjernsalg. For dækningsafgiftspligtige varer finder § 18, stk. 4 og 5, tilsvarende anvendelse.

§ 11

I lov om afgift af visse klorerede opløsningsmidler, jf. lovbekendtgørelse nr. 847 af 9. juni 2020, som ændret ved § 17 i lov nr. 1240 af 11. juni 2021, foretages følgende ændring:

1. § 22, 1. pkt., ophæves, og i stedet indsættes:

»Virksomheder, der fra et andet EU-land sælger eller formidler salg af varer ved fjernsalg her til landet, hvoraf virksomheden er betalingspligtig for dansk moms, og hvor der af varen skal betales afgift eller dækningsafgift efter denne lov, skal anmeldes til registrering efter denne lov hos told- og skatteforvaltningen for betaling af afgiften. Dog finder § 2, stk. 3, også anvendelse for virksomheder omfattet af 1. pkt.«

§ 12

§ 18. Virksomheder, der er registreret efter momslovens § 47, stk. 1, og som her til landet ved fjernsalg sælger varer, der er afgiftspligtige efter §§ 1 og 2, skal anmeldes til registrering efter denne lov hos told- og skatteforvaltningen. For disse virksomheder opgøres den afgiftspligtige mængde som den mængde varer, som virksomheden i perioden har solgt her til landet ved fjernsalg, jf. §§ 1 og 2.

Bilag 1

Liste A

1-8) ---

9) Lov om forskellige forbrugsafgifter.

10-30) ---

Liste B

1) ---

Lov om ændring af lov om forskellige forbrugsafgifter og opkrævningsloven¹⁾

(Indførelse af afgift på nikotinholdige væsker til e-cigaretter m.v.)

§ 1

I lov om forskellige forbrugsafgifter, jf. lovbekendtgørelse nr. 126 af 22. februar 2018, som

I pvc-afgiftsloven, lov nr. 2061 af 21. december 2020, som ændret ved § 18 i lov nr. 1240 af 11. juni 2021, foretages følgende ændring:

1. § 18, 1. pkt., ophæves, og i stedet indsættes:

»Virksomheder, der fra et andet EU-land sælger eller formidler salg af varer ved fjernsalg her til landet, der er afgiftspligtige efter §§ 1 og 2, og hvoraf virksomheden er betalingspligtig for dansk moms, skal anmeldes til registrering efter denne lov hos told- og skatteforvaltningen for betaling af afgiften. Dog finder § 3, stk. 3, også anvendelse for virksomheder omfattet af 1. pkt.«

§ 13

I opkrævningsloven, jf. lovbekendtgørelse nr. 573 af 6. maj 2019, som ændret ved bl.a. § 3 i lov nr. 1587 af 27. december 2019, § 6 i lov nr. 168 af 29. februar 2020, lov nr. 2061 af 21. december 2020, § 3 i lov nr. 2226 af 29. december 2020 og senest ved § 2 i lov nr. 1182 af 8. juni 2021, foretages følgende ændring:

1. *Bilag 1, liste A, nr. 9*, affattes således:

»9) Lov om forskellige forbrugsafgifter bortset fra afsnit IX.«

§ 14

Lov nr. 1182 af 8. juni 2021 om lov om ændring af lov om forskellige forbrugsafgifter og opkrævningsloven (Indførelse af afgift på nikotinholdige væsker til e-cigaretter m.v.) ophæves.

ændret bl.a. ved § 5 i lov nr. 1431 af 5. december 2018, § 8 i lov nr. 1728 af 27. december 2018 og § 12 i lov nr. 1126 af 19. november 2019 og senest ved § 2 i lov nr. 1588 af 27. december 2019, foretages følgende ændringer:

1. Efter § 13 indsættes:

»Afsnit IX a

Afgift af nikotinholdige væsker

§ 13 a. Der skal betales afgift af nikotinholdige væsker, jf. dog stk. 2. Afgiften betales efter følgende satser på grundlag af den afgiftspligtige volumen:

1) Varer, hvis indhold af nikotin udgør 12 mg nikotin eller derunder pr. milliliter 1,5 kr. pr. milliliter.

2) Varer, hvis indhold af nikotin er højere end 12 mg nikotin pr. milliliter 2,5 kr. pr. milliliter.

Stk. 2. Der skal ikke betales afgift af følgende:

1) Nikotinholdige væsker, der er godkendt ved en markedsføringstilladelse efter lov om lægemidler eller i medfør af EU-retlige regler om fastlæggelse af fællesskabsprocedurer for godkendelse af humanmedicinske lægemidler, eller som markedsføres som medicinsk udstyr forsynet med CE-mærkning i overensstemmelse med bekendtgørelse nr. 1263 af 15. december 2008 om medicinsk udstyr.

2) Nikotinholdige væsker, der er omfattet af kapitel 5 i lov om kemikalier, og som ikke er omfattet af lov om elektroniske cigaretter m.v.

3) Nikotinholdige væsker, der leveres til en anden registreret oplagshaver, jf. § 13 c, stk. 4.

4) Nikotinholdige væsker, der leveres til udlandet, jf. § 13 c, stk. 4.

5) Nikotinholdige væsker, der hos virksomheden eller under transport til og fra virksomheden er fuldstændig tilintetgjort eller gået uigenkaldeligt tabt.

§ 13 b. Afgiftspligtige varer omfattet af § 13 a, stk. 1, skal være pakket i detailsalgspakninger senest 1 måned efter fremstillingen af varen her i landet eller modtagelsen af varen fra udlandet. Detailsalgspakningerne skal påføres et stempelmærke ved pakning af varen heri eller senest ved modta-

gelsen fra udlandet, hvis de afgiftspligtige varer modtages fra udlandet i detailsalgspakninger.

Stk. 2. Betalingen af afgiften skal ske i forbindelse med bestillingen af stempelmærker, medmindre den registrerede oplagshaver har stillet sikkerhed efter § 13 e, stk. 1.

Stk. 3. Afgiftspligtige varer omfattet af § 13 a, stk. 1, må i erhvervsmæssigt øjemed alene sælges i ubrudte detailsalgspakninger.

Stk. 4. Detailsalgspakninger med afgiftspligtige varer, som registrerede oplagshavere udleverer fra og med den 1. juli 2022, skal være påført stempelmærker. Virksomheder, der ikke er registrerede oplagshavere, må ikke i erhvervsmæssigt øjemed sælge afgiftspligtige varer her i landet uden stempelmærker, når der er forløbet 3 måneder fra afgiftens indførelse.

Stk. 5. Virksomheder, der ikke er registrerede oplagshavere, må ikke opbevare afgiftspligtige varer uden stempelmærker, når der er forløbet 4 måneder fra afgiftens indførelse.

Stk. 6. Afgiftspligtige varer, der er udleveret fra en registreret oplagshaver, og som er påført stempelmærker, der var gældende før en afgiftsforhøjelses ikrafttræden, må ikke sælges i erhvervsmæssigt øjemed her i landet, når der er forløbet 3 måneder fra afgiftsforhøjelsens ikrafttræden.

Stk. 7. Virksomheder, der ikke er registrerede oplagshavere, må ikke opbevare afgiftspligtige varer, som er påført stempelmærker, der var gældende før en afgiftsforhøjelses ikrafttræden, når der er forløbet 4 måneder fra afgiftsforhøjelsens ikrafttræden.

§ 13 c. Afgiftspligtige varer omfattet af § 13 a, stk. 1, skal i forbindelse med stemplingen være pakket i fuldstændig lukkede detailsalgspakninger.

Stk. 2. Detailsalgspakninger skal være forsynet med angivelse af indholdets art, nikotinkoncentration, mængde og fremstillere eller den afgiftsberigtigendes navn og hjemsted. Told- og skatteforvaltningen kan dog give tilladelse til at anvende en forhandlers navn og hjemsted eller et anonymitetsmærke. Varernes afgiftsklasse angives på selve stempelmærket.

Stk. 3. Engrospakninger skal være forsynet med angivelse af indholdets art, nikotinkoncentratio-

nen, mængden og fremstillere eller importørens navn og hjemsted.

Stk. 4. En her i landet registreret oplagshaver, der fremstiller afgiftspligtige varer, kan af told- og skatteforvaltningen få tilladelse til at overføre afgiftspligtige varer til en anden registreret oplagshaver eller til at levere disse varer til udlandet.

Stk. 5. Skatteministeren kan fastsætte nærmere regler om de tekniske standarder for stempelmærkerne.

§ 13 d. Virksomheder, der ikke er registrerede som oplagshavere, må ikke modtage eller opbevare afgiftspligtige varer, der ikke er pakket i forskriftsmæssigt lukkede og behørigt stemplede pakninger.

§ 13 e. Told- og skatteforvaltningen kan give registrerede oplagshavere kredit på afgiftsbetalingen mod fuld sikkerhed, således at afgiften skal være betalt senest 1 måned efter udleveringen af stempelmærkerne. Sker betaling ikke rettidigt, forrentes beløbet efter opkrævningslovens § 7. Såfremt stempelmærkerne skal påsættes pakninger i et andet EU-land, kan virksomheden få en yderligere kredit svarende til stempelmærkernes og varernes normale forsendelsestid til og fra det pågældende land. Forlængelse af kredittiden grundet påsætning af stempelmærker i et andet EU-land kan alene ske efter tilladelse fra told- og skatteforvaltningen.

Stk. 2. Hvis den sidste rettidige betalingsdag efter stk. 1 er en banklukkedag, anses den førstkomende bankdag som sidste rettidige betalingsdag.

Stk. 3. Den i stk. 1 nævnte kredittid kan efter anmodning, og såfremt der er tale om særlige omstændigheder, forlænges.

Stk. 4. Told- og skatteforvaltningen kan fastsætte de nærmere regler for forlængelse af kredittiden.

Stk. 5. Skatteministeren kan fastsætte den yderligere kredittid til påsætning af stempelmærker i andre EU-lande efter stk. 1, 3. pkt.

§ 13 f. Stempelmærker fremstilles ved told- og skatteforvaltningens foranstaltning og udleveres af told- og skatteforvaltningen til de registrerede oplagshavere, medmindre der er truffet anden aftale med told- og skatteforvaltningen. De registrerede

oplagshavere må kun benytte de stempelmærker, som de selv har bestilt og modtaget.

Stk. 2. Afgiften tilbagebetales for ikkebrugte stempelmærker, der tilbageleveres eller tilintetgøres. Ligeledes tilbagebetales afgiften for stempelmærker påsat pakninger, der hos en registreret oplagshaver eller under transport til og fra virksomheden er fuldstændig tilintetgjort eller gået uigenkaldeligt tabt.

Stk. 3. Told- og skatteforvaltningen kan fastsætte de nærmere vilkår for tilbagebetalingen.

§ 13 g. Det er en betingelse for at opnå registrering som oplagshaver efter § 14 a, stk. 1, for afgiftspligtige varer omfattet af § 13 a, stk. 1, at virksomheden eller personen har et lokale her i landet, som told- og skatteforvaltningen har godkendt inden registreringen. Denne betingelse gælder ikke for virksomheder, der er registreret som oplagshaver efter § 14 a, stk. 8.

Stk. 2. Oplagshavere skal holde varer, der er påsat stempelmærker, lagermæssigt adskilt fra varer, der ikke er påsat stempelmærker.

Stk. 3. Virksomheder, der handler med afgiftspligtige varer, skal føre et regnskab, som kan danne grundlag for opgørelsen af, om afgiften af de afgiftspligtige varer er betalt, og hvorfra varerne er leveret. Af regnskaberne skal det fremgå, hvilke varer der er blevet leveret (art, mængde og pris), hvilken dag leverancen er sket, hvem der har leveret varerne, om varerne er betalt, og på hvilken måde betalingen er foregået. Regnskabet skal føres i overensstemmelse med reglerne i bogføringsloven, ligesom momslovens § 55 finder tilsvarende anvendelse på virksomheder, der handler med afgiftspligtige varer.

Stk. 4. Virksomhedens øvrige regnskabsmateriale skal opbevares i virksomheden, medmindre det kan gøres tilgængeligt for told- og skatteforvaltningen inden 5 hverdage. Følgesedler, kvitteringer, kvitterede fakturaer og fakturakopier for afgiftspligtige varer, der befinder sig på et forretningssted, skal dog opbevares på forretningsstedet i mindst 3 måneder.

Stk. 5. Regnskabsmateriale, herunder fakturaer, fakturakopier, følgesedler og opgørelser, skal opbevares i 5 år efter regnskabsårets afslutning. Dog

skal detailhandelsvirksomheders kassestrimler og tilsvarende interne bilag kun opbevares i 1 år fra tidspunktet for underskrivelsen af årsregnskabet.

Stk. 6. Told- og skatteforvaltningen kan give den afgiftspligtige et påbud om at efterleve de i stk. 2-5 fastsatte bestemmelser. Told- og skatteforvaltningen kan pålægge den afgiftspligtige daglige tvangsbøder efter § 13 i, indtil påbuddet efterleves.

Stk. 7. Påbuddet skal indeholde en henvisning til den relevante bestemmelse og en anvisning af, hvilke konkrete handlinger eller foranstaltninger virksomheden skal gennemføre for at overholde den pågældende bestemmelse. Påbuddet gives skriftligt, og det skal fremgå heraf, at hvis påbuddet ikke efterleves inden for den angivne frist, kan modtageren heraf pålægges daglige tvangsbøder, indtil påbuddet efterleves.

§ 13 h. Oplagshavere, der indfører eller modtager afgiftspligtige varer fra udlandet, skal ved salg af disse varer til virksomheder udstede en faktura. Fakturaen skal være forsynet med fortløbende nummer og fakturadato og indeholde oplysninger om sælgers navn, cvr- eller SE-nummer og adresse, købers navn og adresse samt leverancens art, mængde og pris.

Stk. 2. Ved enhver leverance af afgiftspligtige varer til en virksomhed skal leverandøren udstede en følgeseddel. Betales leverancen kontant, skal leverandøren i stedet udstede en kvittering. Køberen skal opbevare følgesedler eller kvitteringer i mindst 3 måneder på det forretningssted, hvor salget af de varer, som følgesedlen eller kvitteringen vedrører, finder sted. Fordeles varerne til forskellige forretningssteder i køberens virksomhed, skal virksomheden udarbejde interne følgesedler eller lignende for hvert enkelt vareparti, som henviser til den oprindelige følgeseddel eller kvittering. Følgesedler eller kvitteringer skal indeholde de samme oplysninger som fakturaer, jf. stk. 1, idet dog prisangivelser kan undlades på følgesedler. En kopi af en faktura, der opfylder betingelserne i stk. 1, kan erstatte en følgeseddel, hvis fakturaen udleveres til virksomheden senest samtidig med leverancen.

Stk. 3. Told- og skatteforvaltningen kan fastsætte nærmere regler om følgende:

- 1) Overførelse af varer mellem registrerede oplagshavere efter § 13 c, stk. 4.
- 2) Fakturaudstedelse.
- 3) Regnskabsførelse.

Stk. 4. I det omfang der gøres brug af regnskabs- og fakturamateriale i elektronisk form, finder regnskabs- og fakturareglerne tilsvarende anvendelse herpå.

Stk. 5. Told- og skatteforvaltningen kan give den afgiftspligtige et påbud om at efterleve de i stk. 1, 2 og 4 fastsatte bestemmelser. Told- og skatteforvaltningen kan pålægge den afgiftspligtige daglige tvangsbøder efter § 13 i, indtil påbuddet efterleveres.

Stk. 6. Påbuddet skal indeholde en henvisning til den relevante bestemmelse og en anvisning af, hvilke konkrete handlinger eller foranstaltninger virksomheden skal gennemføre for at overholde den pågældende bestemmelse. Påbuddet gives skriftligt, og det skal fremgå heraf, at hvis påbuddet ikke efterleveres inden for den angivne frist, kan modtageren heraf pålægges daglige tvangsbøder, indtil påbuddet efterleveres.

§ 13 i. Told- og skatteforvaltningen kan pålægge ejeren af virksomheden eller den ansvarlige daglige ledelse heraf daglige tvangsbøder for manglende efterlevelse af påbud efter § 13 g, stk. 6 og 7, og § 13 h, stk. 5 og 6. De daglige tvangsbøder skal udgøre mindst 1.000 kr. og kan forhøjes af told- og skatteforvaltningen med en uges skriftligt varsel.

§ 13 j. § 14 a, stk. 2-7, § 15, stk. 1, 3 og 4, § 16 a, § 21 og § 24, stk. 1, finder ikke anvendelse for virksomheder, der fremstiller, omhælder, ompakker, indfører eller fra udlandet modtager varer, der skal betales afgift af efter § 13 a, stk. 1, virksomheder, der handler med sådanne varer, eller personer, som er i besiddelse af varerne.«

2. I § 14 a, stk. 1, indsættes efter 1. pkt. som nyt punktum:

»Virksomheder, der omhælder eller ompakker varer omfattet af afsnit IX a, skal ligeledes regi-

streres som oplagshaver hos told- og skatteforvaltningen efter 1. pkt.«

3. I § 14 a, stk. 2, 1. pkt., indsættes efter »stk. 1«: », 1. pkt.,«.

4. Efter § 14 a indsættes:

»§ 14 b. Virksomheder, der fremstiller, ompakker, omhælder eller fra udlandet modtager varer omfattet af afgiftspligten i § 13 a, stk. 1, kan fra og med den 1. april 2022 registrere sig som oplagshaver. Det er en betingelse for at opnå registrering som oplagshaver, at virksomheden eller personen har et lokale her i landet, som told- og skatteforvaltningen har godkendt inden registreringen. Virksomhederne, der efter 1. pkt. har registreret sig som oplagshaver, kan mod fuld sikkerhed bestille stempelmærker til påsætning på detailsalgspakninger med nikotinholdige væsker, som fra og med den 1. juli 2022 bliver omfattet af afgiftspligten § 13 a, stk. 1. Detailsalgspakninger med nikotinholdige væsker med stempelmærker må først udleveres fra de registrerede oplagshavere fra og med den 1. juli 2022. Afgiften for stempelmærker udleveret til og med den 30. juni 2022 forfalder den 1. juli 2022 og sidste rettidige betalingsdag er den 15. juli 2022. Sker betaling ikke rettidigt, forrentes beløbet efter opkrævningslovens § 7.

Stk. 2. Stempelmærker bestilt efter stk. 1 fremstilles ved told- og skatteforvaltningens foranstaltning og udleveres af told- og skatteforvaltningen til de registrerede oplagshavere, medmindre der er truffet anden aftale med told- og skatteforvaltningen. De registrerede oplagshavere må kun benytte de stempelmærker, som de selv har bestilt og modtaget.«

5. ---

6. Efter § 16 a indsættes:

»§ 16 b. Varemodtagere, der ikke er erhvervsdrivende, og som fra andre EU-lande modtager varer omfattet af afsnit IX a, skal ved modtagelsen af varerne angive den mængde varer, hvoraf der skal betales afgift til told- og skatteforvaltningen. Angivelsen skal være underskrevet af varemodtageren. Indbetalingen skal ske senest samtidig med indsendelsen af den i 2. pkt. nævnte

angivelse. Opkrævningslovens § 3, stk. 2, §§ 5-7 og § 8, stk. 1, nr. 2 og 3, finder tilsvarende anvendelse.

Stk. 2. Ved indførsel af varer omfattet af afsnit IX a fra steder uden for EU eller fra områder, der ikke er omfattet af de pågældende EU-landes afgiftsområde, betales afgiften ved indførslen, medmindre varerne indføres efter reglerne i § 14 a. Afgiften afregnes efter reglerne i toldlovens kapitel 4. Reglerne om angivelse og betaling efter stk. 1 finder tilsvarende anvendelse.«

7. I § 17 indsættes efter stk. 5 som nye stykker:

»*Stk. 6.* Det i stk. 1 nævnte materiale skal på begæring udleveres eller indsendes til told- og skatteforvaltningen.

Stk. 7. Oplagshavere registreret for afgift efter § 13 a, stk. 1, skal for hvert kvartal i statistisk øjemed afgive oplysninger til told- og skatteforvaltningen om indkøb og eventuelt videresalg af afgiftspligtige varer.«

Stk. 6 bliver herefter stk. 8.

8. Efter § 17 indsættes:

»§ 18. Såfremt varer overdrages, erhverves eller anvendes af en registreret oplagshaver på en sådan måde, at der ikke er betalt den afgift, som skulle have været betalt efter § 13 a, stk. 1, afkræves det skyldige beløb til betaling senest 14 dage efter påkrav. Kan størrelsen af det skyldige beløb ikke opgøres på grundlag af virksomhedens regnskaber, kan told- og skatteforvaltningen foretage en skønsmæssig ansættelse af beløbet. Bestemmelserne i opkrævningslovens §§ 6 og 7 og § 8, stk. 1, nr. 2 og 3, finder tilsvarende anvendelse.

Stk. 2. Såfremt den tilstedeværende beholdning af afgiftspligtige varer er mindre end beholdningen efter regnskabet, betales der afgift af det manglende kvantum, jf. dog § 13 a, stk. 2, nr. 3-5, og § 24, stk. 2 og 3.

§ 18 a. Enhver virksomhed, der overdrager, erhverver, tilegner sig, opbevarer eller anvender varer, hvoraf der ikke er betalt afgift, som skulle være betalt efter § 13 a, stk. 1, skal betale afgift af varerne.

§ 18 b. Hvis told- og skatteforvaltningen finder varer, hvoraf der ikke er betalt afgift, jf. § 13 a, stk. 1, og det ikke er muligt uden nærmere undersøgelse med tilstrækkelig sikkerhed at fastslå, hvad nikotinindholdet i varerne er, opkræves afgiften efter satsen i § 13 a, stk. 1, nr. 2. Tilsvarende gælder, hvis told- og skatteforvaltningen konstaterer, at der er solgt afgiftspligtige varer, uden at der er betalt afgift, jf. § 13 a, stk. 1, og det ikke er muligt med tilstrækkelig sikkerhed at fastslå, hvad nikotinindholdet i varerne er.«

9. I § 22, *stk. 1, nr. 2*, indsættes efter »overtræder«: »§ 13 b, stk. 1 og 3-7, §§ 13 c eller 13 d, § 13 g, stk. 2-5, § 13 h, stk. 1 eller 2,«.

10. I § 22 indsættes som *stk. 5-7*:

»*Stk. 5.* Ved fastsættelse af bøde for overtrædelse af § 14 a, stk. 1, 1. pkt., udmåles en skærpet bøde, når der er tale om en virksomhed, der her i landet indfører eller modtager varer omfattet af § 13 a, stk. 1. Det samme gælder ved overtrædelse af § 13 g, stk. 2-5, eller § 13 h, stk. 1 eller 2, hvis overtrædelsen medfører, at det ikke er muligt at konstatere, om der er betalt afgift efter § 13 a, stk. 1.

Stk. 6. Har nogen begået flere overtrædelser af § 14 a, stk. 1, 1. pkt., når der er tale om en virksomhed, der her i landet indfører eller modtager varer omfattet af § 13 a, stk. 1, samt overtrædelser af § 13 g, stk. 2-5, eller § 13 h, stk. 1 eller 2, eller forskrifter fastsat i medfør heraf, og medfører overtrædelserne straf i form af bøde, sammenlægges bødestraften for hver overtrædelse. Har nogen overtrådt § 14 a, stk. 1, 1. pkt., når der er tale om en virksomhed, der her i landet indfører eller modtager varer omfattet af § 13 a, stk. 1, eller har overtrådt § 13 g, stk. 2-5, eller § 13 h, stk. 1 eller 2, eller forskrifter fastsat i medfør heraf og én eller flere andre skatte- og afgiftslove eller pantlovgivningen, og medfører overtrædelserne straf i form af bøde, sammenlægges bødestraften for hver overtrædelse af denne lov eller forskrifter fastsat i medfør heraf og bødestraften for overtrædelsen af den eller de andre skatte- og afgiftslove eller pantlovgivningen.

Stk. 7. Bestemmelsen i stk. 6 kan fraviges, når særlige grunde taler herfor.«

§ 2

I opkrævningsloven, jf. lovbekendtgørelse nr. 573 af 6. maj 2019, som ændret ved § 3 i lov nr. 1587 af 27. december 2019, § 6 i lov nr. 168 af 29. februar 2020, lov nr. 2061 af 21. december 2020, § 3 i lov nr. 2226 af 29. december 2020 og lov nr. 204 af 13. februar 2020, foretages følgende ændring:

1. *Bilag 1, liste A, nr. 9*, affattes således:

»9) Lov om forskellige forbrugsafgifter, bortset fra afsnit IX a.«

§ 15

I lov nr. 1240 af 11. juni 2021 om ændring af lov om energiafgift af mineralolieprodukter m.v., spiritusafgiftsloven, momsloven og forskellige andre love (Implementering af det omarbejdede cirkulationsdirektiv, direktivet om militær mobilitet og ændringer i alkoholstrukturdirektivet, justering af reglerne om adgang til virksomheders bevillings- og registreringsforhold, præcisering af bagatelgrænsereglen i en række afgiftslove, justering af momsreglerne for udlejningsvirksomheder og køreskolers salg af motorkøretøjer og tilpasning til EU-regler af tidspunktet for momsfradragets indtræden m.v.) foretages følgende ændring:

1. § 5, nr. 2, ophæves.

2. Fodnote 1 til lovens titel affattes således:

»1) Loven indeholder bestemmelser, der gennemfører Rådets trettende direktiv 86/560/EØF af 17. november 1986 om harmonisering af medlemsstaternes lovgivning om omsætningsafgifter - Foranstaltninger til tilbagebetaling af merværdiafgift til afgiftspligtige personer, der ikke er etableret på Fællesskabets område, EF-Tidende 1986, nr. L 326, side 40, Rådets direktiv 2006/112/EF af 28. november 2006 om det fælles merværdiafgiftssystem, EU-Tidende 2006, nr. L 347, side 1, Rådets direktiv 2006/138/EF af 19. december 2006 om ændring af direktiv 2006/112/EF om det fælles merværdiafgiftssystem hvad angår anvendelsesperioden for merværdiafgiftssystemet for radio- og tv-spredningstjenester og visse elektronisk leverede tjenesteydelser, EU-Tidende 2006, nr. L 384, side 92, Rådets direktiv 2008/8/EF af 12.

februar 2008 om ændring af direktiv 2006/112/EF med hensyn til leveringsstedet for tjenesteydelser, EU-Tidende 2008, nr. L 44, side 11, Rådets direktiv 2008/9/EF af 12. februar 2008 om detaljerede regler for tilbagebetaling af moms i henhold til direktiv 2006/112/EF til afgiftspligtige personer, der ikke er etableret i tilbagebetalingsmedlemsstaten, men i en anden medlemsstat, EU-Tidende 2008, nr. L 44, side 23, Rådets direktiv 2008/117/EF af 16. december 2008 om ændring af direktiv 2006/112/EF om det fælles merværdiafgiftssystem med henblik på forebyggelse af momsunddragelse i forbindelse med transaktioner inden for Fællesskabet, EU-Tidende 2009, nr. L 14, side 7, Rådets direktiv 2009/69/EF af 25. juni 2009 om ændring af direktiv 2006/112/EF om det fælles merværdiafgiftssystem for så vidt angår afgiftssvig i forbindelse med indførsel, EU-Tidende 2009, nr. L 175, side 12, Rådets direktiv 2009/132/EF af 19. oktober 2009 om fastlæggelse af anvendelsesområdet for artikel 143, litra b og c, i direktiv 2006/112/EF for så vidt angår fritagelse for merværdiafgift ved visse former for endelig indførsel af goder, EU-Tidende 2009, nr. L 292, side 5, Rådets direktiv 2009/162/EU af 22. december 2009 om ændring af visse bestemmelser i direktiv 2006/112/EF om det fælles merværdiafgiftssystem, EU-Tidende 2010, nr. L 10, side 14, Rådets direktiv 2010/23/EU af 16. marts 2010 om ændring af direktiv 2006/112/EF om det fælles merværdiafgiftssystem for så vidt angår en fakultativ og midlertidig anvendelse af ordningen for omvendt betalingspligt ved levering af bestemte tjenesteydelser, som kan være udsat for svig, EU-Tidende 2010, nr. L 72, side 1, Rådets direktiv 2010/45/EU af 13. juli 2010 om ændring af direktiv 2006/112/EF om det fælles merværdiafgiftssystem for så vidt angår faktureringsreglerne, EU-Tidende 2010, nr. L 189, side 1, Rådets direktiv 2013/43/EU af 22. juli 2013 om ændring af momssystemdirektivet for så vidt angår en fakultativ og midlertidig anvendelse af ordningen for omvendt betalingspligt ved levering af bestemte varer og tjenesteydelser, som kan være udsat for svig, EU-Tidende 2013, nr. L 201, side 4-6, Rådets direktiv 2013/61/EU af 17. december 2013 om ændring af direktiv 2006/112/EF og 2008/118/EF hvad angår de franske regioner i

den yderste periferi og særlig Mayotte, EU-Tidende 2013, nr. L 353, side 5 og 6, Rådets direktiv 2016/1065/EU af 27. juni 2016 om ændring af direktiv 2006/112/EF for så vidt angår behandlingen af vouchere, EU-Tidende 2016, nr. L 177, side 9, dele af Rådets direktiv 2017/2455/EU af 5. december 2017 om ændring af direktiv 2006/112/EF og 2009/132/EF for så vidt angår visse momsforpligtelser i forbindelse med levering af ydelser og fjernsalg af varer, EU-Tidende 2017, nr. L 348, side 7, Rådets direktiv 2018/912/EU af 22. juni 2018 om ændring af direktiv 2006/112/EF om det fælles merværdiafgiftssystem for så vidt angår forpligtelsen til at overholde et minimumsniveau for normalsatsen, EU-Tidende 2018, nr. L 162, side 1, Rådets direktiv 2018/1713/EU af 6. november 2018 om ændring af direktiv 2006/112/EF, for så vidt angår momssatser for bøger, aviser og tidskrifter, EU-Tidende 2018, nr. L 286, side 20, Rådets direktiv 2018/1695/EU af 6. november 2018 om ændring af direktiv 2006/112/EF om det fælles merværdiafgiftssystem, for så vidt angår anvendelsesperioden for den fakultative ordning for omvendt betalingspligt ved levering af bestemte varer og ydelser, som kan være udsat for svig, og for den hurtige reaktionsmekanisme til bekæmpelse af momssvig, EU-Tidende 2018, nr. L 282, side 5, Rådets direktiv 2018/1910/EU af 4. december 2018 om ændring af direktiv 2006/112/EF, for så vidt angår harmonisering og forenkling af visse regler i det fælles merværdiafgiftssystem for beskattning af samhandlen mellem medlemsstaterne, EU-Tidende 2018, nr. L 311, side 3, og Rådets direktiv 2019/475/EU af 18. februar 2019 om ændring af direktiv 2006/112/EF og 2008/118/EF for så vidt angår medtagelse af den italienske kommune Campione d'Italia og den italienske del af Luganosøen i Unionens toldområde og i den territoriale anvendelse af direktiv 2008/118/EF, EU-Tidende 2019, nr. L 83, side 42, Rådets direktiv (EU) 2019/2235 af 19. december 2019 om ændring af direktiv 2006/112/EF om det fælles merværdiafgiftssystem og direktiv 2008/118/EF om den generelle ordning for punktafgifter, for så vidt angår forsvarsindsatsen inden for Unionens rammer, EU-Tidende 2019, nr. L 336, side 10, Rådets direktiv (EU) 2019/1995 af 21. november 2019 om ændring af direktiv 2006/112/EF for så

vidt angår bestemmelserne om fjernsalg af varer og visse indenlandske leveringer af varer, EU-Tidende 2019, nr. L 310, side 1, Rådets afgørelse 2020/1109/EU af 20. juli 2020 om ændring af direktiv (EU) 2017/2455 og (EU) 2019/1995, for så vidt angår datoerne for gennemførelse og anvendelse som reaktion på covid-19-pandemien, EU-Tidende 2020, nr. L 244, side 3, og Rådets direktiv (EU) 2020/1756 af 20. november 2020 om ændring af direktiv 2006/112/EF om det fælles merværdiafgiftssystem, for så vidt angår identifikation af afgiftspligtige personer i Nordirland, EU-Tidende 2020, nr. L 396, side 1.«